1a
20035

1ª
20035

OFFICIA SANCTORUM,

JUSSU SUMMORUM PONTIFICUM,

BREVIARIO ROMANO ADDENDA,
ET EX PRÆCEPTO RECITANDA.

HUIC EDITIONI ADDITA SUNT OMNIA OFFICIA,
QUÆ ANTEHAC CONCESSA SUNT ET TOTI HISPANIÆ, ET SINGULARIBUS EJUSDEM ECCLESIIS.

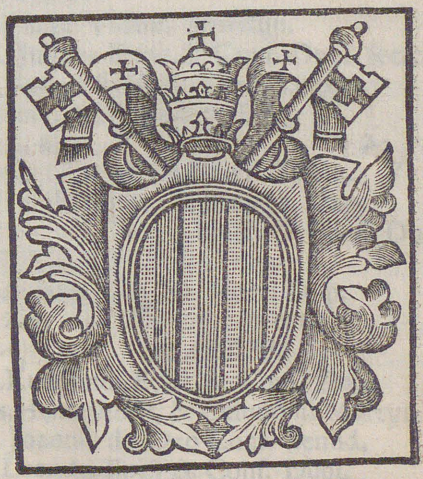

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA - SALAMANCA -

CÆSARAUGUSTÆ

Cum Permissu Superiorum: apud Josephum Fort, Typographum.
Anno MDCCLIV.

b1658952

INDEX,

IN QUO CONTINENTUR OFFICIA PROPRIA SANCTORUM de novo concessa.

Officium S. Jacobi Apost. pro feriis secundis. pag. 1.

JANUARIUS.

Fest...Sanct. *Nominis Jesu*, Duplex secundæ clas. in Dominic. secunda post Epiphaniam. pag 41.
16....Fest...S. Fulgentii Episcopi & Confessoris. Duplex. pag. 49.
21....Fest...Ss. Martyr. Fructuosi Episcopi, Augurii, & Eulogii Diaconor. Duplex. pag. 51.
23....Fest...S. Ildephonsi Archiep. Tol. Conf. Duplex sec. clas. cum Octav. pag. 54.
26....Fest...S. Paulæ Viduæ. Semidup. pag. 54.
28....Fest...S. Juliani Episc. & Conf. Dupl. sec. clas. pag. 56.
29....Fest...S. Valerii Episc. & Conf. Dup. pag. 59.
30....Fest...Octav. S. Ildephonsi. Dup. pag. 62.

FEBRUARIUS.

1.....Fest...S. Cæcilii Episc. & Martyr. Dup. pag. 65.
6.....Fest...S. Andræe Corsini Episc. & Conf. Dup. pag. 69.
10....Fest...S. Scholasticæ Virg. Dup. pag. 70.
12....Fest...S. Eulaliæ Virg. & Mart. Dup. pag. 72.

MARTIUS.

1.....Fest...S. Rudesindi Episc. & Conf. Dup. pag. 75.
3.....Fest...Ss. Hemetherii, & Celedonii Martyr. Dup. pag. 77.
8.....Fest...S. Joannis de Deo Conf. Semid. pag. 80.
13....Fest...S. Leandri Epis. & Conf. Dupl. pag. 83.
14....Fest...S. Florentinæ Virg. Dup. pag. 87.
18....Fest...S. Braulii Episc. & Conf. Dup. pag. 89.
18....Fest...S. Gabrielis Archang. Dup. pag. 91.
19....Fest...S. Joseph Conf. Dup. pag. 98.
Fest...Septem Dolorum B. Mariæ Virginis. Duplex. Feria sexta post Dominic. Passionis. pa. 106.

APRILIS.

4.....Feſt...S.Iſidori Epiſc. & Conf. Dup. pag.121.
Feſt...Patrocinii S. Joſeph Conf. Dup. Dominica tertia poſt Paſcha. pag.125.
14....Feſt...Beati Petri Gonzalez Conf. Dup. pag.132.
16....Feſt...S.Turibii de Liebana Epiſc. & Conf. Dup. pag.136. & vide pag.333.
16....Feſt...S.Engratiæ Virg.& Sociarum Martyr.Dup. pag.137.
23....Feſt...S.Georgii Mart. Dup. pag.139.
24....Feſt...S.Georgii Martyr.Secunda die infraoct. pag.143.
27....Feſt...S.Turibii Epiſc.& Conf. Semidup. pag.146.
28....Feſt...S.Georgii. Die ſexta infraoct. pag.147.
29....Feſt...Commemoratio S.Petri Martyr. pag.150.
30....Feſt...S.Georgii Octav.Dup. pag.150.

MAJUS.

5.....Feſt.S.Auguſtini Epiſc.Conf.& Doct.Dup. pag.153.
5.....Feſt...S.Pii V.Papæ,& Conf. Semid. pag.158.
10....Feſt...Coronæ Domini Duplex. pag.159.
13....Feſt...S.Secundi Epiſc.& Mart. Dup. pag.169.
13....Feſt...Beati Petri Regalati Conf. Semidup. pag.171.
15....Feſt...S.Iſidori Agricolæ Conf. Dup. pag.173.
15....Feſt...S.Indaletii Epiſc. & Mart.Dup. pag.178.
15....Feſt...S.Torquati Epiſc. & Mart. Semid. pag.180.
16....Feſt...S.Ubaldi Epiſc.& Conf. Semid. pag.182.
16....Feſt...S. Joannis Nepomuceni Mart. Semid. pag.183.
17....Feſt...S. Paſchalis Baylon Conf. Semidup. pag.186.
24....Feſt...S.Joannis Franciſci Regis. Semidup. pag.189.
25....Feſt...S.Gregorii VII. Papæ & Conf. Dup. pag.191.
30....Feſt...S.Ferdinandi Reg. & Conf. Dup. pag.193.
1....Feſt...S.Ferdinandi Secunda Die Infraoct. pag.194.

JUNIUS.

1.....Feſt...S.Ferdinandi Tertia Die Infraoct. pag.195.
2.....Feſt...S.Ferdinandi Quarta Die Infraoct. pag.197.
3.....Feſt...S.Ferdinandi Quinta Die Intraoct. pag.199.

4.....Feſt...S.Ferdinandi Sexta Die Infraoct. pag.200.
5.....Feſt...S.Ferdinandi Septima Die Infraoct. pag.202.
6.....Feſt...S.Ferdinandi Die Octava. pag.204.
1.....Feſt...S.Enneconis Abbat. Semid. pag.206.
6.....Feſt...S.Claudii Epiſ. & Conf. Dupl. pag.208.
12....Feſt...S.Joannis à S.Facundo Conf. Dupl. pag.211.
19....Feſt...Ss. Marty. Gervaſii,& Protaſii. Dupl. pag.213.
29....Feſta...S.Julianæ de Falconerriis Virg. Semid. pag.215.
21....Feſt...S.Aloyſii Gonzagæ Conf. Dupl. pag.217.

JULIUS.

ste Joanne D. B.

4.....Feſt..S.Eliſabeth Reginæ Duplex. pag.220.
5.....Feſt...S.Eliſabeth. Sexta Die Infraoct.Semidup. pag.223.
6.....Feſt...S.Eliſabeth. Die Septim.& Oct. pag.225.
7.....Feſt.S.Firmini Epiſc.& Mart. Duplex. pag.228.
15....Feſt...S.Camilli de Lellis, Fund. Cleric. Regular. Miniſtrantium Infirmis. Duplex. pag.229.
16....Feſt...Commamorationis Solemnis B. Virg.Mariæ de Monte Carmelo. Dup. pag.232.
19....Feſt...S.Vincentii à Paulo Conf. Semidup. pag.236.
27....Feſt...S.Pantaleonis Martyr. Semid. pag.238.

Hieronimi Emiliani. in fine

Justæ et Rufinæ

AUGUSTUS.

Vin. Benedicti XI

9.....Feſt...Sanct. Juſti, & Paſtoris Martyrum. Dup. pag.241.
27....Feſt...S.Tereſiæ. Dup. Secundo. Duplex pag.248.

Joan. Francisc. Fremiot: in fine

Joseph Calasantij in fine

SEPTEMBER.

2.....Feſt...S.Antonini Mart. Dup. pag.250.
4.....Feſt.S.Roſaliæ Virg. Semidup. pag.252.
5.....Feſt...Commem.S. Juliani Epiſc.& Conf.Dup. pag.254.
Feſt...Nominis B.Virg.Mariæ.Dominica infraoctavam Nativitatis ejuſdem B.Virg.Mariæ.Dup. pag.254.
Feſt. Septem Dolorum.Dominica III.Septembris. Dup. pag.258.
17....Feſt...B. Petri de Arbues Martyr.Dupl. pag.270.
25....Feſt...S.Mariæ de Cervellione. Dupl. pag.272.

S. Joseph a Cupertino in fine

OCTO.

OCTOBER.

Feſt...Roſarii. Dominica I. Dupl. in fine. pag.273.
5.....Feſta...S.Froylani Epiſ. & Conf. Dupl. pag.276.
12....Feſt...Commemorationis B. Mariæ de Columna. Dupl. pag.278.
17....Feſt...S.Heduvigis Viduæ. Semidup. pag.279.
23....Feſt...Ss.Servandi, & Germani Martyr. Dup. pag.279.
24....Feſt...S.Raphaelis Archang. Dup. pag.281.
25....Feſt...Ss.Gavini, Prothi, & Januarii Mm.Dup. pag.289.
25....Feſt...S.Fructi Conf.Dup. pag.291.

Matheo Carrera, 8 fe

NOVEMBER.

3.....Feſt...Ss.Innumerabilium Martyr.Cæſaraug.Dup. pag.299.
Feſt...Patrocini B.M. Virg.Dominica aliqua.Dup. pag.300.
9.....Feſt...In Dedicatione Baſilicæ Salvatoris. Dup. pag.301.
10....Feſt...S.Andreæ Avellini Conf. Semid. pag.301.
15....Feſt...S.Gertrudis Virg.Dup. pag.303.
17....Feſt...Ss.Aciſcli, & Victoriæ Mm. Dup. pag.305.
24....Feſt...S. Joannis à Cruce Conf. Dup. pag.308.

Joannis Ricci in fine -

DECEMBER.

4.....Feſt...S.Barbaræ Virg. & Mart. Dup. pag.310.
4.....Feſt...S.Petri Chryſologi Epiſc.& Conf. Dup. pag.311.
10....Feſt...Tranſlationis Almæ Domûs B. Mariæ Virg. Dup. pag.314.
10....Feſt...S.Eulaliæ Emeritenſis Virg.& Mart.Dup. pag.321.
16....Feſt...S.Euſebii Epiſc. & Mart. Semidup. pag.327.
20....Feſt...S.Dominici de Sylenſis Abbatis. Dup. pag.329.
30....Feſt...Tranſlationis S. Jacobi Apoſt.Dup. pag.331.
Feſt...S.Turibii Epiſc. & Conf. Vide pag.136. pag.333.

Se hallaràn eſtos Quadernos en Zaragoza, en Caſa de los Herederos de Joſeph Mendoza, junto à la Plaza de la Juſticia.

OFFICIUM SANCTI JACOBI APOSTOLI,

HISPANIARUM PATRONI.

SEMIDUPLEX.

Ex Indulto Clementis Papæ IX. dato Romæ xxiii. Julii MDCLXVII. recitandum in Hiſpania omnibus Feriis ſecundis, non impeditis Feſto novem Lectionum, excepto Adventu, Quadrageſima, Vigiliis, & Feria 2. Rogationum.

In ſecundis Veſperis Dominicæ fit commemoratio S. Jacobi.

Añ. Miſit Herodes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccleſia: occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. ℣. In omnem terram exivit ſonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Tempore Paſchali additur Alleluia *in fine Añæ. ſupradictæ.*

℣. Sancti, & juſti in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem ſibi, alleluia.

Oratio.

ESto, Domine, plebi tuæ ſanctificator, & cuſtos; ut B. Jacobi Apoſtoli tui munita præſidiis, & converſatione

ne tibi placeat, & ſecura mente deſerviat. Per Dominum.

Deinde Añ. Sancta Maria, *reliqua ſuffragia conſueta*

At tempore Paſchali fit commemoratio de Cruce tantùm.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apoſtolorum Dominum * Venite adoremus: *Tempore Paſchali additur* Alleluia. *Pſalm.* Venite, exultemus.

Per annum, Hymnus.

ÆTerna Chriſti munera,
Apoſtolorum gloriam,
Palmas, & hymnos debitos
Lætis canamus mentibus.

Eccleſiarum Principes,
Belli triumphales Duces,
Cœleſtis aulæ milites,
Et vera mundi lumina,

Devota Sanctorum fides,
Invicta ſpes credentium,
Perfecta Chriſti charitas
Mundi tyrannum conterit.

In his paterna gloria,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritûs
Cœlum repletur gaudio.

Patri, ſimulque Filio,
Tibique, ſancte Spiritus,
Sicut fuit, ſit jugiter
Sæclum per omne gloria. Amẽ.

Tempore Paſchali, Hymnus.

TRiſtes erant Apoſtoli
De Chriſti acerbo funere,
Quem morte crudeliſsima,
Servi necârant impii.

Sermone verax Angelus
Mulieribus prædixerat;
Mox ore Chriſtus gaudium
Gregi feret Fidelium.

Ad anxios Apoſtolos
Currunt ſtatim, dum nuntiæ
Illæ micantis obvia
Chriſti tenent veſtigia.

Galilææ ad alta montium
Se conferunt Apoſtoli;
Jeſuque, voti compotes,
Almo beantur lumine.

Ut ſis perenne mentibus
Paſchale, Jeſu, gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri ſit gloria,
Et filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſempiterna ſæcula, Amen.

In primo Nocturno.

Per annum Añ. In omnem terram.

Temp. Paſch. Añ. Stabunt juſti, *& tres Pſalm. dicuntur ſub hac unica Añ.*

Pſalmus xviii.

CÆli enarrant gloriam Dei * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum: * & nox nocti indicat ſcientiam.

Non ſunt loquelæ, neque ſermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit ſonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In ſole poſuit tabernaculum ſuum: * & ipſe tamquam ſponſus procedens de thalamo ſuo,

Exul-

Exultavit ut gigas ad currendam viam: * à summo cœlo egressio ejus.
Et occursus ejus usque ad summum ejus:* nec est, qui se abscondat à calore ejus.
Lex Domini immaculata convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.
Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda:* præceptum Domini lucidū, illuminans oculos.
Timor Domini sanctus permanens in sæculum sæculi:* judicia Domini vera, justificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & favum.
Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce servo tuo.
Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero:* & emūdabor à delicto maximo.
Et erunt, ut complaceant, eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.
Domine adjutor meus:* & redemptor meus.

Per annum, Aña. In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

Per annum, Aña. Clamaverunt justi.

Psalmus xxxiij.

BEnedicam Dominū in omni tempore:* semper laus ejus in ore meo.
In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & lætentur.
Magnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomen ejus in id ipsum.
Exquisivi Dominum, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
Accedite ad eum, & illuminamini:* & facies vestræ non confundentur.
Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum:* & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.
Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * & eripiet eos.
Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus:* beatus vir, qui sperat in eo.
Timete Dominum omnes sancti ejus:* quoniam non est inopia timentibus eum.
Divites eguerunt, & esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.
Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguã tuam à malo:* & labia tua ne loquãtur dolum: Diverte à malo, & fac bonum: * inquire pacem,& persequere eam.

Oculi Domini super justos:*& aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos:*& ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxtà est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: *& de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima:*& qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Per annum, Aña. Clamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos.

Per annum, Aña. Constitues eos principes.

Psalmus xxxxiv.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum,diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, & pulchritudine tua * intende, prosperè procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem,& justitiam:* & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha,& gutta,& casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis:* ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato:* circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum:*quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur,

omnes divites plebis.
Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus : * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines post eam * : proximæ ejus afferentur tibi.
Afferentur in lætitia, & exultatione: * adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.
Memores erunt nominis tui: * in omni generatione, & generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: * & in sæculum sæculi.

Per annum, Aña. Constitues eos principes super omnem terram : memores erunt nominis tui, Domine.
℣. In omnem terram exivit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.
Tempore Paschali, Aña. Stabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, alleluia.
℣. Sancti & justi in Domino gaudete, alleluia. ℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Procedens Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem ejus; in navi * et vocavit eos : qui statim relictis retibus, & patre, secuti sunt Dominum. ℣. Erant Jacobus, & Joannes fratres in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua. Et vocavit.
Tempore Paschali in fine, ℟. *additur* Alleluia, *& Ita in sequentibus* ℟℟.
℟. ij. Vocavit ad se Dominus Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem Jacobi, & fecit, ut essent secum inter duodecim, & ut mitteret eos, prædicare : Et imposuit eis nomina, Boanerges, quod est, filii tonitrui.
℣. In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Et imposuit.
℟. iij. Cùm venisset Jesus in domum Principis Synagogæ, non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum, & Jacobum, & Joannem, & patrem, & matrem puellæ. ℣. Et dicit : Nolite fiere, non est mortua puella, sed dormit. Non permisit. Gloria Patri. Non permisit.

In secundo Nocturno.

Per annum, Aña. Principes populorum.

Tempore Paschali, Aña. Ecce quomodo, *& tres Psalmi dicuntur sub hac unica Aña.*

Psalmus XLVI.

OMnes Gentes plaudite manibus: * jubilate Deo in

in voce exultationis.
Quoniam Dominus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjecit populos nobis: * & Gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hæreditatē suam, * speciem Jacob, quam dilexit.
Ascendit Deus in jubilo: * & Dominus in voce tubæ.
Psallite Deo nostro, psallite: * psallite Regi nostro, psallite.
Quoniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapienter.
Regnavit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Per annum, Aña. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Per annum Aña. Dedisti hæreditatem.

Psalmus LX.

EXaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.
A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.
Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis à facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.
Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, & generationis.
Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam, & veritatem ejus quis requiret?
Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Per annum, Aña. Dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum Domine.

Per annum, Aña. Annuntiaverunt.

Psalmus LXIII.

EXaudi Deus orationē meā, cùm deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me à conventu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.
Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.
Narraverunt ut absconderent laqueos: dixerunt: * Quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: * exaltabitur Deus.

Sa-

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum. Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annnuntiaverunt operaDei: * & facta ejus intellexerunt. Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.

Per annum, Aña. Annuntiaverunt opera Dei, & facta ejus intellexerunt.

℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui Domine.

Tempore Pasch. Aña. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est, alleluia. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. ℟. Et æternitas temporum, alleluia.

In secundo, & tertio Nocturno dicuntur sequentes Lectiones mensibus Februarii, & Martii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JAcobus, Zebedæi filius, Joannis Apostoli germanus frater, Galilæus, inter primos Apostolos vocatus cum fratre, relictis patre ac retibus, secutus est Dominũ; & ambo ab ipso Jesu Boanerges, id est tonitrui filii, sunt appellati. Is unus fuit ex tribus Apostolis, quos Salvator maximè dilexit, & testes esse voluit suæ Transfigurationis, & interesse miraculo, cum archisynagogi filiam à mortuis excitavit, & adesse, cùm secessit in montem Oliveti, Patrem oraturus, antequam à Judæis comprehendererur.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: Et transfiguratus est ante eos. ℣. Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes. Et transfiguratus.

Lectio v.

POst Jesu Christi ascensũ in cœlum, in Judæa, & Samaria ejus divinitatem prædicans, plurimos ad Christianam fidem Perduxit. Mox in Hispaniam profectus, ibi aliquos ad Christum convertit; ex quorum numero septem postea Episcopi à beato Petro ordinati, in Hispaniam primi directi sunt. Deinde Jerosolymam reversus, cùm inter alios Hermogenem magũ fidei veritate imbuisset; Herodes Agrippa, Claudio Imperatore, ad regnum elatus, ut à Judæis gratiam iniret, Jacobum liberè Jesum Christum Deum confitentem, capitis condemnavit. Quem cùm is, qui eum duxerat ad tribunal, fortiter

ſiter martyrium ſubeuntem vidiſſet, ſtatim ſe & ipſe Chriſtianum eſſe profeſſus eſt.

℟. Poteſtis bibere calicem, quem ego bibo? aut baptiſmo, quo ego baptizor, baptizari? dicit Jeſus Jacobo & Joanni, filiis Zebedæi: At illi dixerunt ei: Poſſumus. ℣. Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, & baptiſmo, quo ego baptizor, baptizabimini. At illi.

Lectio vj.

AD ſupplicium cùm raperentur, petiit ille à Jacobo veniam; quem Jacobus oſculatus, Pax, inquit, tibi ſit. Itaque uterque eſt ſecuri percuſſus, cùm paulò antè Jacobus paralyticum ſanaſſet. Corpus ejus poſteà Compoſtellam translatum eſt, ubi ſumma celebritate colitur, convenientibus eò religionis, & voti cauſa ex toto terrarum orbe peregrinis.

℟. Aſſumpſit Jeſus Petrum, & Jacobum, & Joannem ſecum, & cœpit pavere, & tædere: Et ait illis: Triſtis eſt anima mea uſque ad mortem. ℣ Suſtinete hic, & vigilate mecum. Et ait illis. Gloria Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Per annum, Aña. Exaltabuntur cornua.

Tempore Paſchali, Aña. Lux perpetua, *& tres Pſalmi dicuntur ſub hac unica Aña.*

Pſalmus LXXIV.

CONfitebimur tibi Deus: * confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cùm accepero tempus, ego juſtitias judicabo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere; & delinquentibus: * Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu veſtrum: * nolite loqui adverſus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à deſertis montibus: * quoniam Deus judex eſt.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verum tamen fæx ejus non eſt exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in ſæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * & exaltabuntur cornua juſti.

Per annum, Aña. Exaltabuntur cornua juſti, alleluia.

A Septuageſima uſque ad Paſcha omittitur, alleluia.

Per annum, Aña. Lux orta eſt juſto.

Pſal-

Psalmus xcvi.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflamabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerut à facie Domini; * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo: * & rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Per annum, Aña. Lux orta est justo, alleluia: rectis corde lætitia, alleluia.

Per annum, Aña. Custodiebant testimonia ejus.

Psalmus xcviii.

Dominus regnavit, iraſcantur populi: * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus: * & excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno: * quoniam terribile, & sanctum est: & honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: * judicium & justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum ejus: * quoniam sanctum est.

Moyses & Aaron in sacerdotibus ejus: * & Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus: * & præceptum, quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos: * Deus tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sanc-

to ejus: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Per annum, Aña. Custodiebant testimonia ejus, & præcepta ejus, alleluia. ℣. Nimis honorati sunt amici tui, Deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eorum.

Tempore Paschali, Aña. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, & æternitas temporum, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. ℟. Gaudium & exultationem obtinebunt, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* xx. *c.*

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrisostomi.

Homil. LXVI. *in Matthæum.*

NOn turbetur quispiam, si adeò imperfectos dicimus Apostolos fuisse: nondum enim mysterium Crucis erat consummatum, nondum gratia Spiritus in corda ipsorum infusa. Quod si virtutem ipsorum discere cupis, quales post datam gratiam Spiritus fuerint, considera, & videbis, omnem ab illis perversam affectionem fuisse superatam. Hac enim de causa eorum modo imperfectio revelatur, ut apertè percipere possis, quales subitò per gratiam effecti fuerunt. Quòd igitur nihil spiritale petebant, nec de cœlesti regno quidquam cogitabant, perspicuum est. Sed tamen inspiciamus etiam, quomodo accedant, & quid dicant. Volumus, inquiunt, ut, quodcumque petierimus, facias nobis. Ad quod Christus: Quid vultis? Respondit: non ignorans certè, sed ut eos respondere cogat, & ulcus detegat, & ita medicamentum apponat. ℟. Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophetas, & sapientes, & Scribas, & ex illis occidetis. Occidit.

Lectio viij.

ILli verò cum erubescerent, & verecundia prohiberentur; quoniam humano affectu eò devenerant: seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes, interrogaverunt. Progressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent: & ita demum ea, quæ volebant, dixerunt: Volebant autem, ut ego conjicio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum hujus confessus impetrare: & præponi quidem se cæteris sciebant; Petrum verò sibi præferri formidantes, dicere ausi sunt;

Dic,

Dic, ut unus à dextris, alter à siniſtris ſedeat. Et urgent dicentes: Dic. Quid igitur ipſe? Ut ſignificaret eos nihil petere ſpiritale, ſed nec ſcire quidem quid poſtulent: non enim petere auderent, ſi ſcirent: Neſcitis, ait, quid petatis: neſcitis quàm magnum hoc ſit, quàm mirabile, ac ipſas ſuperiores excedens virtutes.

℟. Iſte eſt, qui ante alios Apoſtolos primus plantavit Eccleſiam ſanguine ſuo: Cujus corpus in Gallæciam delatum, per totum orbem gloria illuſtratur. ℣. O ſidus, ò decus Hiſpaniæ, ſancte Jacobe Apoſtole, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. Cujus corpus. Gloria Patri. Cujus corpus.

Lectio ix.

ET adjecit: Poteſtis bibere calicem, quem ego bibiturus ſum, & baptiſmo, quo ego baptizor, baptizari? Perpendis, quomodo ſtatim ab hac opinione ipſos removit, contraria eis diſſerens? Nam vos, inquit, de honoribus & de coronis mecum agitis: ego verò de luctamine atque ſudore diſſero. Non præmiorum hoc tempus eſt, nec illa gloria mea modò apparebit: ſed cædis, ac periculorum tempus præſens eſt. Perſpice autem qualiter ipſo interrogationis modo, & hortatur, & allicit. Non enim dixit: Poteſtiſne cædem ſubire, poteſtiſne veſtrum effundere ſanguinem? ſed, Quonam pacto poteſtis bibere calicem? Deinde alliciens, inquit, Quem ego bibiturus ſum: ut ipſa cum eo communicatione laborum promptiores redderentur.

Si occurrat Feſtum ſimplex, ex duabus Lectionibus fiat una: & tunc nona Lectio erit de Santo ſimplici.

Hymnus SS. Ambroſii, & Auguſtini.

TE Deum laudamus: Te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli: tibi cœli, & univerſæ poteſtates.
Tibi Cherubim, & Seraphim: inceſſabili voce proclamant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus Sabaoth.
Pleni ſunt cœli & terra: majeſtatis gloriæ tuæ.
Te glorioſus Apoſtolorum chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum ſancta confitetur Eccleſia;
Patrem immenſæ majeſtatis
Venerandum tuum verum: &

unicum Filium;
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriæ Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis uterum.
Tu, devincto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna cœlorum.
Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.
Judex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.
Æterna fac cum sanctis tuis, in gloria numerari.
Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.
Et rege eos: & extolle illos usque in æternum.
Per singulos dies benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.
Dignare Domine die isto sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua Domine super nos quemadmodum speravimus in te.
In te Domine speravi: non confundar in æternum.

AD LAUDES. V.

DEus in adjutorium meum intende.
℟. Domine ad adjuvandum me festina. Gloria Patri. Sicut erat. Amen. Alleluia, *vel* Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ, *pro temporis diversitate.*
Aña. Accessit ad Jesum.

Psalmus XCII.

DOminus regnavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.
Etenim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.
Parata sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.
Elevaverunt flumina Domine: * elevaverunt flumina vocem suam.
Elevaverunt flumina fluctus suos, * à vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: * mirabilis in altis Dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.
Aña. Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorãs, & petens aliquid ab eo.
Tempore Paschali in fine Aña additur Alleluia.
Aña. Dic, ut sedeant.

Psalmus XCIX.

JUbilate Deo omnis terra: * servite Domino in lætitia.

In-

Introite in conspectu ejus, * in exultatione.
Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Populus ejus, & oves pascuæ ejus: * introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.
Laudate nomen ejus; quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus: * & usque in generationem, & generationem veritas ejus.
Aña. Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo.
Aña. Potestis bibere calicem.

Psalmus LXII.

DEus Deus meus: * ad te de luce vigilo.
Sitivit in te anima mea: * quám multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta, & invia, & inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: * & in nomine tuo levabo manus meas.
Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea: * & labiis exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.
Ipsi verò in vanum quæsiérunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.
Rex verò lætabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.
Hic non dicitur Gloria Patri.

Psalmus LXVI.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi, Deus; * confiteantur tibi populi omnes.
Lætentur, & exultent Gentes; * quoniam judicas populos in æquitate, & Gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi, Deus; confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ. Gloria Patri.

Aña.

Aña. Poteſtis bibere calicem, quem ego bibiturus ſum? dicunt ei: Poſſumus.

Aña. Calicem quidem meum.

Canticum trium puerorum.

Dan. iii.

BEnedicite omnia opera Domini Domino: * laudate, & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino: * benedicite cæli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, Domino: * benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite ſol, & luna Domino: * benedicite ſtellæ cœli Domino.

Benedicite omnis imber, & ros Domino: * benedicite omnes ſpiritus Dei Domino.

Benedicite ignis, & æſtus Domino: * benedicite frigus, & æſtus Domino.

Benedicite rores, & pruina Domino: * Benedicite gelu, & frigus Domino.

Benedicite glacies, & nives Domino: * benedicite noctes, & dies Domino.

Benedicite lux, & tenebræ Domino: * benedicite fulgura, & nubes Domino.

Benedicat terra Dominum; * laudet, & ſuperexaltet eum in ſæcula.

Benedicite montes, & colles Domino: * benedicite univerſa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: * benedicite maria, & flumina Domino.

Benedicite cete, & omnia, quæ moventur in aquis, Domino: * benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes beſtiæ, & pecora Domino: * benedicite filii hominum Domino.

Benedicat Iſrael Dominum; * laudet, & ſuperexaltet eum in ſæcula.

Benedicite ſacerdotes Domini Domino: * benedicite ſervi Domini Domino.

Benedicite ſpiritus, & animæ juſtorum Domino: * benedicite ſancti, & humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Miſael Domino; * laudate, & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicamus Patrem, & Filium cum ſancto Spiritu: * laudemus, & ſuperexaltemus eum in ſæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cœli; * & laudabilis, & glorioſus, & ſuperexaltatus in ſæcula.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Aña. Calicem quidem meum bibetis: ſedere autem ad dexteram meam, & ad ſiniſtram, non eſt meum dare vobis; ſed quibus paratum eſt à Patre meo.

Aña.

Ana. Quicumque voluerit.

Psalmus CXLVIII.

LAudate Dominum de cœlis: * laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol, & luna: * laudate eum omnes stellæ, & lumen.

Laudate eum cœli cœlorum: * & aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi: * præceptum posuit, & non præteribit.

Laudate Dominum de terra * dracones, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiæ, & universa pecora: * serpentes, & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes judices terræ.

Juvenes, & virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum, & terram: * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Psalmus CIL.

CAntate Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: * & nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Psalmus CL.

LAudate Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundùm multitudinē magnitudinis ejus.

Lau-

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio, & cithara.
Laudate eum in tympano, & choro : * laudate eum in chordis, & organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum. Gloria Patri.
Aña. Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister.

Capitulum 1.Cor.iv.b.

FRatres : Puto, quòd Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos ; quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

Hymnus.

JEsu salus mortalium,
Nobis ades, dum dicimus
Laudes Patrono Hispaniæ,
Tuam canentes gloriam.
Laudandus hic est unicè,
Quòd primus in certamine
Apostolis ex omnibus,
Pro te profudit sanguinem.
Tui beatus pluribus
Notis amoris maximi,
Quòd testis usque interfuit
Reconditis mysteriis.
Seu vi potentis dexteræ
Surgit Jairi filia,
Quando in paternis ædibus
Est excitata ab inferis:
Seu vultus, ut sol splendidus,
Et vestis, ut nix candida,
Thaboris alto in vertice
Signum tuæ dant gloriæ.
Seu monte olivis consito
Angoris est index tui
Sudor, tuo de corpore
Ceu gutta, manans, sanguinis.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, & omne in sæculum.
Amen.

Tempore Paschali prædictus Hymnus cum aliis ejusdem metri sic terminatur.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna sæcula. Amen.

Per annum. ℣. Annuntiaverunt opera Dei. ℟. Et facta ejus intellexerunt.

Temp. Pasch. ℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum ejus, alleluia.

Ad Benedictus Aña. Visitavit nos.

Canticum Zach. Luc.1.g.

BEnedictus Dominus Deus Israel : * quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ. Et erexit cornu salutis nobis * in domo David pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, prophetarum ejus. Salutem ex inimicis nostris: * & de manu omnium, qui oderunt nos.

Ad

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * & memorari testamenti sui sancti.
Jus jurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum: * daturum se nobis:
Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi;
In sanctitate, & justitia coram ipso: * omnibus diebus nostris.
Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:
Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitavit nos oriens ex alto.
Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. Gloria Patri.

Aña. Visitavit nos per sanctum suum Apostolum, & fecit salutem de inimicis nostris Dominus Deus noster.

Oratio.

ESto, Domine, plebi tuæ sanctificator, & custos, ut beati Jacobi Apostoli tui munita præsidiis, & conversatione tibi placeat, & secura mente deserviat. Per Dominum nostrum.

Si occurrat festum simplex fit de eo commemoratio. Deinde Aña Sancta Maria, & reliqua suffragia consueta. Tempore Paschali fit commemoratio de Cruce tantùm.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.
℣. Deus in adjutorium, *ut supra.*

Hymnus.

JAm lucis orto sidere,
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet à nocentibus.
Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima,
Absistat & vecordia:
Carnis terat superbiam
Potûs cibique parcitas.
Ut cum dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

Aña. Accessit ad Jesum.

Psalmus LIII.

DEus, in nomine tuo salvum me fac: * & in virtute tua judica me.
Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt

sierunt animam meam:* & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.
Ecce enim Deus adjuvat me:* & Dominus susceptor est animæ meæ.
Averte mala inimicis meis:* & in veritate tua disperde illos.
Voluntariè sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo, Domine; * quoniam bonum est.
Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * & super inimicos meos despexit oculus meus. Gloria Patri, & Filio.

Psalmus CXVIII.

BEati immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.
Beati qui scrutantur testimonia ejus: * in toto corde exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitatem * in viis ejus ambulaverunt.
Tu mandasti, * mandata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificationes tuas.
Tunc non confundar, * cùm perspexero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quòd didici judicia justitiæ tuæ.
Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.
In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisivi te; * ne repellas me à mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua, * ut non peccem tibi.
Benedictus es, Domine: * doce me justificationes tuas.
In labiis meis * pronuntiavi omnia judicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.
In mandatis tuis exercebor: * & considerabo vias tuas.
In justificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermones tuos.
REtribue servo tuo, vivifica me: * & custodiam sermones tuos.
Revela oculos meos: * considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscondas à me mandata tua.
Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.
Increpasti superbos: * maledicti, qui declinât à mandatis tuis.
Aufer à me opprobrium, & contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.
Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam

Nam & testimonia tua meditatio mea est: * consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea: * vivifica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: * & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me: * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: * judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Aña. Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. *d.*

Regi sæculorum immortali, & invisibili, soli Deo honor, & gloria in sæcula sæculorum, Amen. ℟. Deo gratias.

℟. *brev.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis, & *repetitur* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexteram Patris. (*Tempore Paschali dicitur*: Qui surrexisti à mortuis. Alleluia, alleluia) ℟. Miserere nobis. ℣. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi miserere nobis.

Exurge Christe, adjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. *Secretò usque ad* ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. Credo in Deum, *secretò usque ad* ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam æternam. Amen. ℣. Et ego ad te, Domine, clamavi. ℟. Et manè oratio mea præveniet te. ℣. Repleatur os meum laude. ℟. Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. ℣. Domine, averte faciem tuam à peccatis meis. ℟. Et omnes iniquitates meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spiritum rectum innova in visceribus meis. ℣. Ne projicias me à facie tua. ℟. Et Spiritum sanctum tuum nè auferas à me. ℣. Redde mihi lætitiam salutaris tui. ℟. Et spiritu principali confirma me. ℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram.

Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

Confiteor Deo omnipotenti, &c. *Chorus respondet* Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis

perducat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Deinde repetit confessionem, & ubi dicitur, vobis fratres,& vos fratres, *dicatur* tibi pater, & te pater.

Facta Confessione à Coro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

Indulgentiam,absolutionem, & remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens,& misericors Dominus. ℟. Amen. *Et prosequitur.* ℣. Dignare,Domine,die isto.℟.Sine peccato nos custodire.℣.Miserere nostri,Domine: ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua,Domine,super nos. ℟. Quemadmodum speravimus in te. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti ; tua nos hodie salva virtute ; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes, & opera. Per Dominum nostrum JesumChristum Filium tuum ; Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiscum. ℟.Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit. ℣. Pretiosa in conspectu Domini. ℟. Mors sanctorum ejus.

*Et absolutè sine Oremus.*Oratio.

Sancta Maria,& omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum ; ut nos mereamur ab eo adjuvari, & salvari, qui vivit, & regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen. ℣. Deus in adjutorium meum intende. ℟.Domine ad adjuvandum me festina.

Et dicitur ter: ultimó additur, Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster *secretò*. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Respice in servos tuos, Domine, & in opera tua, & dirige filios eorum. ℟.Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos, & opus manuum nostrarum dirige. ℣. Gloria Patri. ℟. Sicut erat.

Oremus. *Oratio.*

Dirigere & sanctificare, regere & gubernare dignare, Domine Deus Rex cœli,

&

& terræ, hodie corda, & corpora noſtra, ſenſus, ſermones, & actus noſtros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum; ut hic, & in æternum, te auxiliante ſalvi, & liberi eſſe mereamur, Salvator mundi: Qui vivis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. ℣. Jube domne benedicere. *Benedictio.* Dies & actus noſtros in ſua pace diſponat Dominus omnipotens. ℟. Amen.

Lectio brevis.

NAm ſi decem millia pædagogorum habeatis in Chriſto, ſed non multos patres: nam in Chriſto Jeſu per Evangelium ego vos genui. Tu autem, Domine, miſerere nobis. ℟. Deo gratias.

Poſteà dicitur. ℣. Adjutorium noſtrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Benedicite. ℟. Deus. *Benedictio.* Dominus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducat æternam: & fidelium animæ per miſericordiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Pater noſter. Ave Maria.

Deus in adjutorium.

Hymnus.

NUnc ſancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Noſtro refuſus pectori.

Os, lingua, mens, ſenſus, vigor,
Confeſſionem perſonent,
Flammeſcat igne charitas,
Accendat ardor proximos.

Præſta, Pater piiſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne ſæculum.
Amen.

Aña. Dic, ut ſedeant.

Pſalmus CXVIII.

LEgem pone mihi, Domine, viam juſtificationum tuarum: * & exquiram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutabor legem tuam: * & cuſtodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum: * quia ipſam volui.

Inclina cor meum in teſtimonia tua; * & non in avaritiam.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Statue ſervo tuo eloquium tuum * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod ſuſpicatus ſum: * quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat ſuper me miſericordia tua, Domine, * ſalutare tuum ſecundùm eloquium tuũ.

Et reſpondebo exprobrantibus mihi verbum: * quia ſperavi in ſermonibus tuis.

Et nè auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: * quia in judiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, * in sæculum, & in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine: * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: * & non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: * & exercebar in justificationibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea: * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi iniquè agebant usquequaque: * à lege autem tua non declinavi.

Memor fui judiciorum tuorum à sæculo, Domine: * & consolatus sum.

Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Domine: * & custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificationes tuas exquisivi.

Portio mea, Domine, * dixi, custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserere mei secundùm eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: * & converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, & non sum turbatus, * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: * & legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi: * super judicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te, * custodientium mandata tua.

Misericordia tua, Domine, plena est terra: * justificationes tuas doce me.

BOnitatem fecisti cum servo tuo Domine: * secundùm verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * & in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor

bor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego verò legem tuam meditatus sum.
Bonum mihi, quia humiliasti me, * ut discam justificationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri, & argenti.
Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me: * da mihi intellectum, & discam mandata tua.
Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.
Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua: * & in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua, ut consoletur me, * secundùm eloquium tuum servo tuo.
Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.
Convertantur mihi timentes te: * & qui noverunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.
Aña. Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo.

Capitulum. 1.Cor.iv.b.

FRatres: Puto, quòd Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.
℟. Deo gratias.
℟.*br.* In omnem terram exivit sonus eorum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exivit sonus. Gloria Patri. In omnem.
℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui, Domine.
Tempore Paschali Aña. ut sup. cum Alleluia *in fine.*
℟.*brev.* Sancti, & justi in Domino gaudete, Alleluia, alleluia. Sancti, & justi. ℣. Vos elegit Deus in hæreditatem sibi. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Sancti, & justi.
℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, alleluia. ℟. Et æternitas temporum, alleluia.

Oratio.

ESto, Domine, plebi tuæ sanctificator, & custos, ut beati Jacobi Apostoli tui munita præsidiis, & conversatione tibi placeat, & secura mente deserviat. Per Dominum.

AD

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave Maria.
Deus in adjutorium.

Hymnus.

RE&tor potens, verax Deus,
Qui tẽperas rerum vices,
Splendore manè illuminas,
Et ignibus meridiem:
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium,
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Potestis bibere calicem.

Psalmus CXVIII.

DEfecit in salutare tuum anima mea: * & in verbum tuum superspe ravi.
Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes, quando consolaberis me?
Quia factus sum sicut uter in pruina: * justificationes tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies servi tui? * Quãdo facies de persequentibus me judicium?
Narraverunt mihi iniqui fabulationes: * sed non ut lex tua.
Omnia mandata tua veritas: * iniqui persecuti sunt me, adjuva me.
Paulo minùs consummaverunt me in terra: * ego autem non dereliqui mandata tua.
Secundùm misericordiam tuam vivifica me: * & custodiam testimonia oris tui.
In æternum Domine, * verbum tuum permanet in cœlo.
In generationem, & generationem veritas tua: * fundasti terram, & permanet.
Ordinatione tua perseverat dies: * quoniam omnia serviunt tibi.
Nisi quòd lex tua meditatio mea est: * tunc fortè periissem in humilitate mea.
In æternum non obliviscar justificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam justificationes tuas exquisivi.
Me expectaverunt peccatores, ut perderent me: * testimonia tua intellexi.
Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.
QUòmodo dilexi legem tuam Domine? * tota die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: * quia in æternum mihi est.
Super omnes docentes me intellexi: * quia testimonia tua meditatio mea est.
Super senes intellexi: * quia mandata tua quæsivi.
Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custodiam ver-

verba tua.
A judiciis tuis non declinavi:* quia tu legem posuisti mihi.
Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua: * super mel ori meo!
A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi omnem viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbum tuum: * & lumen semitis meis.
Juravi, & statui: * custodire judicia justitiæ tuæ.
Humiliatus sum usquequaque Domine: * vivifica me secundùm verbum tuum,
Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: * & judicia tua doce me.
Anima mea in manibus meis semper: * & legem tuam non sum oblitus.
Posuerunt peccatores laqueum mihi: * & de mandatis tuis nō erravi.
Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum: * quia exultatio cordis mei sunt.
Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum: * propter retributionem.

INiquos odio habui: * & legem tuam dilexi.
Adjutor & susceptor meus es tu: * & in verbum tuum superspersavi.
Declinate à me maligni: * & scrutabor mandata Dei mei.
Suscipe me secundum eloquiū tuum, & vivam: * & non confūdas me ab expectatione mea.
Adjuva me, & salvus ero: * & meditabor in justificationibus tuis semper.
Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis: * quia injusta cogitatio eorum.
Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: * ideò dilexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: * à judiciis enim tuis timui.
Feci judcium & justitiam: * non tradas me calumniantibus me.
Suscipe servum tuum in bonum: * non calumnientur me superbi.
Oculi mei defecerunt in salutare tuum: * & in eloquium justitiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secundū misericordiam tuam: * & justificationes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.
Tempus faciendi Domine: * dissipaverunt legem tuam.
Ideò dilexi mandata tua: * super aurum & topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: * omnem viam iniquam odio habui.
Aña. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicūt ei: possumus.

Capitulum. 1. Cor. 4. c.

NOs ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudentes in Chriſtó: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles.

℟. Deo gratias.

℟.*br.* Conſtitues eos principes ſuper omnem terrā. Conſtitues. ℣. Memores erunt nominis tui Domine. Super. Gloria Patri. Conſtitues. ℣. Nimis honorati ſunt amici tui Deus. ℟. Nimis confortatus eſt principatus eorum.

Tempore Paſchali Añā. ut ſupra cum Alleluia.

℟.*br.* Lux perpetua lucebit ſanctis tuis Domine, Alleluia alleluia. Lux perpetua. ℣. Et æternitas temporum, Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lux perpetua. ℣. Lætitia ſempiterna ſuper capita eorum, alleluia. ℟. Gaudium, & exultationem obtinebunt, alleluia.

AD NONAM.

Pater noſter, Ave Maria. Deus in adjutorium.

Hymnus.

RErum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanens,
Lucis diurnæ tempora
Succeſsibus determinans.

Largire lumen veſpere,
Quo vita nuſquam decidat,
Sed præmium mortis ſacræ
Perennis inſtet gloria.

Præſta, Pater piiſsime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paracito,
Regnans per omne ſæculum. Amen.

Añā. Quicumque voluerit.

MIrabilia teſtimonia tua: * ideò ſcrutata eſt ea anima mea.

Declaratio ſermonum tuorum illuminat: * & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi ſpiritum: * quia mandata tua deſiderabam.

Aſpice in me, & miſerere mei: * ſecundùm judicium diligentium nomen tuum.

Greſſus meos dirige ſecundùm eloquium tuum: * & non dominetur mei omnis injuſtitia.

Redime me à calumniis hominum: * ut cuſtodiam mandata tua.

Faciē tuam illumina ſuper ſervum tuum: * & doce me juſtificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non cuſtodierunt legem tuam.

Juſtus es Domine: * & rectum judicium tuum.

Mandaſti juſtitiam teſtimonia tua: * & veritatem tuam nimis.

Tabeſcere me fecit zelus meus: * quia obliti ſunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: * & ſervus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, & contemptus: * justificationes tuas non sum oblitus.
Justitia tua justitia in æternum: * & lex tua veritas.
Tribulatio, & angustia invenerunt me: * mandata tua meditatio mea est.
Æquitas testimonia tua in æternum: * intellectum da mihi, & vivam.

CLamavi in toto corde meo, exaudi me Domine: * justificationes tuas requiram.
Clamavi ad te, salvum me fac: * ut custodiam mandata tua.
Prævèni in maturitate, & clamavi: * quia in verba tua supersperavi.
Prævenerunt oculi mei ad te diluculo: * ut meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secundùm misericordiam tuam Domine: * & secundùm judicium tuum vivifica me.
Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: * à lege autem tua longè facti sunt.
Propè es tu Domine: * & omnes viæ tuæ veritas.
Initio cognovi de testimoniis tuis: * quia in æternum fundasti ea.
Vide humilitatem meam, & eripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.
Judica judicium meum, & redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.
Longè à peccatoribus salus: * quia justificationes tuas non exquisierunt.
Misericordiæ tuæ multæ Domine: * secundùm judicium tuum vivifica me.
Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimoniis tuis non declinavi.
Vidi prævaricantes, & tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.
Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: * in misericordia tua vivifica me.
Principium verborum tuorum, veritas: * in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRincipes persecuti sunt me gratis: * & à verbis tuis formidavit cor meum.
Lætabor ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: * legem autē tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: * super judicia justitiæ tuæ.
Pax multa diligentibus legem tuam: * & non est illis scandalum.
Spectabam salutare tuum Domine: * & mandata tua dilexi.
Custodivit anima mea testimonia tua: * & dilexit ea vehementer.
Servavi mandata tua, & testimonia tua: * quia omnes viæ

meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conſpectu tuo Domine: ✻ juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo: ✻ ſecundúm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum: ✻ cum docueris me juſtificationes tuas.

Pronuntiavit lingua mea eloquium tuum: ✻ quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me: ✻ quoniam mandata tua elegi.

Concupivi ſalutare tuum Domine: ✻ & lex tua meditatio mea eſt.

Vivet anima mea, & laudabit te: ✻ & judicia tua adjuvabunt me.

Erravi ſicut ovis, quæ periit: ✻ quære ſervum tuum, quia mandata tua non ſum oblitus.

Añ. Quicumque voluerit inter vos major fieri, ſit veſter miniſter.

Capitulum. 1. Cor. 4. d.

NAm ſi decem millia pædagogorum habeatis in Chriſto, ſed non multos patres; nam in Chriſto Jeſu per Evangelium ego vos genui. ℟. Deo gratias.

℟. *br.* Nimis honorati ſunt amici tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortatus eſt principatus eorum. Amici. Gloria Patri. Nimis.

℣. Anuntiaverunt opera Dei. ℟. Et facta ejus intellexerunt.

Tempore Paſchali Añ. ut ſupra, ſed in fine Añæ. additur. Alleluia.

℟. *br.* Lætitia ſempiterna ſuper capita eorum, Alleluia, alleluia. Lætitia. ℣. Gaudium, & exultationem obtinebunt. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lætitia. ℣. Pretioſa in conſpectu Domini, alleluia. ℟. Mors ſanctorum ejus, alleluia.

Si ſequatur Feſtum Duplex, integræ Veſperæ dicuntur de eo, ſi Semiduplex, dividuntur à Capitulo; ſed utrobique fit commemoratio S. Jacobi. Si verò neutrum illorum ſequatur, leguntur ſic.

AD VESPERAS.

Pater noſter. Ave Maria. Deus in adjutorium.

Añ. Acceſſit ad Jeſum.

Pſalmus CIX.

DIxit Dominus Domino meo: ✻ ſede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: ✻ ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: ✻ dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum: ✻ ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: ✻ tu es ſacerdos

in

in æternum secundùm ordinem Melchisedech.
Dominus à dextris tuis: * confregit in die iræ suæ reges.
Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Aña. Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo.

Tempore Paschali additur. Alleluia *in fine hujus Añæ, & seqq.*

Aña. Dic, ut sedeant.

Psalmus CXII.

LAudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.
Sit nomen Domini benedictum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occasum: * laudabile nomen Domini.
Excelsus super omnes Gentes Dominus: * & super cœlos gloria ejus.
Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat: * & humilia respicit in cœlo, & in terra?
Suscitans à terra inopem: * & de stercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cum principibus: * cum principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilem in domo: * matrem filiorum lætantem.

Aña. Dic, ut sedeant hî duo filii mei: unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo.

Aña. Potestis bibere calicem.

Psalmus CXV.

CRedidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.
Quid retribuam Domino: * pro omnibus quæ retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.
Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.
O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.
Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.
Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Aña. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: possumus.

Aña. Calicem quidem meum.

Psalmus CXXV.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati.

Tunc

Tunc repletum est gaudio os nostrum : * & lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter Gentes : * magnificavit Dominus facere cum eis.
Magnificavit Dominus facere nobiscum : * facti sumus lætantes.
Converte Domine captivitatem nostram: * sicut torrens in Austro.
Qui seminant in lacrymis: * in exultatione metent.
Euntes ibant,& flebant: * mittentes semina sua.
Venientes autem venient cum exultatione : * portantes manipulos suos.
*Añ*a. Calicem quidem meum bibetis : sedere autem ad dexteram meam, & ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo.
*Añ*a. Quicumque voluerit.

Psalmus CXXXVIII.

DOmine probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessionem meam, & resurrectionem meam.
Intellexisti cogitationes meas de longè : * semitam meam, & funiculum meum investigasti.
Et omnes vias meas prævidisti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima & antiqua : * tu formasti me,& posuisti super me manum tuam.
Mirabilis facta est scientia tua ex me : * confortata est & non potero ad eam.
Quò ibo à spiritu tuo? * & quò à facie tua fugiam?
Si ascendero in cœlum, tu illic es: * si descendero in infernum, ades.
Si sumpsero pennas meas diluculo, * & habitavero in extremis maris:
Etenim illuc manus tua deducet me : * & tenebit me dextera tua.
Et dixi: Forsitan tenebræ conculcabunt me : * & nox illuminatio mea in delitiis meis.
Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur:* sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.
Quia tu possedisti renes meos:* suscepisti me de utero matris meæ.
Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es : * mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.
Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto : * & substantia mea in inferioribus terræ.
Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus : * nimis con-

confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.
Si occideris Deus peccatores:* viri sanguinum declinate à me.
Quia dicitis in cogitatione: * accipient in vanitate civitates tuas.
Nonne qui oderunt te Domine oderam: * & super inimicos & tuos tabescebam?
Perfecto odio oderam illos:*& inimici facti sunt mihi.
Proba me Deus, & scito cor meum: * interroga me,& cognosce semitas meas.
Et vide, si via iniquitatis in me est: * & deduc me in via æterna.

Ańa. Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister.

Capitulum. 1.Cor.4.b.

FRatres: Puto, quòd Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

Hymnus (etiam temp. Paschali)

DEfensor alme Hispaniæ,
Jacobe, vindex hostium
Tonitrui quem filium,
Dei vocavit Filius.
Huc cœli ab altis sedibus
Converte dexter lumina,
Audique læti debitas
Grates tibi quas solvimus.
Grates refert Hispania,
Felix tuo, quæ nomine:
Te gloriatur jugiter
Dignata sacris ossibus.
Tu cæca nox, atque impia
Nos cùm teneret vanitas,
Lucem salutis primitus
Oris Iberis impetras.
Tu, bella cùm nos cingerent,
Es visus ipso in prælio,
Equoque, & ense acerrimus
Mauros furentes sternere.
Freti tuo nos pignore,
Largum tuo te munere
Rogamus omnes, ut tuæ
Spe protegas præsentiæ.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, & omne in sæculum.
Amen.

Tempore Paschali prædictum Hymnum sic terminatur.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

Per annum ℣. Annuntiaverunt opera Dei. ℟. Et facta ejus intellexerunt.

Tempore Paschali. ℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ℟. Mors sanctorum ejus, alleluia.

Ad Magnificat Ańa. O beatum Apostolum.

Canticum B.M.V. Lucæ 1.c.

MAgnificat anima mea Dominum;

Et exultavit spiritus meus:* in Deo salutari meo:
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna, qui potens est:* & sanctum nomen ejus.
Et misericordia ejus à progenie in progenies: * timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede: * & exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis: * & divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum:* recordatus misericordiæ suæ.
Sicut locutus est ad patres nostros: * Abraham, & semini ejus in sæcula.
Aña. O beatum Apostolum, qui inter primos electus, primus omnium Apostolorum, Domini calicem bibere meruit! O glorioſum Hispaniæ regnum, tali pignore ac patrono munitum, per quem fecit illi magna, qui potens est, alleluia.

A Septuagesima usque ad Pascha omittitur, Alleluia.

Oratio.

ESto Domine plebi tuæ sanctificator & custos: * ut beati Jacobi Apostoli tui munita præsidiis, & conversatione tibi placeat, & secura mente deserviat. Per Dominum.

Deinde Aña. Sancta Maria *cum aliis suffragiis consuetis. Tempore Paschali fit commemoratio de Cruce tantum.*

AD COMPLETORIUM.

Omnia dicuntur ut in Breviario.

In secundo, & tertio Nocturno dicuntur sequentes Lectiones mensibus Aprilis, Maii, & Junii. Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 43. de Sanctis.

Lectio iv.

SI omnium sanctorum Martyrum grata nobis debet esse solemnitas, fratres charissimi, quantò gratior eorum, qui præsentem secuti sunt principem Martyrum? Si agnorum, quantò magis arietum? Illorum enim filii, non generatione carnis, sed imitatione virtutis facti sunt omnes, qui posteriùs usque ad mortem confessi sunt Christum. Hos obtulerunt populi Gentium, de quibus Psalmus antè cantavit, dicens: Afferte Domino filios arietum. His primùm Dominus, cùm ad confessionem sui nominis hortaretur, non solùm se promisit victoriæ coronatorem, sed certaminis adjutorem. Etiam in ipsis & posteros admonebat, quoniam quod dicebat, scriptum posteris relinquebat. Illis ergo ait, exhortans eos: Cùm adducent vos ad principes & potestates, no-

nolite cogitare, quid respondeatis, vel quid loquamini. Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Meditari vetuit, & confiteri præcepit. Maluit enim auferre præsumptionem humanam, & gratiam dare divinam, ut in semetipsis timidi, & mundo essent audaces. Unde & in alio Psalmo vox Martyrum dicit, quasi ex parte humanæ fragilitatis verendo: Eripe me de inimicis meis, Deus meus, & ab insurgentibus in me libera me. Et paulò post, de auxilio divino confidens, dicit: Fortitudinem meam ad te custodiam. ℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum, * Et transfiguratus est ante eos. ℣. Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes. Et transfiguratus.

Lectio v.

SUpra ceteras enim turbas fidelium, necnon antiquorum justorum, & Prophetarum, eminentes Apostolos suos volens Dominus ostendere, dixit ad eos: Beati oculi, qui vident, quæ vos videtis; & aures, quæ audiunt, quæ vos auditis. Multi enim Prophetæ, & justi voluerunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt; & audire, quæ vos auditis, & non audierunt. Item alibi: Jam, inquit, non dicam vos servos, quia servus nescit, quid faciat dominus ejus. Vos autem dixi amicos, quia omnia quæcumque audivi à Patre meo, nota feci vobis. Item ait idem alio loco: Quæcumque ligaveritis super terram, erunt ligata & in cœlo: & quæcumque solveritis super terram, erunt soluta & in cœlo. Item alibi sciscitanti Petro, quid sibi, & sociis suis profuisset reliquisse omnia, & sequi Redemptorem? respondit, dicens: Amen dico vobis; quòd vos, qui secuti estis me, in regeratione, cùm sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel. ℟. Potestis bibere calicem, quem ego bibo? aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo, & Joanni filiis Zebedæi. * At illi dixerunt ei. Possumus. ℣. Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. At illi.

Lectio vi.

ISti sunt lux mundi, quia per ipsos lumen fidei, & veræ scientiæ primùm Dominus huic mundo tradidit: & ab errorum, ac peccatorum tenebris, gentes & populos eruit. Isti sunt sal terræ, quia per eos terrigenæ

condimentum saporis vitæ æternæ perceperunt, ut restringerent carnis lasciviam, & à putredine peccatorum, & vitiorum vermibus servarentur illæsi. Isti sunt lapides pretiosi, quos in fundamento cœlestis ædificii positos Joannes in Apocalypsi sua describit, quia prædicatio eorum Ecclesiæ fundamenta locavit. Unde, & Paulus ait: Vos estis cives sanctorum, & domestici Dei, super ædificati, super fundamentum Apostolorum, & prophetarum. Isti sunt duodecim portæ Jerusalem novæ, quæ de cœlo descendit, quia per ipsos januam fidei primùm intravimus: & inter cives Sanctorum adnumerati sumus.

℟. Assumsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem secum, & cœpit pavere, & tædere. * Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem. ℣. Sustinete hic, & vigilate mecum. Et ait illis. Gloria Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 20. *c.*

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petēs aliquid ab eo. Et reliqua. De Homil. S. Joannis Chrysost.

Homil. 66. *in Mattheum.*

SEdere autem ad dexteram, & ad siniſtram, non est meum dare: sed quibus paratum est à Patre meo. Sed quidnã sibi vult, quod modo dictum est? Duo enim hic à multis quæruntur. Primùm, si à dextris ejus sedere quibusdam paratum sit: Alterum, si Dominus omnium non possit illis præbere, quibus paratum est. Ex quibus, primo soluto, alterum etiã patebit. Quid igitur est, quod dicit: Nullus profectò à dextris, nullus à siniſtris ejus sedebit. Inaccessibilis quippè sedes est illa, non hominibus dico solùm, sed Angelis, sed Archangelis, ceterisque Virtutibus. Quod quasi præcipuum Unigeniti privilegium Paulus posuit, dicens: Ad quem autem Angelorum dixit umquam, sede à dextris meis? Et ad Angelos quidem inquit: Qui facit Angelos suos spiritus: ad Filium autem: Thronus tuus Deus in sæculũ sæculi. ℟. Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophetas, & Sapientes, & Scribas, & ex illis occidetis. Occidit.

Lectio viii.

QUomodo igitur dixit: Sedere à dextris, atque à siniſtris meis, non est meum dare? An quia concessuri alii sunt? Minimè inquam. Ad mentem enim interrogantium con-

condescendens respondet. Non enim de sublimi sede illa, quæ ad dexteram Patris est, aliquid sciebant: qui vel multò inferiora, quæ quotidiè auribus eorum inculcabantur, non percipiebant. Unum solummodò quærebant, præfectura potiri, & omnium se primos apud eum constitui: quodque jam diximus, cùm duodecim sedes audivissent, ignorantes, quod dicebatur, primatum confessus postularunt.

℟. Iste est, qui ante alios Apostolos primus plantavit Ecclesiam sanguine suo: * Cujus corpus in Gallæciam delatum, per totum orbem gloria illustratur. ℣. O sidus, ò decus Hispaniæ, sancte Jacobe Apostole, intercede pro nobis ad Deum qui te elegit. Cujus corpus. Gloria Patri. Cujus corpus.

Si occurrat festum simplex, ex duabus fiat una; & tunc nona Lectio erit de Sancto simplici.

Lectio ix.

QUid igitur ait Christus? Propter me quidem, ac prædicationis meæ gratia moriemini, & meæ passionis participes eritis; sed non est id satis ad primum locum, atque ordinem obtinendum. Nam si quis posteà veniet martyrio, & aliarum omnium numero virtutum ita decoratus, ut non parum excedere vos videatur: nolite credere, quia vos amo, ceterisque antepono, idcircò eo, qui majoribus nitet operibus, expulso, vobis primum me locum daturum.

In secundo, & tertio Nocturno dicuntur sequentes Lectiones, mensibus Julii, Augusti, & Septembris

Ex Tractatu S. Augustini Episcopi, super Psalmos.

In Psal. 44. *Lectio* iv.

PRo patribus tuis nati sunt tibi filii. Genuerunt te Apostoli: ipsi missi sunt, ipsi prædicaverunt, ipsi patres. Sed numquid nobiscum corporaliter semper esse potuerunt? Et si unus ipsorum dixit: Cupio dissolvi, & esse cum Christo; multò magis optimum est, manere autem in carne necessarium propter vos. Dixit hoc quidem: sed quandiú hic manere potuit? Numquid usque ad hoc tempus? Numquid usque in posterum? Ergo illorum abscessu deserta est Ecclesia? Absit. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. Quid est, pro patribus tuis nati sunt tibi filii? Patres missi sunt Apostoli: pro Apostolis filii nati sunt tibi, constituti sunt Episcopi.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem

excelsum seorsum : * Et transfiguratus est ante eos. ℣. Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias, cum eo loquentes. Et transfiguratus.

Lectio v.

HOdie enim Episcopi, qui sunt per totum mundum, unde nati sunt ? Ipsa Ecclesia patres illos appellat : ipsa illos genuit, & ipsa illos constituit in sedibus patrum. Non ergo te putes desertam, quia non vides Petrum, quia non vides Paulum, quia non vides illos, per quos nata es. De prole tua tibi crevit paternitas. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. Constitues eos principes super omnem terram. Vide templum Regis, quàm latè diffusum est, ut noverint virgines, quæ non adducuntur in templum Regis, non se ad istas nuptias pertinere.

℟. Potestis bibere calicem, quem ego bibo? Aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? Dixit Jesus Jacobo, & Joanni filiis Zebedæi : * At illi dixerunt ei. Possumus. ℣. Calicem quidem, quem ego bibo bibetis, & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. At illi.

Lectio vi.

PRo patribus tuis nati sunt tibi filii. Constitues eos principes super omnem terram. Hæc est Catholica Ecclesia : filii ejus constituti sunt principes super omnem terram, filii ejus constituti sunt pro patribus. Agnoscant, qui præcisi sunt : veniant ad unitatem : adducantur in templum Regis. Templum suum Deus ubique collocavit : fundamenta Prophetarum, & Apostolorum ubique firmavit : filios genuit Ecclesia : constituit eos pro patribus suis principes super omnem terram.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem secum, & cœpit pavere, & tædere. * Et ait illis : Tristis est anima mea usque ad mortem. ℣. Sustinete hic, & vigilate mecum. Et ait illis. Gloria Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 20.

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil.66. in Matthæum.

SEdere autem à dextris, & à sinistris, non est meum dare, sed quibus paratum est à Patremeo. Quibus porrò præparatum est? Illis videlicèt, qui fulgentissimis operibus evasuri sunt. Idcircò verò dixit : Non est meum dare, sed Patris mei;

nè quis infirmum, atque impotentem ad hanc ipsum fore retributionem opinetur. Sed quonam modo? Non est meum, inquit, sed quibus paratum est. Verùm, ut clarius fiat quod dicimus, exemplo id ante oculos ponamus. Ad editorem igitur munerum, atque certaminis, quo multi, ac præclari athletæ confluant, duos quosdam ipsi præcipua familiaritate conjunctos accessisse fingamus, qui amicitia principis freti, postulare audeant, ut victores ipsi præconio declarati coronentur. Quibus ille respondeat: Non est meum id dare, sed quibus labore, atque sudore præparatum est.

℟. Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophetas, & Sapientes, & Scribas, & ex illis occidetis. Occidit.

Lectio viii.

NUm igitur, quasi non potentem illum id facere, condemnabimus? Nequaquam: sed justitiam ejus admirabimur: & quoniam non personam, sed rem respicit, laudabimus. Quemadmodum igitur editorē munerū, atque certaminis principem, haud dicemus coronam dare nō posse, sed nolle luctationis transgredi leges, & justitiæ ordinem conturbare: sic utique Christum id dixisse affirmamus.

℟. Iste est, qui ante alios Apostolos primus plantavit Ecclesiam sanguine suo: * Cujus corpus Gallæciam delatum, per totum orbem gloria illustratur. ℣. O fidus, ò decus Hispaniæ, sancte Jacobe Apostole, intercede pro nobis ad Deum qui te elegit. Cujus corpus. Gloria Patri. Cujus corpus.

Lectio ix.

ITa undique illos compellebat, in gratia Dei primùm, deinde in laboribus propriis omnem salutem, & gloriæ spem reponere. Ideò dixit: Quibus paratum est. Nam si alii præstantiores videbuntur, si excellentiora, quàm vos, opera facturi sunt, quomodo illis expulsis, locum eorum vos occupabitis? An quia mei discipuli estis, idcircò etiam si non digni primatu eritis, præmia tamen quoque consecuturos vos arbitremini?

Si occurrat Festum simplex ex duabus fiat una: & tunc nona Lectio erit de Sancto simplici.

In secundo, & tertio Nocturno dicuntur sequentes Lectiones mensibus Octobris, & Novembris.

De expositione S. Augustini Episcopi, super Psalm. 86. ante medium.

Lec-

Lectio iv.

FUndamenta ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apostoli, & Prophetæ? Quia eorum auctoritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cum per ipsos intramus, per Christum intramus. Ipse est enim janua. Et cum dicuntur duodecim portæ Jerusalem, & una porta Christus, & duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus: & ideò duodenarius numerus Apostolorum. Sacramentum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: * Et transfiguratus est ante eos. ℣. Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes. Et transfiguratus.

Lectio v.

SI duodecim sellæ ibi sunt, non est ubi sedeat tertiusdecimus Paulus Apostolus, & non erit quomodò judicet: & ipse se judicaturum dixit, non homines tantum, sed & Angelos. Quos angelos, nisi apostatas angelos? Nescitis, inquit, quia angelos judicabimus? Responderet ergo turba: Quid te jactas judicaturum? Ubi sedebis? Duodecim sedes dixit Dominus duodecim Apostolos: unus cecidit Judas, in locum ipsius sanctus Mathias ordinatus est; impletus est duodenarius numerus sedium. Primò locum inveni, ubi sedeas, & sic te minare judicaturum. Duodecim ergo sedes quid sibi velint, videamus. Sacramentum est cujusdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia: unde vocatur hoc ædificium ad Christi compagem.

℟. Potestis bibere calicem, quem ego bibo? Aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo, & Joanni filiis Zebedæi: * At illi dixerunt ei: Possumus: ℣. Calicem quidem, quem ego bibo bibetis, & baptismo quo ego baptizor, baptizabimini. At illi.

Lectio vi.

ET ideò quia undique venitur ad judicandum, duodecim sedes sunt: sicut quia undique intratur in illam civitatem, duodecim portæ sunt. Non solum ergo illi duodecim, & Apostolus Paulus, sed quotquot judicaturi sunt propter significationem universitatis ad sedes duodecim pertinent: quemadmo-

modum quotquot intrabunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quatuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Meridies. Istæ quatuor partes assiduæ nominantur in Scripturis. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dominus in Evangelio, à quatuor ventis se collecturum electos suos: ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodo vocatur? Undique in Trinitate vocatur. Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem secum, & cœpit pavere, & tædere: * Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem. ℣. Sustinete hic, & vigilate mecum. Et ait illis. Gloria Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 20. c.

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. de Fide ad Gratianum, c. 3.

POtestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicentibus autem illis: Possumus, ait illis Jesus: Calicem quidem meum bibetis; sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo. Quam patiens, & clemens Dominus, quam alta sapientia, & bona charitas! Volens enim ostendere, quòd non perfunctoriam rem aliquam discipuli postularent, sed eam, quam impetrare non possent, prærogativam eis paternæ honorificentiæ reservavit: non metuens, ne quid juri proprio derogaret, qui non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo: simul diligens discipulos: quia sicut habes, usque in finem dilexit eos. Noluit his, quos diligeret, videri quod peterent denegasse, sanctus, & bonus Dominus; qui malet aliquid dissimulare de jure, quàm de charitate deponere. Charitas enim patiens est, benigna est, non æmulatur, non inflatur, non quærit, quæ sua sunt.

℟. Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophetas, & Sapientes, & Scribas, & ex illis occidetis. Occidit.

Lectio viii.

DEnique, ut agnoscatis, non infirmitatis, sed indulgen-

gentiæ esse quod dixit: Non est meum dare vobis; ubi sine matre filii Zebedæi rogant, nihil de Patre dixit: sic enim habes: Non est meum dare vobis; sed quibus paratum est. Ita Marcus Evangelista posuit. Ubi verò mater pro filiis rogat, hoc est, secundùm Matthæum, Non est, inquit, meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo: hic addidit à Patre meo, quia majorem idulgentiam maternus poscebat affectus.

℟. Iste est, qui ante alios Apostolos primus plantavit Ecclesiam sanguine suo: * Cujus corpus in Gallæciam delatum per totum orbem gloria illustratur. ℣. O sidus, ò decus Hispaniæ, sancte Jacobe Apostole, intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. Cujus corpus. Gloria Patri. Cujus corpus.

Lectio ix.

QUod si putant dicendo, quibus paratum est à Patre meo, quod aut Patri plus tribuit, aut sibi aliquid derogavit: dicant, utrum & illic putent Patri aliquid derogatum, quia dixit in Evangelio Filius de Patre: Pater non judicat quemquam? Quod si sacrilegium putamus, dicere, quòd Pater ita judicium detulit Filio ut ipse non habeat: (habet enim, non potest amittere, quod habet naturaliter divina majestas,) sacrilegium utique æstimare debemus, quòd non potest Filius dare quidquid, aut homines mereri possunt, aut quævis accipere creatura; præsertim cùm ipse dixerit: ego ad Patrem vado, & quodcumque ab eo petierit.s in nomine meo, hoc faciam.

Si occurrat Festum simplex, ex duabus fiat una; & tunc nona Lectio erit de Sancto simplici.

OFFI-

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM.

FESTA JANUARII.

DOMINICA SECUNDA. post Epiphaniam.

In Festo Sanctissimi Nominis Jesu.

Duplex ii. classis.

Ad Vesperas. *Aña.*

OMnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit. *Psalmus.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi, Psalmus.* Credidi. *Aña.* Sanctum, & terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini. *Aña.* Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo. *Aña.* A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini. *Aña.* Sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRatres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genu flectatur: cœlestium, terrestrium, & infernorum.

Hymnus.

JEsu dulcis memoria,
Dans vera cordi gaudia:
Sed super mel & omnia,
Ejus dulcis presencia.

Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quàm Jesus Dei Filius.

Jesu Spes pœnitentibus,
Quàm pius es petentibus!
Quàm bonus te quærentibus!
Sed quid invenientibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere;
Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.

Sis, Jesu, nostrum gaudium,
Qui es futurus præmium:
Sit nostra in te gloria,
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Sit nomen Domini benedictum, alleluia. ℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum, alleluia.

Ad Magnificat.

Aña. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus, alleluia.

Oratio.

DEus, qui Unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & Jesum vocari jussisti: concede

propitius; ut cujus sanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in cœlis. Qui tecum vivit. *Et fit commemoratio Dominicæ.*

Ad completorium, & alias Horas diei in fine Hymnorum dicitur: Jesu tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium. Admirabile nomen Jesu, quod est super omne nomen: Venite adoremus. *Psalm.* Venite exultemus.

Hymnus.

JEsu Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.
Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet charitas.
Jesu dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.
Jesum omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite;
Jesum ardenter quærite,
Quærendo inardescite.
Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores exprimant,
Te corda nostra diligant,
Et nunc, & in perpetuũ. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra! *Psalm.* Domine Dominus noster, *cum reliquis, ut in Officio parvo B. Mariæ. Psalmus verò iste incipitur à secundo* ℣. Quoniam elevata est. *Aña.* In nomine Jesu omne genu flectatur cœlestium, terrestrium, & infernorum. *Aña.* Confitemini Domino, & invocate nomen ejus: mementote, quoniam excelsum est nomen ejus. ℣. Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo.

℟. Multum est enim.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. *Cap.* 3. *à* 1.

PEtrus autem, & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur: quem ponebant quotidiè ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cùm vidisset Petrum, & Joannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cũ Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum, & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Jesu Christi Nazareni surge, & ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum,

eum, & protinus consolidatæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exiliens stetit, & ambulabat: & intravit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum.

℟. Ecce concipies, & paries filium, & vocabis nomen ejus Jesum: * Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. ℣. Vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Ipse.

Lectio ii.

ET vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi: & impleti sunt stupore, & extasi, in eo quod contigerat illi. Cùm teneret autem Petrum, & Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad populum: Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus Patrum nostrorum glorificavit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum, & justum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis: auctorem verò vitæ interfeciſtis, quem Deus suscitavit à mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus, hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmavit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

℟. Benedictum est nomen tuum Deus Patrum nostrorum, qui cùm iratus fueris, misericordiæ recordaberis: * Et in tempore tribulationis peccata dimittis. ℣. Et benedictum nomen majestatis tuæ in æternum, qui facis mirabilia solus. Et in tempore.

Lectio iii. *Cap.* 4.

FActum est autem in crastinum, ut congregarentur principes eorum, & seniores, & Scribæ in Jerusalem; & Annas Princeps Sacerdotum, & Caiphas, & Joannes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotali. Et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine feciſtis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & seniores, audite: Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israel:

quia in nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti Nazareni, quem vos crucifixiſtis, quem Deus ſuſcitavit à mortuis, in hoc iſte aſtat coram vobis ſanus. Hic eſt lapis, qui reprobatus eſt à vobis ædificantibus, qui factus eſt in caput anguli: & non eſt in alio aliquo ſalus. Nec enim aliud nomen eſt ſub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos ſalvos fieri.

℟. Laudabo nomen tuum aſſiduè: * Et collaudabo illud in confeſsione. ℣. Lætabor, & exultabo in te: pſallam nomini tuo, Altiſsime. Et collaudabo. Gloria Patri. Et collaudabo.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Memores erunt nominis tui Domine, in omni generatione, & generationem. *Aña.* Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idipſum. *Aña.* Omnes Gentes, quaſcumque feciſti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum. ℣. Propter gloriam nominis tui Domine libera nos. ℟. Et propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum.

Sermo ſancti Bernardi Abbatis. *Ser. 15 ſuper Cant. circa mediũ.*

Lectio iv.

NOn otiosè Spiritus ſanctus nomen ſponſi oleo comparat, cùm ita docet ſponſam ad ſponſum clamare: Oleum effuſum nomen tuum. Oleum enim lucet, paſcit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc, & de ſponſi nomine. Lucet prædicatum: paſcit recogitatum: invocatum lenit, & ungit. Et percurramus ſingula. Unde putas in toto orbe tanta, & tam ſubita fidei lux, niſi de prædicato nomine Jeſu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocabit in admirabile lumen ſuum, quibus illuminatis, & in lumine iſto videntibus lumen, dicat meritò Paulus: Fuiſtis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino?

℟. Sperent in te, qui noverunt nomen tuum: * Quoniam non dereliquiſti quærentes te Domine. ℣. Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum. Quoniam.

Lectio v.

HOc denique nomen coram regibus, & gentibus, & filiis Iſrael portare juſſus eſt idem Apoſtolus; & portabat nomen tamquam lumen, & illuminabat patriam, & clamabat ubique: Nox præceſsit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis, ſicut in die honeſtè ambulemus. Et moſtrabat omnibus lucer-

cernam super candelabrum, annuntians in omni loco Jesum, & hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egrediens, claudi unius corporales plantas solidavit, & bases, multosque spiritualiter cæcos illuminavit? Numquid non ignem sparsit, cùm ait: In nomine Jesu Christi Nazareni surge, & ambula?

℟. Confiteamur nomini tuo magno: * Quoniam terribile, & sanctum est. ℣. Hi in curribus, & hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam.

Lectio vi.

NEc tantùm lux est nomen Jesu, sed est & cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid æquè mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos, atque honestos, castas fovet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi Jesum. Si disputes, aut conferas, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est & medicina. Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor ejus Jesus, & inde saliat in os, & ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? currit insuper ad laqueum mortis desperando? Nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respiravit ad vitam?

℟. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine, in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum. ℣. Domine in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. Qui diligunt. Gloria Patri. Qui diligunt.

In tertio Nocturno.

Aña. Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus. *Aña.* Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua. *Aña.* Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi. ℣. Afferte Domino gloriam, & honorem. ℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Lectio sancti Evangeli secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2. *c.*

IN illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut

ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus, & reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Serm. 1. de Circumcisione.

MAgnum, & mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, & vocatur Jesus. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempè magis salvandi, quàm Salvatoris esse videtur: & Salvatorem circumcidere potiùs decet, quàm circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei, & hominum, qui ab ipso nativitatis suæ exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fœcunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur; sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in præsepio; sed proditur radiante stella de cœlo. Sic & circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis, & nomen quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tamquam verus Abrahæ filius, Jesus vocatur tamquam Filius Dei.

℟. Tribulationem, & dolorem inveni, * Et nomen Domini invocavi. ℣. Turris fortissima nomen Domini: in ipso speravi, & adjutus sum. Et nomen.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio viii.

NEque enim ad instar priorum meus iste Jesus nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cœlitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur: Quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem: Postquam natus est Jesus, Jesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippè & Angeli Salvator, & hominis; sed hominis ab Incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbum: & ipsum quod in Propheta abbreviatum, manifestius in Evangelio legitur, caro factum.

℟. Expectabo nomen tuum Domine: * Quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum. ℣. Ut confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Nona Lectio Dominicæ ii. post Epiphaniam. Si verò hoc festum propter occurrentiam Dominicæ Septuagesimæ transferri debeat, & si in eo non incidat aliquod

Fes-

Festum simplex habens Lectionem propriam, dicitur sequens.

Lectio ix.

MEritò sanè, dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quòd videlicet ex hoc jam cœperit operari salutem nostram, immaculatum illum pro nobis sanguinem fundēs. Neque enim jam quærere est Christianis, cur voluerit Dominus Christus circumcidi: propter hoc siquidem circumcisus est, propter quod natus, propter quod passus, nihil horum propter se, sed omnia propter electos. Nec in peccato genitus: nec à peccato circumcisus, nec mortuus est pro peccato suo: magis autem propter delicta nostra. Quod vocatum est, inquit, ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Vocatum planè, non impositum: nempè hoc ei nomen est ab æterno. A natura propria habet, ut sit Salvator: innatum est ei nomen hoc, non inditum ab humana, vel Angelica creatura.

AD LAUDES,

& per Horas. Aña.

OLeum effusum nomen tuū, ideò adolescentulæ dilexerunt te. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica. Aña.* Scitote, quia Dominus ipse est Deus, cujus nomen in æternum. *Aña.* Sitivit anima mea ad nomen sanctum tuum Domine. *Aña.* Benedictum nomen gloriæ tuæ, sanctum, & laudabile, & superexaltatum in sæcula. *Aña.* Juvenes, & virgines, senes cum junioribus laudate nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Capitulum. Philip. 2. à 8.

FRatres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod, & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genu flectatur cœlestium, terrestrium, & infernorum.

Hymnus.

JEsu, decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.
Qui tè gustant, esuriunt,
Qui vivunt, adhuc sitiunt,
Desiderare nesciunt
Nisi Jesum, quem diligunt.
O Jesu, mihi dulcissime,
Spes suspirantis animæ!
Te quærunt piæ lacrymæ,
Te clamor mentis intimæ.
Mane nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.
Jesu Flos Matris Virginis,
Amor nostræ dulcedinis,

Tibi

Tibi laus, honor nominis, Regnum beatitudinis. Amen. ℣. Adjutorium noſtrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram.

Ad Benedictus, Aña.

Dedit ſe, ut liberaret populum, & acquireret ſibi nomen æternum, alleluia.

Oratio.

DEus, qui Unigenitum Filium tuum conſtituiſti humani generis Salvatorem, & Jeſum vocari juſsiſti: concede propitius, ut cujus ſanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aſpectu perfruamur in cœlis. Qui tecum vivit.

Poſteà fit commemoratio Dominicæ.

Ad Primam in ℟.br. dicitur. ℣. Qui natus eſt de Maria Virgine. *Ad Tertiam, Aña.* Scitote. *Capitulum.* Fratres, Chriſtus humiliavit.

℟.*br.* Sit nomen Domini benedictum. * Alleluia, alleluia. Sit nomen. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Sit nomen Domini. ℣. Afferte Domino gloriam, & honorem, alleluia. ℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus, alleluia.

Ad Sextam, Aña. Sitivit.

Capitulum. Philip. 2. b.

IN nomine Jeſu omne genu flectatur cœleſtium, terreſtrium, & infernorum: & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jeſus Chriſtus in gloria eſt Dei Patris.

℟.*br.* Afferte Domino gloriam, & honorem. * Alleluia, alleluia. Afferte. ℣. Afferte Domino gloriam nomini ejus. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Afferte. ℣. Magnificate Dominum mecum, alleluia. ℟. Et exaltemus nomen ejus in id ipſum, alleluia.

Ad Nonam, Aña. Juvenes, & virgines.

Capitulum. Coloſ. 3. c.

OMne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Jeſu Chriſti facite, gratias agentes Deo, & Patri per ipſum.

℟. *br.* Magnificate Dominum mecum, Alleluia, alleluia. * Magnificate. ℣. Et exaltemus nomen ejus in id ipſum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Magnificate. ℣. Adjutorium noſtrum in nomine Domini, alleluia. ℟. Qui fecit cœlum, & terram, alleluia.

In ſecundis veſperis omnia dicuntur ſicut in primis.

Ad Magnificat, Aña.

Vocabis nomen ejus Jeſum, ipſe enim ſalvum faciet populum ſuum à peccatis eorum, alleluia.

Deinde fit commemoratio Dominicæ.

DIE

DIE XVI. JANUARII.

In festo S. Fulgentii Episcopi, & Confessoris. Duplex.

Omnia de communi Confess. Pontificis, præter ea, quæ hic sunt propria.

In Vesperis Añæ. Ad Magnificat. Sacerdos.

Oratio.

EXaudi, quæsumus Domine, preces nostras, quas in beati Fulgentii Confessoris tui, atque Pontificis solemnitate deferimus: & qui tibi dignè meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FUlgentius Hispanus ex nova Carthagine, Severiano Patre ejusdem Provinciæ Duce genitus, sanctorum Leandri, Isidori, & Florentinæ germanus frater; à pueritia cùm morum honestate esset instructus, ætate provectior, omni virtutum genere, & sacrarum quoque litterarum eruditione, adeò enituit, ut Doctoris illustris titulum apud Hispanos fuerit assecutus. Cujus rei illud quoque argumentum est, quòd egregius idem Doctor Isidorus, qui ab eo fuerat educatus, & piis documentis imbutus, Libros de Ecclesiasticis officiis, in quibus de universis mysteriis, quæ in Ecclesia celebrantur, ac de originibus officiorum Ecclesiasticorum disseruerat, ipsi sanctissimo Fratri, sacræque disciplinæ amantissimo dedicavit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

SEd nihil ad Fulgentii commendationem illustrius, quàm ipsorum quoque hostium gravissimum de eo prolatum testimonium. Cùm enim Leovigildus Gothorum Rex Sororius ejus Ariana hæresi infectus, post patratam filii sui sancti Hermenegildi cædem, infirmitate acriter torqueretur, flagitii pœnitentia ductus, licèt non ea, qua par erat ad salutem obtinendam, Recaredo filio suo præcepisse dicitur, ut Leandrum & Fulgentium, qui in doctrina Ecclesiastica insigniter clarebant, tamquam Patres audiret, & eorum monitis obtemperaret. Id verò à Recaredo cumulatè præstitum fuisse, tota Gothorum gens ad veram fidem perducta, & Ariana perfidia in Concilio Toletano tertio, ab universo Regno abjurata, lu-

culentiſsimè teſtantur.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

EPiſcopus creatus Aſtigitanam, & Carthaginenſem miro zelo, & exemplo gubernavit Eccleſias. Toletanæ Synodo interfuit, ſub Rege Gundemaro, itidemque Hiſpalenſi ſecundo, in cujus Actis nonnulla ſuæ Eccleſiæ jura legitur vindicaſſe. Denique ab inceptæ vitæ inſtituto non recedens, & forma factus gregis ex animo, cum pietate in Deum, Paſtorali in ſubditos vigilantia, aliiſque ſanctis operibus vitam religioſiſsimè tranſegiſſet, virtutibus ac meritis plenus, nec ſanctitate minus, quàm doctrinæ fama illuſtris, obdormivit in Domino. Eum Dioeceſis Carthaginenſis, & Placentina ut primarium ſuum colunt Patronum. Sacræ ipſius, & Florentinæ Sororis reliquiæ ſub Alfonſo Undecimo in Berzocana oppido inventæ, ac poſteà diviſæ, partim in eadem Placentina Dioeceſi, partim Murciæ magna populi veneratione coluntur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe. Gloria Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Et reliqua.

Homilia ſancti Gregorii Papæ. *Ex Homilia* 17. *in Luc.* 10. *ante medium.*

COnſiderandum nobis eſt, ut, qui una, eademque exhortationis voce non ſufficit ſimul cunctos admonere, ſtudeat ſingulos, in quantum valet, inſtruere, privatis locutionibus ædificare. Debemus namque penſare continuò, quòd ſanctis Apoſtolis dicitur, & per Apoſtolos nobis: Vos eſtis ſal terræ: Si ergo ſal ſumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur, qui paſtores eſtis, penſate quia Dei animalia paſcitis: de quibus profectò animalibus Deo per Pſalmiſtam dicitur: Animalia tua habitabunt in ea. ℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, ſtolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradiſi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, &

ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

ET sæpè videmus, quòd petra salis brutis animalibus anteponitur, ut ex eadem salis petra lambere debeant, & meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis debet esse Sacerdos in populis. Curare namque Sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque qualiter admoneat, ut quisquis Sacerdoti jungitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapore condiatur. Sal etenim terræ non sumus, si corda audientium non condimus: quod profectò condimentum illæ veraciter proximo impendit, qui prædicationis verbum non subtrahit: sed tunc verè aliis recta prædicamus, si dicta rebus, & exemplis ostendimus.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus. ℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit.

Lectio ix.

NUllum puto, fratres charissimi, ab aliis majus præjudicium, quàm à Sacerdotibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit: quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus: nulla animarum lucra quærimus, ad nostra quotidiè studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus: Et quia eo ipso quòd ceteris Prælati sumus, ad agenda quælibet majorem licentiam habemus: susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum: Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus: locum sanctitatis accipimus, & terrenis actibus implicamur.

DIE XXI. JANUARII.

In festo Ss. Mm. Fructuosi Episc. Augurii, & Eulogii Diaconorum. Duplex.

Omnia de communi plurimorum Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui Beatum Fructuosum, & ejus Diaconos Augurium, & Eulogium per ignem probatos Martyrio decorasti: concede nobis famulis tuis; ut ipsorum intercessione, flamma divini amoris succensi, cum illis pariter coronemur in Cœlis. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente,

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRuctuosus Civis, & Episcopus Tarraconensis, eo

tempore Martyrium subiit, quo immanis illa Valeriani, & Gallieni persecutio in electissima quæque Christi membra sæviebat. Jam præter innumeros ubique terrarum Martyres crudeliter occisos, Romæ Laurentium, Carthagine Cyprianum mactaverat. Cumque per Hispaniam quoque nostram grassaretur, Æmilianus Præses Tarraconem pervenit Urbem primariam. Hic ergo Fructuoso, ejusque Diaconis Augurio, & Eulogio in carcerem primum conjectis, post sex deinde dies, se coram sistere jussis, audisti, inquit fructuoso, quid Imperatores præceperunt, Deos scilicet colendos? Cui Pontifex: Ego unum Deum colo, qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt. Numquid & tu, dixit Præses Eulogio, Fructuosum colis? Ego respondit Levita Christi, Fructuosum non colo, sed ipsum colo, quem & Fructuosus. Similiter Augurio respondente, pariterque fortitudine tribus constantissimè Christum prædicantibus, cum nec minis, nec blanditiis Æmilianus sacrum Martyrum pectus emollire posset, flammis adjudicavit.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in mari rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

CUm igitur Sanctissimus Episcopus cum Diaconis suis ad amphitheatrum duceretur, adeò vehementi populus eorum amore obstringebatur, ut plures etiam Ethnici de iniqua morte lamentarentur: Christiani verò, si quo modo possent Pastoris sui amantissimi dolorem, mortemque acerbissimam delinire, poculum aromatibus conditum propinabant: sed ille abstinentiæ rigidissimus custos, sinite, inquit, nondùm est hora solvendi jejunium. Cùm quidam Christianus, cui nomen Felix, apprehensa manu Fructuosi, eum enixè rogaret, ut sui memor esset in cœlis; Fructuosus, cunctis audientibus, dignè respondit: In mente me habere necesse est Ecclesiam Catholicam, ab Oriente usque in Occidentem diffusam. Quam responsionem Divus Augustinus in sermone, quem de glorioſis Martyribus habuit, laudat, dicens: Neminem singulorum præterit, qui orat pro universis: ab eo nullum membrum prætermittitur, cujus oratio pro corpore funditur. Acta martyrii Sancti

Fruc-

Fructuosi, & Sociorum adeò veneranda apud Fideles erant, ut publicè in Ecclesia coràm populo legerentur, non in Hispania tantúm, sed in Africa etiam, ac proinde in aliis quoquè Occidentalis Orbis Ecclesiis.

℟. Verba carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vi.

POstremò Fructuosus Fratres consolatus, & ex revelatione Divina, numquàm eis defuturum Pastorem prædicens, alacer, & securus cum Sociis suis, flexis genibus super struem lignorum jam ardere incipientium, sese præparat, victimam in odorem suavitatis Deo sacrificandam. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant, & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, donec per ignem probati, & sine macula inventi, purissimas animas Deo reddidere, anno sexagesimo secundo supra ducentesimum. Nec defuere magnalia, quibus in terris gloriam Sanctorum suorum patefieri placuit Altissimo, Babylon quippè, & Migdonius licet ex familia Præsidis, Christiani tamen, ipsa quòque familia Æmiliani, cœlos scandere egregios Christi Athletas, Angelorum choris stipatos, coronisque redimitos conspexerunt. Nocte superveniente, Christiani ad amphitheatrum currentes, Martyrum cineres collectos, prout quisque potuit, sibi vindicavit. Sanctus verò Fructuosus apparens monuit, ut, quod unusquisque pio furto de sacris cineribus usurpaverat, restitueret, unoque in loco simul condendos curaret. Posteà in Ligures sacra pignora transportata sunt, servanturque propè Genuam in Benedictinorum Cœnobio, ultra ea, quæ Manresæ, & in Ecclesiis Tarraconensi, & Sanctæ Matronæ Barcinonensi piè coluntur.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, & pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homil. S. Ambros. Ep. in Evangelium: Descendens, *de Commun. secundo loco.*

DIE

DIE XXIII. JANUARII.

In festo sancti Ildephonsi, Archiepisc. Tolet. & Conf. Dupl. secundæ classis cum Octav.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter ea, quæ sequūtur.

Oratio.

DEus, qui per glorioſiſsimam filii tui Matrem Beatum Ildephonsum Confessorem tuum, atque Pontificem, missō de thesauris cœlestibus munere, decorasti: concede propitius; ut per ejus preces, & merita, munera capiamus æterna. Per eumdem Dominum nostrum.

Omnes Lectiones ut in Cod. Ss. Hispan.

Si hoc Festum occurrat in Dom. Septuag. transfertur in primam diem non impeditam juxta Rubricas Breviarii, & illo anno recitabitur sine Octav.

Per totam Octav. S. Ildephons. fit de Sanctis occurrent. ut in Brev. cum Commem. Octavæ, juxta Rubricas generales.

DIE XXVI. JANUARII.

In Festo S. Paulæ Viduæ. Semiduplex.

Pro omnibus Hispaniarum Regnis, ex concessione Sac. Rit. Cong. sub die 15. Maii 1734. annuente Sanctiſsimo, die 24. ejusdem Mensis, & Anni.

Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyrum, præter illa, quæ sequuntur:

Oratio.

DEus, qui Beatam Paulam Famulam tuam, spretis mundi deliciis, post insignia virtutum incrementa, ibi voluisti nasci cœlo, ubi Unigenitus tuus natus est mundo: concede propitius, ut ejus exemplo terrena cuncta despicientes, cœlestia consequi mereamur. Per eumdē Dominum nostrum, &c.

AD MATUTINUM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Epist. 27. S. Hieronymi.

PAula matrona Romana è nobiliſsimo Senatorum genere, sed vitæ sanctitate multo nobilior, mortuo Toxotio paris nobilitatis viro, cui quinque liberos ediderat: totam se ad Dominum convertit, & copiosas cœpit divitias in Christi pauperes tanto affectu erogare, ut eos tota urbe perquireret, & damnum putaret (ut de ea Sanctus Hieronymus scribit) si quiſquam debilis, & esuriens cibo sustentaretur alterius: quo in studio usque ad mortem perseverans, dicebat interdum, se id voti habere, ut mendicans moreretur, & in suo funere aliena sindone involveretur. Cùm autem ob quasdam Ecclesiarum dissensiones, Orientis, &

Oc-

Occidentis Episcopi Romam, Sancto Damaso Pontifice, convenissent, Sanctum Epiphanium Salaminæ Cypri Episcopum hospitio excepit, & Paulinum Antiochiæ omnibus charitatis officiis colere studuit, quorum accensa virtutibus, patriam deserere, & ad eremum pergere gestiebat. Quare urbis frequentiam, & ora laudantium fugere festinans, & parvulam Bethlehem Romæ præferre volens, tandem ad Portum Romanum navigatura descendit, fratre, propinquis, ac liberis prosequentibus, & piam matrem materna charitate retinere cupientibus. Illa verò, quamvis viscera ejus dolore torquerentur, siccos ad cœlum tendebat oculos, & pietatem in filios pietate in Deum superans, nesciebat se matrem, ut Christi probaret ancillam.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

NAvi igitur conscensa cùm Eustochio filia, quæ propositi, & navigationis ejus comes erat, alis fidei sumptis, Hierosolymam, & sancta loca incredibili ardore videre cupiebat. Quare cum Cyprum primum, deinde Seleuciam appulisset, in Syriam, & Palæstinam venit: cujus cuncta sacra monumenta tanto studio, ac pietate circumivit, ut nisi ad reliqua festinaret, à primis non posset abduci. Denique Bethlehem subsistit mansura perpetuò: ubi structis quatuor Monasteriis, uno Virorum, quod Sanctus Hieronymus gubernaturus suscepit; aliis Virginum, reliquum vitæ iter admirabili sanctitate confecit. Humilitatis virtus in ea maximè enituit; nihil ea clementiùs, nihil erga humiles blandiùs fuit. Invidorum calumnias, & sæculi varias tentationes summa patientia, & mansuetudine toleravit. Tarda erat ad loquendum, & velox ad audiendum. Sanctas scripturas tenebat memoriter, & vetus, ac novum Testamentum assiduè perlegebat. Hebræam linguam discere voluit, & consequuta est ità, ut Psalmos hebraicè caneret, & sermonem illum, quasi nativum, personaret. Super durissimam humum stratis ciliciolis quiescebat, si tamen quies dicenda est, quæ jugibus penè orationibus dies, noctesque jungebat. Mollia, etiam in gravissima fæbre, lecticuli strata non habuit. Tantæ autem continentiæ fuit, ut propè mensuram excederet, & debilitatem corporis nimiis je-

ju-

juniis, ac labore contraheret: exceptisque diebus festis, vix oleum in cibo caperet. Neque abduci ullo modo potuit, ut ad vires corporis reficiendas vino uteretur. Ægrotantes miris obsequiis, ac ministeriis confovebat: cumque aliis languentibus largè præberet omnia, si quando ipsa ægrotasset, sibi non indulgebat; & in eo inæqualis videbatur, quod in aliis clementiam, in se duritiam commutabat.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

TAndèm cùm in gravissimam valetudinem incidisset, ac mortem adesse sentiret, & frigente aliâ parte corporis, animæ tepor in solo pectore palpitaret, quasi ad suos pergeret: alienosque desereret, illos versiculos usque ad expirationem animæ repetebat: Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ; & quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum, concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini: digitoque Crucis signum in labiis imprimens, sanctissimam animam Deo reddidit septimo Kalendas Februari, ætatis suæ annò quinquagesimo sexto. Translataque Episcoporum manibus in Ecclesiam Speluncæ, tota ad funus ejus Palæstinarum urbium turba concurrente, Monachorum, virginum, viduarum, & pauperum, qui ad exemplum Dorcadis, vestes ab ea præbitas ostendebant, triduò post subtèr Ecclesiam juxta specum Domini condita est.

℟. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

Lectiones tertii Nocturni. Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium: Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito, *de eodem Communi.*

DIE XXVIII. JANUARIII.

In festo S. Juliani Episcopi, & Confessoris. Duplex ii. classis.

Si hoc Festum venerit in Dominica Septuagesimæ, vel Sexagesimæ transfertur in diem iii. Februarii, cum nona Lectione, & commemoratione in Laudibus sancti Blasii Episc. & martyris.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter illa, quæ hic assignantur propria.

Oratio.

EXcita, quæsumus Domine, in populo tuo Spiritum cha-

charitatis, quo Beatum Julianum Confessorem tuum, atque Pontificem replere dignatus es: & concede, ut cujus festivitatem celebramus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum. In unitate ejusdem Spiritus sancti Deus.

Lectiones primi Nocturni, Fidelis Sermo, *de Communi Confessoris Pontificis.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Julianus, Ecclesiæ Conchensis Episcopus, Burgis piis & honestis parentibus natus est. Ejus ortum præclara illius sanctitatis, & Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt. Nam adeò formosus & pulcher in lucem editus est, ut omnes intuentes os ejus, cœlesti quodam fulgore perfusum admirarentur. Multò magis verò, cùm puer grandior palam super fontem baptismalem tandiu visus est, mitra & baculo Episcopalibus insignibus ornatus, dum adstantes admonuit, ut infanti Juliani nomen imponerent. Posteà piè, sanctèque educatus, liberalibusque disciplinis apprimè eruditus, Theologiæ operam dedit, in qua plurimum profecit. Itaque probatæ vitæ exemplo, & divini verbi prædicatione toti Hispaniæ mirandum in modum profuit. Archidiaconi Dignitate in Ecclesia Toletana ornatus, ab Alphonso deinceps Nono Castellæ Rege Episcopale munus suscipere coactus est, quod summa cum laude obivit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

Verè pater pauperum fuit: quippè qui egentium, viduarum, & pupillorum inopiam pecunia, & aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiæ suæ tum sublevandis miseris, tum instaurandis, ornandisque templis insumpsit; ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat: cujus vi, paterna charitate ardens, multa, & magna pro salute populi à Deo impetravit. Quorum illa in primis illustria: cum aliquando tota Provincia rei frumentariæ laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis supereffet; populi calamitate miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad ædes sancti Episcopi à permultis jumentis comportatum est, quæ deposito onere evanuerunt. Cúmque item dira in populum lues grassaretur;

sancti Episcopi oratione sedata est. Multos quoque, variis insanabilium morborum generibus affectos, in sanitatem restituit.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum : oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SUper gregem suum tamquam bonus, & sedulus pastor diligentissimè vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & oves pascens verbo vitæ, cibum cuique tribuens pro captu congruentem. Corpus suum jejuniis assiduè castigans, se ipsum bonorum operum exemplar in omnibus præbuit. Denique, cùm annos ferè octoginta maxima cum sanctitate vixisset, plenus dierum, atque virtutum, in senectute bona migravit ad Dominum quinto Kalendas Februarii, anno millesimo ducentesimo octavo : & honorificè in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna populi veneratione colitur. Anno postmodum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone Pontifice Maximo, corpus ejus è sacello, ubi multos jacuerat annos, effosum, ad locum prope aram maximam, magnificè exornatum, tertio Idus Aprilis solemni pompa, ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitas Nonnis Septembris, ex Julii tertii Summi Pontificis concessione recolitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.6.*

IN illo tempore : dixit Jesus discipulis suis : Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi ærugo, & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt, & furantur. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi. *Serm.8.de jejun.& eleemos.circ. med.*

THesaurus cœli est manus pauperis : quod suscipit, ne in terra pereat, reponit in cœlum. Manus pauperis est gazophylacium Christi: quia quidquid pauper accipit, Christus acceptat. Da ergo, homo, pauperi terram, ut accipias cœlum: da nummum, ut accipias regnum : da pauperi, ut des tibi: quidquid pauperi dederis, tu habebis : quod pauperi non de-

de-

deris, habebit alter. Clamat Deus: Misericordiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, à Deo sibi, quod desiderat, vult negari. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi: humanam misericordiam petit, ut largiatur divinam. Est in cœlis misericordia, ad quam per terrenas misericordias pervenitur.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum; stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Dicturus causam in judicio Dei, patronam tibi misericordiam, per quam liberari possis, assume. Qui de patrocinio misericordiæ certus est, de venia sit securus, de absolutione non dubitet. Misericordia non solùm causam prævenit, anticipat cognitorem; sed etiam sententiam revocat, absolvit addictos. Quod Ninivitæ probant; quos jam sententiæ subjectos, pœnæ traditos, ad victimam stantes, morti deditos, misericordia sic rapuit, sic tenuit, sic prævenit, ut maluerit Deus deduci sententiam, ne misericordiæ quid negaret. Fratres, per misericordias Pauperum, misericordiam paremus, ut possimus esse de pœna liberi, de salute securi. Beati, inquit, misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur. Gratis misericordiam sperat ibi, qui hic non fecerit misericordiam. ℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Nona Lectio de S. Agnete Virg. & Mart. ut in Breviario. In Laudibus fit comm. S. Agnetis 2.

DIE XXIX. JANUARII.

In festo S. Valerii Episc. & Conf. Duplex. In Hispania.

In Diœcesi vero Cæsaraugustana Duplex 1. clas. *cum octav.*

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

In Diœces. Cæsar. in 1. *vesp. Festi, & diei oct. Añа. ad Magnificat.* Valerius igitur Episcopus, & Levita Vincentius spe fruendi victoria divinitus subnixi in confessione Trinitatis alacriter cucurrerunt.

Oratio.

Omnipotēs sēpiterne Deus, qui sacram Beati Valerii Confessoris tui, atque Pontificis solemnitatem hodierna die venerari voluisti: nos famulos

tuos ab omni culpa liberos esse concede, ut ejus intercessione ad vitam perveniamus æternam. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Diœc. Cæsar. Lect. 1. *Noct.* Fidelis Sermo, *de Comm. Conf. Pont.*

In secundo Nocturno.

Ex Lectionibus jam approbatis pro Ecclesiis Cæsaraugustana, & Valentina, & ex iis, quæ habentur de Sancto Valerio in Breviario Romano in festo S. Vincentii Martyris.

Lectio iv.

VAlerius, pietate, & doctrina insignis, ex Consulari Valeriorum turba (teste Prudentio) Cæsaraugustæ ortus est, talemque se in Episcopatu gessit, qualem nec optare quidem populus potuisset: Cum enim Diocletiani, & Maximiani in Christianos persecutio maximè sæviret, toto animo, omnique studio ad propagandam Christi Fidem incumbebat, certans nimirùm juxta præceptum Apostoli bonum certamen fidei, apprehendensque vitam æternam, in quam vocatus erat, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. Qui cum ob linguæ tarditatem in prædicandi Evangelii exercitatione minus versari posset, ne ea ex re aliquid detrimenti populus acciperet, hanc curam Vincentio ejus Discipulo, & Diacono demandavit: ut hac ratione nihil ad cõfirmandũ in fide populum, ipsumque sanctè docendum desideraretur. Utriusque verò exemplo vitæ, ac morum sanctitate, Vincentii etiam prædicatione res Christiana in dies magis augebatur. Hæc intelligens Dacianus, qui in prædicta Diocletiani, & Maximiani persecutione in Hispaniam Præses missus, Christianos totis viribus insectabatur, Valerium una cum Vincentio Cæsaraugustæ capi, & utrumque Valentiam victum post se duci, impio suo instituto expedire admodum, ac necessarium etiam esse judicavit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

VIros itaque sanctissimos Valerium, & Vincentium, vinculis constrictos Cæsaraugusta Valentiam Dacianus ad se duci jubet: qui simul atque Valentiæ in illius conspectum prodierunt, cum Valerius ob senilem ætatem, & eam, qua apud Christianos valebat, existimationem, auctoritate præcelleret, ad ipsum Præses con-

ver-

versus: Quid, inquit, tu Valeri? an putas æquum esse religionis prætextu Principum decreta infringere, ac violare? Tunc Valerius, quamvis corpore ob longævam ætatem infirmiore, animo tamen firmissimo, Religionis, & Fide causam suscipiens, mitiore licet, ac tardiore sermone Daciano respondit: Nos, ò Daciane, qui Christianam Fidem profitemur, & majorum nostrorum vestigiis insistimus, Deo potius, cujus nutu omnia sunt condita, quam hominibus obedire oportere, in maximis, ac sanctissimis nostræ Religionis decretis semper habuimus. Quo audito, Dacianus, quoniam ex Valerii morte nullum sibi tryumphum pollicebatur, quod summa ille senectute, quam quovis tormento graviorem illi futuram esse existimabat, confectus esset; exilio dumtaxat damnandum illum esse decrevit.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

CUm igitur exilii causa Valerio solum vertendum esset, relicta Civitate Valentia, in Aragoniæ Provinciam sese contulit, cui cũ Cæsaraugustam redire, aut amplas spatiosave loca incolere, Edicto Judicis prohibitum esset, Anetum ejusdem Provinciæ Oppidulum ad habitandum sibi delegit: id etiam sibi præstituens, ut separatus à turba, ac proinde omnibus impedimentis liberatus, rebus divinis se totum dederet, suamque senectutem Deo prorsus consecraret. Quo in loco cum clarissima Vincentii mors, quam Valentiæ pro Christi fide ab impio Daciano, glorioſissimè perpessus fuerat, sæpè ipsi in mentem veniret, eam vehementer gratulari solebat: quin & ipse ex hac vita migrare summis votis optabat; ut quem charissimum socium, suique muneris participem habuisset in terris, brevi etiam comitem haberet in cœlis; & ut proclivis sui in Vincentium animi significationem aliquam ederet, Templum eo in loco Christianorum sumptibus erigendum curavit: Quod primum Beati Vincentii nomine dedicatum est. Qui tandem vigiliis, jejuniis, orationibus, & sacris meditationibus intentus, felicem animam Deo reddidit circa annum Domini trecentesimum decimum quintum. Cujus Corpus non longè ab eo in loco in Castro, cui nomen est Strada, Christiani piè sepelierunt. Insigne verò nunc monumen-

mentum ejus reliquias continens, ac nomen referens, in Cœnobio Roda, vulgo nuncupato conspicitur.

℟. Iste est, qui ante Deũ magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium: Homo peregre, *de Communi Confessoris Pontificis.*

In Diœcesi Cæsaraugustana in die festo, & per Octavam dicitur sequens

℟. 8. Valerius igitur Episcopus, & Levita Vincentius spe fruendi victoria divinitùs subnixi: * In confessione Deitatis alacriter cucurrerunt. ℣. Tantò namque feliciores se esse credebant, quantò acriora tyranni supplicia, pia longaminitate certassent evincere. * In confessione. Gloria Patri. In confessione.

DIE XXX. JANUARII.

In Octava S. Ildephonsi Episcopi, & Confessoris. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die Festi, præter ea, quæ sequuntur.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Gregorii Papæ.

Part. 2. Pastor. cap. 1.

Lectio iv.

TAntum debet actionem populi actio transcendere Præsulis, quantum distare solet à grege vita Pastoris. Oportet namque, ut metiri se solicitè studeat, quanta tenendæ rectitudinis necessitate constringitur, sub cujus estimatione populus grex vocatur. Sit ergo necesse est cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, benè agentibus per humilitatẽ socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, internorum curam, in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam, in internorum solicitudine non relinquens.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Ibidem cap. 9. & 10.

Lectio v.

COnsiderãdum quoque est, quia cum curam populi electus Præsul suscipit, quasi ad ægrum medicus accedit. Si er-

ergo adhuc in ejus corpore paſsiones vivunt, qua præſumptione percuſſum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille modis omnibus debet ad exemplum benè vivendi pertrahi, qui cunctis carnis paſsionibus moriens jam ſpiritualiterer vivit: qui proſpera mundi poſtponit, qui nulla adverſa pertimeſcit: qui ſola interna deſiderat. Cujus intentioni benè congruens, nec omninò per imbecillitatem corpus, nec valdè per contumaciam repugnat ſpiritus. Qui ad aliena cupienda non ducitur, ſed propria largitur.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni Davit ſervum meum, oleo ſancto meo unxi enim. Manus.

Ibidem cap. 8.

Lectio vi.

UNde ipſum quoque Epiſcopatus officium boni operis expreſsione definitur, cùm dicitur: Si quis Epiſcopatum deſiderat, bonum opus deſiderat. Ipſe ergo ſibi teſtis eſt, quia Epiſcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis miniſterium, ſed honoris gloriam quærit. Sacrum quippè officium non ſolùm non diligit omninò, ſed neſcit, qui ad culmen regiminis anhelans in occulta meditatione cogitationis cæterorum ſubjectione paſcitur, laude propria lætatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quæritur ſub ejus honoris ſpecie, quo mundi deſtrui lucra debuerant. ℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt: * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe. Gloria Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 5. *b.*

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Ex Homil. 15. *in Matthæum.*

LUceat lux veſtra: hoc eſt, plurima in vobis ſit virtus, ac maximè ingens illius accendatur ignis, & ineffabile omninò lumen affulgeat. Quando autem tam magna virtus fuerit, & clara, latere non poterit, etiam ſi mille illam contegere velit modis ille, qui poſsidet. Benè autem ait, Lumen: nihil eſt, quod ſic homi-

nem

nem faciat insignem, atque conspicuum; etiam si magno ambitu optet latere, ut splendor iste virtutis. Sicut enim ipso sole circumdatus, ita utique clarus effulget, nec in terram solummodò rutilatus propriæ virtutis emittit, sed supra ipsum etiam cœlum proprio fulgore radiabit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas padisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

HInc itaque illos uberiùs consolatur. Etsi, inquit, maledicta in vobis audientes doletis: habetis tamen plurimos, quos ad amorem, atque admirationem Dei, vestro adducatis exemplo. Tunc enim multi erunt omninò mirantes, non utique vos tantum, sed per vos etiam Patrem vestrum. Nec dixit Deum, sed Patrem; conferendæ illis nobilitatis prærogativam hoc jam nomine largiendo. Considera, quantum istiusmodi sit commodum, quantum etiam discrimen. Si enim vitiis sordeamus; etiam si nobis nullus obtrectet, erimus omnibus miseriores. Si verò virtutibus splendere curemus; vel si totus mundus contra nos maledictis voluerit personare, erimus omnium beatissimi, atque ad nos trahemus omnes, qui venire elegerint ad salutem. Omni quidem turba documenta sunt operum clariora, vitaque munda, ipsa est luce fulgentior.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus. ℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Ex Homil. 16. in Matthæum, post initium.

Lectio ix.

NOn veni solvere legem, sed implere. Legem verò non uno tantum, sed altero, & tertio implevit modo. Uno quidem, quia nihil ex legitimis ipse transgressus est: alio verò, quia per nos quoque id ipsum facit, quod Paulus significando dicebat: Quoniam finis legis Christus ad justitiam omni credenti. Quod enim illa per litteram non potuit, hoc per fidem ipse confecit. Si verò aliquis diligenter examinet, alium quoque tertium modum impletæ ab eo legis inveniet. Quem verò istum? Ipsa utique præcepta, quæ erat daturus: non enim interitus priorum, sed augmentum potius, & complementum erant ea, quæ discebantur à Christo. Illius quippè sententiæ,

tiæ, qua dicitur: Non occides, non interemptio, sed adimpletio magis, atque munitio est, dicere: Non iraſcaris, omniumque ſimiliter ceterorum.

In Laudibus fit commemoratio S. Juliani, ut in Veſperis.

FESTA FEBRUARII.

DIE I. FEBRUARII.

In Feſto Sancti Cæcilii Epiſc. & Mart. Duplex.

Omnia dicuntur de Commun. unius Mart. Pont. præter ea, quæ hic aſſignantur propria.

Oratio.

DEus, qui nos per beatum Cæcilium martyrem tuũ, atque Pontificem ad agnitionem tui nominis venire tribuiſti; concede propitius, ut per quem ſuperni muneris rudimenta ſuſcepimus, per eum ſubſidia perpetuæ ſalutis impetremus. Per Dominum noſtrum.

In primo Nocturno.

Leguntur Lectiones de Libro Eccleſiaſtici, Confitebor, *ut in Feſt. S. Laur.* 10. *Auguſt. vel ut in comm. Virg. & Mart.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

QUoniam varios, multiplicesque tryumphos, quos evangelica prædicatio cumulavit, tempus nos dinumerare non patitur, ad illos tota noſtri ſermonis confugit oratio, quos Hiſpaniarum Eccleſia reportavit, quæ à Sanctis Apoſtolis tot meruit habere Epiſcopos, quot dies mundus accepit. Verè mater luminum, fons dierum, quæ ſeptenario coruſco germinis ſui toto orbe reſplendet. Felix, quæ meruit poſsidere tot virtutum pignora, quot illa arca præceptorum volumina ſacrata geſtavit.

℟. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Deſcenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

BEata, cui in futura gloria tot adſtant candelabra, quot hic habuit Evangelii præcones; tot coronæ, quot inſulæ; tot bravia, quot tormenta. Meritò proinde de venerando illo ſanctorum numero ſcribens ad Alphonſum, & Sancium Hiſpaniæ Reges, & ad ejuſdem Regni Epiſcopos Sanctus Gregorius Septimus Romanus Pontifex teſtatur, à Sanctis Apoſtolis ad Hiſpaniam ſeptem illos Antiſtites directos fuiſſe, qui deſtructa Idolo-latria Chriſtianitatem fundaverunt, Religionem plantaverunt, ordinem, & officium in divinis cultibus agendis oſtenderunt,

& sanguine suo Ecclesias dedicaverunt.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

EX his adest nobis hodie natalis sancti Cæcilii, qui cũ mirabilem multitudinẽ Christi fidei subjugasset, Illyberi glorioso agone quievit. In cujus postea Civitatis excisæ locũ Granata succesit ; quæ Patroni, ac Parentis sui tanta semper pietate memoriam recoluit; ut etiam sub Maurorum tyrannide templum ejus nomini dicatum, sacris Christianorum celebrandis, inviolatum extiterit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus : * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel.

Nisi granum frumenti, *ut in festo S. Ignatii Epis. & Mart. in Brev. sub hac die.*

In Laudibus fit commemoratio Octavæ S. Juliani.

DIE IV. FEBRUARII.

In Octava Sancti Juliani. Duplex.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis. *Serm. 2. de S. Victore. Tom. 2.*

Lectio iv.

GAudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulsit mundo beatum Julianum, cujus multi salvarentur exemplo. Iterùm dico, gaudete, quòd factus de medio, appropiavit Deo, ut multò plures ejus intercessione salventur. Habet ex hominibus, cui hominum peccata donet misericors & miserator Dominus: habet tempus & locum intercedendi pius, & misericors advocatus : in terris visus est, ut esset exemplo : in cœlum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam ; illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Le-

Lectio v.

HÆc dies glorioſæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus, exultemus & lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus, quia nunc potentior eſt ad ſalvandum. Hodie, poſito corpore, quo ſolo præpediri ab introitu gloriæ videbatur, tantò alacrior, quantò expeditior penetravit in ſancta, ſimilis factus in gloria ſanctorum. Hodie de noviſsimo & humili loco, quem ſibi ex conſilio Salvatoris elegerat, ipſo ſummo Patre familias evocante, verus amicus aſcendit ſuperius, & eſt illi gloria coram ſimul diſcumbentibus. Aſcendit autem cum immenſa ſupellectili meritorum, clarus tryumphis, miraculis glorioſus.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ANima ejus in bonis demorabitur. Quæris ubi? Cum Abraham, Iſaac, & Jacob in regno cœlorum. Ita cum talibus, & tali in loco ſibi ſedet. Sedet excelſa & fulgida, ſedet lætabunda & laudans: ſedet delicata, & ornata monilibus ſuis, ſtipata malis, fulcita floribus. Sedet glorioſus Pontifex, debita jam ſuavitate & ſecuritate quietus: ſecurus quidem ſibi, ſed noſtri ſollicitus. Non enim cum putredine carnis ſimul ſe exuit viſceribus pietatis, nec ſibi ſic induit ſtolam gloriæ, ut noſtræ pariter miſeriæ ſuæque ipſius miſericordiæ oblivionem indueret.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt: ✻ Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe. Gloria Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 6.

IN illo tempore: dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra, ubi ærugo, & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt, & furantur. Et reliqua.

Homilia ſancti Ambroſii Epiſcopi.

Ex cap. 14. *Nabuthe Iſraelita, Tom.* 4.

CUſtos es tuarum, non dominus facultatum, qui aurum terræ infodis, miniſter utique ejus, non arbiter. Sed ubi theſaurus tuus, ibi & cor tuum. Ergo in illo auro cor tuum infodiſti terræ. Vende potiùs aurum,

rum, & eme salutem : vende lapidem, & eme regnum Dei: vende agrum, & eme tibi vitam æternam. Considera, quia ista tibi potest mors eripere, potestas superioris tollere. Deinde, quia poteris parva pro magnis, caduca pro æternis, thesauros pecuniæ pro thesauris gratiæ vendere. Isti corrumpuntur, illi permanent. Considera, quia hos solus non possides: possidet tecum tinea, possidet ærugo, quæ consumit pecuniam. Hos tibi consortes avaritia dedit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum; stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

VIde autem, quos tibi det gratia debitores. Splendidum in panibus benedicent labia justorum, & testimonium bonitatis illius fidele. Facit tibi Patrem debitorem Deum, qui pro munere, quo pauper adjutus est, fœnus exolvet, quasi boni debitor creditoris. Facit tibi debitorem Filum Dei, qui ait : Esurivi, & dedistis mihi manducare : sitivi, & dedistis mihi bibere : hospes eram & collegistis me : nudus, & operuistis me. Quod enim unicuique minimorum collatum fuerit, sibi dicit esse collatum. Nescis, ò homo struere divitias. Si vis dives esse, esto pauper sæculo, ut sis dives Deo. Dives fidei, dives est Deo: qui dives est in misericordia, hic est dives Deo.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

SUnt qui in paupertate abundent, & qui in divitiis egeant : abundant pauperes, quorum profunda paupertas abundavit in divitiis simplicitatis suæ; divites autem eguerunt, & esurierunt. Neque enim otiosè scriptum est : Divitum pauperes præpositi erunt, & proprii servi dominis fœnerabunt; quia divites & domini supervacua & mala seminant; ex quibus non fructum colligant, sed spinas metant. Ideò pauperibus divites erunt subditi, & servi dominis spiritualia fœnerabunt : quemadmodum dives rogabat, ut sibi stillam aquæ pauper Lazarus fœneraret. Potes & tu, dives, istam implere sententiam, si largia-

giaris pauperi. Qui enim largitur pauperi, Domino fœnerat.

Vesp. à capit. de S. Agatha Virg. & Mart. ut in Breviar.

DIE VI. FEBRUARII.

In Hispania.

In Festo Sancti Andreæ Corsini Episcopi, & Cofessoris.

Duplex.

Omnia de communi Confess. Pontificis, præter ea, quæ hic ponuntur propria.

In Hymno Vesp. & Matut. dicatur: Hac die lætus meruit supremos laudis honores.

Oratio.

DEus, qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum: da populo tuo beati Andreæ Confessoris tui atque Pontificis ita sequi vestigia, ut assequatur & præmia. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANdream Florentiæ ex nobili Corsinorum familia natum, parentes precibus à Deo impetrarunt, & beatæ Virgini spoponderunt. Qualis autem futurus esset, divino præsagio, antequam nasceretur, ostensum est: nam mater gravida sibi visa est per quietem lupum edidisse, qui ad Carmelitarum ædem pergens, in ipso templi vestibulo statim in agnum conversus est. Adolescens piè & ingenuè educatus, cùm sensim ad vitia declinaret, sæpè à matre increpatus fuit. Ubi autem cognovit se parentum voto Deiparæ Virgini dicatum fuisse, Dei amore succensus, deque visu matris admonitus Carmelitarum institutum amplexus est; in quo variis tentationibus à dœmone vexatus, numquam tamen potuit à Religionis proposito dimoveri. Mox Lutetiam missus, emenso studiorum curriculo, & laurea donatus, in patriam revocatur, suique Ordinis regimini in Hetruria perficitur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

INtereà Fesulana Ecclesia, suo viduata Pastore, eum sibi Episcopum elegit: quo munere se indignum æstimans, diu latuit ignotus, donec pueri voce mirabiliter loquentis proditus, & extra urbem inventus, ne divinæ contradiceret voluntati, Episcopatum suscepit. Ea dignitate auctus, humilitati, quam semper coluerat, impensiùs incubuit; & pastorali sollicitudini misericordiam in pauperes, libe-

liberalitatem, orationis assiduitatem, vigilias, aliasque virtutes adjunxit, & spiritu etiam prophetico clarus fuit; adeó, ut ejus sanctitas ab omnibus celebraretur.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

HIs permotus Urbanus quintus, ad sedandas Bononiæ turbas, Andream Legatum misit, quo in munere multa perpessus civium odia, quæ ad internecionem exarserant, summa prudentia restrinxit; tum restituta tranquilitate ad propria reversus est. Nec multò post assiduis laboribus, & voluntaria carnis maceratione confectus, obitùs die à beata Virgine sibi prædicto, ad cœlestia regna migravit anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo tertio, ætatis suæ septuagesimo primo. Quem Urbanus octavus multis magnisque miraculis clarum Sanctorum numero adscripsit. Ejus corpus Florentiæ in Ecclesia sui Ordinis quiescit, & maxima Civium veneratione colitur, quibus non semel in præsenti discrimine præsidio fuit.

℟. Iste est, qui ante Deũ magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Homo peregre proficiscens, *de Communi Confessoris Pontificis.*

DIE X. FEBRUARII.

In Festo S. Scholasticæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui animam Beatæ Virginis tuæ Scholasticæ, ad ostendendam innocentiæ viam, in columbæ specie cœlum penetrare fecisti; da nobis ejus meritis, & precibus ita innocenter vivere, ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente, si verò celebretur in Quadrag. Lectiones: De Virginibus præceptum Domini non habeo, *ut in eodem Communi.*

In Secundo Nocturno.

Ex Libro secundo Dialogorum Sancti Gregorii Papæ.

Cap. 33.

Le-

Lectio iv.

SCholastica venerabilis Patris Benedicti Soror, omnipotenti Domino ab ipso infantiæ tempore dicata, ad eum semel per annum venire consueverat; ad quam vir Dei non longè extra januam in possessione Monasterii descendebat. Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum Discipulis venerabilis ejus descendit Frater, qui totum diem in Dei laudibus sacrisque colloquiis ducentes, incumbentibus jam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sederent, & inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis fœmina Soror ejus eum rogavit, dicens: quæso te, ut ista nocte me non deseras, ut usque manè de cœlestis vitæ gaudiis loquamur. Cui ille respondit: Quid est quod loqueris Soror? Manere extra cellam nullatenus possum. Tanta verò erat cœli serenitas, ut nulla in aere nubes appareret, Sanctimonialis autem fœmina cùm verba Fratris negantis audivisset, insertas digitis manus super mensam posuit, & caput in manibus, omnipotentem Dominum rogatura, declinavit. Cùmque levaret de mensa caput, tanta corruscationis, & tonitrui virtus, tantaque innundatio pluviæ erupit, ut neque venerabilis Benedictus neque Fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen, quo confederant, pedem movere potuerint.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere, procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

SAnctimonialis quippè fœmina caput in manibus declinàs, lacrymarum fluvium in mensam fuderat, per quas serenitatem aeris ad pluviam traxit. Nec paulò tardius post orationem inundatio illa secuta est, sed tanta fuit convenientia orationis, & inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo levaret: quatenus unum, idemque esset momentum, & levare caput, & pluviam deponere. Tunc vir Dei inter corruscationes, & tonitrua, atque ingentis pluviæ inundationem videns se ad Monasterium non posse remeare, cæpit conqueri contristatus dicens: Parcat tibi omnipotens Deus, Soror, quid est, quod fecisti? Cui illa respondit: Ecce rogavi te, & audire me noluisti; rogavi Deum meum, & audivit me: modò ergo, si potes, egredere, & me dimissa ad Monasterium recede, ipse autem exire extra te-

tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per sacra spiritualis vitæ colloquia, sese vicaria relatione satiarent.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

CUmque die altero eadem venerabilis fœmina ad cellam propriam recessisset, vir Dei ad Monasterium rediit. Cum, ecce, post triduum in cella consistens, elevatis in aera oculis, vidit ejusdem Sororis suæ animam de corpore egressam, in columbæ specie cœli secreta penetrare. Qui tantæ ejus gloriæ congaudens, omnipotenti Deo in Hymnis, & laudibus gratias reddidit, ejusque obitum Fratribus denuntiavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus, *de Comm. Virg.*

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, Lectio ix. erit de Homilia Feriæ, de qua fit commemoratio in Laud. & Vesp.

DIE XII. FEBRUARII.

In Festo S. Eulaliæ Virginis, & Martyris. Duplex.

Omnia de communi Virginum & Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos martyrii beatæ Eulaliæ Virginis & martyris tuæ solemnitate lætificas: concede propitius, ut glorioſissimis ejusdem meritis, & terrena nobis proficiant, & cœlestia desiderata proveniant. Per Dominum nostrum.

Si occurrat in Quadragesima, fit commemoratio feriæ.

Lectiones primi Nocturni, in Quadragesima de Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Corinthios, De Virginibus.

Extra Quadragesimam verò de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUlalia Virgo Barcinonensis, nobilibus parentibus na-

nata, & in Christi fide ac religione educata: cùm decimumquartum suæ ætatis annum attingeret, & in eadem tenera ætate desiderio martyrii flagraret, divinitùs inspirata, se ipsam spontè Præsidi Daciano, Barcinone persecutionem adversus Christianos exercenti, ad martyrium offerre decrevit. Cùmque ruri tribus ferè milliaribus procul à Barcinonensi urbe maneret, indè parentibus atque domesticis id ignorantibus, clam recedens, Barcinonem pervenit. Ubi prætorianam domum ingrediens, Præsidem pro tribunali sedentem adit: & stans coram eo, sic alta voce elocuta: Ut quid, Daciane, audes Christianorum sanguinem injustè fundere, & eosdem ad falsos venerandos deos cogere? Unus est solus verus Deus, Omnipotens, omnium Creator, & Dominus, quem Imperatores Diocletianus, & Maximianus, & tu, & omnes homines venerari obligantur. Quomodo ergo, homo cùm sis, non times Deum unum Omnipotentem offendere? Aut cur Christianos pervertere niteris, ut Deum verum deserant, & falsa dœmonum simulacra, opera manuum hominum fabricata, colant? Ad quam Dacianus, rei novitate turbatus, dixit: Quænam es tu, quæ contra Imperatoriam majestatem, & ministrorum suorum debitam reverentiam, ausa est talia publicè proferre verba? Cui Virgo: Ego sum Eulalia, ancilla Jesu Christi, qui & Dei Patris & Mariæ virginis matris est filius, qui solus est Rex regum, & Dominus dominantium & cui divinus jure debet exhiberi honor & cultus, non autem idolis.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

HAc gloriosa fidei confessione, quasi splendenti luce excæcatus tyrannus, tum odio in Christianos commotus, tum ira contra Virginem concitatus, eam illicò alligari, in custodiam deduci, ibidemque crudeliter verberari imperat. Quod tormentum cum constanti animo, & læto vultu tenera Virgo multis id videntibus, atque mirantibus sustinens: ferina rabie contra ancillam Christi magis concitatus Dacianus, omni tormentorum genere Eulaliam Christianam debere cruciari decernit. Igitur primùm Eulalia in equuleo posita ferociter dilaceratur. Mox ungulis ferreis tota excarnificatur, fa-

cibus, flammisque ardentibus, ad ejus virginale pectus, lateraque admotis exuritur. Oleum super ejus exustum plagatumque corpus infunditur; quo totum perunctum, supra vivam calcem extenditur, ac volutatur; ut ardore calcis interiora virginis viscera acerbissimè torquerentur. Liquatum ac fervens plumbum supra virgineum corpus acutis testaceis fragmentis confricatur. Ne autem sensus aliquis proprio careret dolore per ejus nares acetum cum attrita sinapi permixtum immittitur: & candelis denique accensis castissimi virginis oculi aduruntur. Quare nihil non tentat, nihil non facit ingeniosa, sævaque tyranni malitia, ut à vero cultu Dei cultricem abducat. Cæterum quo magis crescit tortoris sævitia, eó magis augetur in sponsa Christi constantia, fortitudo, & gratia. Etenim Eulalia in cruciatibus Deum orat, eidemque læta gratias agit: dumque tortores in inferendis tormentis fatigantur; ipsa nec tristitiâ affecta, nec molestiâ fracta, omnia non solùm æquo, verùm etiam alacri animo perferebat.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio VI.

NIhil jam se posse vi tormentorum contra Eulaliam sperabat Dacianus. Ad infamiam ergo, & ignominiam callidè suum vertit obstinatum animum, ut experiatur, si hoc modo valeat tryumphare. Igitur castam, & verecundam Virginem, nudam corpore, exustam, dilaceratam, oleo, calce, & cruore sanguinis conspersam, ac deformatam, per vicos, & plateas civitatis publicè coram omnium oculis, circumferri jubet. O acerbum, crudeleque spectaculum! Sed qui animalia terræ, & volatilia cœli vestit Deus, sponsam suam Eulaliam mirabilibus ornavit indumentis. Nix enim illicò de cœlo cecidit, quæ sacræ Virginis corpus mirandum in modum contexit: quæque cœlitús suo contemperato frigore, Virgini esset refrigerio, & suo splendenti candore eidem simul esset ornamento. Quàm sponsa Christi candida, & rubicunda per loca publica gloriosè incedens, verè de tyranno tryumphans, omnibus visa fuit admirabilis, & speciosa! Fremebat Dacianus infractum videns animum Virginis, & jam quasi de victoria desperans, eam cruci affigi imperat. Verùm in cruce pendens Eulalia cœlesti recreatur gaudio, quòd se cruci affixam, Chri-

sto-

ſtoque ſimillimam videt. Neque ibidem, omnium admiratione, Deum glorificare ceſſat. Denique jubente Præſide, pridiè Idus Februarii ſecuri percutitur, & geminata martyrii, atque virginitatis corona, nobile certamen exegit. Cujus anima adinſtar columbæ, è corpore egrediens, cœlum à multis viſa eſt conſcendere. Corpus verò à Chriſtianis honorificè extra Barcinonis urbis mœnia ſepelitur.

℟. Afferentur Regi virgines poſt eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus, *de communi Virginum.*

In Quadrageſima, nona Lectio, & commemoratio Feriæ in Laudibus, & Veſp.

FESTA MARTII.

DIE I. MARTII.

In Feſto S. Rudeſindi Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter ea, quæ hic aſſignantur propria.

Oratio.

PRopitiare, quæſumus Domine, nobis famulis tuis per ſancti Confeſſoris tui atque Pontificis Rudeſindi merita glorioſa: ut ejus pia interceſſione ab omnibus ſemper protegamur adverſis. Per Dominum noſtrum.

In Quadrag. fit com. fer.

Lectiones primi Nocturni in Quadrageſima Fidelis Sermo, *de Communi Confeſſoris Pontificis; extra illam verò de Scriptura occurrente.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

RUdeſindus natione Gallaicus, parentibus Regi generis Guterrio, & Ilduara, qualis eſſet futurus, ejus conceptio ſatis oſtendit. Multis enim ac largis in pauperes eleemoſynis, orationibus, & lacrymis cùm vacaret Ilduara, ab Angelo prænonita eſt, ſe concepturam filium, qui & apud Deum magni futurus eſſet meriti, & apud homines præcipuo ſanctitatis nomine. Pridiè igitur ſolemnitatis ſanctorum martyrum Facundi & Primitivi Rudeſindum peperit. Qui dies propterea ſemper illis ſacer ac feſtivus, quamdiù vixerunt, fuit. Conſtruxit præterea Ilduara in honorem Archangeli Michaelis Eccleſiam eo loco, ubi ab Angelo certior facta eſt ſe cõcepturam.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

RUdesindus itaque ab ipsa pueritia Domini legem meditans, brevi admodum in virum Apostolicum crevit. Quapropter ab Ecclesiæ Mindoniensis Clero magno omnium consensu Episcopus eligitur, Rege, atque Proceribus mirè gaudentibus: nota enim illis erat Rudesindi sanctitas & eruditio. Præsul ergo Mindoniensis factus multis virtutibus claruit. Splenduere certè in Rudesindo præter cæteras dotes, profusæ in pauperes eleemosynæ, Ecclesiarum aut jam dirutarum, aut ruinam minantium instauratio, aut novarum constructio, atque Evangelicæ doctrinæ frequentissima prædicatio. Assumptus deindè urgente Rege, ac populo ad regendum Irienſem Episcopatum, ubi tunc Apostoli Jacobi corpus conditum erat, majore in dies fructu Christiano populo præerat. Denique insigne Monachorum Cœnobium in propriis condidit prædiis, quæ illi amplissima, & opulentissima parentum testamento contigerant.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

NOmen Cœnobio Cellanova, quod religione, & augusta structura etiam hodie amplissimum est, in quo monasticam sub beati Benedicti regula vitam annos aliquot agens, migravit ad Dominum Kalendis Martii, editis multis in vita & post obitum miraculis. Ejus corpus usque ad hodiernum diem in eodem Cœnobio quiescit, ac magna præcipuè Gallaicorum, & Lusitanorum frequentia semper invisitur. Claruit sanctus Rudesindus anno Domini nongentesimo trigesimo, & sequentibus; quem Cælestinus Tertius, dum in minoribus esset, à terra levavit: deindè Pontifex factus in Sanctorum catalogum retulit, anno salutis millesimo centesimo nonagesimo sexto.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homil.

S. Gregorii Papæ in Evangelium: sint lumbi, *de Communi Confessoris non Pontif.*

In Quadrag. 9. lect. & com. fer. in Laud. & Vesp.

DIE III. MARTII.

In Festo Sanctorum Hemetherii & Celedonii Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

Hymnus.

SCripta sunt cœlo duorum
Martyrum vocabula,
Aureis quæ Christus illic
Annotavit litteris:
Sanguinis notis & idem
Scripta terris tradidit.
Pollet hoc felix per orbem
Terra Ibera stemmate:
Hic locus dignus tenendis
Ossibus visus Deo,
Qui beatorum pudicus
Esset hospes corporum.
Hic calentes hausit undas
Cæde tinctus duplici:
Illitas cruore sancto
Nunc arenas incolæ
Confrequentat, obsecrantes
Voce, votis, munere.
Nemo puras hic rogando
Frustrà congesit preces:
Lætus hinc tersis reversit
Supplicator fletibus:
Omne, quod justum poposcit,
Impetratum sentiens.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria:
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

Oratio.

DEus, qui glorioſos martyres Hemetherium, & Celedonium in tui nominis confeſsione roboraſti: concede propitius; ut, quorum corpora veneramur in terris, eorum aſpectu perfruamur in cœlis. Per Dominum noſtrum.

Et fit commemoratio Feriæ, ſi venerit in Quadrageſima.

Ad Matutinum. Hymnus.

FOrtè tunc atrox, fecundos
Iſraelis poſteros,
Ductor aulæ mundialis
Ire ad aram juſſerat:
Idolis litare nigris,
Eſſe Chriſti defugas.
Hic duorum chara fratrum
Concaleſcunt pectora,
Fida quos per omne tempus
Junxerat Sodalitas:
Stant parati ferre quidquid
Sors tuliſſet ultima.
Seu foret præbenda cervix
Ad bipennem publicam,
Verberũ poſt vim crepantũ,
Poſt catas igneas:
Sive pardis offerendum
Pectus, aut leonibus.
Nos ne Chriſto procreati,
Mammonæ dicabimur,
Et Dei formam gerentes

Ser-

Serviemus sæculo?
Absit, ut cœlestis ignis
Se tenebris misceat.
Hæc loquentes obruuntur
Mille pœnis Martyres:
Nexibus manus utrasque
Flexus involvit rigor:
Et calybs attrita colla
Gravibus ambit circlis.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria:
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. veró : Fratres debitores sumus, *ut in eodem Commun.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HEmetherius, & Celedonius fratres Legionenses, Marcelli Centurionis martyris filii, aliorumque insignium Martyrum, qui diversis temporibus, & locis pro Christo passi sunt, germani fratres; postquam diu, fortiterque sub Romanis vexillis meruerunt; mota in Christianos sævissima persecutione, paribus votis, constantique animo semet invicem adhortantes, decreverunt, relictis Gentilium castris, ad Christi militiam transire. Ardore itaque fidei succensi, dum alii veræ fidei cultores in tentatione deficiebant, illi ad martyrium properarunt: scientes, ita animam servari, dum perditur, sanguinem sacrari, dum funditur; & acceptis, non inflictis, vulneribus, Christianam parari victoriam.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut inveniretur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in mari rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

CHristum itaque palam professi, & inanium deorum simulacra detestati, Deum verum liberè prædicare cœperunt. Quare ad militum tribunal rapti, inde gravibus catenis onusti, in tenebricosum, fœdumque carcerem protrahuntur: ubi multis ærumnis macerati, cùm nullis artibus, sive verborum blanditiis, sive beneficiorum promissis, sæpiusve repetitis suppliciis, à sancto proposito dimoveri potuissent; variis cruciantur tormentorum generibus, quæ vel ipsum tyrannum puduit publicari. Severo quippè prohibuit edicto, gesta sacrorum virorum, sive quas passi sunt pœnas, sive quæ patrarunt miracula, in apertum produci. Et si verò Gen-

ti-

tilium versutia glorioſi agonis memoriam tentarit abolere, Chriſtianorum nihilominús pietas ſtuduit conſervare.

℟. Verba carnificum non timuerunt ſancti Dei, morientes pro Chriſti nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter Deum ad ſupplicia. Ut heredes.

Lectio vi.

ILlud verò in primis memorabile, quod, lata in eos capitis ſententia, ubi ad ſupplicii locum pervenerunt, antequam lictoris ictum exciperent, ſuæ fidei pignora eò præmiſerunt, quò mox ipſi erant perventuri. Primus annulum, ſecundus orarium in altum projecerunt, quæ lenis auræ obſequio, ſplendeſcente auro, & candente linteo, cunctis intuentibus, ad cœlos evecta ſunt. Vidit hæc ipſe carnifex, qui manum repreſsit hærens, & ſtupens; ſed demùm ictum peregit, ne periret Martyrum tryumphus. Securi percuſsi juxta civitatem Calagurritanam propè torrentem Arenalis, tertio nonas Martii, ibidem ſepulti ſunt. Unde poſteà tranſlati ad Eccleſiam Cathedralem, pridiè Kalendas Septembris, eo tranſlationis die, tamquam Patroni miraculis illuſtres, præcipua coluntur veneratione.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos: & in tempore erit reſpectus illorum: * Quoniam donum, & pax eſt electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquieſcent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Homilia ſancti Gregorii Papæ in Evangelium: Cum audieritis prælia, *de eodem Communi.*

℣. *viii.* Hæc eſt vera fraternitas.

In Quadrag. 9. lect. & comfer. in Laud. & Veſp.

Ad Laudes. Hymnus.

ILla laus occulta non eſt,
Nec ſenèſcit tempore,
Miſſa quòd ſurſum per auras
Evolarunt munera,
Quæ viam patère cœli
Præmicando oſtenderent.
Illius fidem figúrans
Nube fertur annulus:
Hic ſui dat pignus oris,
Ut ferunt orarium,
Quæ ſupèrno rapta flatu,
Lucis intrant intimum.
Per poli liquentis axem
Fulgor auri abſconditur,
Ac diu viſum ſequacem
Tèxtilis càndor fugit;
Subvehuntur uſque in aſtra,
Nec videntur ampliùs.
Vidit hoc convèntus adſtans,
Ipſe vidit càrnifex,
Et manum repreſsit hærens,

Ac

Ac stupore oppaluit;
Sed tamen peregit ictum,
Ne periret gloria.
Hoc bonum Salvator ipse,
Quo fruamur, præstitit,
Martyrum cùm membra nostro
Consecravit oppido:
Sospitent quæ nunc colonos,
Quos Iberus alluit.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

In secundis Vesp. fit comm. sancti Casimiri Confessoris, & Feriæ, si veniant in Quadragesima. Deinde sancti Lucii Papæ & Martyris.

DIE VIII. MARTII.

In Festo S. Joannis de Deo Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic ponuntur

Oratio.

DEus, qui beatum Joannem, tuo amore succensum, inter flammas innoxium incedere fecisti, & per eum Ecclesiam tuam, nova prole fecundasti, præsta ipsius suffragantibus meritis, ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, & remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno Lectiones de Libro Ecclesiastici: Beatus vir, *de eodem Commun. secundo loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes de Deo ex Catholicis, piisque parentibus in oppido Montis majoris junioris Regni Lusitaniæ natus, quam sublimiter in sortem Domini fuerit electus, insuetus splendor super ejus domo refulgens, sonitusque æris campani suo sponte emissus ab ipso ejus nativitatis tempore non obscurè prænuntiarunt. A laxiori vivendi ratione, divina operante virtute, revocatus, magnæ sanctitatis exhibere specimen cœpit, & ob auditam prædicationem verbi Dei sic ad meliora se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid, perfectumque visus sit attigisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis pœnitentiæ, suique ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, à plerisque ceu demens graviter afflictus, in carcerem amentibus destinatum conjicitur. At Joannes cœlesti charitatate magis incensus, gemino, atque amplo valetudinario ex pietum eleemosynis in civitate Granatensi extructo, jactoque novi Ordinis fundamento, Ecclesiam nova

pro

prole fœcundavit Fratrum Hospitalitatis, infirmis præclaro animarum corporumque profectu inservientium, & longè, lateque per orbem diffuforum. ℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAuperibus ægrotis, quos propriis quandoque humeris domum deferebat, nulla in re ad animæ, corporisque salutem proficua deerat. Effusa quoque extra nosocomium charitate indigentibus mulieribus viduis, & præcipuè virginibus periclitantibus clàm alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam à proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cùm autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium, Joannes impavidus prosiliit in ignem, huc illuc discurrens, quousque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos feneſtris projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammas jam immensum succrescentes versatus, exinde divinitùs incolumis, universis civibus admirantibus exivit, in schola charitatis edocens, segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum; stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUltiplici asperitatum genere demississima obedientia, extrema paupertate, orandi studio, rerum divinarum contemplatione, ac in beatam Virginem pietate, mirificè excelluit, & lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesiæ Sacramentis ritè sanctèque refectus, viribus licèt destitutus, propriis indutus vestibus è lectulo surgens, ac provolutus in genua, manu & corde Christum Dominum è cruce pendeutem perstringens, octavo Idus Martii anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo obiit in oſculo Domini, quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, & in eadem corporis constitutione odorem mire fragrantem diffundens sex circiter horas, quousque inde dimotus fuisset, tota civitate inspectante, mirabiliter permansit; quem ante & post obitum plurimis

miraculis clarum Alexander octavus Pontifex maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum : Ingredere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.*22.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisæi,& interrogavit eum unus ex eis Legis doctor,tentans eum : Magister, quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi *Homil.*72. *in Matthæum.*

SAdducæis confusis,Pharisæi rursus aggrediuntur, cùmque quiescere oporteret,decertare voluerunt; & Legis peritiam profitentem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes; ac ita interrogant, quodnam primum mandatum in lege sit. Nam, cùm primum illud sit, Diliges Dominum Deum tuum : putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant: Quid igitur Christus? ut ostenderet idcircò ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed invidiæ livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum : hoc primum & magnum mandatum est. Secundum autem simile huic : Diliges proximum tuum sicut te ipsum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

QUamobrem simile est huic? quoniam hoc illud inducit, & ab illo rursus munitur. Quicumque enim male agit, odio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insipiens in corde suo, non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt,& abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterùm: Radix omnium malorum avaritia est : quam quidam appetentes, erraverunt à fide. Et, qui diligit me,mandata mea servabit, quorum caput, & radix est : Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum sicut te ipsum.

℟.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum est (nam si diligis me, ò Petre, inquit, pasce oves meas) si etiam dilectio proximi facit, ut mandata custodias : meritò, ait, in his totam Legem, & Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cùm de resurrectione interrogaretur, plus docuit, quam tentantes petebant : Sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam non valdè, quam primum inferius, sponte attulit : secundum enim est primo simile. Ita occultè insinuavit, odio illos ad quærendum incitari. Charitas enim, inquit, non æmulatur.

Si venerit in Quadragesima fit nona Lectio, & commemoratio Feriæ in Laudibus, & Vesp.

DIE XIII. MARTII.

In Festo sancti Leandri Episcopi, & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

Ad Magnificat, Antiphona: Sacerdos, & Pontifex.

Oratio.

DEus, qui Arianam pravitatem doctrina sancti Confessoris tui atque Pontificis Leandri ex Hispania propulisti; da plebi tuæ, ut ejusdem meritis, & precibus ab omni errorum, & vitiorum labe semper libera conservetur. Per Dominum nostrum.

In Quadrag. fit com. fer.

In primo Nocturno Lectiones Fidelis Sermo, *de eodem Communi.*

In secundo Nocturno.

Ex beato Isidoro, & Sanctorum Hispanorum Historiis.

Lectio iv.

LEander Carthagine ex patre Severiano Viro clarissimo ejusdem Carthaginis domino ortus, fratres habuit sanctos Episcopos Isidorum, & Fulgentium, sanctitate, & doctrina præstantissimos, & Florentinam virginem. In eo à teneris annis castissimæ luxit integritas vitæ, & morum gravitas maximè venerabilis, quam incomparabilis ingenii claritas illustrabat. Glisente eo tempore hæreticorum furore sub Uvisigothis Principibus, qui cum Imperio Arianam impietatem in Hispaniam invexerant,

& ejus Ecclesias miserè vexabant, publicæ vitæ pertæsus, adolescens in religiosum Monasterium se recepit, ut in proposito perfectioris instituti sanctiùs Deo inserviret, & piis studiis, & meditationibus in tranquillo sese exerceret. In eo sanctitate, & doctrina adeò profecit, & in omni genere virtutum, divinisque, & humanis litteris conspicuus evasit, ut Isidorus germanus suus ad Claudium Ducem, de quibusdam articulis ad fidem pertinentibus instruens, scripsit: Memento communis nostri Doctoris Leandri, & ejus fidem, atque doctrinam pro viribus imitare. Sed noluit Deus tam splendentem pietatis,& doctrinæ lucernam in occulto delitescere, sed in fastigio Ecclesiæ positam Hispaniæ prælucere: nam Clero, & Populo exposcente, à Monasterio avulsus, Episcopus Hispalensis creatus est.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

SUsceptam Ecclesiam omni cura, ac solicitudine gubernavit: Cleri, & Populi mores ad arctam disciplinam traduxit: Solemnia Ecclesiæ officia, Hymnodiam, sacræ Missæ ritus, precesque, quibus eo tempore omnes Hispaniæ Ecclesiæ utebantur, ordinavit, & auxit. A persequenda Ariana hæresi prædicatione numquam destitit. Monasticum Ordinem Benedictinum amplificare in Hispania cœpit: Ac sorori suæ Florentinæ regulam pro institutione virginum dedit. His, & aliis mirè gestis Constantinolim pro causis fidei Uvisigothorum Legatus profectus est: Ubi ob eximiam religionem, & doctrinam apud S. Gregorium Romani Pontificis Apocrisarium tunc ibi degentem, tanti habitus fuit, tantaque amicitia illi conjunctus, ut ad Romanam Sedem pesteà promotus, cùm Leander in Ecclesiam suam jam fuisset reversus, Pallii ornamentum miserit, frequentibus epistolis illum honoraverit, libros in Job, quos illi dicavit, unà cum Pastorali, his litteris benevolentia plenis ad ipsum transmiserit: Quanto ardore videre te sitiam; quia valdè me diligis, in tui tabulis cordis leges; sed quia longo terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum quod mihi de te dictavit charitas fuit, ut librum regulæ Pastoralis, quem in Episcopatus mei exordio scripsi & libros, quos in expo-

si-

sitionem B. Job jam dudum me feciſſe cognoviſti, Sanctitati Veſtræ traſmittere curavi.

℟. Poſui adjutorium ſuper potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David ſervum meum: oleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SAncto ergo Præſule ſuæ Eccleſiæ reſtituto, vix enarrari poſſunt, quæ pro gloria Dei, proque eliminanda hæreſi Ariana laboravit. Hermenegildum enim nepotem ſuum, Leovigildi Regis filium ſermonibus ſuis haud ſolùm ad fidei confeſsionem perduxit, ſed ut glorioſo ſanguinis teſtimonio illam confirmaret, adeptus fuit. Inflammatus furore pater in Leandrum, & in omnes adhuc Eccleſias, exilio eum mulctavit, & illas facultatibus, & Paſtoribus orbatas reliquit. Nec tamen deſtitit cum fidei hoſtibus liberè decertare. In ipſo ſiquidem exilio, ut frater ſuus Iſidorus teſtatur, duos libros eruditiſsimè ſanctarum Scripturarum ditiſsimos ſcripſit, quibus eorum perfidiam confutavit. Affulſit tandem Eccleſiæ poſt illam nubem optata ſerenitas. Rex enim cùm in morbum incidiſſet ſub mortem, in meliorem mentem (licèt non ut oportebat) reverſus, Leandrum cum aliis Epiſcopis ab exilio revocari juſsit, eique Reccaredi filii curam dedit. Defuncto patre piiſsimus Rex Reccaredus doctrinam, conſilia, & exempla Leandri ſequutus, ejus opera Gothos ad fidem converti mirabiliter fuit adeptus. Leander ergo cùm tam miram converſionem vidiſſet, Hiſpaniæ Epiſcopos in Toletanam Synodum convenire omni ſolicitudine promovit, quod & Reccaredus maximè curavit. In eo enim Concilio duobus ſupra ſexaginta Epiſcopis congregatis, & omni Clero, Primariis Regni, etiam, & ipſo Rege aſsidentibus, Ariana hæreſis tuit damnata, & abjurata, & fides Catholica ab omnibus unanimiter ſuſcepta, & uno ore laudata. Leander igitur elegantiſsima concione Patribus de gentis converſione congratulatus eſt. Multaque ad fidem, & diſciplinam Eccleſiæ ſanciendam; tum in eodem Concilio, tum in alio, quod poſteà Hiſpali celebravit, conſtituenda diſpoſuit. Demùm religione reſtituta, & Eccleſiæ pace firmata, jam octogenario major, cùm Eccleſiam quadraginta, & ampliùs annos rexiſſet admirabili vitæ, ac ſanctitatis exemplo, migravit ad Dominum. Sepultus fuit in Baſilica Sanctarum Virginum Juſtæ, & Ruſinæ, poſteà ejus cor-

corpus in Hiſpalenſem Eccleſiam translatum eſt.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt : * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe. Gloria Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo tempore : Dixit Jeſus diſcipulis ſuis : Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilum valet ultra, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia S. Iſidori Epiſcopi Hiſpalenſis.

Ex lib. 3. *Sentent. cap.* 36. & 42.

TAm doctrina, quam vita clarere debet Eccleſiaſticus Doctor. Nam Doctrina ſine vita arrogantem reddit: Vita ſine doctrina iutilem facit. Sacerdotis prædicatio operibus confirmanda eſt, ita ut quod docet verbo, inſtruat exemplo. Vera eſt illa doctrina, quam vivendi ſequitur forma. Nam nihil turpius eſt, quam ſi bonum, quod quiſque ſermone prædicat, explere opere negligat. Tunc enim utiliter prædicatio profertur, quando efficaciter adimpletur. Unuſquiſque Doctor, & bonæ actionis, & bonæ prædicationis habere debet ſtudium, nam alterum ſine altero non facit perfectum : Sed præcedat juſtus benè agere, ut ſequenter poſsit benè docere.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: ſtolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradiſi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

OMnis utilis Doctor plebibus ſubjectis ita ſe præſtare debet, atque inſiſtere doctrinæ, ut quanto claret verbo, tanto clareſcat & merito. Nam quod Apoſtolus Timotheo præcipit, cum omni imperio docere: non hortatur ad tumorem ſuperbiæ, ſed ad bonam actionem, & vitæ auctoritatem, videlicet ne libertatem perderet prædicandi, ſi benè doceret, & malè viveret. Unde & Dominus: Qui ſolverit unum de mandatis iſtis minimis, & ſic docuerit, minimus erit in regno cœlorum. Vides quòd auctoritate magiſterii caret, qui quod docet, non facit, ſicut in numiſmate metallum, figura, & pondus inquiritur : ita in omni Doctore Eccleſiaſtico, quid ſequatur, quid doceat, quomodo vivat. Per qualitatem igitur

tur metalli doctrina, per figuram similitudo Patrum, per pondus humilitas designatur. Qui verò ab his tribus discrepaverit, non metallum, sed terra erit. ℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus : * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus. ℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit.

Lectio ix.

QUi præficitur ad regimen, taliter erga disciplinam subjectorum præstare se debet, ut non solùm auctoritate, verùm etiam humilitate clarescat. Sed tamen ita erit in eo virtus humilitatis, ne dissolvatur vita subditorum in vitiis: atque ita auctoritas aderit potestatis, ne per tumorem cordis severitas existat immoderationis. Hæc est enim in Dei Sacerdotibus vera discretio, qua nec per libertatem superbi, nec per humilitatem remissi sunt. Hinc est, quòd Sancti cum magna constantia redarguerunt etiam Principum vitia, in quibus cum summa esset humilitas, loco tamen necessario liberè transgressores justitiæ increpabant. Aliquando subditis non oportet animo esse humiliores, quoniam facta subditorum judicantur à nobis, nostra verò Deus judicat. Agnoscat Episcopus, se esse conservum plebis, non dominum verum: Hoc charitas, non conditio exigit.

In Quadragesima nova Lectio, & com. Fer. in Laud. & Vesp.

DIE XIV. MARTII.

In Festo S. Florentinæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Commun. Virg. præter ea, quæ assignantur propria.

Oratio.

EXaudi nos, Deus, salutaris noster : ut sicut de beatæ Florentinæ Virginis tuæ festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

In Quad. fit com. fer.

Lectiones primi Nocturni in Quadragesim. De Virginibus, *ut in Communi: extra Quadrag. de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FLorentina Virgo, quæ & Florentia, Carthagine in Hispania ex illustri prosapia nata est, parentibus Severiano Carthaginensis Provinciæ Duce, & ejus uxore Turtura, qui etiam Leandrum, Fulgentium, & Isidorum Episcopos doctrinâ, & sanctitate celebres, ac Theodoram Leovigildi Regis uxorem genuerunt. Hæc Sancta Virgo Fidei dogmatibus imbuta, moribus, & sanctitate præclara, ac singulari acumine ingenii prædita, Leandro fratre ma-

magistro, multum in divinis Scripturis profecit, quod ipsemet testatur, methodum illi tradens, qua vetus Testamentum, & Cantica Canticorum utiliter legeret. Quare digna evasit, ut de institutione pueruli fratris sui Isidori natu minoris curam susciperet, quem lacte Spiritus nutrire, atque in omni dogmate Fidei instruere una cum Leandro diligenter curavit. Tanto autem alacriori cura sanctissimè instituendum putavit, quanto ad id, ex eo magis excitabatur, quod, dum in cunabulis erat, viso examine apum in os ejus ingredi, atque exinde egredi, in cœlumque avolare, territa, quid hoc esset, in oratione posita illum magnum Ecclesiæ Doctorem futurum intellexit, qui hæreticos ab Hesperiæ finibus erat propulsurus. Cúmque in conjugium à plurimis Proceribus expeteretur, connubia abhorrens, ac mundi illecebras, & sæculi mores despiciens, sanctimonialis efficitur: floremque Virginitatis Christo Jesu devovens, eum Principem sibi elegit Sponsum.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

Lectio V.

IN Monasterio lectioni, & orationi jugiter vacans, omni genere virtutum charitatis, humilitatis, paupertatis, & aliarum adeò floruit, ut non solùm quamplurimæ Virgines in odorem ejus currentes ipsi se subderent, verúm etiã plura Virginum Monasteria ejus directioni, & custodiæ se traderent. Tanti sanctus Leander ejus Sanctitatem, & orationis efficaciam habebat, ut duos libros in unum conflatos, quos pro ejusdem, & ipsius sodalium majori profectu scripsit, unum de contemptu mundi, alterum verò de institutione virginum ad illam mittens, talibus eam verbis alloqui non dubitaverit: Postremo charissimam te germanam, quæso, ut mei orando memineris, nec junioris fratris Isidori obliviscaris. Certus sum quod flectat pro nobis aures divinas tua virginalis oratio. Nec minor fuit opinio, quam de ejus sanctitate, & doctrina sanctus Isidotus meritò habuit; eam enim ex suimet educatione, & prima institutione optimè recognoscens, volensque aliquem fructum retribuere pro eo, quod ab ipsa receperat, duos ei libros dedicavit, unum de Nativitate Domini, Passione, & Resurrectione, Regno, atque Judicio, quem ipsa Florentina

pe-

petente, se confeciſſe teſtatur, alterum de vocatione Gentium. Cui etiam pollicetur ſe miſſurum formulas ſpiritualis intelligentiæ, quibus in omni Scriptura Divina inſtrueretur.

℟. Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & manſuetudinem, & juſtitiam. Propterea.

Lectio vi.

TAnta igitur ſanctitate, & doctrina florens, videnſque in Sancto Iſidoro adimpletum, quod de ipſo à Domino intellexerat, eum ſcilicet tam inſignem Doctorem ab omnibus prædicari; ejus ſtudio, & doctrina Arianiſmum penitùs ab Hiſpania expulſum; Hermenegildum conſobrinum ſuum Martyrio coronatum; & Reccaredum Hermenegildi fratrem ad Catholicam Fidem converſum, Chriſti Jeſu amore languens, plena dierum, Aſtygi, ut fertur in Monaſterio Sanctæ Mariæ de Valle obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Hiſpalim ex eodem Monaſterio tranſlatum, & in Sanctorum fratrum monumento repoſitum, ibi quievit, quoad invadentibus Saracenis Hiſpaniam, ad Guadalupenſes Saltus unà cum corpore Sancti Fulgentii eſt deportatum. Poſteà temporibus Alphonſi Undecimi utrumque ſacrum pignus in pago Berzocano Placentiæ Diœceſis repertum fuit; ac demùm regnante Philippo ſecundo utriuſque reliquiæ diviſæ, partim in magnifico marmoreo monumento ibidem erecto fuerunt relictæ, partim Murciam tranſlatæ, & juxta Aram maximam honorificè collocatæ, ubi magna veneratione coluntur.

℟. Afferentur Regi virgines poſt eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Simile erit Regnum cœlorum decem Virginibus, *de communi Virginum.*

In Quadrag. 9. lect. & comfer. in Laud.

DIE XVIII. MARTII.

In Feſto Sancti Braulii Epiſcopi, & Confeſſoris.

Duplex 2. claſſis.

In Metropolitana 1. claſſis.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præterea, quæ ſequuntur propria.

Oratio.

ECcleſiam tuam, Domine, perpetuis tuere præſidiis, quam Beati Braulii Confeſſoris tui,

tui, atque Pontificis munire voluisti zelo, eruditione, & exemplis. Per Dominum nostrum, &c.

Et fit commemoratio S. Gabrielis (si ibi fuerit Capella) & fer.

In primo Nocturno Lectiones, Fidelis Sermo, *de eodem Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BRaulius Episcopus Cæsaraugustanus, quanta futurus esset sanctitate, & doctrina, egregium ab ineunte ætate specimen dedit. Ab optimis enim Parentibus piè, & liberaliter institutus, adeò in excolenda virtute brevi profecit, ut morum gravitate, & castimonia virum jam perfectum exhiberet. Litteris verò informandus Sancto Isidoro Episcopo Hispalensi traditus, id primum est assequutus, ut ab eo Charissimi Filii loco haberetur, tanti deinceps illum fecerit, ut Libros ei suos ad emendandum, atque ordinandum commendaret. Aucta in dies virtutis ejus opinione, ad Archidiaconatus gradum provectus est; quod ille munus, uti Episcopi vices agentem decebat, strenuè adeò, ac sapienter implevit, ut sacerdotio dignus omnibus videretur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

ITaque defuncto Joanne Fratre, qui ex Monachorum Patre Cæsaraugustæ factus Episcopus, litteris, ac pietate claruerat, mira totius Cleri, populique divinitùs excitati consensione in ejus locum suffectus est. Primas inter susceptì ministerii curas servandæ, tuendæque fidei, ac disciplinæ eximium fuit illi studium, & cura. Concilio Toletano Quarto, à quo in posterum celebrandorum forma constituta est, inter illustriores Patres adfuit una cum Isidoro Magistro olim suo egregiè adlaborans, cui deinde superstes in Toletano Quinto, & Sexto præ cæteris Patrum fulsit, digniorque est habitus, cui actionum, & Canonum digerendorum cura mandaretur. Quare cum aliis operibus, tum Sacris Canonibus clarus à Sancto Ildephonso celebratus est.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

ECclesiæ verò suæ non minus exemplo profuit, quàm

quàm doctrina. Sui nempè severus exactor, & corpus jugi maceratione subegit, & à vitiis animum prorsus continuit, elatione præsertim, quam tanta humilitate fregit, ut, cum summa virtutum laude apud omnes clareret, bellorum tamen, & famis, & pestilentiæ, aliasque suorum temporum calamitates veluti pœnas sibi omnium nequissimo debitas profiteretur. Inter gravissimas curas, & angustias semper invictus, nunquam à Divini Verbi prædicatione, à labore nunquam cessavit. Difficillimis quoque temporibus vetus Templum Sanctarum olim Massarum nuncupatum à fundamentis restituit. Tandem senio confectus, & magnis in Ecclesiam meritis, migravit in Cœlum, cum sedisset annos ferè viginti. Ejus corpus post sexcentos ab obitu annos, Sancto Valerio Episcopo indicante, repertum in Basilica Sanctæ Mariæ, quam de Columna vocant, ad Aram maximam translatum, magna populi Regione servatur, & colitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Homo peregre, *de Communi Confessoris Pontificis.*

DIE XVIII. MARTII.

In Festo Sancti Gabrielis Archangeli. Duplex majus.

Si celebretur post Pascha Officium fit ritu Paschali. In Quadrag. verò ut infra.

AD VESPERAS.

Ańa. Ingresso Zacharia, *cum reliquis de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Dan 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me: & locutus est mihi, & dixit: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres.

Hymnus.

CHriste, sanctorum decus Angelorum.
Gentis humanæ Sator, & Redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beatas,
Scandere sedes.
Angelus pacis Michael in ædes
Cœlitùs nostras veniat; serenæ
Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos,& amica cœlo,
Quæ tryumphator statuit per orbem.
Templa revisat.
Angelus nostræ medicus salutis
Adsit è cœlo Raphael,ut omnes
Sanet ægrotos, dubiosque vitæ
Dirigat actus.
Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul & micantis,
Regia cœli.
Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris,ac Nati,pariterque sancti
Spiritus,cujus resonat per omnẽ
Gloria mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat Antiphona.

Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem,dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

DEus,qui inter cæteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium Gabrielem Arcangelum elegisti: concede propitius; ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cœlis. Qui vivis.

In Quadrag. com. fer.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Archangelorum Dominum: * Venite adoremus. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus* Christe sanctorum, *ut supra.*

Temp. Pasch. Psalmi 3. Noct. dicunt sub prima Añia. cujusvis Noct.

In primo Nocturno.

Añia. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Psalmus. Domine Dominus noster *cum reliquis, ut in Breviario in festo Apparitionis S. Michael. Archan. 8. Maii.*

Añia. Ecce vir Gabriel,quem videram in visione, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me.

Añia. Cùmque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, & tetigit me, & statuit me in gradu meo.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta.

Lectio i. *Cap. 6. c*

EGo Daniel, cùm adhuc loquerer, & orarem,& confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, & prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: Adhuc me loquente

in

in oratione, eccè vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadvertere sermonem, & intellige visionem.

℟. Cùm oraret Daniel, & confiteretur peccata sua, & peccata populi sui: * Ecce Archangelus Gabriel citò volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini. ℣. Cùmque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce Archangelus.

Lectio ii.

SEptuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & ungatur Sanctus sanctorum. Scito ergo, & animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem usque ad Christum ducem hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificabitur platea & muri in angustia temporum.

℟. Locutus est Gabriel Danieli, & dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni ut judicarem tibi, quia vir desideriorum es. ℣. Tu autem animadverte sermonem, & intellige visionem. Ego autem.

Lectio iii.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: & non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium: & erit in templo abominatio desolationis: & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.

℟. Ecce vir Gabriel, quem videram, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me, & dixit: * Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres. ℣. Gabriel fac me intelligere istam visionem: & venit, & stetit juxta ubi ego stabam, & ait ad me. Daniel. Gloria Patri. Daniel.

In secundo Nocturno.

Ana. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Uxor tua Eli-

Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen eum Joannem.

Aña. Et dixit Zacharias ad Angelum: unde hoc sciam? Ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis.

Aña. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Bernardi Abbatis. *Ex Homilia de Laudibus Virginis, super missus est.*

Lectio iv.

MIssus est Angelus Gabriel à Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, Fortitudo Dei dicitur: & quia non ab aliquo alio fortè excellentiore se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est, à Deo. Vel ideò dictum est, à Deo, ne cui, vel beatorum spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse patetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantæ inter suos inveniri potuerit excellentiæ, ut tali & nomine dignus haberetur & nuntio.

℟. Factum est cùm sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante Deum: * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans à dextris altaris incensi. ℣. Cùmque ingressus in templum Domini incensum poneret secundùm consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Lectio v.

NEc discordat nomen à nuntio: Dei quippè virtutem Christum, quem meliùs nuntiare decebat, quàm hunc, quem simile nomen honorat? Numquid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens, aut incongruum videatur, Dominum, & nuntium communi censeri vocabulo: cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippè Christus fortitudo, vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantùm nuncupativè, Christus autem etiam substantivè.

℟. Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, & uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem. ℣. Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectio vi.

CHristus Dei virtus, & dicitur, & est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit: & sic ei vasa captivitatis potenter eripuit. Angelus verò fortitudo Dei appellatus est, vel quòd hujuscemodi meruit prærogativam officii, quo ejusdem nuntiaret adventum virtutis: vel quia Virginem natura pavidam, simplicem, verecundam, ne miraculi novitate expaveſceret, confortare deberet, quod & fecit: Ne timeas, inquiens, Maria; invenisti enim gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur: imò quia tale illi negotium injungitur, rectè tali nomine designatur.

℟. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc evangelizare: * Ecce eris tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo hæc fiant. ℣. Pro eo quòd non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

In tertio Nocturno.

Aña. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Aña. Gabriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua.

Aña. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. *b.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua. Homilia sancti Juliani Archiepiscopi Toletani.

Libro 2. *contra Judæos, statim post principium.*

SAcramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter & Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit: & Maria, Angelo sibi prædicenti Christum ex se nascendum, & credidit, & assensit. Hæc tria per Angelum dicta, & completa videmus. Jam ergo solicitè intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ, & Mariæ ap-

apparuit, ipsi quoque Danieli illa prædixerit?

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph: & expavescit Virgo de lumine:* Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum: ecce concipies, & paries, & vocabitur Altissimi filius. ℣. Quæ cùm audisset, turbata est in sermone ejus, & cogitabat qualis esset ista salutatio: & ait Angelus ei. Ne timeas.

Lectio viii.

EQuidem ipse Daniel in prophetiæ suæ volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expresit. Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, citò volans tetigit me, & dixit, Daniel, animadverte sermonem, & reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his temporibus secundùm Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

℟. Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti: * Quæ Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum virgo Deum & hominem genuisti, & post partum virgo inviolata permansisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quæ Gabrielis. Gloria Patri. Quæ Gabrielis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

Lectio ix.

QUod etiam de beatæ Mariæ Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen virginis Maria. Jam ergo manifestum est, quòd unus idemque Angelus Gabriel fuerit, qui & præfixa illa tempora Danieli de Christi nativitate aperuit, & partum Virginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, & olim à se dicta, operis efficientiâ completa esse, convincit: & illic fidelis in prophetia hebdomadarum, & hic fidelis per mysterium revelatum.

AD LAUDES,
& per Horas. *Aña.*

INgresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus stans à dextris altaris incensi. *Psalm.* Dominus re-

regnavit, *cum reliquis de Laudibus Dom. Aña.* Ait autem Angelus: ne timeas, Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua. *Aña.* Ego sum Gabriel Angelus, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te. *Aña.* Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ecce concipies in utero, & paries filium: & vocabis nomen ejus Jesum. *Aña.* Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriel Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum. *Dan. 9.*

Ecce vir Gabriel, quem viderat in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me: & locutus est mihi, & dixit: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres.

Hymnus.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribunal gratiæ
Patrona Virgo postulat.
Et vos beata, per novem
Distincta gyros, Agmina;
Antiqua cum præsentibus,
Futura damna pellite.
Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus;
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Benedictus, Aña.

Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, & ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem, & multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim præibit ante faciem Domini parare vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter cæteros Angelos ad annunciandum Incarnationis tuæ Mysterium, Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cœlis. Qui vivis, & regnas.

Et fit commemoratio feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam, Aña. Ait autem. *Capitulum.* Ecce vir Gabriel, *ut supra in Laudibus.*

℟. *br.* Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña. Ego sum Gabriel.

Capitulum. Dan.9.

Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt, ut finem accipiat peccatum, & impleatur visio, & Prophetia, & ungatur Sanctus sanctorum.

℟.*br.* Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Domini. Ascendit. ℣. De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Aña. Dixit autem Maria.

Capitulum. Dan.9.

SCito ergo, & animadverte: ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt.

℟.*br.* In conspectu Angelorum. * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. ℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tui. Psallam tibi. Gloria Patri. In conspectu.

℣. Adorate Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

Vesperæ de S. Joseph Confessore cum commem. S. Gabrielis.

Ad Magnificat, Aña.

Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundùm verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Oratio. Deus, qui inter, *ut suprà.*

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Si hoc Festum, vel S. Joseph transferatur, in secundis Vesperis, omnia dicuntur, ut in primis, sed ultimus Psalmus. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti, *ut in Vesp. fer. 6.* ℣. ℟. *& Aña. ad Magnif. & Orat. ut suprà.*

DIE XIX. MARTII.

In Festo sancti Joseph Confessoris. Duplex secundæ classis.

Si celebretur post Pascha Offic. fit ritu paschal.

Ad Vesperas, Antiphona.

JAcob auten genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. *Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes. *Aña.* Missus est An-

Angelus Gabriel à Deo ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, & nomen Virginis Maria. *Añ.* Cùm esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. *Añ.* Joseph vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. *Añ.* Angelus Domini apparuit Joseph, dicens: Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est: pariet autem filium, & vocabis nomen ejus Jesum.

Capitulum. Prov. 28. 27.

VIr fidelis multum laudabitur, Et qui custos est Domini sui, glorificabitur.

Hymnus.

TE, Joseph, celebrent agmina Cœlitum,
Te cuncti resonent Christiadum Chori,
Qui clarus meritis, junctus es inclitæ
Casto fœdere Virgini.
Almo cum tumidam germine conjugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi Flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum stringis, ad exteras
Ægypti profugum tu sequeris plagas;
Amissum Solymis quæris, & invenis
Miscens gaudia fletibus.
Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscipit:
Tu vivens, Superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.
Nobis, summa Trias, parce precantibus,
Da Joseph meritis sidera scandere:
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim,
Gratum promere canticum.
Amen.

℣. Constituit eum Dominum domus suæ.

℟. Et principem omnis possessionis suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exurgens Joseph à somno fecit, sicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit conjugem suam.

Oratio.

SAnctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis adjuvemur: ut, quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur. Qui vivis, & regnas.

Si celebretur in Quadragesima,

ma, fit commemoratio feriæ.
Ad Matutinum, Invitatorium.

CHristum Dei filium, qui putari dignatus est filius Joseph: Venite adoremus.
Psalmus. Venite exultemus.

Hymnus.

CÆlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus, benignus
Suscipe laudes.
Te Sator rerum statuit pudicæ
Virginis sponsum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & ministrum.
Esse salutis.
Tu Redemptorem stabulo jacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum
Numen adoras.
Rex Deus regum, Dominator orbis,
Cujus ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur æter,
Se tibi subdit.
Laus sit excelsæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens superos honores,
Det tuis nobis meritis beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Ascendit Joseph à Galilea de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, ut profiteretur cum Maria.
Psalmus: Beatus vir, *cum reliquis de Commu. Conf. non Pontif.*
Aña. Venerunt pastores festinantes, & invenerunt Mariam & Joseph, & Infantem positum in præsepio.
Aña. Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens: Surge, & accipe puerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum.
℣. Constituit eum dominum domus suæ.
℟. Et principem omnis possessionis suæ.

De Libro Geneseos.
Lectio i. *Cap.* 39.

JOseph igitur ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prosperè agens: habitavitque in domo domini sui, qui optimè noverat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram domino suo, & mi-

nis-

nistrabat ei, à quo præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum, & universa quæ ei tradita fuerant: benedixit Dominus domui Ægyptii propter Joseph.

℟. Fuit Dominus cum Joseph, & dedit ei gratiam in conspectu principis carceris: * Qui tradidit in manu illius universos vinctos. ℣. Quidquid fiebat, sub ipso erat: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera ejus dirigebat. Qui tradidit.

Lectio ii. *Cap.* 41.

PLacuit Pharaoni consilium Joseph, & cunctis ministris ejus: locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui Spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quæ locutus es, numquid sapientiorem, & consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantùm regni solio te præcedam.

℟. Esuriente terra Ægypti clamavit populus ad regem alimenta petens. Quibus ille respõdit: * Ite ad Joseph, & quidquid vobis dixerit, facite. ℣. Crescebat quotidiè fames in omni terra: aperuitque Joseph universa horrea, & vendebat Ægyptiis. Ite ad Joseph.

Lectio iii. *Cap.* 41.

DIxitque rursùs Pharao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus: vestivitque eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti. Dixitque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao: absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. Fecit me Dominus quasi patrem Regis, & dominum universæ domus ejus: nolite pavere, * Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. ℣. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, & comedetis medullam terræ. Pro salute. Gloria Patri. Pro salute.

In secundo Nocturno, Antiphona. Consurgens Joseph accepit puerum & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum: & erat ibi usque ad obitum Herodis.

Aña. Defuncto Herode Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus; & vade in terram Israel;

Israel: defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri.

Ant. Accepit Joseph puerum, & matrem ejus, & venit in terram Israel.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

Sermo sancti Bernardi Abbatis. *Homil. 2 super Missus, prope fin.*

Lectio iv.

QUis & qualis homo fuerit beatus Joseph, conjice ex appellatione, qua, licet dispensatoria, meruit honorari à Deo, ut pater Dei dictus, & creditus sit: conjice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubitas interpretari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto, & scito ipsius istum non solùm vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniam adeptum, innocentiam assecutum, & gratiam.

℟. Ascendit Joseph à Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem: * Eò quòd esset de domo, & familia David. ℣. Ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore. Eò quòd.

Lectio v.

SIquidem ille Joseph, fraterna ex invidia venditus, & ductus in Ægyptum, Christi venditionem præfiguravit: iste Joseph Herodianam invidiam fugiens, Christum in Ægyptum portavit. Ille domino suo fidem servans, dominæ noluit commiscri: iste Dominam suam Domini sui matrem, virginem agnoscens, & ipse continens, fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in mysteriis somniorum: isti datum est conscium fieri, atque participem cœlestium sacramentorum.

℟. Surge, & accipe puerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto, ibi, usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimpleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Et esto.

Lectio vi.

ILle frumenta servavit non sibi, sed omni populo: iste panem vivum è cœlo servandum accepit tàm sibi, quàm toti mundo. Non est dubium, quin bonus, & fidelis homo fuerit iste Joseph, cui mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus & prudens, quem constituit Dominus suæ matris solatium, suæ carnis nutritium, solùm denique in terris magni consilii coadjutorem fidissimum.

℟. Cùm inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundùm consuetudinem legis

pro

pro eò: * Accepit eum Simeon in ulnas suas, & benedixit Deum. ℣. Et erat Pater ejus, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Accepit. Gloria Patri. Accepit.

In tertio Nocturno, Aña.

Audiens Joseph quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illò ire.

Aña. Admonitus in somnis Joseph secesit in partes Galileæ: & veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth; ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazaræus vocabitur.

Aña. Erat Pater Jesu, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Simeon.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* i.

CUm esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. i. *comm. in cap.* i. *Matth.*

QUare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primùm, ut per generationem Joseph origo Mariæ monstraretur: secundo, ne lapidaretur à Judæis ut adultera: tertiò, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur à desponsata conceptus sit: ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

℟. Dicit Mater Jesu ad illum: Fili, quid feciſti nobis sic? * Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te. ℣. Et ait ad illos: Quid est, quòd me quærebatis? nesciebatis, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Ecce Pater tuus.

Lectio viii.

ANtequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa est, nisi à Joseph, qui penè licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur: antequam convenirent; non sequitur, ut posteà convenerint; sed Scriptura quod factum non sit, ostendit.

℟. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth, * Et erat subditus illis. ℣. Proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines. Et erat. Gloria Patri. Et erat.

Nona Lectio dicitur de Homi-

milia feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima, & de ea fit commemoratio in Laudibus.

Lectio ix.

JOseph autem vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur: & in lege præceptum est, non solùm reos, sed & conscios criminum obnoxios esse peccati: quommodo Joseph, cúm crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, & admirans quod evenerat, celat silentio, cujus mysterium nesciebat.

AD LAUDES
& per Horas, *Aña.*

IBant parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ.

Psalmus. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Cùm redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt parentes ejus.

Aña. Non invenientes Jesum, regressi sunt in Jerusalem requirentes eum; & post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio Doctorum, audientem & interrogantem eos.

Aña. Dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

Aña. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis.

Capitulum. Prov. 28. & 27.

VIr fidelis multùm laudabitur. Et qui custos est Domini sui, glorificabitur.

Hymnus.

ISte, quem læti colimus fideles,
Cujus excelsos canimus tryumphos,
Hac die Joseph meruit perennis
gaudia vitæ.
O nimis felix, nimis ò beatus,
Cujus extremam vigiles ad horam
Christus & Virgo simul astiterunt
Ore sereno.
Hinc stygis victor, laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore
Migrat æternas, rutilisque cingit
Tempora sertis.
Ergo regnantem flagitemus omnes
Adsit ut nobis, veniamque nostris
Obtinens culpis, tribuat supernæ
Munera pacis.
Sint tibi plausus, tibi sint honores
Trine, qui regnas Deus, & co-

coronas
Aureas servo tribuis fideli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Benedictus, Aña.

Ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph.

Oratio.

SAnctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis adjuvemur: ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur. Qui vivis & regnas.

In Quadrages. fit com. fer.

Ad Tertiam, Antiphona. Cum redirent. *Capitulum.* Vir fidelis, *ut suprà*, ℟.*br.* Constituit eum * Dominum domus suæ. Constituit. ℣. Et principem omnis possessionis suæ. Dominum domus suæ. Gloria Patri. Constituit. ℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo. ℟. Gloriam, & magnum decorem imponens super eum.

Ad Sextam, Antiphona. Non invenientes.

Capitulum. Eccles. 45.

DIlectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione est. In fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illũ, & elegit eum ex omni carne.

℟.*br.* Magna est gloria ejus, * in salutari tuo. Magna est. ℣. Gloriam & magnum decorem imponens super eum. In salutari tuo. Gloria Patri. Magna est. ℣. Justus germinabit sicut lilium. ℣. Et florebit in æternum ante Dominum.

Ad Nonam, Antiphona. Descendit Jesus.

Capitulum. Sap. 10.

PRofugum justum deduxit Sapientia per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam Sanctorum; honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius.

℟.*br.* Justus germinabit, * sicut lilium. Justus. ℣. Et florebit in æternum ante Dominum. Sicut lilium. Gloria Patri. Justus germinabit. ℣. Plantatus in domo Domini. ℟. In atriis domus Dei nostri.

In secundis Vesperis, Aña. Ibant parentes, *ut in Laudibus. Psalmi, Capitulum & Hymnus, ut in primis Vesperis.*

℣. Gloria, & divitiæ in domo ejus.

℟. Et Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnificat, Antiphona. Ecce fidelis servus, & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis, *ut sup.*

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadrages.

FERIA SEXTA POST DOminicam Paſsionis.

Officium Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis.

Dplex majus.

Ad Veſperas, Aña. Vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Pſalmus CXV.

CRedidi, propter quod locutus ſum : * ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo : * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam : * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : * pretioſa in conſpectu Domini mors ſanctorum ejus.

O Domine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti vincula mea : * tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi ejus: * in atriis domûs Domini, in medio tui Jeruſalem.

Aña. Vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Aña. Dilectus meus candidus, & rubicundus : comæ capitis ejus ſicut purpura Regis vincta canalibus.

Pſalmus CXIX.

AD Dominum cum tribularer clamavi : * & exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua doloſa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam doloſam?

Sagittæ potentis acutæ * cum carbonibus deſolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt : habitavi cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus : * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Aña. Dilectus meus candidus, & rubicundus : comæ capitis ejus ſicut purpura Regis vincta canalibus.

Aña. Quò abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum! Quò dilectus tuus declinavit?

Pſalmus CXXXIX.

ERipe me Domine ab homine malo : * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde : * tota die conſtituebant prælia.

Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : * venenum aſpidum ſub labiis eorum.

Cuſtodi me Domine de manu peccatoris ; * & ab hominibus

iniquis eripe me.
Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.
Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.
Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.
Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.
Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.
Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.
Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * & vindictam pauperum.
Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * habitabunt recti cum vultu tuo.

Aña. Quo abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum! Quò dilectus tuus declinavit?
Aña. Fasciculus mirrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Psalmus CXL.

DOmine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamavero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labiis meis.
Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem, * non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris nō impinguet caput meum.
Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ judices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te, Domine, Domine, oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.
Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi, * & à scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Aña. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Aña. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Psalmus CLXI.

VOce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * & tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me, * non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animã meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Aña. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitalum. *Isai.* 53.

QUis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui relevatum est? Et ascendit sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

STabat Mater dolorosa,
Juxta Crucem lacrymosa,
Dum pendebat filius.
Cujus animam gementem,
Contristantem, & dolentem,
Pertransivit gladius.
O quàm tristis, & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!
Quæ mœrebat, & dolebat,
& tremebat, cum videbat
Nati pœnas inclyti.
Quis est homo qui non fleret,
Christi Matrem si videret
In tanto supplicio?
Quis posset non contristari,
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?
Pro peccatis suæ gentis
vidit Jesum in tormentis,
Et flagelis subditum.
Vidit suum dulcem natum,
Morientem, desolatum,
Dum emisit spiritum.
Eja, Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
Fac, ut ardeat cor meum,
In amando Christum Deum,
ut sibi complaceam.
Amen.

℣.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tuam ipsius animam (ait ad Mariam Simeon) pertransibit gladius.

Oratio.

DEus, in cujus passione, secundùm Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis, & Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui transfixionem ejus, & passionem venerando recolimus, gloriosis meritis & precibus omniũ Sanctorum Cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis, & regnas.

Et fit commemoratio feriæ.

Aña. Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

ESto, quæsumus Domine, propitius plebi tuæ: ut quæ tibi non placent, respuentes; tuorum potiùs repleantur delectationibus mandatorum. Per Dominum nostrum.

Ad Completorium, & per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium

Dolores gloriosæ recolentes Virginis, Dominum pro nobis passum: * Venite adoremus.

Psalmus. Venite exultemus.

Hymnus.

SAncta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo validè.
Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.
Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Juxta Crucem tecum stare,
Te libenter sociare,
In planctu desidero. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Psalmus II.

QUare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?
Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.
Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus à nobis jugum ipsorum.
Qui habitat in cœlis irridebit eos, * & Dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua, *

* & in furore suo conturbabit eos.
Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.
Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.
Postula à me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam,* & possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite:* erudimini qui judicatis terram.
Servite Domino in timore:* & exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * & pereatis de via justa.
Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.
Añ. Astiterunt reges terræ,& principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus.
Añ. Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus III.

DOmine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ:* non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.
Ego dormivi, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus susceptit me.
Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.
Domini est salus:* & super populum tuum benedictio tua.
Añ. Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo.
Añ. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalmus XII.

USquequò Domine oblivisceris me in finem? * Usquequò avertis faciem tuam à me?
Quamdiù ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?
Usquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.
Illumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus; Prævalui adversus eum.
Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exul-

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * & psallam nomini Domini altissimi.

Ańa. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

℣. Posuit me desolatam.

℟. Tota die mœrore confectam.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap.* 53.

QUis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum: Despectum, & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus ejus & despectus, unde nec reputavimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

℟. Dilectus meus candidus, & rubicundus, totus desiderabilis: * Omnis enim figura ejus amorem spirat, & ad redamandum provocat: caput inclinatum, manus expansæ, pectus apertum. ℣. Piis, ò Virgo, spectas eum oculis, contemplans in eo, non tàm vulnerum livorem, quàm mundi salutem. Omnis enim.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eò quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornatiles, clavorum cuspide terebratæ: * Humanæ salutis pretio quasi hyacinthis refertæ. ℣. Cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus: sunt enim manus ejus. Humanæ salutis.

Lectio iii.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam,

suam, videbit semen longævum, & voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, & saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Ideò dispertiam ei plurimos, & fortium dividet spolia pro eo quòd tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

℟. Diligebat Jesus Joannem, quoniam specialis prærogariva castitatis ampliori dilectione eum fecerat dignum: * Quia Virgo electus ab ipso, virgo in ævum permansit. ℣. In Cruce denique moriturus huic matrem Virginem virgini commendavit. Quia. Gloria Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen ejus?

Psalmus XL.

BEatus vir, qui intelligit super egenum & pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra: * non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus; * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur, & peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine, miserere mei, & resuscita me: * & retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum, * fiat, fiat.

Aña. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & per-

peribit nomen ejus?
Aña. Deus, vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus LV.

MIserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.
Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.
Ab altitudine diei timebo: * ego verò in te sperabo.
In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.
Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.
Sicut sustinuerunt animam meã, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.
Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.
Sicut & in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.
In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.
In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.
Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.
Aña. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.
Aña. Filii hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus.

Psalmus LVI.

MIserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.
Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.
Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.
Misit de cœlo, & liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, * & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.
Filii hominum, dentes eorum arma & sagittæ: * & lingua eorum gladius acutus.
Exaltare super cœlos Deus: * & in omnem terram gloria tua.
Laqueum paraverunt pedibus meis: * & incurvaverunt animam meam.
Foderunt ante faciem meam foveam: * & inciderunt in eam

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara, * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * & psalmum dicam tibi in Gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua, * & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus: * & super omnem terram gloria tua.

Añ. Filii hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus.

℣. Facies mea intimuit à fletu.

℟. Et palpebræ meæ caligaverunt.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de 12. stellis.

Lectio iv.

MArtyrium Virginis, tàm in Simeonis prophetia, quàm in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus senex de puero Jesu) in signum, cui contradicetur; & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Verè tuam, ò Beata Mater, animam pertransivit. Alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteà quàm emisit spiritum ille Jesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat avelli.

℟. Tenebræ factæ sunt, cùm crucifixissent Jesum Judæi, & circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit spiritum.

℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? Et inclinato.

Lectio v.

TUam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immeritò prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, reverà pertransiens animam, & pertingens, usque ad divisionem animæ, & spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando, & nostra licèt saxea, licèt ferrea pectora, sola recordatio scindit?

℟. Passio Domini, * Ipsam ejus matrem, carnali orbitate gra-

vi-

viter percussam, vehementissimè contristavit. ℣. Ferrum lanceæ militaris latus quidem Salvatoris, animam verò transivit Virginis matris. Ipsam ejus matrem.

Lectio vi.

NOn miremini, fratres, quòd Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit, se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quòd sine affectione fuissent. Longè id fuit à Mariæ viscéribus, longè sit à servulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præscierat, moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat, continuò resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariæ Filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua majorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ, & inhærendo lateri tuo, ut sanguis tuus sanguinem meum tangat, & tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exiliat? ℣. Filii tui de longè venient, & filiæ tuæ de latere surgent. Ut fons. Gloria Patri. Ut fons.

In tertio Nocturno.

Ant. Intenderunt arcum, rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus LXIII.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium, * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum, rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueo: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo: * laudabuntur omnes recti corde.

Aña. Intenderunt arcum, rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus LXXXVII.

DOmine Deus salutis meæ, * in die clamavi, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non est memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori; * in tenebrosis, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * & justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * & manè oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam, * avertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum & proximum: * & notos meos à miseria.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Aña. Replevit me amaritudine, inebriavit me absynthio.

Psalmus CVIII.

DEus laudem meam ne tacueris: * quia os pecca-

toris,& os dolosi super me apertum est.
Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me: * & expugnaverunt me gratis.
Pro eo ut me diligerent,detrahebant mihi: * ego autem orabam.
Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * & odium pro dilectione mea.
Constitue super eum peccatorem: * & diabolus stet à dextris ejus.
Cùm judicatur,exeat condemnatus: * & oratio ejus fiat in peccatum.
Fiant dies ejus pauci: * & episcopatum ejus accipiat alter.
Fiant filii ejus orphani: * & uxor ejus vidua.
Nutantes transferantur filii ejus,& mendicent: * & ejiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: * diripiant alieni labores ejus.
Non sit illi adjutor: * nec sit qui misereatur populis ejus.
Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.
In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: * peccatum matris ejus non deleatur.
Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum; * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.
Et persecutus est hominem inopem & mendicum, * & compunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei: * & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem sicut vestimentum: * & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.
Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * & sicut zona, qua semper præcingitur.
Hoc opus eorum,qui detrahunt mihi apud Dominum: * & qui loquuntur mala adversus animam meam.
Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.
Libera me,quia egenus & pauper ego sum. * & cor meum conturbatum est intra me.
Sicut umbra cùm declinat,ablatus sum: * & excussus sum sicut locustæ.
Genua mea infirmata sunt à jejunio: * & caro mea immutata est propter oleum.
Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, & moverunt capita sua.
Adjuva me Domine, Deus meus: * salvum me fac secundùm misericordiam tuam.
Et sciant, quia manus tuæ hæc;

*

℣. & tu Domine feciſti eam.
Maledicent illi, & tu benedices: ℣. qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætabitur.
Induantur qui detrahunt mihi, pudore, ℣. & operiantur ſicut diploide confuſione ſua.
Confitebor Domino nimis in ore meo: ℣. & in medio multorum laudabo eum.
Quia aſtitit à dextris pauperis, ℣. ut ſalvum faceret à perſequentibus animam meam.
Aña. Replevit me amaritudine, inebriavit me abſynthio.
℣. Deus vitam meam annuntiavi tibi.
℟. Poſuiſti lacrymas meas in conſpectu tuo.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus Maria Cleophæ, & Mariæ Magdalenæ. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Tract. 119. *in Joann.*

HÆc nimirum eſt illa hora, de qua Jeſus, aquam converſurus in vinum, dixerat matri: Quid mihi & tibi eſt mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quæ tunc nondum venerat, in qua deberat agnoſcere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, ſed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat. Nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano: moralis igitur inſinuatur locus. Facit quod faciendum admonet, & exemplo ſuo ſuos miniſtros inſtruxit præceptor bonus, ut à filiis piis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magiſtri docentis.

℟. Doleo ſuper te fili mi Jeſu, decorus nimis, & amabilis ſuper amorem mulierum? ℣. Sicut enim mater unicum diligit filium, ita ego te diligebam. ℣. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Sicut.

Lectio viii.

EX hac ſana doctrina didicerat Paulus Apoſtolus, quod docebat, quando dicebat: Si quis autem ſuis maximè domeſticis non providet, fidem negavit, & eſt infideli deterior. Quid autem tàm cuique domeſticum, quàm parentes filiis, aut parentibus filii? Hujus itaque ſaluberrimi præcepti ipſe Magiſter ſanctorum de ſe ipſo conſtituebat exemplum: quando non ut famulæ Deus, quam creaverat, & regebat; ſed ut matri homo, de qua creatus

tus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

℟. Eja mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus: * Et Dominicæ passionis fructum sentiamus. ℣. Ut sicut filius tuus Jesus pro nobis mortuus est, & resurrexit: ita & nos commortui cum eodem resurgamus. Et Dominicæ. Gloria Patri. Et Dominicæ.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio ix. *Cap.* 11. *f.*

IN illo tempore: Collegerunt Pontifices, & Pharisæi concilium adversus Jesum, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 49. *in Joan. sub fin.*

POntifices & Pharisæi sibi consulebant, nec tamen dicebant: Credamus. Plus enim perditi homines cogitabant, quomodo nocerent, ut perderent, quàm quomodò sibi consulerent, ne perirent: & tamen timebant, & quasi consulebant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Temporalia perdere timuerunt, & vitam æternam non cogitaverunt, ac sic utrumque amiserunt.

AD LAUDES,
& per Horas, *Antiphona.*

VAdam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica. Aña.* Dilectus meus candidus, & rubicundus: comæ capitis ejus sicut purpura Regis vincta canalibus.

Aña. Quò abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum! Quò dilectus tuus declinavit?

Aña. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Aña. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

QUis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

VIrgo Virginum præclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passionis ejus sortem,
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filii.

In-

Inflammatus, & accensus,
Per te Virgo sim defensus
In die Judicii.
Fac me Cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Confoveri gratia.
Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Aña.

Cùm vidisset Jesus matrem stantem juxta Crucem, & discipulum quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Oratio.

DEus, in cujus passione, secundùm Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis, & Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui transfixionem ejus, & passionem venerando recolimus, gloriosis meritis & precibus omniũ Sanctorum cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis, & regnas.

Et fit commemoratio feriæ.

Aña. Appropinquabat autem dies festus Judæorum: & quærebant Principes Sacerdotum quomodo Jesum interficerent, sed timebant plebem.

℣. Eripe me de inimicis meis Deus meus.
℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: ut peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes, temporaliter potiùs maceremur, quam suppliciis deputemur æternis. Per Dominum nostrum.

Ad Primam, Aña. Vadam ad montem.

℟. Christe Fili Dei vivi.
℣. Qui passus es pro homine.

Ad Tertiã, Aña. Dilectus meus. *Capitulum.* Quis credidit, *ut suprà.* ℟. Posuit me, * Desolatam. Posuit me. ℣. Tota die mœrore confectam. Desolatam. Gloria Patri. Posuit me.

℣. Facies mea intumuit à fletu.
℟. Et palpebræ meæ caligaverunt.

Ad Sextam, Aña. Quo abiit.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

IPse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sannati sumus. ℟. Facies mea, * Intumuit à fletu. Facies mea. ℣. Et palpebræ meæ caligaverunt. Intumuit. Gloria Patri. Facies mea.

℣.

℣. Deus vitam meam annuntiavi tibi.
℟. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonam, Aña. Fulcite me floribus.

Capitulum. Isaiæ 53.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum. ℟. Deus vitam meam: * Annuntiavi tibi. Deus vitam meam. ℣. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annuntiavi. Gloria Patri. Deus vitam meam. ℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Aña.

Cùm vidisset Jesus matrem stantem juxta Crucem, & discipulum, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Et fit commemoratio feriæ.

Aña. Principes sacerdotum consilium fecerunt, ut Jesum occiderent: dicebant autem non in die festo, ne fortè tumultus fieret in populo. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

Concede quæsumus omnipotens Deus: ut qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati à malis omnibus secura tibi mente serviamus. Per dominum nostrum.

FESTA APRILIS.

DIE IV. APRILIS.

In Festo Sancti Isidori Episcopi, & Confessoris.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter illa, quæ hic habentur propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Antiphona. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, Beate Isidore, divinæ legis amator deprecare pro nobis Filium Dei, alleluia.

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis Beatum Isidotum ministrum tribuisti: præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuibus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum.

In Quadrag fit commem fer.

In primo Nocturno. Lectiones Sapientiam omnium antiquorum, *ut in Communi Doctorum.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Isidorus natione Hispanus, Doctor egregius, ex nova

Carthagine, Severiano Patre, Provinciæ Duce, natus, à Sanctis Episcopis, Leandro Hispalensi, & Fulgentio Carthaginensi fratribus suis piè & liberaliter educatus, latinis, græcis, hebraicis litteris, divinisque, & humanis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens hæresim Arianam, quæ gentem Gothorum, Hispaniæ latissimè dominantem, jam pridem invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut propè abuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo, ad Hispalensem Cathedram invitus quidem, sed urgente in primis Reccaredo rege, magnoque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem Sanctus Gregorius Magnus, nedum auctoritate Apostolica confirmasse, sed & electum, transmisso de more pallio decorasse, quin etiam suum, & Apostolicæ sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

IN Episcopatu quantum fuerit constans, humilis, patiens, misericors, in Christiana, & Ecclesiastica disciplina instauranda solicitus, eaque verbo, & scriptis stabilienda indefessus, atque omni demùm virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret. Monastici quoque instituti per Hispaniam Promotor, & Amplificator eximius, plura construxit monasteria; collegia itidem ædificavit, ubi studiis sacris, & lectionibus vacans, plurimos discipulos, qui ad eum confluebant, erudivit, quos inter Sancti, Ildephonsus Toletanus, & Braulio Cæsaraugustanus, Episcopi emicuerunt. Coacto Hispali Concilio Acephalorum hæresim Hispaniæ jam minitantem acri, & eloquenti disputatione fregit, atque contrivit, & tantam apud omnes sanctitatis, & doctrinæ famam adeptus est, ut elapso vix ab ejus obitu sextodecimo anno, universa Toletana Synodo duorum supra quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoque etiam Sancto Ildephonso suffragante, Doctor Egregius, Catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, & cum reverentia nominandus appellari meruerit; eumque Sanctus Braulio non

mo-

modo Gregorio Magno comparaverit, sed & erudiendæ Hispaniæ loco Jacobi Apostoli cœlitus datum esse censuerit.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, allelua. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Scripsit Isidorus libros Etymologiarum, & de Ecclesiasticis officiis, aliosque quamplurimos Christianæ, & Ecclesiasticæ disciplinæ adeò utiles, ut Sanctus Leo Papa Quartus ad Episcopos Britanniæ scribere non dubitaverit, sicut Hieronymi, & Augustini, ita Isidori dicta retinenda esse, ubi contigerit inusitatum negotium, quod per Canones minimè definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiæ inter Canonicas Ecclesiæ leges relatæ conspiciuntur. Præfuit Consilio Toletano Quarto omnium Hispaniæ celeberrimo. Denique cùm ab Hispania Arianam hæresim eliminasset, morte sua, & Regni vastatione à Saracenorum armis publicè prænuntiata, postquam quadraginta circiter annos suam rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in cœlum anno sexcentesimo trigesimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, & Florentinam sororem, ut ipse mandaverat, primò conditum, Ferdinandus Primus, Castellæ & Legionis Rex ab Eneto Saraceno, Hispali dominante, magno pretio redemptum, Legionem transtulit; & in ejus honorem templum ædificatum est, ubi miraculis clarus, magna populi devotione colitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangeli secundùm Matthæum. *Cap.* 5.

Lectio vii.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ, quòd si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Episcopi. *Ex Lib.* 2. *Officiorum ad S. Fulgentium. Cap.* 5.

Qui in erudiendis atque instituendis ad virtutem populis præerit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit, & in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis

tis arguit, ipse à peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere poterit, cùm illi statim possit correctus ingerere: ante doce te, quæ recta sunt? Primitus quippè semetipsum corrigere debet, qui alios ad benè vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, & doctrina & opere provocet. Cui etiam scientia Scripturarum necessaria est, quia si Episcopi tantùm sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porrò si & doctrina, & sermone fuerit eruditus, potest cæteros quoque instruere, docere suos, & adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facilè possunt simplicium corda pervertere.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

HUjus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis, & honestatis, plenus suavitatis, & gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiæ, de disciplina justitiæ, unumquemque admonens diversa exhortatione juxta professionis, morumque qualitatem; scilicèt, ut prænoscat, quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ cæteris speciale Officium est, Scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere, nullum damnare nisi comprobatum, nullum excommuicare nisi discussum. Quique ita humilitate pariter, & auctoritate præesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat; sed tantò cautiùs erga commissos sibi agat, quantò durius à Christo indagari formidat.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus, alleluia. ℣. Jucunditatem & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio ix.

TEnebit quoque illam, supereminentem donis omnibus, charitatem, sine qua omnis virtus nihil est: custos enim castitatis charitas, locus

autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam, ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda & libera. Inter hæc oportebit cum solicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta. In quo etiam hospitalitas ita erit præcipua, ut omnes cum benignitate & charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant: Hospes fui, & suscepistis me, ò quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum?

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, omissis Alleluia, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio in Laud. & Vesp.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Festum Patrocinii S. Joseph Confessoris, Sponsi Beatæ Mariæ Virginis. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Jacob autem *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalmus.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Gen. 49. n. 26.

Benedictiones patris tui cōfortatæ sunt benedictionibus patrum ejus; donec veniret desiderium collium æternorum. Fiant in capite Joseph, & in vertice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

TE, Joseph, celebrēt agmina Cœlitum,
Te cuncti resonent Christiadum Chori,
Qui clarus meritis, junctus es inclitæ
Casto fœdere Virgini.
Almo cúm tumidam germine conjugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi Flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum stringis, ad exteras
Ægypti profugum tu sequeris plagas;
Amissum Solymis quæris, & invenis,
Miscens gaudia fletibus.
Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscipit:
Tu vivens, superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.
Nobis, summa Trias, parce pre-

precantibus:

Da Joseph meritis sydera scandere:

Ut tandem liceat, nos tibi perpetim

Gratum promere canticum.

Amen.

℣. Constituit eum Dominus domus suæ, alleluia.

℟. Et Principem omnis possessionis suæ, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cùm esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto, alleluia.

Oratio.

DEus, qui ineffabili providentia, Betaum Joseph Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsum eligere dignatus es: præsta quæsumus, ut quem Protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Qui vivis, & regnas.

Et fit commem. Dominicæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum: In veneratione beati Joseph Protectoris nostri, alleluia.

Hymnus. Te, Joseph, celebrent agmina cœlitum, *sicut in Vesp.*

In primo Nocturno.

Ant. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluia. *Psalm.* Beatus vir, *cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis, per ordinem Nocturn.*

℣. Confitebor nomini tuo, alleluia.

℟. Quoniam adjutor, & protector factus es mihi, alleluia.

De Libro Geneseos.

Lectio i. *Cap.* 39. *n.* 1.

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis, Princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prosperè agens: habitavitque in domo Domini sui, qui optimè noverat Dominum esse cum eo, & omnia quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius: Invenitque Joseph gratiam coram Domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, & universa, quæ ei tradita fuerant: Benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph, & multiplicavit tàm in ædibus, quàm in agris cunctam ejus substantiam. Nec quidquam aliud noverat, nisi panem, quo vescebatur. Erat autem Joseph pulchra facie, & decorus aspectu.

℟. Clamavit populus ad Regem, alimenta petens: * Quibus

bus ille respondit: Ite ad Joseph, alleluia. ℣. Salus nostra in manu tua est, respice nos tantum,& læti serviemus Regi. Quibus ille.

Lectio ii. *Gen.c.*41.*n.*37.

PLacuit Pharaoni consilium, & cunctis Ministris ejus, locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph:Quia ostendit tibi Deus omnia, quæ locutus es, numquid sapientiorem, & consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantùm Regni solio te præcedam. Dixitque rursus Pharao ad Joseph:Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus; vestivitque eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit.Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent,& præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti.

℟. Fecit me Deus quasi patrem Regis, & Dominum universæ domus ejus: * Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos, alleluia. ℣. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. Exaltavit me.

Lectio iii. *Gen.c.*41.*n.*44.

DIxit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao: Absque tuo imperio non movebit quisquam manum,aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen ejus, & vocavit eum lingua Ægyptiaca Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare Sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat,quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) & circuivit omnes Regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum, & in manipulos redactæ segetes, congregatæ sunt in horrea Ægypti.Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenæ maris coœquaretur, & copia mensuram excederet.

℟. Jam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, & superstitem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo: * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum, alleluia. ℣. Qui pascit me ab Adolescentia mea, benedicat pueris istis; & invocetur super eos nomen meum, Insuper. Gloria Patri. Insuper.

In secundo Nocturno.

Aña. Angelus Domini apparuit in

in somnis Joseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri, alleluia.

℣. Respice de cœlo, & vide, & visita vineam istam, alleluia.

℟. Et perfice eam, alleluia.

Sermo S. Bernardini Senensis.

Sermo 1. de S. Joseph, in procem.

Lectio IV.

OMnium singularium gratiarum alicui rationabili creaturæ communicatarum, generalis regula est, quod, quandocumque divina gratia elegit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum; omnia charismata donat, quæ illi personæ sic electæ, & ejus officio necessaria sunt, atque illam copiosè decorant. Quod maximè verificatum est in sancto Joseph, putativo Patre Domini Nostri Jesu Christi, & vero Sponso Reginæ mundi, & Domine Angelorum, qui ab æterno Patre electus est fidelis Nutritius, atque Custos principalium thesaurorum suorum, scilicet Filii ejus, & Sponsæ suæ, quod officium fidelissimè prosecutus est: cui propterea Dominus ait: Serve bone, & fidelis intra in gaudium Domini tui.

℟. Dedesti mihi protectionem salutis tuę, & dextera tua suscepit me: * Protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus, alleluia. ℣. Ego Protector tuus sum, & merces tua magna nimis. Protector.

Lectio V. Art. 2. c. 3.

SI compares eum ad totam Ecclesiam Christi, nonne iste est homo electus, & specialis, per quem, & sub quo Christus est ordinatè, & honestè introductus in mundum? Si ergo Virgini Matri tota Ecclesia Sancta debitrix est, quia per eam Christum susscipere digna facta est: Sic profecto post eam huic debet gratiam, & reverētiam singularem. Ipse enim est clavis veteris Testamenti, in qua Patriarchalis, & Prophetalis dignitas promissum consequitur fructum. Porrò hic est solus, qui corporaliter possedit, quod & eis divina dignatio repromisit. Merito igitur figuratur per illum Patriarcham Joseph, qui populis frumenta servavit. Sed & hic illum præcellit, quia non solum Ægyptiis panem corporalis vitæ, sed omnibus electis panem de cœlo, qui cœlestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit.

℟. Statuet filios suos sub tegmine illius, & sub ramis ejus morabitur; protegetur sub tegmine illius, à favore: * Et in gloria ejus requiescet, alleluia. ℣. Sperate in eo omnis Congrega-

tio

tio populi, effundite coram illo corda vestra. Et in gloria.

Lectio vi. *Art.* 3.

PRofecto dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam, atque sublimissimam dignitatem, quã sibi exhibuit, dum ageret in humanis, tamquam Filius Patri suo, in cœlis utique non negavit, quin potius complevit. & consummavit. Unde non immeritò in verbo proposito à Domino subinfertur: Intra in gaudium Domini tui. Unde licet gaudium æternæ beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere: Intra in gaudium. Ut mysticè innuatur, quod gaudium illud non solum in eo est intra, sed undique illum circumdans, & absorbens, & ipsum velut abyssus infinita submergens. Memento igitur nostri, beate Joseph, & tuæ orationis suffragio apud tuum putativum Filium intercede: sed & Beatissimam Virginem Sponsam tuam nobis propitiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat per infinita sæcula sæculorum. Amẽ.

℟. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum: *Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo, alleluia. ℣. In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. Si exurgat. Gloria Patri. Si exurgat.

In tertio Nocturno.

Añ. Consurgens Joseph accepit puerum, & matrem ejus, & venit in terram Israel; & habitavit in Civitate, quæ vocatur Nazareth, alleluia.

℣. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, alleluia.

℟. Ut non derelinquat me in die tribulationis, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 3.

IN illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, & Jesu baptizato, & orante, apertum est cœlum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. *de Consens. Evang. Cap.* 1. & 3.

MAnifestum est illud, quod ait: ut putabatur filius Joseph: propter illos dixisse, qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrãtur. Quos autem movet, quod alios progenitores Matthæus enumerat, descendens à David usque ad Joseph; alios autem Lucas ascendens à Joseph usque ad David. Facile est, ut advertant, duos patres habere potuisse Joseph; unum à quo genitus, alterum â quo fuit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in

illo populo Dei, ut sibi filios, facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non à quo genitus, sed à quo fuerat adoptatus, susceptisse in Evangelio suo, cujus progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

℟. Joseph Fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est; pariet autem filium: * Et vocabis nomen ejus Jesum, alleluia. ℣. Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Et vocabis.

Lectio viii.

CUm enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, & Matthæo scilicet, & Luca, ut unus eorum ejus patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph, quem probabilius intelligimus, adoptantis originem tenuisse, quàm eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat? Matthæus autem dicens: Abraham genuit Isaac: Isaac genuit Jacob: atque ita in hoc verbo, quod est genuit, perseverans, donec in ultimo diceret, Jacob autem genuit Joseph: satis expressit, ad eum patrem se perduxisse originem generantium, à quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. ¶ Quamquam si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurdè quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse, quem filium sibi adoptaverit. At verò etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium: sed utique dilectione adoptavit.

℟. Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluia. ℣. Ut adimpleretur, quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Et esto. Gloria Petri. Et esto.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ tertiæ.

Si transferat. hoc festum, & non sit dicenda 9. lect. de aliquo S. Simplici, dividatur 8. lectio ab hoc ¶ Signo.

AD LAUDES.

& per Horas, *Antiphona.*

JAcob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Chri-

stus,

ſtus, alleluia. *Pſalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Miſſus eſt Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilęæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph, alleluia.

Aña. Aſcendit autem Joſeph à Galilæa de Civitate Nazareth, in Judæam in Civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, alleluia.

Aña. Et venerunt feſtinantes, & invenerunt Mariam, & Joſeph, & infantem poſitum in præſepio, alleluia, alleluia.

Aña. Et ipſe Jeſus erat incipiens quaſi annorum triginta, ut putabatur filius Joſeph, alleluia.

Capitulum. Gen. 49. n. 26.

BEnenedictiones patris tui confortatæ ſunt benedictionibus patrum ejus; donec veniret deſiderium collium æternorum: Fiant in capite Joſeph, & in vertice Nazaræi inter fratres ſuos.

Hymnus.

CÆlitum Joſeph decus, atque noſtræ
Certa ſpes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus benignus,
Suſcipe laudes.
Te Sator rerum ſtatuit pudicæ
Virginis Sponſum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & miniſtrum
Eſſe ſalutis.
Tu Redemptorem ſtabulo jacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aſpicis gaudens, humiliſque natum
Numen adoras.
Rex Deus Regum dominator Orbis,
Cujus ad nutum tremit inferorum,
Turba, cui pronus famulatur Æter,
Se tibi ſubdit.
Laus ſit excelſæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens ſuperos honores,
Det tuis nobis meritis bearæ
Gaudia vitæ. Amen.

℣. Dediſti mihi protectionem ſalutis tuæ, alleluia.

℟. Et dextera tua ſuſcepit me, alleluia.

Ad Benedictus, Aña.

Joſeph filii David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum eſt, de Spiritu Sancto eſt, alleluia.

Oratio.

DEus, qui ineffabili providentia, Beatum Joſeph Sanctiſsimæ Genitricis tuæ Sponſum eligere dignatus es;

præsta quæsumus, ut quem Protectorem veneramur in terris, interceſſorem habere mereamur in cœlis. Qui vivis, & regnas.

Et fit commem. Dominicæ.

Ad Tertiam, Aña.

Missus est. *Capitulum.* Benedictiones patris tui, *ut suprà.*

℟.*br.* Constituit eum Dominum domus suæ: * Alleluia, alleluia. Constituit eum. ℣. Et Principem omnis possessionis suæ, Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Constituit.

℣. Confitebor nomini tuo, alleluia.

℟. Quoniam adjutor, & Protector factus es mihi, alleluia.

Ad Sextam, Aña.

Ascendit autem.

Capitulum. Gen.46.n.25.

DEus patris tui erit adjutor tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictionibus cœli desuper.

℟.*br.* Confitebor nomini tuo: * Alleluia, alleluia. Confitebor. ℣. Quoniam adjutor, & Protector factus es mihi, alleluia, alleluia. Gloria Patri. Confitebor.

℣. Justus germinabit sicut lilium, alleluia.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum, alleluia.

Ad Nonam, Aña.

Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen.49.n.22.

FIlius accrescens Joseph, filius accrescens, & decorus aspectu: Filiæ discurrerunt super murum.

℟.*br.* Justus germinabit sicut lilium: * Alleluia, alleluia. Justus germinabit. ℣. Et florebit in æternum ante Dominum, alleluia, alleluia. Gloria Patri. Justus.

℣. Plantatus in domo Domini, alleluia.

℟. In atriis domus Dei nostri, alleluia.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, exceptis sequentibus.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, alleluia.

℟. Et fructus ejus dulcis gutturi meo, alleluia.

Ad Magnificat, Aña.

Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te, alleluia. *Oratio ut suprà.*

DIE XIV. APRILIS.

In Festo Beati Petri Gonzalez, Confessoris. Duplex.

In Diœcesi Feria 2. post Dominicam in Albis. Duplex 1. clas. cum Octava.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui in maris periculis constitutis Beati Petri opem singularem ostendis, ejus

nobis intercessione concede, ut in hujus vitæ periculis tuæ gratiæ lumen semper affulgeat, quo æternæ salutis portum invenire valeamus. Per Dominum, &c.

Lectiones 1. *Nocturni de lib. Ecclesiastici*: Beatus vir, *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus Gonzalez, Sanctus Telmus vulgò appellatus, Fromestæ in Hispania apud Palentiam piis, ac nobilibus parentibus ortus est. Adolescens sub Episcopi Palentini, avunculi sui, cura ingenuis artibus, & Philosophiæ operam dedit ingenio ad præclara quæque aptissimo: sed ejusdem Ecclesiæ Canonicatui, & mox etiam Decanatûs dignitate auctus, honorum, ac divitiarum illecebris juveniliter abreptus, sæculi vanitati paulò liberiùs indulsit. Accedit verò, ut cum ipso Dominicæ Navitatis die, equo splēdidè phalerato, æqualium comitatu totam urbem lasciviens circumcursaret, equo in profundum lutum repentè prolapso, dejectus ipse, multoque cœno inquitatus, spectantium risu, saniisque exceptus sit: quo insigni pudore suffusus, & mundi, cui placere studuerat, contumeliam reputans, se vicissim, à quo spretus esset, spre-

turum constituit. Igitur paulo post, magna omnium admiratione, in Prædicatorum Ordinem sese recepit, ubi veterem cum actibus suis exuens, novumque induens, eximiæ posuit tyrocinia sanctitatis.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. Alleluia. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

AD cæteras autem virtutes, quibus brevi magnopere excelluit, charitatem attulit, proximorum salutis cupidissimam: quare absoluto sacrarum litterarum studio, Sancto Patre Dominico ad imitandum sibi proposito, prædicationi se totum dedit, nihil à Deo impensius flagitans, quam ut revocandis in viam salutis animabus perditis idoneus efficeretur. Severissimam, Apostolico more, in eo munere paupertatem exercuit. Quocumque exciperetur hospitio non inde priùs exibat, quam incolas omnes sacra exomologesi expiasset. Sermo illi vivus & efficax, quo audientium corda adeò pervadebat, ut per eas, quas Apostolico zelo peragravit Hispaniæ Provincias, innumeros ferè

pec-

peccatores ad pœnitentiam adduxerit. Ferdinandum Regem, cognomento Sanctum, in varias adversus Mauros expeditiones euntem sequutus, consiliis, exemplo, & orationibus mirificè juvit. Venustas fœminas, ejus amore captas, aliasque procaciores ad eum immissas, ut pudicitiæ ejus insidias struerēt, non solùm strenuè repulit, sed etiam ad meliorem vitæ frugem convertit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MInio flumini prope Ribadaviam longè rapido, atque effuso, publica transeuntium utilitate pontem amplissimum ferè miraculo imposuit, accita ad operis molitionem ingenti structorum manu, quibus cum cibus aliquando deficeret, evocatos quotquot iis reficiendis sufficerent pisces, manuque prehensos iisdem præbuit. Sed & socios labore itineris atque inedia ferè deficientes, pane, & vino cœlitus suppeditatis recreavit. Adhuc vivens, in sævissima maris procella à Nautis invocatus, eisdem sese conspicuum exhibuisse fertur, tempestatemque sedasse. Propheticò spiritu futura multa prænuntiavit, atque in primis extremum vitæ suæ diem; quo adventante in Tudensem sese Urbem recepit, ubi meritis & laboribus plenus sancto fine quievit. Ejus corpus honorifico sepulchro, unde mira fragrantiâ oleum emanasse traditur ægris saluberrimum, ab Episcopo Tudensi in Cathedrali Ecclesia conditum est, ubi asservatur, & colitur. Ejus miraculorum fama ad remotas usque Americæ Regiones pervagata, ingenti Populorum veneratione invocari, & coli cœpit, à Nautis cum primis, qui ejus opem in maris tempestatibus præstantissimam experti, eum sub appellatione Sancti Telmi in Tutelarem sibi adsciverunt. Urbis etiam, & Diœcesis Tudensis eum sibi Patronum Principalem nuncupaverunt. Illius cultum continenter propagatum approbavit Benedictus XIV. ejusque Festum cum Officio, & Missa primum ab universo Ordine Prædicatorum, necnon à Clero Palentino, & Tudensi, deinde ab omnibus Hispaniarum Diœcesibus celebrari concesit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gen-

gentibus, alleluia. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Euntes prædicate, dicentes: Quia appropinquavit Regnum Cœlorum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 33. *in Matthæum.*

COnsidera, qualiter Dominus non minorem curam habet, ut mores eorum in meliùs reducat, quam ut signorum præbeat potestatem. Nam ut ostendat absque nobilitate morum, nihil signa valere; utque in nullum factum animi, atque tumorem inciderent, gratis, inquit, accepistis: deinde ne cupiditate pecuniarum moverentur, intulit, gratis date. Nam ne quasi sua ipsorum potestate miracula facientes, inde superbirent, gratis, dixit, accepistis: nihil largimini iis, qui vos recipiunt. Non enim tamquam mercedem, vestris laboribus debitam, ista accepistis, mea enim est gratia. Sic igitur aliis quoque hæc beneficia, quorum nullum potest condignum præmium inveniri, gratis date. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

POst hæc, cum radicem omnium malorum voluerit evellere, vitiorumque fundamentum diruere: non possideatis, inquit, aurum, nec argentum, nec pecuniam in zonis vestris, non peram in via, nec duas tunicas, nec calceamenta, nec virgam. Non dixit, non accipiatis vobiscum, sed non possideatis: ut, si & aliunde recipere possent, recusarent tamen, ac pernicioſam hanc ægritudinem fugerent. Quo deinde præcepto multa profecto complectitur commoda. Primum, ut nulla de discipulis possit esse suspicio: deinde ab omni sæculari cura sic ipsos liberos reddit, ut prædicationi solum vacare possint: demùm immensam suam potentiam ipsis patefacit, quod & postea commemoravit, dicens: Numquid vobis tunc aliquid defuit, quando vos nudos absque calceis misi?

℟. Sint lumbi vestri præcinc-

cti, & lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis, alleluia. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

ILlud etiam considerationè dignum est, quod non incipiens statim dixit non possideatis aurum, nec argentum, sed cum priùs mundandi leprosos, ejiciendi dæmonia, potestatem, eis dederit, tunc intulit, nihil possideatis, gratis accepistis, gratis date. Sic rebus ipsis docuit utilia se, & honesta, & facilia factu eis præcipere. Sed inquies, cætera quidem non absque ratione certa dicta esse: quid autem, ut peram non habeant in via, nec duas tunicas, nec virgam, nec calceamenta, quanam de causa eis injunxit? Exactissimè certè sublimioris vitæ fundamenta voluit jacere: sic & in superioribus, nullam de crastina die curam ipsos habere docuit.

Te Deum laudamus.

DIE XVI. APRILIS.

In Festo S. Turibii de Liebana, Episc. & Conf. Duplex.

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

EXaudi, quæsumus Domine, preces nostras, quas in beati Turibii Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus : & qui tibi dignè meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

In primo Nocturno: Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TUribius vir sanctissimus peregrinationis causa in Palestinam profectus, à Jerosolymorum Antistite sacrorum Custos designatur. Suscepto in Hispaniam itinere, Leonem Primum summum Pontificem veneratus, à Suevorum Rege Gallecis imperante honorificè susceptus, postquam regiam puellam, aliosque infirmos mirabiliter sanavit, & templum Christo Salvatori dicavit, invitus ad Episcopatum Asturicensem promovetur. Ab Archidiacono, sedem illam ambiente, adulterii accusatus in sacro linteo penitus illæso prunas ardentes ad altare portavit: eoque miraculo, ac repentina morte calumniatoris aliam etiam inferentis injuriam, suam innocentiam comprobavit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: *

℣. Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

CAtholicæ veritatis ardore Hispanias, Priscilianistarum erroribus infestas, cœpit lustrare, Episcopos serpentis monere contagii, & Sedis Apostolicæ implorare subsidium. Misso itaque ad Leonem Pontificem Diacono, commonitorii ad Episcopos seriem, & errorum libellum adjunxit; à quo per gravissimam Epistolam defensæ fidei laudem, & grassantis hæresis antidotum reportavit. Ejus auctoritate duo cogi curavit concilia, unum Toleti, alterum in Gallecia, apud Ullenense municipium, in quibus pernicioſissima hæresis condemnata est, errantesque Episcopi catholicæ fidei subscripserunt.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: ✱ Manus enim mea auxiliabitur ei, allelua. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

CUjus doctrinam magno Deus confirmavit miraculo; urbem quippè Palentinam his erroribus pertinaciter adhærentem, & Sancti viri prædicationibus adversantem, ad labentis fluvii insperatam excursionem, penè totam submersit; quo supplicio meliores cives effecti, Turibii doctrinam susceperunt. Multos pro fide Christi labores passus, virtutibus, & miraculis clarus quievit in pace. Ejus corpus translatum est ad Ecclesiam Sancti Martini montis Liebanæ à se constructam, & pretiosis, quas Jerosolymis asportavit, reliquiis decoratam, ubi eum finitimi populi summa colunt veneratione.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: ✱ Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium : Homo peregrè proficiscens, *ut in Communi Confessoris Pontificis primo loco.*

Si hoc fest. celebret. in Quadrag. dicit. 9. lect. fer. & commem. in Laud. & Vesp.

DIE XVI. APRILIS.

In Festo S. Engratiæ Virginis, & Sociorum ejus Martyrum.

In Corona Aragoniæ. Duplex.

Omnia de Communi plurimorum

Martyrum temp. Paschali præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

RESpice quæsumus Domine, familiam tuam, & præsta: ut Beatæ Engratiæ, sociorumque ejus intercessione munita, ab omni sit culpa defensa. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones: Fratres debitores sumus, *ut in Communi plurimorum Martyr. extra tempus paschale.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HIspania ferax olim regio fuit, non modo earum rerum, quas mirantur historici, sed maximè insignium Christi Martyrum. Nulla tamen in Hispania hujus Beatæ messis feracior civitas, quàm Cæsaraugusta, quæ verè Martyrum Genitrix dici potest. Hæc præter innumeros illos, hominibusque nomine incognitos Martyres, quorum tryumphis glorioſa decoratur, præter Valerium, & Braulium, Præsulum gloriam, & exemplar, præter Vincentium Diaconum plenè Christi ministrum, Engratiam, quæ olim Encratis dicta fuit, cum aliis decem, & octo Martyribus, Christo dedit.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine: * Et æternitas temporum, allelua, alleiua. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium, & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

QUorum nomina Prudētius, vir Consularis, ejusdem Civitatis non exigua gloriæ portio recenset. Ea sunt Successus, Martialis, Urbanus, Julianus, Quintilianus, Publius, Fronto, Felix, Cæcilianus, Eventus, Primitivus, Apodemius; & alii quatuor, quos vir ille non nominat: è quorum tamen numero satis constat esse Lupertium. Reliqui suo Christo etiam nomine, nobis gloria, tantùm cogniti sunt. Qui copioso suorum corporum sanguine fuso, Cæsarauguſtam consecrarunt.

℟. In servis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Judicabit Dominus populum suū, & in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

INter omnes tamen copiosissimè Engratia beatissima, quæ ut idem Prudentius ait, morti suæ superstes fuit. Cùm enim multa passa esset pro Christo supplicia, cum latera ejus à sævo tortore lacerata, membra omnia discerpta, abscissa è pectore papilla: cùmque sic diu in tormentis detenta fuisset, & multæ illius adorandi corporis partes emortuæ, tandem jecoris sancti, quæ amo-

ris

ris divini sedes præcipua erat, parte à laniatore revulsa, & emortua, adhuc Engratia supervivebat. Tandem glorioſa migravit ad Dominum, quò jam ſocii præceſſerant circa annum Domini trecenteſimum ſextum. ℟. Filiæ Jeruſalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die ſolemnitatis, & lætitiæ, alleluia. ℣. Quoniam confortavit ſeras portarum ſuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno Homilia S. Auguſtini Epiſc. in Evangelium: Ego ſum vitis, vos palmites, *de Communi Martyr. tempore Paſchali. Sed extra id tempus legitur Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium*: Cùm audieritis prælia, *& fit Officium, ut in Comm. plurimorum Martyrum, extra tempus Paſchale.*

In ſecundis Veſperis fit commemoratio S. Aniceti Papæ, & Martyris.

DIE XXIII. APRILIS.

In Feſto Sancti Georgii Mart. Duplex 1. claſsis.

Omnia de Communi Martyrum temp. Paſch. præter ſequentia.

Ad Veſperas, Antiphona.

Georgius nobilis genere, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Pſalm.* Laudate Dominum omnes gentes. *Capit.* Stabunt juſti, *Hymn.* Deus tuorum militum, *de eodem Comm. temp. Paſch.*

℣. Ora pro nobis B. Georgi, alleluia.

℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti, alleluia.

Ad Magnificat, Aña.

Beatus Georgius de militia tranſlatus in militiam, terreni tribunatus, quo fungebatur, officium, Chriſtianę militiæ profeſsione mutavit, alleluia, alleluia.

Oratio.

DEus, qui nos beati Georgii martyris tui meritis, & interceſsione lætificas: concede propitius; ut qui tua per eum beneficia poſcimus, dono tuæ gratiæ conſequamur. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Glorioſus Chriſti Athleta Georgius victor exultat in cœlis: * Venite adoremus Dominum alleluia. *Pſalm.* Venite exultemus.

In primo Nocturno, Aña.

Lorica fidei præcinctus, in ipſam denſi certaminis aciem fervidus ſe Chriſti bellator immerſit, alleluia.

Pſalmi Nocturnorum, Beatus vir, *cum reliquis de Cemmun. unius Martyris.*

℣. Sancti & juſti in Domino gaudete, alleluia.

℟. Vos elegit Deus in hereditatem ſibi, alleluia.

Lectiones primi Nocturni, Fratres debitores ſumus, *de Comm. plurim. Martyrum.*

℟. i. Georgius pro Chriſto certavit uſque ad mortem, tyranni minas non timens, veritatem dictis, ac factis prædicavit: * Nitebatur enim firma petra Chriſto, alleluia, alleluia. ℣. Propoſitam tormentorum multitudinem irridens, pulcherrima monumenta reliquit. Nitebatur.

℟. ii. Animo fidenti ad pugnam egreſſus, non corporea aliqua, ſed ſancti Spiritus armatura ſe induit: * Juſtitia ſcilicèt, & fide, alleluia. ℣. Quoniam non adverſus carnem, & ſanguinem, ſed adverſus Principatus, & Poteſtates bellum ſuſceperat. Juſtitia.

℟. iii. Beatus martyr Georgius ſancti Spiritus igne ſuccenſus, & vexillo Crucis inexpugnabiliter præmunitus: * Sic cum iniquo Rege congreſſus eſt, alleluia, alleluia. ℣. Ut ſpumantia ex antiqui ſerpentis ore venena contemneret. Sic cum iniquo. Gloria Patri. Sic cum iniquo.

In ſecundo Nocturno.

Ant. Divitiarum pondus ante depoſuit, atque ita poſtmodùm ad certaminis campum imperterritus preſilivit, alleluia.

℣. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis Domine, alleluia.

℟. Et æternitas temporum, alleluia.

Lectio iv.

GEorgius nobilibus parentibus in Cappadocia natus, ſanctè ab illi, & religiosè educatus eſt. Iiis vita functis, adhùc adoleſcens, Tribunus militum factus, & aliis inſignitus honoribus, ſub Diocletiano Cæſare militavit. Verùm cùm edictis Imperialibus perſecutionem in Chriſtianos cerneret acriùs deſævire, id indignè ferens, opportunum quoque fore illud tempus exiſtimans ad ſalutem, & ad martyrii gloriam, facultatibus ſuis in pauperes erogatis, ſerviſque libertate donatis, zelo fidei ac religionis accenſus, Imperatorem adit, Chriſtumque verum Deum liberè confeſſus, ipſum de tam impia in Chriſtianos crudelitate conſtanter accuſat.

℟. Inſignis Chriſti miles ſupra firmam petram fidei ſuæ fundamenta conſtituens, præmii cœleſtis intuitu, diverſa ſupplicíorum genera invictæ patientiæ majeſtate calcavit: * Et blandientium promiſsiones irriſit, alleluia. ℣. Carnificum tormenta contempſit, & ad agendum fortiter Chriſti militum animos incitavit. Et blandientium.

Lec-

Lectio v.

Admiratus vehementer Imperator, quòd Georgius præter omnem opinionem Christianus esset, primò blandis illum verbis, ac magnis pollicitationibus, deinde minis, pœnarumque terroribus à fidei sententia conatur avertere. Sed cùm nihil proficeret, nec ullo modo viri constantiam posset de pio, & sancto proposito dimovere, jubet ipsum primò in carcerem trudi, ibique diu affligi: tum verberibus cæsum, rota mucronibus præfixa ad ejus corpus admota, laniari, deinde torreri sartagine, varieque torqueri. Quam ille tormentorum vim, ubi alacri, ac forti animo tulisset, indeque incolumis mirabiliter evasisset, plurimos suo exemplo ad fidei constantiam excitavit.

℟. Non blandis illum verbis Imperator, nec pollicitationibus, aut minis, à sancto proposito avertere umquam potuit: * Et ideò tryumphat in in cœlis coronatus, alleluia, alleluia. ℣. Omnia sua pauperibus tribuens, sarcinam terrenæ facultatis abjecit. Et ideò.

Lectio vi.

Impius autem persecutor, cum eximiam hujusmodi Martyris fortitudinem non divinæ virtuti, ut par erat, sed magicis artibus abscriberet; ipsum variè tortum, atque in sententia nihilominùs persistentem, securi percuti jubet. Georgius igitur fortiter data cervice, martyrii corona dignatus est. Corporis ejus reliquiæ diversas in regiones delatæ, maximo ab incolis habentur honore: Caput Romæ in Diaconia sancti Georgii ad Velabrum honorificè asservatur, & ipsius Martyris nomen non solùm in Oriente, ubi passus est, sed & in Occiduis oris ubique clarissimum est. Quàm & implorantibus ejus auxilium propitius adesse consueverit, Reges præsertim, & Principes sæpiùs in militari conflictu experti sunt. Frequetes etiam ejusdem Martyris memoriæ ubique testantur.

℟. Tamquam bonus agricola agrum suum spiritualis exercitii disciplinis excoluit: * Et piæ correptionis vomere terrena multorum corda proscidit, alleluia, alleluia. ℣. Vitiorum vepribus erutis fœcunda in eis virtutum arbusta plantavit. Et piæ. Gloria Patri. Et piæ.

In tertio Nocturno.

Ant. Zelo religionis accensus, Christum verum Deum esse palam confitebatur, & de impia in Christianos crudelitate Imperatorem constanter accusabat, alleluia, alleluia.

℣. Lætitia sempiterna super capi-

pita eorum, alleluia.

℟. Gaudium, & exultationem obtinebunt, alleluia.

In tertio Noct. Homil. S. Augustini Episc. in Evangelum Ego sum vitis vera, *de Comm. Martyr. temp. Pasch. 1. loco.*

℟. vii. Dum invictus Christi martyr sævissimè, crudeliterque torqueretur, canebat dicens: Quis me separabit à Christo? Et in plagis, quæ sibi ab hostibus infligebantur, fortiter perferendis, * Corpore, & spiritu se validum præbebat, alleluia, alleluia. ℣. Illi enim corpus flagellis verberabant; hic verò patienti animo omnia superabat. Corpore.

℟. viii. In rota denique positum circumligatum Martyris corpus dirè, multipliciterque perforatur, & artificis inaudita feritas, * Nova, & exquisita invenit pœnarum supplicia, alleluia, alleluia. ℣. Ad accendendam magis tyrannicæ crudelitatis impietatem, & ad satiandam furoris sui rabiem. Nova. Gloria Patri. Nova.

AD LAUDES,

& per Horas, *Antiphona.*

Georgius nobilis genere, sed fide, & sanctitate nobilior, Christi fidem constanter confessus est, alleluia. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica, Añа.* Georgius, ut se expeditiùs ad martyrium præpararet, facultates suas pauperibus erogavit, alleluia. allel. *Añа.* Fidelis servus, & prudens, servos pro Christi amore libertate donavit, alleluia. *Añа.* Nullis tentationibus à charitate Dei fortis Christi miles, & martyr potuit separari, alleluia, alleluia. *Añа.* Fortiter inclinato capite pro Christi nomine martyrio meruit coronari, alleluia, allel. *Cap.* Stabunt justi, *Hymn.* Invicte Martyr unicum, *de eodem Comm. unius Martyris.*

℣. Ora pro nobis B. Georgi, alleluia.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi, alleluia.

Ad Benedictus, Añа.

Dum inclytus martyr Georgius gravissimè, varièque torqueretur, & constantissimè pro Christi nomine tormenta perferret, plurimi ejus exemplo ad constantiam profecerunt, alleluia, alleluia. *Oratio, ut in primis Vesperis.*

In secundis Vesperis.

Añа. Georgius nobilis, *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi dicitur Psalmus.* Credidi. *Capitulum, Hymn. ℣. & ℟. ut primis Vesperis.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Fundatus supra firmam petram Georgius nobilis miles à verbis impii Tytanni non timuit, nec ter-

terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed constanter pro Christi fide certans usque ad mortem, hodie martyrii gloria, & honore coronatus est, alleluia, alleluia, alleluia. *Oratio, ut suprà in primis Vesperis.*

DIE XXIV. APRILIS.

Secunda die infra Octavam.

Omnia dicuntur, ut in festo, exceptis Lectionibus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo Beati Petri Damiani.

Serm. 13. *Lectio* iv.

HOdierna festivitas, dilectissimi, paschalis gloriæ lætitiam geminat, & velut prætiosa gemma aurum, cui imprimitur, decore proprii splendoris illustrat. Aptè nimirùm hoc potissimum tempore B. Georgio concessum est tryumphare, quando transacta hyemalis inclementia turbinis, Austri fomite resoluto, læta terra alacriter parturit, & erumpentibus diversis herbarum, atque arborum floribus, tamquam adolescente, ut ita loquar, ætate pubescit. Georgius siquidem Græcè, terræ cultor Latino sonat eloquio, qui nimirum juxta sui præsagium nominis, non modò suæ mentis agrum spiritualis exercitii disciplinis excoluit, sed & sanctæ exhortationis, & piæ correptionis vomere terrena multorum corda proscidit, vitiorumque vepribus erutis, fœcunda in eis virtutum arbusta plantavit.

℟. Insignis Christi miles supra firmam petram fidei suæ fundamenta constituens, præmii cœlestis intuitu, diversa supplicio-rum genera invictæ patientiæ majestate calcavit: * Et blandientium promissiones irrisit, alleluia. ℣. Carnificum tormenta contempsit, & ad agendum fortiter Christi militum animos incitavit. Et blandientium.

Lectio v.

MEritò igitur beati hujus Martyris anima post cruentam furiosi principis rabiem, post carnificum feraliter sævientium immanitatem, post dilacerati corporis exquisita supplicia, post ignis, ac ferri, picis, & sulphuris iniqua tormenta, post verberum denique plagas, post carcerum tenebras, tamquam post hybernas furentium ventorum niviumque procellas, oraculum hoc divinæ meruit vocationis audire: Veni columba mea, sponsa mea, formosa mea, jam hyems transiit, imber abiit & recessit: flores apparuerunt in terra nostra; tempus putationis advenit. Planè de militia transtatus est in militiam, quia terreni tribinatus,

tus, quo fungebatur, officium Christianæ militiæ professione mutavit, & ut revera strenuus miles, prius omnia sua pauperibus tribuens, sancinam terrenæ facultatis abjecit, sicque liber, & expeditus, ac fidei lorica præcinctus, in ipsam densi certaminis aciem fervidus se Christi bellator immersit, servato scilicet ordine, ut rerum pondus ante deponeret, atque ita postmodum ad campum certaminis imperterritus prosiliret. ℟. Non blandis illum verbis Imperator, nec pollicitationibus, aut nimis, à sancto proposito avertere umquam potuit: * Et ideò tryumphat in cœlis coronatus, alleluia, alleluia. ℣. Omnia sua pauperibus tribuens, sarcinam terrenæ facultatis abjecit. Et ideò.

Lectio vi.

INdè est, quod in lege præcipitur, ut homo formidolosus, & corde pavido non egrediatur ad bellum; sed vadat, inquit, & revertatur ad terram suam, ne pavere faciat corda fratrum suorum, sicut & ipse perterritus est. Quibus nimirum verbis liquidò perdocemur, quod pro defensione fidei dimicare fortiter, & idoneè nequeunt, qui adhuc nudari terrenis opibus pertimescunt, unde tolerabilius est, ut domum redeuntes, ignobiliter, & imbelles vivant, quàm ut secum & alios à tryumphandi gloria, per degeneris exempla timoris avertant. Beatus verò Georgius sancti Spiritus igne succensus, & vexillo Crucis inexpugnabiliter præmunitus, sic cum iniquo Rege congressus est, ut & iniquorum omnium principem in satellite vinceret, & ad agendum fortiter Christi militum animos incitaret. ℟. Tamquam bonus agricola agrum suum spiritualis exercitii disciplinis excoluit: * Et piæ correptionis vomere terrena multorum corda proscidit, alleluia, alleluia. ℣. Vitiorum vepribus erutis, fœcunda in eis virtutum arbusta plantavit. Et piæ. Gloria Patri. Et piæ.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. 80. *in Joannem.*

DEnique cum de Patre, tamquam de agricola dixisset, quòd infructuosos palmites tollat, fructuosos autem purget, ut plus afferant fructuum, continuò etiam se ipsum munda-

datorem palmitum ostendens: jam vos, inquit, mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis. Ecce & ipse mundator est palmitum, quod est agricolæ, non vitis officium, qui etiam palmites operarios suos facit: nam etsi non dant incrementum, impendunt tamen aliquod adjumentum, sed non de suo: quia sine me, inquit, nihil potestis facere.

℟. Dum invictus Christi Martyr sævissimè, crudelitèrque torqueretur, canebat dicens, quis me separabit à Christo? Et in plagis, quæ sibi ab hostibus infligebantur, fortitèr perferendis, * Corpore, & spiritu se validum præbebat, alleluia, allelua. ℣. Illi enim corpus flagellis verberabant, hic verò patienti animo omnia superabat. Corpore.

Lectio viii.

AUdi etiam ipsos confitentes: Quid autem est Apollo? Quid autem Paulus? Ministri, per quos credidistis, & unicuique sicut Dominus dedit. Ego plantavi, Apollo rigavit. Et hoc ergo, sicut unicuique Dominus dedit. Non itaque de suo. Jam verò, quod sequitur: sed Deus incrementum dedit, non per illos, sed per ipsum facit. Excedit hoc humanam humilitatem, excedit Angelicam sublimitatem: nec omninò pertinet, nisi ad agricolam Trinitatem.

℟. In rota denique positum circumligatum Martyris corpus dirè multipliciterque perforatur, & artificis inaudita feritas, * Nova, & exquisita invenit pœnarum supplicia, alleluia, alleluia. ℣. Ad accendendam magis Tyrannicæ crudelitatis impietatem, & ad satiandam furoris suæ rebiem. Nova. Gloria Patri. Nova.

Lectio ix.

JAm vos mundi estis: mundè scilicet, atque mundandi; neque enim nisi mundi essent, fructum ferre potuissent, & tamen omnem qui fert fructum, purgat agricola, ut fructum plus afferat. Fert fructum, quia mundus est: atque ut plus afferat, purgatur adhuc. Quis enim est in hac vita sic mundus, ut non sit magis, magisque mundandus? Ubi si dixerimus, quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & veritas in nobis non est. Mundet itaque mundos, hoc est fructuosos, ut tantò sint fructuosiores, quantò fuerint mundiores.

Vesperæ de S. Marco Evangelista sine commemoratione Octavæ.

Die xxvi. April. *fit de Ss. Cleto & Marcellino Pont. & Mart. sem. cum commemorat. octavæ. In secundis Vesp. à cap. seq. com. præced. & octavæ.*

DIE XXVII. APRILIS.

In Festo S. Turibii Episcopi, & Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

In Hymn. Iste Confessor, *dicatur*: Hac die lætus meruit supremos laudis honores.

Oratio.

ECclesiam tuam, Domine, beati Turibii Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi: ut sicut illum Pastoralis solicitudo gloriosum reddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemoratio Ss. Martyrum Cleti & Marcellini, & octav.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TUribius Alphonsus ex nobili Mogroveja gente Majorgæ in regno Legionis natus, liberalibus disciplinis & Juri Canonico, Vallisoleti primùm, deinde Salmanticæ in majori Collegio Ovetensi sancti Salvatoris, ita operam dedit, ut tamen potiorem temporis partem orationi, aliisque piis, & Christianis exercitiis impenderet. Id comprobatum est, cùm immissam in ejus cubiculum impudicam mulierem, præcipuus virginitatis sectator constanti animo extemplo expulit: inde jejuniis, vigiliis, & proprii corporis castigatione continuò vitam exercuit, & nudis quoque pedibus Compostellam ad Sancti Jacobi sepulchrum peregrinatus est.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

A Gregorio Decimotertio Limanæ Ecclesiæ ex Quæstore fidei invitus præficitur; quo in munere Apostolicam solicitudinem in nova Christianitate vel solidanda, vel amplianda adhibens, perfecti Præsulis partes explevit: quare singulis Dominicis diebus vel in Ecclesia, vel in Hospitali domo, in parvis etiam oppidulis, & subdiò concionabatur, plebemque catechismo instruebat. Synodos etiam Diœcesanas, & Provinciales juxta Tridentini statuta habuit, & in eis complura decreta, posteà à Sede Apostolica confirmata, condita sunt, quibus modo Ecclesia

Ame-

Americana regitur. Hinc morum emendatio, Cleri disciplina, juvenum seminaria, virginum, ac malè nuptarum cœnobia, ægrotorum xenodochia, aliæque ædes & templa, ejus etiam sumptu constructa emanarunt.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Dioecesim suam, amplissimam quidem, incredibili labore totam sæpè visitavit, omnesque penè Ecclesiæ suæ proventus in pauperum usus, quos creditores suos vocabat, erogavit, quingentis, ut ferunt, hominum millibus sacro chrismate unctis: innumeras contradictiones, sive ab his, qui foris sunt, propter fidem, sive ab his, qui intra, propter Ecclesiæ libertatem, summa patientia sustinens, acriter defendit, martyrii cupidissimus. Tandem sacerdotio, & miraculis clarus, quæ etiã post mortem ipsius sanctitatem comprobarunt, dum propriæ Dioœcesis visitationi incumberet, anno millesimo sexcentesimo sexto, ætatis suæ sexagesimo octavo, sumpto in Ecclesia Sacro Viatico, ad mortis nuntium exclamans: Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus; die vigesima tertia Martii obdormivit in Domino, quem Innocentius Undecimus in Beatorum numerum retulit, assignata ejus festivitati die vigesima septima Aprilis. Deinde novis quampluribus fulgentem signis, Benedictus Tertiusdecimus Pontifex Maximus quarto Idus Decembris, anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo sexto Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium : Homo peregrè, *ut in Communi Confessoris Pontificis.*

In secundis Vesperis fit à capitulo de octava cum commem. præcedentis, & S. Vitalis Martyris.

DIE XXVIII. APRILIS.

Sexta die infraoctavam Sancti Georgii.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone B. Petri Damiani.

Lectio iv.

ET quidem Diocletianus tunc Imperator, sicut in descripta passionis ejus repetitur historia, cujus os, juxta Psalmistam, maledictione plenum erat, & amaritudine, & sub lingua ejus labor, & dolor, qui sedebat cum divitibus in occultis, ut interficeret innocentem, insidians quasi leo in spelunca sua, primò quasi vestimentum ovis subdolus induit, & sic quadam arte versutiæ, ac fucatis blandimentorum coloribus illum invadere tentavit. Sed cùm insignis athleta Christi spirantia ex antiqui serpentis ore venena contemneret, & non jam primi parentis originem, sed secundi potiùs in se vivere titulos demonstraret, protinus ille tamquam sagitta de Satanæ pharetra prodiens, immanem lupum, qui latebat, aperuit, & ad inferenda diversa pœnarum supplicia, cruenta bestia feralitèr ebullivit.

℟. Insignis Christi miles Georgius supra firmam petram fidei suæ fundamenta constituens, præmii cœlestis intuitu, diversa suppliciorum genera invictæ patientiæ majestate calcavit: * Et blandientium promissiones irrisit, alleluia. ℣. Carnificum tormenta contempsit, & ad agendum fortiter Christi militum animos incitavit. Et blandientium.

Lectio v.

GLomeratis itaque carnificibus, beatus Martyr extenditur, verberibus tunditur, duris cædibus laniatur. Dehinc rota gladiis armata profertur in medium, ut circumligatum Martyris corpus, tantò crudeliùs, quantò multipliciùs perforetur. Artificis nimirum feritas, nova, & exquisita pœnarum invenit argumenta, & ad satiandam sui furoris rabiem philosophatur in excedenda crudelitatis humanæ mensura, ignorans scilicèt, quia pretiosum nitoris conspicui margaritum vivis utique supernæ Jerusalem lapidibus inserendum, quantò asperioris limæ scabredine, vel mallei tunsione politur, tantò præclarius redditur.

℟. Non blandis illum verbis Imperator, nec pollicitationibus, aut minis, à sancto proposito avertere umquam potuit: * Et ideò tryumphat in cœlis coronatus, alleluia, alleluia. ℣. Omnia sua pauperibus tribuens, sarcinam terrenæ facultatis abjecit. Et ideò.

Lectio vi.

ADerat planè supernus, & invisibilis arbiter, qui ad suæ dispensationis arbitrium, & hinc

hinc manus impiorum sævire permitteret, & indè gemmam suam inviolata propriæ soliditatis integritate servaret. Qui, etsi Martyris sui membra carnificum manibus tradidit, animam tamen inexpugnabili fidei arce subnixam, indefessò protectionis suæ munimine custodivit. Nec ad hoc eos permisit attingere, quod latebat, id solùm eis objiciens, quod extrinsecus apparebat; & tamquam aquæ diluvii arcam quidem undique circumfluere, nec tamen poterant intima penetrare.

℟. Tamquam bonus agricola agrum suum spiritualis exercitii disciplinis excoluit: * Et piæ correptionis vomere terrena multorum corda proscidit, alleluia, alleluia. ℣. Vitiorum vepribus erutis fœcunda in eis virtutum arbusta plantavit. Et piæ. Gloria Patri. Et piæ.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. 82. *in Joann. in initio.*

MAgis, magisque Salvator gratiam, qua salvamur discipulis loquendo commendans: In hoc (inquit) glorificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. Sivè glorificatus, sivè clarificatus dicatur, ex uno græco verbo utrumque translatum est, quod latinè gloria est. Quod ideò commemorandum existimavi: quia dicit Apostolus. Si Abraham ex operibus justificatus est, habet gloriam, sed non ad Deum. Hæc est ad Deum gloria, qua glorificatur non homo, sed Deus: si non ex operibus, sed ex fide justificatur, ut ex Deo illi sit, quod etiam benè operatur, quoniam palmes sicut jam superius dixi, non potest ferre fructum à semetipso.

℟. Dum invictus Christi martyr Georgius sævissimè, crudeliterque torqueretur, canebat dicens, quis me separabit à Christo? & in plagis, quæ sibi ab hostibus infligebantur fortiter perferendis * Corpore, & spiritu se validum præbebat, alleluia, alleluia. ℣. Illi enim corpus flagellis verberabant, hic verò patienti animo omnia superabat. Corpore.

Lectio viii.

SI enim in hoc glorificatus est Deus Pater, ut fructum plurimum afferamus, & efficiamur Christi discipuli, non hoc gloriæ nostræ tribuamus, tanquam

quam hoc ex nobis ipsis habeamus; ejus est enim hæc gratia, & ideò in hoc non nostra, sed ejus est gloria. Unde, & alibi cùm dixisset: Sic luceat lumen vestrum coram hominibus, ut videant opera vestra bona, ne à semetipsis putarent esse bona opera sua: mox addidit, & glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est. In hoc enim glorificatur Pater, ut fructum plurimum afferamus, & efficiamur Christi discipuli. A quo efficimur, nisi ab illo, cujus misericordia prævenit nos? Ipsius enim figmẽtum sumus, creati in Christo Jesu in operibus bonis. ℟. In rota denique positum, circumligatum Martyris corpus dire, multipliciterque perforatur, & artificis inaudita feritas * Nova, & exquisita invenit pœnarum supplicia, alleluia, alleluia. ℣. Ad accendendam magis tyrannicæ crudelitatis impietatem, & ad satiandam furoris sui rabiem. Nova. Gloria Patri. Nova.

Nona Lectio de S. Vitale, ut in Breviar. Vesperæ dicuntur de S. Petro Martyre, cum commemor. Octavæ.

DIE XXIX. APRILIS.

Fit de S. Petro Martyre cum commemorat. Octavæ. Vesperæ à Capitulo de octava ut in primis vesp. festi cum com. S. Petri Martyris.

DIE XXX. APRILIS.

In Octava S. Georgii. Duplex.

Omnia dicuntur, sicut in die, exceptis Lectionibus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

44. *de Sanctis circa medium.*

PAtienter permittunt ægroti se à medicis secari, uri, & variis amaritudinum confectionibus anxiari, ut temporali tandem restituantur sanitati: quantò magis vir beatus longanimiter tolerabit omnem acerbitatem tormentorum temporalium, ut coronaretur in misericordia, & miserationibus, & in bonis satiaretur desiderium suum? In torculari itaque conculcari voluit, ut tamquam uva matura in vinum deficeret, & vinum malorum granatorum dilecto suo propinaret, quo mentes religiosè ebriatæ sciunt utilitèr conculcari, & ad æterna irretortis oculis anhelare. ℟. Insignis Christi miles Georgius supra firmam petram fidei suæ fundamenta constituens, præmii cœlestis intuitu, diversa suppliciorum genera invictæ patientiæ majestate calcavit: * Et blandientium promissiones irrisit, alleluia. ℣. Carnificum tormenta contempsit, & ad agendum fortiter Christi militum

tum animos incitavit. Et blandientium.

Lectio v.

QUi ergo in tyrocinio suo mundanas contempsit divitias, qui corporales etiam refrænavit illecebras, qui in provectu militiæ suæ multas est perpessus injurias, in perfectione sacrificii nil sibi reservans, se ipsum obtulit holocaustum, bibens illum calicem pretiosum, quem sedens ad magnam mensam sacræ lectionis sibi priùs ab invitatore suo viderat appositum. Cujus mors quantumcumque videatur in conspectu reproborum despicabilis, in oculis tamen ejus est pretiosa, qui in sanctis suis est mirabilis.

℟. Non blandis illum verbis Imperator, nec pollicitationibus, aut nimis, à sancto proposito avertere umquam potuit: * Et ideò tryumphat in cœlis coronatus, alleluia, alleluia. ℣. Omnia sua pauperibus tribuens, sarcinam terrenæ facultatis abjecit. Et ideò.

Lectio vi.

IPse enim primò vocavit militem suum, ipse justificavit, ipse magnificavit, ipse dedit ei pugnare, ipse dedit & vincere. Longè est dissimilis hæc militia mundanæ militiæ, in qua victores existimantur, qui quod malè desiderant, assequuntur: qui lætantur, cùm malè fecerint, & exultent in rebus pessimis. In Christiano ergo agone manifesta est pœna, occulta victoria, secundùm quod ex persona Martyrum clamat Psalmista: da nobis auxilium de tribulatione, quia vana est salus hominis: in Deo faciemus virtutem: tamquam si dicerent: victoria nostra, gloria nostra, intus est, non foris est: foris despecti, intus dilecti.

℟. Tamquam bonus agricola agrum suum spiritualis exercitii disciplinis excoluit: * Et piæ correptionis vomere terrena multorum corda proscidit, alleluia, alleluia. ℣. Vitiorum vepribus erutis, fœcunda in eis virtutum arbusta plantavit. Et piæ. Gloria Patri. Et piæ.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 10. *&* 14. *in Joann.*

EA de causa vitem se appellasse manifestè Dominus ostendit, ut quasi oculis hoc exemplo cerneremus, manentes in eo, ut palmites, ex vitæ humore tracto, spiritualem pos-

se

se fructum afferre: Resilientes verò ab eo, vel quia in fide, vel quia in servatione mandati deficiant, non modò nihil fructus productúros, sed æternum etiam ignem passúros; qui enim à pietate, vel charitate Christi decidit, suppliciis se ipsum tradit, sicut decissus palmes ad nihil aliud, quam ad ignem utilis est.

℟. Dum invictus Christi martyr Georgius sæviſsimè, crudeliterque torqueretur, canebat dicens, quis me separabit à Christo: & in plagis, que sibi ab hostibus infligebantur, fortitèr perferendis: * Corpore, & spiritu se validum præbebat, alleluia, alleluia. ℣. Illi enim corpus flagellis verberabant, hic verò patienti animo omnia superabat. Corpore.

Lectio viii.

RAdicem supernæ benevolentiæ, ac firmamentum esse ait, si quasi spiritale depositum, Evangelistæ dogmata, & mandata servarint: servantibus autem sine mora petita bona pollicetur affutura: si manseritis, inquit, in me, & verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis. Fieri enim potest, ut in Christo maneas, & verba ejus in te non habeas. Duplex enim vita est, per fidem, & per charitatem, propter quam mandata servantur. ℟. In rota denique positum, circumligatum Martyris corpus, dirè, multipliciterque perforatur, & artificis inaudita feritas * Nova, & exquisita invenit pœnarum supplicia, alleluia, alleluia. ℣. Ad accendendam magis tyrannicæ crudelitatis impietatem, & ad satiandam furoris sui rabiem. Nova. Gloria Patri. Nova.

Lectio ix.

QUæ cùm ita sint, qui verbis nudis Christum confitentur, sed mandatorum observatione, id est, charitate, ad perfectionem non conformantur, quamvis Christo fide inhæreant, atque in hac ratione maneant, verba tamen ejus non habent: non obliti quidem illi prædicationis Evangelicæ, sed illecebris voluptatum capti, spiritus gratiam abjiciunt. Quare oportet ad fidem opera charitatis accedere; nam qui sic facit, is, & in Christo per fidem manet, & in corde suo verba ejus conservat, ut in Psalmis dicitur: In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi.

Vesperæ SS. Apost. Philippi, & Jacobi, cum commemoratione octavæ.

FES-

FESTA MAII.

DIE V. MAII.

In Conversione Sancti Augustini Episcopi & Confess. ac Eccl. Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno ad Vesperas, & Matutinum: Hac die lætus colitur renatus flumine sacro.

Ad Magnificat, Añ.

EXultemus in Deo salutari nostro, quia respexit ad preces, & lacrymas ancillæ suæ Monicæ super desiderium ejus: Ecce Augustinus Omnipotenti brachio ad veritatem conversus est, & magnus Ecclesiæ Doctor evasit, alleluia.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Beati Augustini Confessoris tui atque Pontificis mirabili Conversione decorasti: præsta quæsumus; ut sicut Ecclesiam tuam propulsis erroribus, protegit, ita corda nostra precibus suis, contra malignos spiritus, tua gratia irrigante defendat. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemoratio S. Monicæ.

In primo Nocturno.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio i. *Cap.* 7.

SCimus enim, quia lex spiritualis est: ego autem carnalis sum, venundatus sub peccato. Quod enim operor, non intelligo: non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quo odi malum, illud facio. Si autem quod nolo, illud facio: consentio legi, quoniam bona est. Scio enim, quia non habitat in me, hoc est, in carne mea bonum. Nam velle adjacet mihi: perficere autem bonum, non invenio. Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago. Si autem quod nolo, illud facio: jam non ego operor illud, sed quod habitat in me, peccatum. Invenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adjacet.

℟. Euge serve bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui, alleluia. ℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii.

COndelector enim legi Dei secundùm interiorē hominem. Video autem aliam legem in membris meis, repugnantem

legi mentis meæ, & captivantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Gratia Dei per Jesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente servio legi Dei; carne autem legi peccati. Nihil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Jesu: qui non secundùm carnem ambulant, sed secundùm spiritum. Qui enim secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt, sapiunt; qui verò secundùm spiritum sunt, quæ sunt spiritus sentiunt. Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt.

℟. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideò jure jurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam, alleluia. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideò.

Lectio iii.

ET hoc scientes tempus: quia hora est jam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quàm cùm credidimus. Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honestè ambulemus: non in comessationibus, & ebrietatibus; non in cubilibus, & impudicitiis; non in contentione, & æmulatione: sed induimini Dominum Jesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desideriis. Infirmum autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum. Nemo enim nostrum sibi vivit, & nemo sibi moritur. Sivè enim vivimus, Domino vivimus; sivè morimur, Domino morimur. Sivè ergo vivimus, sivè morimur, Domini sumus.

℟. Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech, alleluia. ℣. Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis. Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es sacerdos.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUgustinus unde vigesimũ annum agens, spreta, ut ipse ait, religione, quæ sibi puero à parentibus insita erat, ad Manichæos defecit, iisdemque novem annos adhæsit. Sed & Carthagine, ubi Rhetoricam profitebatur, illicitis amoribus irretitus est, ac Genethl iacorum deliramenta aliquandiu secutus. Auditorum Carthaginensium immodestia offensus, audito Romæ adolescentes sedatiús litteris operam dare; matre decepta, conscenso clam navigio, illuc con-

ten-

tendit: ubi correptus ægritudine, in vitæ discrimen incidit. Sed piæ matris precibus servatus est, ejus dicessum, erroresque inconsolabiliter deflentis. Confirmata valetudine, eloquentiæ scholam aperuit, ac fermè per annum Romæ docuit. Post à Symmacho Urbis Præfecto Rhetoricam ipsam publicè professurus, missus est Mediolanum: ubi Sanctum Ambrosium disputantem in populo studiosè audiens; perspecta Manetis insania, nondum tamen rectè sentiens, Academicorum more de omnibus dubitans, atque inter omnia fluctuans Manichæos relinquere decrevit; ac tandiù esse cathechumenus, donec aliquid sibi certi eluceret, quò cursum intenderet.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

CUm autem Ambrosii conciones frequentaret, & sacras litteras, præsertim divum Paulum avidissimè legeret: ad Catholicam fidem seriò animum adjecit; quem valdè jam incensum, magis impulit sancti Simpliciani, cui æstus animi sui contulerat, gravis adhortatio. Nam is Marii Victorini, celebris quondam in urbe Rhetoris, ei exemplum proposuit; quem in senecta, mirante Roma, gaudente Ecclesia, Christo nomen dedisse memorabat. Susceptum consilium morabantur desiderium conjugii, & sæculi blandimenta. Sed Potitiano narrante de Antonii mirabili sanctimonia, atque de illius sectatoribus, in eremo austeriorem vitam colentibus; abeunte illo, tenere se non potuit, quin ad Alipium conversus exclamaret: Quid est hoc? inquit, surgunt indocti, & cœlum rapiunt: & nos cum doctrinis nostris sine corde: ecce ubi volutamur in carne, & sanguine! Mox adjectum ædibus hortulum ingressus, sub ficu stratus, cùm veterum voluptatum memoria animum pertentaret, vocem audivit, quasi pueri vel puellæ canentis: Tolle, lege; tolle, lege. ℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

QUod ille divinitus sibi dictum interpretans, concitus surgens, sacrarum litterarum codicem in proximo aperiens, in ea Apostoli verba incidit: Non in comessationi-

bus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitiis; non in contentione, & æmulatione; sed induimini Dominum Jesum Christum. Tunc verò quasi infusa ejus cordi securitatis luce, omnes ab eo hæsitationis tenebræ discussæ sunt. Itaque abjecta omni rerum humanarum cura, non modò Baptismum susciperе, sed etiam Deo addictiùs servire constituit. Igitur abdicato docendi munere, una cũ matre, quæ ex Africa ad eum venerat, atque amici, rus concedens, sacris precibus, & jejuniis vacans, monasticæ vitæ, quam post amplexus est, rudimenta posuit. Sed ubi tempus advenit, quo sacro lavacro nomen dare oportebat, Mediolanum rediit, ipsisque Paschalibus diebus, incredibili bonorum lætitia, unà cum filio Adeodato, atque Alipio familiari, multisque aliis, lustralibus lymphis à beato Ambrosio expiatus est, annos natus triginta tres. Tunc verò Ambrosius, ut scribit sanctus Dacius, ob tanti viri Conversionem Deo gratias acturus, Te Deum laudamus, præcinuit, Augustino vicissim respondente: Te Dominum confitemur. Atque ita sacer ille Hymnus, quo assiduè Ecclesiastica templa resonant, á viris sanctissimis, alternis ad finem usque contextus est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil.65. in Matth.init.

QUænam sunt hæc omnia, quæ te dicis, beatissime Petre, reliquisse? Arundinem, retia, naviculam, universumque piscatorum artificium, hæc tu omnia vocas? Ita, inquit, sed non ambitione quadam, aut inani gloria: verùm ut pauperum plebem hac interrogatione introducam. Nam quoniam à Domino dictum est: Si vis perfectus esse, vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo. Ne quis pauperum opinetur, non posse ad perfectionem se pervenire, cùm non habeat, quæ pau-

pauperibus offerat, quærit, ut tu discas nihil te minus propter inopiam habiturum.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Quærit, inquam, Petrus, ne si id à se perciperes, præsertim cùm adhuc spiritus gratia non abundaret, ambiguitate perplexus jaceres, sed ut ab ipso ejus Magistro prolata sententia, firma spe roboreris. Nam quemadmodum etiam nos pro aliis disputamus, sic Apostolus quoque ad universi orbis commodum non dubitavit interrogare. A superioribus enim patet nihil de se ipso ambiguisse. Qui enim ipsorum cœlorum claves suscepit, quantò magis de cæteris, quæ in cœlo sunt, confideret?

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus, spiritu sapientiæ, & intellectus, alleluia. ℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio ix.

Tu autem illud diligenter expende, quàm exquisitè duo illa, quæ Christus à divite petiit, ut scilicèt pauperibus substantiam distribueret suam, & Christum sequeretur, breviter complexus est, dicens: Reliquimus omnia, & secuti sumus te. Ambo enim hæc facta jam erant; nam sua reliquerunt, ut ipsum sequerentur, & eo quòd omnia reliquerunt, sequi faciliùs potuerunt: & quoniam reliquerunt, confidere, atque gaudere ipsos admonebat. Quid igitur Christus respondet? Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede Majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus, Aña.

Per viscera misericordiæ suæ visitavit Dominus Augustinum, ut qui priùs sedebat in tenebris, & umbra mortis, postea illuminaret orbem, alleluia.

Vesperæ de S. Joanne ante Portam Latin. cum commem. Conversionis S. Augustini. Aña.

Fecit Dominus in Conversione Augustini populo suo ingentem lætitiam, hostibus superbis terrorem, & cunctis fidelibus tutamen, recordatus misericordiæ suæ, alleluia.

DIE

DIE V. MAII.

Vel prima die non impedita.

In festo S. Pii V. Papæ, & Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui ad conterendos Ecclesiæ tuæ hostes, & ad divinum cultum reparandum, Pium Quintum Pontificem maximum eligere dignatus es: fac nos ipsius defendi præsidiis, & ita tuis inhærere obsequiis, ut, omnium hostium superatis insidiis, perpetua pace lætemur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PIus in oppido Insubriæ, quod Boschum vocant, natus, sed è Bononia oriundus ex nobili Gisleliorum familia, cùm quatuordecim esset annorum, Ordinem Prædicatorum ingressus est. Erat in eo admirabilis patientia, profunda humilitas, summa vitæ austeritas, continuum orationis studium, & regularis observantiæ, ac divini honoris ardentissimus zelus. Philosophiæ verò, ac Theologiæ incumbens, adeò in iis excelluit, ut illas docendi munus magna cum laude per multos annos exercuerit. Sacras conciones pluribus in locis cùm ingenti auditorum fructu habuit. Inquisitoris officium inviolabili animi fortitudine diù sustinuit: multasque civitates, non sine vitæ discrimine, ab hæresi tunc grassante immunes servavit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio. v.

A Paulo Quarto, cui ob eximias virtutes charissimus erat, ad Nepesinum, & Sutrinum Episcopatum promotus, & post biennium inter Romanæ Ecclesiæ Presbyteros Cardinales adscriptus fuit. Tùm ad Ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis à Pio Quarto translatus, cùm plures in eam abusus irrepsisse cognovisset, totam Diœcesim lustravit, rebusque compositis, Romam reversus, gravissimis expediendis negotiis applicatus, quod justum erat, Apostolica libertate & constantia decernebat. Mortuo autem Pio, præter omnium expectationem electus Pontifex, nihil in vitæ ratione, excepto exteriori habitu, immutavit. Fuit in eo religionis propagandæ perpetuum studium, in Ecclesiæ

siastica disciplina restituenda indefessus labor, in extirpandis erroribus assidua vigilantia, in sublevandis egentium necessitatibus indeficiens beneficientia, in Sedis Apostolicæ juribus vindicandis robur invictum.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio. vi

SElimum Turcarum tyrannum multis elatum victoriis, ingente comparata classe, ad Echinodas insulas, non tam armis, quàm fusis ad Deum precibus devicit. Quam victoriam ea ipsa hora, qua obtenta fuit, Deo revelante, cognovit, suisque familiaribus indicavit. Dùm verò novam in ipsos Turcas expeditionem moliretur, in gravem morbum incidit, & acerbissimis doloribus patientissimè toleratis, ad extrema deveniens, cùm Sacramẽta de more suscepisset, animam Deo placidissimè reddidit, anno millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, ætatis suæ sexagesimo octavo, cùm sedisset annos sex, menses tres, dies viginti quatuor. Corpus ejus in Basilica sanctæ Mariæ ad Præsepe summa fidelium veneratione colitur, multis à Deo ejus intercessione patratis miraculis. Quibus ritè probatis, à Clemente Undecimo Pontifice maximo Sanctorum numero adscriptus est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Homo peregrè, *de eodem Communi.*

DIE X. MAII.

In Festo Coronæ Domini. Duplex.

Ad Vesperas, Aña.

Caput Draconis confoditur. *cum reliquis de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. *Cant.* 8.

EGredimini, & videte filiæ Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua.

Hymnus.

ÆTerne Rex altissime,
Reddens coronas perditas,

Da

Da Coronæ ſanctiſsimæ
Laudes proferre debitas.
Corona Chriſti capitis,
Membra coronat hodie,
Honoribus exhibitis,
Concordet vox lætitiæ.
Sertum ſignat victoriam,
Qua Chriſtus mortem expulit,
Spinæ noſtram miſeriam,
Quam Caput noſtrum ſuſtulit.
Viræ coronam reperit,
Corona mortis anxiæ;
Quo mors ſoluta deperit,
Datur tryumphus gratiæ.
Qui tanto diademate
Nos honorat in ſtadio,
Cum utriuſque Pneumate
Sit laus Patri cum Filio.
Amen.

℣. Tuam Coronam adoramus Domine, alleluia.

℟. Tuum glorioſum recolimus tryumphum, alleluia.

Ad Magnificat, Aña.

O bone Jeſu, quid tibi, & Coronæ ſpineæ? Nos peccavimus, & tu luis? Nos debuimus, & tu ſolvis? alleluia.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnipotens Deus, ut qui in memoriam paſsionis Domini noſtri Jeſu Chriſti Coronam ejus ſpineam veneramur in terris, ab ipſo gloria, & honore coronari mereamur in cœlis. Qui tecum, &c.

Deinde fit commemor. SS. Gordiani, & Epimachi Martyr. ut in Brev.

Ad Matutinum. Invitatorium. Coronam ſpineam Chriſti Redemptoris: * Venite adoremus, alleluia *Pſalm.* Venite exultemus Domino.

Hymnus.

DEus tuorum militum,
Sors, & corona præmium,
Tuæ Coronæ meritum
Confert medelam omnium.
Tua Corona ſpinea
Tuos coronet aurea,
Tua nobis humilitas
Pœnas repellat debitas.
Tuæ Coronæ myſticæ,
Suſcepto patrocinio,
Jubilus vocis mellicæ,
Concurrat mentis gaudio.
Qui tanto diademate
Nos honorat in ſtadio
Cum utriuſque Pneumate
Sit laus Patri cum Filio.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Qui peccatum non fecit, nec inventus eſt dolus in ore ejus, ecce iniquè ſpiritus coronatur, alleluia.

Pſalmus 1.

BEatus vir, qui non abiit in conſilio impiorum, & in via peccatorum non ſterit: & in cathedra peſtilentiæ non ſedit.
Sed in lege Domini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die, ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plan-

plantatum est secus decursus aquarum,* quod fructum suum dabit in tempore suo.
Et folium ejus non defluet:* & omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.
Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.
Ideò non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in consilio justorum.
Quoniam novit Dominus viam justorum: * & iter impiorum peribit.

Psalmus II.

QUare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?
Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.
Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus à nobis jugum ipsorum.
Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.
Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.
Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.
Postula à me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.
Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, ne quando iratscatur Dominus, * & pereatis de via justa.
Cùm exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus IV.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei, * & exaudi orationem meam.
Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?
Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum:* Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.
Iratscimini, & nolite peccare:* quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.
Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?
Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti læ-

lætitiam in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & olei sui, * multiplicati sunt.
In pace in idipsum, * dormiam, & requiescam.
Quoniam tu Domine singulariter in spe, * constituisti me.
Ant. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus, ecce iniquè spinis coronatur, alleluia.
℣. Posuisti Domine Coronam trymphalem. alleluia,
℟. Super caput ejus, alleluia.

In primo Nocturno.

De Isaia Propheta.
Lectio i. *Cap.* 28.

VÆ coronæ superbiæ, ebriis Ephraim, & flori decidenti, gloriæ exultationis ejus, qui erant in vertice vallis pinguissimæ, errantes à vino. Ecce validus, & fortis Dominus, sicut impetus grandinis; turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram spatiosam. Pedibus conculcabitur corona superbiæ ebriorum Ephraim.
℟. Proprio filio suo nõ pepercit; sed pro omnibus nobis spinis coronandum tradidit illum: * Quia dilexit nos, alleluia. ℣. Milites plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Quia.

Lectio ii.

ET erit flos decidens gloriæ exultationis ejus, qui est super verticem vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem autumni: quod cùm aspexerit videns, statim ut manu tenuerit, devorabit illud. In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui, & spiritus judicii sedenti super judicium, & fortitudo revertentibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino nescierunt, & præ ebrietate erraverunt: Sacerdos, & Propheta nescierunt præ ebrietate, absorti sunt à vino.
℟. Videte omnes populi, & ululate Regem Judæorum, imò omnium supernorum, & infernorum. * Quàm dirè à matre sua, imò noverca, coronatum, alleluia. ℣. Plangite, & pectora vestra contundite ob tale immane factum, & videte. Quàm dirè.

Lectio iii.

IDcircò hæc dicit Dominus Deus: Ecce egò mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum in fundamento fundatum. Qui crediderit, non festinet. Et ponam in pondere judicium, & justitiam in mensura: & subverteret grando spem mendacii, & protectionem

nem aquæ inundabunt. Et delebitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit.

℟. Egredimini filiæ Jerusalem, & videte verticem Regis * Et fratris vestri Corona scirpea aculeata amarè cruentatum, alleluia. ℣. Plangite, & flete super vos, & super filios vestros. Et fratris. Gloria Patri. Et fratris.

In secundo Nocturno.

Ant. Ecce Agnus Dei immaculatus, à planta pedis usque ad verticem capitis, non est sanitas in eo, alleluia.

Psalmus v.

VErba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, * judica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ, * coronasti nos.

Psalmus VIII.

DOmine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pecora campi. Volucres cœli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus XII.

USquequò Domine oblivisceris me in finem? * Usquequò avertis faciem tuam à me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * & psallam nomini Domini altissimi.

Ant. Ecce Agnus Dei immaculatus, à planta pedis, usque ad verticem capitis, non est sanitas in eo, alleluia.

℣. Tuam Coronam adoramus Domine, alleluia.

℟. Tuum glorioſum recolimus tryumphum, alleluia.

Lectio IV.

QUemadmodùm ad naturæ opera in uno corpore multa sunt membra, diversis actibus accomodata: ita ad artis opus varia instrumenta adhiberi solent, singula singulatim suas operationes habentia. Igitur ad redemptionem nostram summi artificis Domini nostri Jesu Christi, ejusque eminentissimæ artis operationem, utpotè cõsummatissimam, consentaneum est, multa instrumenta accessisse. Fuerunt enim vestes, funes, Corona, flagella, columna, clavi, arundo, spongia, lancea, linteum, & sepulchrum. Quæ ut suo rempore nostræ redemptionis operi singulatim singula accesserunt, ita suam quoque dignitatem, & venerationis rationem acceperunt à Domino Jesu Christo, quandò ad ejus contactum pervenire meruerunt.

℟. Populo meus, quid feci tibi? aut quid molestus fui tibi? Populo stulte & insipiens, ut spinis caput meum perforares, responde mihi? * Quia eduxi te

de

de terra Ægypti, & de domo servientium liberavi te, alleluia. ℣. Memento, quæso, quæ fecerim tibi. Quia eduxi.

Lectio v.

SIcut enim, quæ venenosa, contagiosa, vel rabida tangunt, contaminantur, & fiunt morbosa; ita quæ vitæ, & salutis æternæ fontem, artificemque in vivificandi, ac salvandi artificio tetigerunt, salubritatem, majestatem, venerationiſque rationem conquisiviſſe perpetuam, non abs re creditur. Non itaque Coronæ materiam veneramur, neque formam, niſi ut eam Rex eminentiſsimæ virtutis, verus Homo, & verus Deus, uſui ſibi eſſe conſtituit, in eo certamine, quod cum humani generis hoſte decertavit.

℟. Generatio prava, atque perverſa: * Hæccine reddis Domino, & Regi tuo? alleluia. ℣ Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodùm gallina congregat pullos ſuos ſub alis, & noluiſti? Hæccine.

Lectio vi.

ET inter cætera Dominicæ paſsionis inſtrumenta, ſpinea Corona, qua Chriſti caput excruciatum eſt, ferventi devotione, & magno honore colenda eſt, quæ divinum caput non ſolum attigit, ſed aperuit: non modò penetravit, ſed ejus ſanguine maduit, eſtque perlota. Talem itaque dantes Judæi Coronam, dum quid agant, non intelligunt, magnum indicant ſacramentum. Qui omnes peccatorum ſpinas confringere venit, ſpinas in capite portat, ut peccata mundi in ſuo corpore ſe ferre demonſtret.

℟. Poſuiſti in capite Jeſu Coronam non argenteam cādoris, & decoris, non auream fulgoris, & honoris, ſed ſpineam dedecoris, & mœroris, * Væ tibi Judæa perfida, alleluia. ℣. Circumdediſti caput ejus quaſi Regem ſponſum decoratum corona. Væ tibi. Gloria Patri. Væ tibi.

In tertio Nocturno.

Aña. Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit, alleluia.

Pſalmus XIV.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine macula, * & operatur juſtitiam.

Qui loquitur veritatem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit proximo ſuo malum; * & opprobrium non accepit adverſus proximos ſuos.

Ad nihilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui

Qui jurat proximo ſuo, & non decipit, * qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera ſuper innocentem non accepit.
Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Pſalmus XX.

DOmine in virtute tua lætabitur rex: * & ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.
Deſiderium cordis ejus tribuiſti ei: * voluntate labiorum ejus non fraudaſti eum.
Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * poſuiſti in capite ejus coronam de lapide pretioſo.
Vitam petiit à te: * & tribuiſti ei longitudinem dierum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo: * gloriam & magnum decorem impones ſuper eum.
Quoniam dabis eum in benedictionem in ſæculum ſæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.
Quoniam rex ſperat in Domino: * & in miſericordia Altiſsimi non commovebitur.
Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.
Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira ſua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.
Fructum eorum de terra perdes: * & ſemen eorum à filiis hominum.
Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.
Quoniam pones eos dorſum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.
Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & pſallemus virtutes tuas.

Pſalmus LXIV.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddetur votum in Jeruſalem.
Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum prævaluerunt ſuper nos: * & impietatibus noſtris tu propitiaberis.
Beatus, quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitabit in atriis tuis.
Replebimur in bonis domus tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deus ſaluturis noſter, * ſpes omnium finium terræ, & in mari longè.
Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum ejus.
Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos à ſignis tuis: * exitus matutini, & veſpere delectabis.
Viſitaſti terram, & inebriaſti eam;

eam : * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum : * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ : * & campi tui replebuntur ubertate.

Pingueſcent ſpecioſa deſerti: * & exultatione colles accingentur.

Induti ſunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Aña. Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit, alleluia.

℣. Fuit Corona ſpinea in capite Jeſu, alleluia.

℟. Et diadema gloriæ, alleluia.

Lectio ſancti Evangelii ſecundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore : Apprehendit Pilatus Jeſum, & flagellavit eum : & milites plectentes Coronam de ſpinis, impoſuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de Paſsione Domini.

EXpergiſcere nunc anima mea, excutere de pulvere, & contemplare virum hunc memorabilem, quem in ſpeculo Evangelici ſermonis, quaſi præſentem intueris. Attende anima mea, quis eſt iſte, qui ingreditur habens imaginem quaſi Regis? Et nihilominus ſervi deſpectiſſimi confuſione repletus coronatus incedit, ſed ipſa etiam ejus Corona cruciata eſt illi, & mille pucturis ſpecioſum caput ejus divulnerat.

℟. Ne læteris inimica ſuper me, qui cecidi : * Conſurgam diluculo, alleluia. ℣. Cum ſedero in tenebris, Dominus lux mea. Conſurgam.

Lectio viii.

REgali purpura induitur: ſed potius in ea deſpicitur, quam honoratur. Sceptrum in manu geſtat, ſed eo ipſo caput ejus reverendum feritur. Adorant coram ipſo poſitis in terra genibus, & Regem clamant, & continuò ſputis amabiles ejus genas ſubliniunt, maxillam palmis, & honorabile collum exornant. Vide anima, qualiter vir iſte per omnia conturbatur, & ſpernitur, ſub crucis onere dorſum incurvare videtur, & tuam ipſe portare ignominiam.

℟. Clama, ne ceſſes, annuntia populo Judæorum ſcelera eorum : * Quaſi tuba exalta vocem tuan, alleluia. ℣. Dominum Regem, & Meſsiam ſuum flagellaverunt, ſpinis coronaverunt, crucifigerunt, latus per-

perfoderunt, & morti tradiderunt. Quasi. Gloria Patri. Quasi.

Lectio ix. de Ss. Gordiano, & Epimacho Mart. ut in Breviar. Sed si transfertur, dicitur seq.

Lectio ix.

AD locum deductus supplicii myrra potatur, & felle, in cruce sublevatur, & dicit: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Qualis est hic, qui in omnibus pressuris suis, nec semel apperuit os suum, ut aut querelæ, aut excusationis, aut maledictionis verbum adversus maledictos canes illos proferret? Sed novissimè verbum benedictionis super inimicos suos, quale à sæculo non est auditum, effudit. Quid hoc viro mansuetius, quid benignius anima mea vidisti?

Ad Laudes, & per Horas,

Aña. Caput draconis confoditur, cùm caput Christi cingitur Corona spinarum, alleluia.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Laudibus.*

Aña. Corona rubens Jesu Nazareni, quæ fit ad ignominiam, convertitur in gloriam, alleluia.

Aña. Coronam vitæ meruit, qui spinis coronatur: exolvit quæ non rapuit, injustè morti datus, alleluia.

Aña. Christo Regi gloriæ hodie jubilemus, qui post Coronam spineam, coronam confert auream, alleluia.

Aña. Spina rubens, qua coronatur Dominus, per cruoris exitum cœlum fecit pervium, aliel. *Capit. Hymn.* ℣. & ℟. *ut in* 1. *Vesp.*

Ad Benedictus, Aña.

Inter vepres Abrahæ demonstratus est aries hærens cornibus, in quo Christus figurabatur sentibus coronandus, alleluia.

Oratio ut in 1. *Vesp. & fit commem. Ss. Gordiani, & Epimachi Martyr. ut in Breviar.*

Ad Tertiam,

Aña. Corona rubens.

Capitulum. Egredimini, *ut sup.*

℟. *brev.* Posuisti Domine Coronam tryumphalem: * Alleluia, alleluia. Posuisti. ℣. Super caput ejus, alleluia, alleluia. Gloria. Posuisti.

℣. Tuam Coronam adoramus, Domine, alleluia.

℟. Tuum glorioſum recolimus tryumphum, alleluia.

Ad Sextam.

Aña. Coronam vitæ.

Capitulum.

VIdi, & ecce equus albus, & qui sedebat super illum, habebat arcum, & data est ei Corona, & exivit vincens, ut vinceret.

R. br. Tuam coronam adoramus Domine, * Alleluia, alleluia. Tuam. ℣. Tuum glorioſum recolimus tryumphum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Tuam.

℣.

℣. Fuit Corona spinea in capite Jesu, alleluia.
℟. Et diadema gloriæ, alleluia.

Ad Nonam,

Aña. Spina rubens.

Capitulum.

IN die illa, erit Dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui.

℟ *br.* Fuit Corona spinea in capite Jesu, * Alleluia, alleluia. Fuit. ℣. Et diadema gloriæ, Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Fuit.

℣. Posuisti Domine Coronam tryumphalem, alleluia.
℟. Super caput ejus, alleluia.

In secundis Vesperis, Aña. Caput draconis, *ut in Laudibus. Psalm. Capitulum, Hymnus,* ℣. *& ℟. ut sup. in primis Vesp.*

Ad Magnificat, Aña.

Arcam, mensam, & altare, Corona ambiit aurea, & sculptura cinxit mare Sacerdotum æneum, quæ nunc significant clarè Christi diadema spineum, alleluia.

Si hoc Festum recitetur extra tempus Paschale, fit sine alleluia, *& adduntur sex Aña sequentes hoc ordine.*

In primo Nocturno.

Aña 2. Salvabit Leo coronatus de tribu Judà, quod Leo rugiens devoravit.

Aña 3. Spinas nostrorum peccatorum in suo capite portavit, ut peccatis mortui justitiæ vivamus.

In secundo Nocturno.

Aña 2. Sicut ovis ad spineam Coronam ductus est: disciplina pacis nostræ super eum, livore ejus sanati sumus.

Aña 3. Sicut agnus tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est.

In tertio Nocturno.

Aña 2. Coronatus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Aña 3. Defle Virginis filium diademate spineo coronatum, non aperientem os suum.

DIE XIII. MAII.

In Festo S. Secundi Episcopi, & Martyris. Duplex.

Omnia dicuntur de Communi unius Mart. Pontificis tempore Paschali, si vero celebret. extra temp. Paschal. omnia de comm. unius Mart. præter sequentia.

Oratia.

INfirmitatem nostram respice, omnipotens Deus, & quia pondus propriæ actionis gravat, Beati Secundi Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Actibus Apostolorum. A Mileto Paulus, *ut in Communi Martyris extra tempus Paschale.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SEcundus, Torquatus, Tesiphon, Indaletius, Cæcilius, Hesichius, & Euphrasius integerrimæ vitæ Socii ab Apostolis Petro, & Paulo creati Episcopi, ad prædicandum Christi Evangelium in Hispaniam mittuntur. Qui prosperam (favente Deo) navigationem tenentes Accim Bethicæ Turdetanæ Urbem, Guadix nunc vulgo nominatam, appulerunt, cumque ipsorum aliqui fessi ex itinere prope Urbis mænia quiescerent, alii Urbem ad emendum cibum ingressi sunt. Sed eos multitudo infidelium, qui festum diem suorum Deorum agebant, extra Urbem ejecit, factoque impetu ad fluvium usque persecuta est: in fluvio pons erat miræ magnitudinis, & firmitatis, qui tunc Dei nutu cum infidelium multitudine, à qua occupatus est, corruit.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine: * Eternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

QUo miraculo cæteri perterriti respuentes Idola, in Christum crediderunt, imitati Lupariam quamdam Senatricem magnæ auctoritatis Mulierem, quæ divino instinctu sanctos Dei benignè excepit, & in Christum credidit, & Ædiculam extruxit, quam Salvatori dedicavit. Post quæ Torquatus Accis Præfecto, reliqui diversis ejus Provinciæ Civitatibus evangelizarunt, in quibus Secundus, qui Abulam Civitatem docendam suscepit, multos vitæ exemplo, & prædicatione per Evangelium Deo genuit. Tamdem, post multos pro Christo toleratos labores, moriens suo sanguine Abulensem Ecclesiam Deo vero consecravit.

℟. In servis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Lectio. vi

CUm verò ejus Corpus omnibus ignotum diù jacuisset, anno millesimo quingentesimo decimo nono divinitùs inventum est. Nam cœmentarii dum labentem Templi parietem demolirentur, sub ejus fundamento lapideam arcam invenerunt inscriptam his verbis: Sanctus Secundus; è qua tanta odorum suavitas emanabat, ut Templum, & vicina loca perfunderet. Contigit quoque in Sancti Corporis testimonium, ut unus ex cæmenta-

tariis, hernia mormo insanabili laborans, ad aspectum sancti corporis convalesceret. Quarum rerum percrebescente fama innumeri homines ad visendum Sancti secundi Corpus venerunt, ac plerique variis morbis laborantes, Sancti Secundi meritis sanati sunt. Hujus Sancti Episcopi,& Martyris Reliquiæ multis illustratæ miraculis, in antiquissimo Templo, quod in Abulæ Suburbio extructum est, per longa tempora asservatæ sunt. Hinc in Primarium Urbis Templum translatæ sunt,& in Sacello ipsi Sancto dicato reconditæ, ubi frequenti, & incredibili totius populi devotione coluntur.

℟. Filiæ Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die solemnitatis,& lætitiæ, alleluia, alleluia. ℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangelium: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est, *de Communi Martyrum tempore Paschali primo loco. Si celebret. extra tempus Pasch. Omnia dicuntur de Communi unius Martyris præter prop. supr. posita.*

DIE XIII. MAII.

In Festo Beati Petri Regalati Confessoris. Semiduplex ad libitum.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic apponuntur.

In Hymno. Iste Confessor, *dicatur*: Meruit supremos laudis honores.

Oratio.

DEus, qui dilectum famulum tuum Petrum carne mortificatum, ad delicias gloriæ tuæ assumere dignatus es: concede propitius, ut ad delectationes,quæ in dextera tua sunt usque in finem, meritis ejus & intercessione pervenire valeamus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus cognomento Regalatus, Vallisoleti in Hispania nobilibus æquè, ac piis parentibus ortus, ab ipsa pueritia non levia dedit futuræ sanctitatis indicia. In illa namque ætate nihil puerile sapiens, coæqualium abstinebat consortio, & in solitariis latitando recessibus, uni vacabat rerum cœlestium contemplationi, jam tunc à Deo in benedictionibus dulcedinis præventus. Flagellis, jejuniis, aliisque pœnarum

generibus se jugiter macerans, carnem intra subjectionem spiritus continebat, virginitatis, quam ad mortem usque servavit, solicitus ad strictiorem vivendi formam se comparans, ea brevi jecit fundamenta, quæ in heroica virtutum mox consurrexere fastigia. Minorum regulam primùm in Patria professus est: deinde in Aquileriano Cœnobio restitutæ observantiæ præcipuus adjutor, & promotor fuit: cujus tam rigidi Instituti primordia avide amplexus, firmiter tenuit, & plenè consummavit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio. v.

SIlentium illi perpetuum, somnus brevissimus, juges ex dono lacrymæ, quibus præcipuè in Sacro conficiendo Mysterio perfundebatur, flagellationes cruentæ, incessus nudis pedibus, vestis tunica una lacera, & hispida, lectus, vel palea, vel humus, jejunium juxta sui Institutoris exemplum ad novem quadragesimas usque protractum, cibusque ut plurimum panis, & aqua. Evangelicæ paupertatis mirificus propugnator, & custos, ob cujus exquisitam observantiam in graves etiam, & frequentes offendit injurias: quas immoto, alacrique animo subiens, divinam pro calumniantibus, & oppugnatoribus exorabat clementiam. Quanto in Deum exardesceret amore, ex eo potissimum apparuit, quòd si aliquos inveniisset leprosos, domum adduceret, eorumque ulcera lingua etiam detergeret. Fratrum regimen subire coactus, omnibus numeris explevit officium, & quos privato jam pridem informarat, publico deindè confirmabat exemplo.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ASperrimum vitæ genus Aquileriæ incœptum, in conventu de Scala Cœli, ad Durii ripam propè Vallisoletum fundato, firmiter stabilivit; unde ad diversas Hispaniæ, Indiarumque Provincias extensum. Annum denique agens sexagesimum sextum, austeritate vitæ confectus, & mortem sibi vicinam præsentiens, Aquileriam perrexit, ut ibi Deo spi-

ri-

ritum redderet, ubi religiosi Instituti sumpsit exordium. Febri correptus, alumnis ad exactam regulæ observantiam cohortatis, ad illa verba: In manus tuas Domine cōmendo spiritum meum, migravit in cœlum pridie Kalendas Aprilis, anno reparatæ salutis millesimo quadrigentesimo quinquagesimo sexto. Cujus viri sanctitatis fama, quæ ubique jam percrebuerat, Regina Catholica Elisabeth permota, solemni indicta processione, & adstantibus nonnullis Episcopis, & Clero, ejus corpus, quod in communi Fratrum repositum fuerat sepultura, in decentiori & nobiliori tumulo reponendum curavit. Quare ex confluentium multitudine, multis inde obtentis beneficiis recedentium, servi Dei cultus mirificè propugnatus est. Quo solemniter à Sacra Rituum Congregatione approbato, Innocentius Papa Undecimus de ipso Missam, & Officium die tertia decima Maii celebrari concessit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium: Sint lumbi vestri præcincti, *ut in eodem Communi Confessoris non Pontificis.*

DIE XV. MAII.

In Festo Sancti Isidori Agricolæ Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic sunt propria.

Capitulum. Jac. 5. à 7.

Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum, & serotinum. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam adventus Domini appropinquavit.

In Hymno. Iste Confessor, *dicatur*: Hac die lætus meruit supremos laudis honores.

Ad Magnificat, Aña. Labores manuum suarum quia manducavit, esurientem implevit bonis Dominus Deus noster, alleluia.

Oratio.

Da nobis quæsumus misericors Deus, beato Isidoro Agricola Confessore tuo intercedente, superbè non sapere; sed ejus meritis, & exemplis placita tibi semper humilitate deservire. Per Dominum,

In primo Nocturno.

De Epistola Beati Jacobi Apostoli.

Lectio i. *Cap.* 5. *à* 7.

PAtientes igitur estote fratres, usque adventum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens, donec accipiat temporaneum, & serotinum. Patientes igitur estote & vos & confirmate corda vestra: quoniam adventus Domini appropinquavit. Nolite ingemiscere fratres in alterutrum, ut non judicemini. Ecce judex ante januam assistit. Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientiæ, Prophetas, qui locuti sunt in nomine Domini.

℟. Euge serve bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui, alleluia. ℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii.

ECce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Job audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator. Ante omnia autẽ, fratres mei, nolite jurare neque per cœlũ, neque per terram, neque aliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub judicio decidatis. Tristatur aliquis vestrum? oret. Æquo animo est? psallat. Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei.

℟. Justus germinavit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum, alleluia. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio iii.

COnfitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis; & oratione oravit ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. Et rursus oravit: & cœlum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.

℟. Iste cognovit justitiam, & vidit mirabilia magna, & exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia règna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ISidorus Agricola, prope Matritum Hispaniæ urbem, in qua natus fuerat, mercede colendis agris conductus, brevi magnarum sibi virtutum eo in exercitio uberrimam segetem paravit. Admirabilis enim Christi, ac Sanctorum imitator, numquam ad opus mané se conferebat, nisi prius Dei regnum studiosè quæreret, Ecclesiasque in ipsius ac Deiparæ honorem dicatas visitaret. Quare cum illius moram agri dominus graviter ferret, atque ex editiore loco quadam die, ut eum liberiùs increparet, Agricolam operiretur, binos Angelos candida veste, duplici boum jugo arantes, mediumque inter illos Isidorum conspexit. Quo miraculo vulgato, magno deinceps in honore, tàm apud herum, quàm apud cœteros homines haberi cœpit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CHaritate in pauperes adeò flagravit, ut mercedem quam laboribus parabat, egentibus erogaret. Quin etiam cùm aliquando ad commune cum reliquis confratribus prandium plurimos pauperes adduxisset, nihilque aliud, prandio scilicet finito, quàm pulmenti partem sibi reservatam reperisset; illam vir Dei, fide singulari fretus, ità distribuit, ut mirabiliter aucta, iis omnibus alendis, saturandisque sufficeret. Illud etiam inter cætera mirandum quòd per æstivos calores, ad extinguendam in agro sitim, aquæ potum hero flagitante, cùm nullibi scateret, Isidorus stimulo, quem gerebat humo, percussa, uberem ex ea, & perennem ad hæc usque tempora fontem elicuit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

IGitur sanctitate clarus, cùm ad ultimam senectutem perveniisset, obdormivit in Domino, & in cœmeterio sancti Andreæ sepultus, tamdiu ibi jacuit, quoad cives de ipsius corpore honestiùs in Ecclesia collocando divinitùs moniti, illud in loculo integrum atque adeò incorruptum invenerunt, ut ex eo suavissimus odor, qui

hac

hac etiam tempestate perdurat, efflaret. Sanctum corpus in Ecclesiam translatum, & in editiore loco situm, maximis Deus miraculis illustravit. Quorum beneficientiam non semel, tám ipsa Matriti civitas, quàm etiam cætera Hispaniæ loca, ope ipsius implorata, persenserunt. Quem postremò post annos ferè quadringentos fama sanctitatis ac miraculis illustrem Gregorius Decimus quintus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum me ex omnibus gentibus, alleluia: ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 15. *à*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Lib. 7. *Reg. Epist.* 32.

PEr semetipsum Veritas dicit: Pater meus agricola est: & omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum; omnem verò qui fert fructum, purgavit eum, ut fructum plus afferat. Palmes enim infructuosus tollitur, quia peccator funditùs eradicatur. Palmes verò fructuosus purgari dicitur, quia per disciplinam reciditur, ut ad uberiorem gratiam perducatur. Sic enim spicarum grana tribulis attrita, aristis & daleis mundantur. Sic olivæ prælo pressæ in olei pinguedinem defluunt. Sic botri vinearum pressi calcibus in vinum liquescunt.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ex eodem Tractatu in septem Psalmos Pœnitent. ad 6. *Psalm.*

QUi manet in Verbo, non fraudatur à regno. Aliter namque fructum facere non possumus, nisi in eo maneamus. Ideòque ait: Manete in me, & ego in vobis. Ubi enim manendum nisi in ipso? Deficient domus, palatia corruent, destruentur civitates, ab imis sedibus turris evellentur; Verbum autem Domini ma-

manet in æternum. Maneamus ergo in eo, qui manet in æternum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis, allelua. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

NOn sequamur vanitatem deserentes veritatem, nec contristemur sicut cæteri, qui spem non habent; sed sustineamus eum. Et si moram fecerit, expectemus, ne contingat nobis, quod per Prophetam dicitur: Væ his, qui perdiderunt sustinentiam. Quicumque mundanæ adversitatis fractus molestiis, diabolicæ tentationis infestatione dejectus, à spe cœlestium promissionum decideris, sustinentiæ, quam prius habuerat, mercedem amittet. Qui verò sustinebit, magnam reportabit remunerationem.

AD LAUDES,

& per Horas, *Aña. de Communi.*

Capitulum. Jac. 5. *à* 7.

ECce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum, & serotinum. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam adventus Domini appropinquavit.

Ad Benedictus, Aña.

Exiit qui seminat seminare semen suum, & aliud cecidit in terram bonam, & ortum fecit fructum centuplum, alleluia.

Oratio.

DA nobis, quæsumus misericors Deus, beato Isidoro Agricola Confessore tuo intercedente, superbè non sapere: sed ejus meritis, & exemplis placita tibi semper humilitate deservire. Per Dominum.

Ad Tertiam, Aña.

Euge serve bone. *Capitum.* Ecce agricola, *ut suprà.*

Ad Sextam, Aña. Fidelis servus.

Capitulum. Jac. cap. 5. *v.* 11.

ECce beatificamus eos qui sustinuerunt. Sufferentiam Job audisti, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator.

Ad Nonam, Aña. Serve bone.

Capitulum. Jac. cap. 5. *d.* 16.

MUltum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis: & oratione oravit, ut non plueret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursus oravit, & cœlum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.

In secudis Vesperis, omnia ut primis. ℣. Justum. *Ad Ma-*

gnificat. Aña. Ecce homo agricola iſte fuit, quoniam Adam exemplum ejus ab adoleſcentia ſua, ad ſerviendum Deo viventi, alleluia.

DIE XV. MAII.

In Feſto S. Indaletii Epiſcopi, & Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Paſch. præter ſeq.

Oratio.

DEus, qui nobis, ad primitias fidei propagandas, Beatum Indaletium Martyrem tuum, atque Pontificem tribuere dignatus es; da quæſumus, ut quem feſtivo veneramur obſequio, ejus intercedentibus meritis æterna gaudia conſequamur. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

INdaletius, cujus illuſtre nomen variis Eccleſiæ faſtis reperitur inſcripum, unus fuit è ſeptem præcipuis Sancti Jacobi Apoſtoli diſcipulis, qui à Beato Petro Epiſcopi poſtmodum ordinati, & in Hiſpaniam ad ſeminandum Dei verbum directi, primas ibidem Epiſcopales Sedes fundaverunt: Is ergo unà cum Sociis, Torquato, Cteſiphonte, Secundo, Cæcilio, Heſychio, & Euphraſio laborioſiſsimum onus convertendi ad Fidem Gentes, veterum errorum alioqui tenaciſsimas, alacri, gaudentique animo ſuſcepit: quas illi fideliter ſperabant à jugo diaboli, Divina virtute, ſolvendas, quantum validiùs Ethnicæ ſuperſtitionis nexibus ligabantur. Inclyti ergo Chriſti Athletæ, cùm poſt magna, & ardua itinera Accim ſuperioris Bœticæ Urbem perveniſſent, vires aliquantum, prope ipſam refecturi, quieſcebant, quo nimirùm die Paganorum multitudo illis, qui putantur Dii, & non ſunt, ſacrilegum, ſolemni pompa, feſtum celebrabat. Cùm autem aliquos ex diſcipulis ad emendos cibos in Urbem miſiſſent, barbara gens, diabolico furore acta, irruit in Servos Dei, quos fuga ſe committentes, uſque ad amnem non longè fluentem perſecuta eſt.

℟. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia ſempiterna erit ſuper capita eorum, gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

POns ſuper flumen erat miræ altitudinis, ac tantæ firmitatis, ut nulli ævo ceſurus videretur, quem cùm Sancti Antiſtites eſſent ingreſi, numeroſa perſecutorum turma, ſæ-

fævum in ipsos impetum faciens, ascendebat. Sed ecce repentè Divinæ virtutis auxilium. Statim enim ac Sancti Viri transierunt, ingens illa, & elata moles cum furentium hominum multitudine, horribili strepitu, in profluentem corruit. Cæteri verò tanti miraculi evidentia territi, in se ipsos reverti cæperunt; ac furore in reverentiam conversò, ad Servos Dei accurrentes, ut apud ipsos manerent, invitabant; quo in officio pietatis cæteris præfulsit Matrona de ordine Senatorio, Luparia nomine, quæ inspirante Deo, Sacros Antistites benignè excepit, ab ipsisque Fide instructa, & baptizata, ædiculam pro Sacris Christianorum extruxit; atque copiosam segetem inde in horrea Domini invehentes, Torquatumque ibi primum loci Episcopum relinquentes, cæteri ad opus Apostolici ministerii alibi exercendum progressi sunt.

℟. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Lectio. vi

INdaletius autem Urcum finitimam, & olim magnitudine celebrem Civitatem erudiendam suscepit, ibique Sedem figens, innumeros filios, vitæ sanctitate, & verbi virtute, Christo per Evangelium genuit. Ex quo mirè per totam regionem Religio Christiana, ejectis gentium idolis, propagata est. Ipse autem multis confectus ærumnis, ac immensis superatis laboribus, pro confessione Christi, & Fidei Christianæ propagatione, meritis plenus, ac miraculorum gloria illustris obdormivit in Domino. Corpus ejus ibidem à Christianis religiosissimè sepultum, post generalem Hispaniæ devastationem, ad Monasterium Sancti Joannis Baptistæ, quod à Pina vocant, in Aragoniæ Regno, Divina providentia, translatum, & honorificentissimè tumulatum fuit. Sedes autē, nova prope Urcum structa Urbe, quam modò Almeriam vocant, Catholicorum Regum pietate, restituta est; ac Indaletium, ut primum ejus Fundatorem, ac præcipuum Urbis, & Diœcesis Patronum, summa omnes devotione venerantur. Ad cujus augmentum Clemens Duodecimus, Pontifex Maximus, ut acta ejusmodi in ejus Festo legerentur, benignè indulsit.

℟. Filiæ Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. ℣. Quoniam

confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

In 3. Noct. Homilia S. Aug. Episc. in Evang. Ego sum vitis vera, *de eod. Comm. Martyrum Temp. Paschal. Si celebretur extra Temp. Pasch. omnia dic. de Communi unius Martyris præter suprapositа.*

DIE XV. MAII.

Vel prima die non impedita.
In festo S. Torquati Episcopi, & Martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum Tempore Pasch præter illa, quæ hic assignantur propria.

In primis Vesp. ad Magnificat, Aña. Gaude felix Accitana civitas, quia in tè recepisti Beatum Torquatum, fidem Christi prædicantem, alleluia.

Oratio.

DEus, qui nos per beatum Torquatum Martyrem tuum atque Pontificem, ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

QUo tempore primam in Christianos persecutionem Nero immanissimus Imperator excitavit, beatissimi Apostoli Petrus & Paulus, Torquatum, Ctesiphontem, Secundum, Indaletium, Cæcilium, Hesychium, & Euphrasium, beati Jacobi Apostoli discipulos, Episcopos Romæ ordinarunt, & ad prædicandum Christi Evangelium in Hispaniam miserunt. Cùm autem ad eam Provinciam perveniissent, propè Accitanam urbem, in viridi campo ut longitudine itineris lassati aliquantulum quiescerent, constituerunt. Cùmque ad Civitatem, victus emendi causa, aliquos misissent: pagani, qui tunc fortè deorum suorum festa debacchantes peragebant, visis diversi habitus, ac religionis peregrinis hominibus, in eos furentes prosiliunt, & ad Sanctos pervenientes, omnes pariter in fugam actos, usque ad flumen prosequuntur.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lec-

Lectio v.

SEd ut viri Dei pontem pertransierunt, pons, qui miræ magnitudinis, & firmissimus erat, concidit: & gentilium multitudinem Sanctos persequentem pariter oppressit, ac demersit in aquas. Quo miraculo accolæ territi eos posteà revocare, & in honore habere cœperunt. In primis Luparia quædam præclara mulier benignè illos susceptit, atque ab his fidem edocta, in oratorio, quod ipsa construxerat, baptizata est. Cujus exemplo quamplurimi in Christum credentes, relictis idolis, Baptismi sacramentum susceperunt.

℟. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

HUjus igitur urbis (quæ tunc prima Christi Domini fidem in Hispania recepit) beatus Torquatus Episcopus designatus est: ac cæteris ad alias Hispaniæ terras abeuntibus, ipse Acci remansit, ubi multis pro Christo perfunctus laboribus, demùm Martyr occubuit. Ejus corpus in eadem urbe (quæ nunc Gaudix appellatur) primò sepultum est. Juxta cujus sepulchrum olim arbor olivæ erat, quæ in natali Martyris florebat, simulque fructus uberes emittebat: è quibus oleum expressum ad varios morbos curandos adhibebatur. Indè in Calæciam translatum, in quodam cœnobio Ordinis sancti Benedicti condigno honore asservatur. Sodales sancti Torquati, & ipsi in variis urbibus Episcopi constituti, Christi Evangelium prædicarunt, & in eis quieverunt: Cteſiphon Vergii, Secundus Abulæ, Indalecius Urci, Cæcilius Illiberi, Hesychius Cartejæ, Euphrasius Illiturgi, quorum corpora ad alias posteà Hispaniæ urbes translata sunt.

℟. Filiæ Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. ℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

In 3. Noct. Homil. S. Aug. Episc. in Evang. Ego sum vitis vera, *de Communi Mar. Tempore Paschali.*

Ad Benedictus, Aña:

DUm beatus Torquatus sanctum Jesu Christi Evangelium Accitanis prædicaret: nobilis matrona, Luparia nomine, fidem Christi susceptit: ad cujus exemplum magna pars civitatis baptizata est, alleluia.

In

In 2. Vesperis ad Magnificat, Aña.

BEatus Antistes Torquatus, in civitate Accitana à paganis necatus, illustre fidei testimonium Christo Domino reddidit, alleluia, alleluia.

Si hoc festum celebretur extra Tempus Pasch. omnia dicuntur de Comm. unius Martyr. præter supraposita.

DIE XVI. MAII.

In Festo Sancti Ubaldi Episcopi, & Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. præter ea, que sequuntur.

Oratio.

AUxilium tuum nobis, Domine, quæsumus, placatus impende: & intercessione beati Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis contra omnes diaboli nequitias dexteram super nos tuæ propitiationis extende. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

UBaldus, Eugubii in Umbria nobili genere natus, à primis annis pietate, & litteris egregiè est institutus. Jamque adolescens, ut uxorem duceret, sæpè tentatus, numquam tamen à proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus patrimonium suum pauperibus, & Ecclesiis distribuit: & Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquandiu sanctissimè vixit. Cujus sanctitatis opinione evulgata, ab Honorio Secundo Summo Pontifice Ecclesiæ Eugubinæ præficitur, & Episcopalis consecrationis munere decoratur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

AD suam itaque revertens Ecclesiam, cùm de consueta vivendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eò magis eminere cœpit, quò efficaciùs aliorum etiam salutem verbo, & exemplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo aspero & pauperrimo, Crucis mortificationem jugiter in suo corpore circumferebat, dum inexplebili orationis studio spiritum quotidiè recrearet. Hinc admirabilem illam mansuetudinem est adeptus, qua gravissimas injurias,

rias, & contumelias non modò æquanimiter tulit, verùm etiam mirifico dilectionis affectu persecutores suos omni benignitatis testimonio complectebatur. ℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Biennio antequam ex hac vita migraret, cum diutinis afflictaretur infirmitatibus, inter acerbissimos corporis cruciatus, velut aurum in fornace purgatum, Deo gratias indesinenter agebat. Adveniente autem sacro Pentecostes die, cùm multis annis Ecclesiam sibi commissam summa cum laude gubernasset, sanctis operibus ac miraculis clarus quievit in pace : Quem Cœlestinus Papa Tertius in Sanctorum numerum retulit. Ejus virtus præcipuè in effugandis spiritibus immundis elucet. Corpus verò per tot sæcula incorruptum magna fidelium veneratione in patria colitur, quam non semel à præsenti discrimine liberavit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium: Homo peregrè proficiscens, *ut in eodem Communi.*

DIE XVI. MAII.

In Festo S. Joannis Nepomuceni Martyris. Semiduplex in Regnis Hispaniarum.

Omnia de Communi Martyr. temp. Pasch. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silencium, nova Ecclesiam tuam martyrii corona decorasti; da nobis ejus intercessione, & exemplo linguam caute custodire, ac omnia potius mala, quàm animæ detrimentum, in hoc sæculo tolerare. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Nepomuceni Bohemiæ Oppido, undè Nepomuceni cognomen duxit, à parentibus ætate provectis, non sine futuræ Sanctitatis præsagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter colluccentibus,

bus, ortus est. Cùm infans in gravem morbum incidisset, Beatæ Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, è vitæ periculo evasit incolumis. Egregia indole, piaque institutione cœlestibus indiciis obsequente, inter sanctas, religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus: Pragæ verò gravioribus disciplinis excultus, Philosophiæ, Theologiæ, Sacrorumque Canonum Magisterium, & lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque à scientia Sanctorum ad lucra animarum ritè comparatus ministerio Verbi Dei se penitus addixit. Cùm igitur in vitiis extirpandis, & revocandis in viam salutis errantibus eloquentia, & pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram Rege Uvenceslao Quarto prædicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Joannis suasu multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit, dignitates, Dei Servus, ne à Divini Verbi præconio avocaretur, constantissimè recusavit.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine,* Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

REgiis illum eleemosynis in pauperes erogandis præfectum, Joanna Regina conscientiæ sibi moderatorem adscivit. Cùm autem Uvenceslaus ab Officio, institutoque decessisset, atque in vitia præceps abriperetur; piæ autem conjugis obtestationes, & monita gravatè ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio Sacerdoti credita Reginæ arcana sibi à Joanne panderentur. At Dei Minister blanditiis primùm, tormentis deindè, & carceris squalore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Uvenceslai animum, cum ab execrando proposito, nec humana, nec Divina jura deterrerent, supremum agonem, quem instare sibi Athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscurè prænuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, cœleste præ-

præsidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vesperi revertentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis Rex è fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementiùs urgeret, & proximam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Joannes invicta constantia terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen, Pragam inter fluens, noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

℟. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. ℣. Judicabit Dominus populum suum, & servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

SAcrilegum facinus clàm patratum, & Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis superna tantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie manè Corpus elatum, Canonici deinde Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemni pompa intulerunt, & sepulturæ mandarunt. Cùm autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipuè, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demùm ampliùs tercentos, in juridica recognitione corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, & vivida reperta est; quæ sexto post anno Judicibus à Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, & subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis ritè probatis Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, die decima nona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono primum hunc Sacramentalis Sigilli assertorem, Arcani fidem sanguine obsignantem Sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

℟. Filiæ Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. ℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

Lect. 3. Noct. de Homilia S. Hilarii Episc. super Evang. Nihil est opertum, *ut in Festo S. Policarpi die 26. Januarii.*

Si celebr. extra tempus Pasch. omnia dicuntur de Communi unius Martyris præter propr. supraposita.

DIE XVII. MAII.

In festo S. Paschalis Baylon Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confes. non Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti: concede propitius; ut quam ille ex hoc Divino convivio spiritus percepit pinguedinem, eamdem & nos percipere mereamur. Qui vivis & regnas.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PAschalis Baylon, pauperibus piisque parentibus in Oppiddo Turris Formosæ Seguntinæ Diœcesis in Aragonia natus, à teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cœlestium apprimè studiosam, pueritiam atque adolescentiam in gregis custodia transegit; quam ille vivendi rationem ideò præcipuè diligebat, quòd humilitati fovendæ, ac innocentiæ conservandæ in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantaque apud coævos & socios florebat auctoritate & gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens & magister maximo studio coleretur, ac amaretur: Beatus etiam tum à plerisque appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio. v.

QUi verò in sæculo, terra nempe deserta, & inaquosa, adeò feliciter adoleverat, flos convallium plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitæ severioris instituto, atque in Ordine Minorum strictioris Observantiæ Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suã, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei, magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam Seraphicæ perfectionis exemplar ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili

ser-

seruientivm gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans ardua quæque, & abjecta domùs ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, & exercebat humilitate, ac pacientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redegit, spiritum verò assidua sui abnegatione ferventiorem in dies ad austeriora extendebat.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DEiparam Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicaverat, tamquam Matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porrò erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum difficilè dictu est, quàm ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro ad sacræ Hostiæ elevationem bis oculos reseravit, & clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter hæreticos publicè, palamque professus, multa & gravia ob eam causam perpessus est: crebrò etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpè inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore cœlestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, & illitteratus de mysteriis Fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus eadem, qua prædixerat hora, feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem quo natus fuerat, Festo Pentecostes recurrente annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus, aliisque virturibus insignem, ac miraculis tam in vita, quàm post mortem clarum, Paulus Quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, alleluia: ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna.

Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo tempore respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine cœli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua. Homilia Sancti Gregorii Papæ.

In Job lib. 14. *Cap.* 11.

AUdiant simul omnes: Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Audiāt omnes: Immundus est apud Deum omnis, qui exaltat cor suum. Audiant omnes: Quid superbis terra & cinis? Contra hujus languoris pestem audiamus cuncti, quid magistra veritas docet, dicens: Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde. Ad hoc namque Unigenitus Dei Filius formam infirmitatis nostræ suscepit; ad hoc invisibilis, non solùm visibilis, sed etiam despectus apparuit; ad hoc contumeliarum ludibria, irrisionum opprobria, passionumque tormenta toleravit, ut superbum non esse hominem doceret humilis Deus.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

QUanta ergo humilitatis virtus est, propter quam solam veraciter edocendam is, qui sine æstimatione magnus est, usque ad passionem factus est parvus! Quia enim originem perditioni nostræ superbia præbuit diaboli, instrumētum redemptionis nostrę inventa est humilitas Dei. Hostis quippè noster magnus inter omnia conditus, videri super omnia voluit elatus. Redēptor autem noster magnus manens super omnia, fieri inter omnia dignatus est parvus. Quia igitur Redemptor noster corda regit humilium, & Leviathan iste rex dicitur superborum; apertè cognoscimus, quòd evidentissimum reproborum signum superbia est; at contrà humilitas electorum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis, alleluia. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lec-

Lectio ix.

CUm ergo quam quisque habeat, cognoscitur; sub quo rege militet, invenitur. Unusquisque enim quasi quemdam titulum portat operis, quo facile ostendat sub cujus serviat potestate rectoris. Unde & per Evangelium dicitur: Ex fructibus eorum cognoscetis eos. Ne igitur nos Leviathan istius membra, vel mira faciendo fallerent, apertum signum Dominus, quo deprehendi valeat, demonstravit, dicens: Ipse est rex super universos filios superbiæ. Qui etsi quando fictam speciem humilitatis assumunt, semetipsos tamen celare in omnibus nequaquam possunt: quia eorum superbia diu latere non sustinens, cúm ex alia tegitur, ex alia actione denudatur. Qui vero sub rege humilitatis militant, semper pavidi, atque ex omni latere circunspecti, adversum jacula elationis pugnant, & quasi contra venientes ictus solùm magis in suo corpore oculum custodiunt, dum in semetipsis principaliter humilitatem tuentur.

DIE XXIV. MAII.

In Festo S. Joannis Francisci Regis, è Societate Jesu.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Confess. non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

In Hymn. Vesp. Meruit supremos.

Oratio.

DEus, qui ad plurimos pro salute animarum perferendos labores Beatum Joannem Franciscum Confessorem tuum mirabili charitate, & invicta patientia decorasti: concede propitius, ut ejus exemplis instructi, & intercessionibus adjuti æternæ vitæ præmia consequamur. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes Franciscus Regis nobili genere natus in Oppidulo Narbonensis Galliæ, cui nomen Fonscoopertus, eximiæ sanctitatis à teneris annis indicia præbuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, & modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosæ anno ætatis decimo nono, humilitate, obedientia, charitate, odio sui, cæterisque vitæ religiosæ virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandæ animarum saluti penitus devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum, & Forensium montes, & ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibusque ferè perpetuis horridos, eo-

eorumque colonos inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles suscepit excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines, aut calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad Catholicam Fidem, & ad Christianam pietatem traduxerit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CAmpestribus Missionibus hyberno tempore perfunctus, æstivo revertebatur Anicium, ibique in nosocomiis, & in carceribus, in privatis ædibus, in compitis, ac Templis omne hominum genus omnibus omnia factus, sublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique subsidiis, præsertim cùm sæviret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, sustentabat: Unde illi Patris pruperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus, & perditis præsertim mulierculis, è vitiorum cœno educendis, vix credibile est, quot probra, ludibriaque pertulerit, erecto semper, & alacri vulto imperterritus, licèt gladiis jugulo sæpè admotis, alapis ori impactis, & fustibus corpori. Grassante peste, infirmos eo morbo laborantes sedulo invisens, ardenti reficiebat charitate. Erga alios blandus, ac beneficus, in se ipso sæviebat acerrimè, asperis ciliciis, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, somnum breviter in nuda tabula, aut humi carpens, semper abstemius, vilissimoque semper victitans cibo, & adeò tenui, ut arcendæ morti potiùs, quam sustentandæ vitæ sufficeret.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DIvino amore sic erat incensus, ut illum unum spirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat, cœlestibus affluens deliciis, & extra se sæpè raptus. Rem divinam ea animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut sacrum, quo effervescebat, ignem, etiam in adstantes diffunderet. Miraculis, aliisque donis supernaturalibus mirè claruit. Tandem vocatus ad præmia laborum, in Viennensis

Dioc.

Diœcesis pago, cui nomen est Laloveſcus, coreptus lethali morbo ex laboribus contracto, cùm sæviret hyems frigidissima, cœlestibus recreatus illustrationibus, ad æterna gaudia invitatus, spiritum Creatori reddidit, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, die trigesima prima Decembris, vitę suæ quadragesimo quarto. Ejus sepulchrum incredibili populorum, per asperrimos montes undique confluentium, concursu, ob sanctitatis, & miraculorum famam, quæ maximè percrebescebat, summa devotione est frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens Undecimus Pontifex Maximus, Joannem Franciscum Beatorum fastis solemni ritu adscripsit vigesima quarta Maii anno millesimo septingentesimo decimo sexto, ea die ejusdem celebrandæ festivitati assignata.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia S. Greg. Pap. in Evangelium: Sint lumbi vestri præcincti, *de eodem Communi.*

DIE XXV. MAII:

In Festo S. Gregorii VII. Papæ, & Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus in te sperantium fortitudo, qui Beatum Gregorium Confessorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate, virtute constantiæ roborasti: da nobis ejus exemplo, & intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

GRegorius Papa Septimus, antea Hildebrandus, Saonæ in Etruria natus, doctrina, sanctitate, omniumque virtutum genere, cum in primis nobilis, mirificè universam Dei illustravit Ecclesiam. Cùm parvulus ad Fabri ligna edolantis pedes, jam litterarum inscius, luderet, ex rejectis tamen segmentis, illa Davidici elementa oraculi: Dominabitur à mari usque ad mare; casu formasse narratur, manum pueri ductante Numine: quo significaretur ejus fore amplissimam in Mundo auctoritatem. Romam deinde profectus sub protectione Sancti Petri educatus

est,

est. Juvenis Ecclesiæ libertatem à laicis oppressam, ac depravatos Ecclesiasticorum mores vehementiùs dolens, in Cluniacensi Monasterio, ubi sub Regula Sancti Benedicti austerioris vitæ observantia eo tempore maximè vigebat, Monachi habitum induens, tanto pietatis ardore Divnæ Majestati deserviebat, ut à Sanctis ejusdem Cœnobii Patribus Prior sit electus. Sed divina providentia majore de eo disponente, in salutem plurimorum Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primum Monasterii S. Pauli extra muros Urbis electus, ac postmodum Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus, sub Summis Pontificibus, Leone Nono, Victore Secúdo, Stephano Nono, Nicolao Secundo præcipuis muneribus, & legationibus perfunctus est, sanctissimi, & purissimi consilii vir à Beato Petro Damiano nuncupatus. A Victore Papa Secundo, Legatus à Latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum simoniaca labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adegit. Berengarium in Concilio Turonensi ad iteratam hæresis abjurationem compulit. Cadolai quoque schisma sua virtute compressit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

MOrtuo Alexandro Secundo, invitus, & mærens unanimi omnium consensu decimo Kalendas Maii, anno Christi millesimo septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sicut Sol effulsit in Domo Dei; nam potens opere, & sermone, Ecclesiasticæ disciplinæ reparandæ, Fidei propagandæ, libertati Ecclesiæ restituendæ, extirpandis erroribus, corruptelis tanto studio incubuit, ut ex Apostolorum ætate nullus Pontificum fuisse traditur, qui majores pro Ecclesia Dei labores, molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acrius pugnaverit. Aliquot Provincias à Simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eumdem Henricum in profundum malorum prolapsum Fidelium communione, regnoque privavit, atque subditos populos fidei ei data liberavit.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de ple-

plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

DUm Missarum Solemnia perageret, visa est viris piis Columba è cœlo delapsa humero ejus dextro insidens alis extensis caput ejus velare, quo significatum est, Spiritus Sancti afflatu, non humanæ prudentiæ rationibus ipsum duci in Ecclesiæ regimine. Cum ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostibus incendium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem à Roberto Guiscardo Duce Northmano ereptus, Casinum se contulit; atque indè Salernum ad dedicandam Ecclesiam Sancti Matthæi Apostoli contendit. Cum aliquando in ea Civitate sermonem habuisset ad Populum, ærumnis confectus, in morbum incidit, quo se interiturum præscivit. Postrema morientis Gregorii verba fuere : Dilexi justitiam, & odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortitèr sustinuit, vel multis coactis in Urbe Synodis sapienter constituit, vir verè Sanctus, criminum vindex, & acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim migravit in Cœlum anno salutis millesimo octogesimo quinto pluribus in vita, & post mortem miraculis clarus, ejusque Sacrum corpus in Cathedrali Basilica Salernitana est honorificè conditum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tercio Nocturno Homilia S. Hilarii Episcopi in Evangelium : Vigilate quia nescitis, *ut in Communi Conf. Pont. 2. loco. Nona Lectio, & com. de S. Urbano Pap. & Mart.*

DIE XXX. MAII.

In Festo S. Ferdinandi, Regis Hispaniæ. Confessoris. Duplex primæ Classis, cum Octava.

Pro omnibus Regnis, ac Dominiis Regi Hispaniarum subjectis. Ex concess. SS. D. N. Benedicti XIV. sub die 1. *Martii* 1749.

Omnia ut in Breviario Romano.

Per totam Octavam S. Ferdinandi, fit de Festis occurrentibus,

tibus, cum comm. Octav. juxta Rubricas generales.

In die Festi. Lect. 1. Nocturn. *sunt*: Justus, si morte, *de com.*

DIE XXXI. MAII.

SECUNDA DIE INFRAOCTAV.

S. Ferdinandi.

Omnia dicuntur, ut in die Festi præter Lect. 1. Nocturn. quæ dicuntur de Scriptura occurrente. & Lect. 2. & 3. Nocturn. quæ dicuntur, ut infra notantur.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Beati Ferdinandi dies, cujus festivitatem, &c. *ut in comm. Conf. non Pontif. 1. loco.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Ex Serm. de Confessor.

SI non omnes possunt implere, quod Dominus ait: Vendite quæ possidetis, illud tamen, quod adjecit, dicens: Dare eleemosynam, omnibus est possibile; si adsit bona voluntas; omnibus facilè, si non adsit dira cupiditas: omnibus salubre, si ferveat charitas, cunctis debet esse commune, ut omnibus donetur æterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit à Domino, ut omnia, quæ in mundo sunt, cœlestis regni amore contemnat, quæ habet, vendat, & egenis expendat; qui verò tantæ virtutis nondum est, de his, quæ habet, in quantum habet, eleemosynam faciat.

℟. Iste est, &c.

Lectio viii.

PErfectus possideat primum virtutis locum, imperfectus saltem perveniat ad secundum. Efficiatur ille glorioso dignus, sit iste laudabiliter largus. Sit ille sanctæ paupertatis ardentissimus amator, sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apud Deum patronos pauperes, quos ille se gaudet virtutis habere consortes. sit ille talis, qui cum Domino judicaturus sedeat, sit iste talis, qui ad dexteram judicandus assistat. Sit ille talis, qui æterna tabernacula perpetuò jure possideat, sit iste talis, quem ille recipiat.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

THesaurum nostrum, fratres, in cœlis ponamus, ut etiam cor nostrum in cœlis ha-

habere posſimus. Neceſſe eſt enim, ut quo præceſſerit dilectionis theſaurus, illuc etiam cògitationis ſequatur affectus. Ideò veritas ait: Ubi enim theſaurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit. Ut ergo in cælis theſaurizemus, cœleſtia diligamus. Vis noſſe, ubi theſaurizas? attende quid amas. Vis noſſe quid amas? attende quid cogitas. Ita fiet, ut theſaurum tuum ex tuo amore cognoſcas, & amorem tuum judicio tuæ cogitationis intelligas.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commemoratio S. Petronillæ Virg.

DIE I. JUNII.

Tertia die Infraoctav. S. Ferdinandi.

In ſecundo Nocturno.

De Sermone Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Lectio iv.

De S. Philogonio, ante med.

AD hanc beatam requiem tranſiit Beatus Ferdinandus, quænam igitur oratio par ſit viri laudibus, quem Deus tam felici ſorte dignatus eſt? Non eſt ulla. Sed age, dic mihi, num idcircò ſilebimus? Et cujus rei gratia convenimus? An dicemus non haud poſſe magnitudinem geſtorum oratione conſequi? Atqui ob hoc ipſum neceſſe eſt dicere, quandòquidem hæc eſt præcipua laudum illius pars, quod factis verba æquiparari non poſſint. Nam, quorum benefacta naturam etiam ſeperant mortalem, perſpicuum eſt, quod horum laudes excedunt linguam humanam. Haud tamen ob id aſpernabitur officium noſtrum, quod pro viribus præſtamus, ſed ſuum imitabitur Dominum; ſiquidem, & illæ viduæ duos tantum obolos dejicienti in gazophylacium, non tantum duorum obolorum mercedem, ſed multò ampliùs reddidit.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

PRoinde quamvis noſtræ facultates exiguæ ſint, minimique prætii, attamen, quæ poſſumus, offerimus. Ea licèt non reſpondeant magnitudini meritorum animæ præclari, juſtique Ferdinandi, tamen hoc ipſum celſitudinis illius maximum fuerit argumentum, quòd nec puſilla repellat, ſed idem faciat, quod ſolent divites: ſiquidem illi, cum acceperint à tenuibus exigua, quibus non egent, ſua viciſsim apponunt, remunerantes eos, qui, quod poterant, obtulerint. Itidem, & hic, cùm acceperit à nobis laudem verbis peractam, qua nequaquam eget, redonabit no-

bis per ipsa facta benedictionem, qua semper uti possimus.
℟. Amavit eum, &c.

Lectio. vi

UNdè igitur laudationem illius auspicabimur? An à magistratu, quem spiritus illi tradidit gratia? Nam mundani Magistratus nequaquam possunt Christianorum demõstrare virtutes, quin potiùs frequenter habent accusationem malitiæ. Quam ob causam? Quoniam,& solicitudines amicorum, & circumcursationes, & adulationes, aliaque permulta his fœdiora tales magistratus solent consiliare. Cæterum,ubi Deus suo suffragio designarit aliquem, incorruptum suffragium, alienum ab omni suspicione judicium,iudubitata fuerit delecti comprobatio propter ejus, qui delegit auctoritatem.
℟. Iste homo, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Ex Serm. 22.

PRæmia statuuntur iis semper, quibus certamina dura proponuntur: ac pro magnitudine certaminis, præmii proponitur magnitudo. Hinc est, quòd discipulis suis Christus regnum ponit in præmio, ut in certamine non cedant periculis, non timori. Pericula despicit, qui tendit ad regnum: victoriæ cupidus nescit timere. Nolite timere, inquit, pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Grex pusillus mundo, magnus Deo: pusillus, quia glorioso vocat eos, quos instituit ad ovium innocentiam, & mansuetudinem Christianam.
℟. Iste est, &c.

Lectio. viii.

ADjecit quid faciendum sit regnaturis: Vendite, quæ possidetis. Non potest dominari omnibus, nisi is, qui propriis non tenetur. Dejectæ mentis est, qui familiaris rei meminit, cùm vocatur ad regnum; jacens animus plebejus nummulum thesauris regalibus anteponit. Pauper sensus parvis incubans, perdit magna: & inhians temporalibus, deserit sempiterna. Homo, tali monitu Christus te ditare voluit, non nudare; ma-

manere tibi tua voluit, non perire: perpetuari, non vacuari sacculos imperavit: jussit te transferre, non perdere.
℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

PLus consilio patris agit, quàm jure dominantis. Inter insidias latronum, & tinearum morsus, quare tua recondas, objurgat: pervigiles noctes, dies anxios, solicita tempora ne tibi ipse facias, commoneris. Auri custos, servator argenti, securitatem non habet, nescit quietem; & cui deest securitas, quies periit; pœna divis est ille, non censu. Thesaurum non deficientem in cœlis: hoc est dicere: Ubi ego sum, ibi ponite: date mihi, ego servo. Homo, da Patri, crede Deo: quia, & hæredi Pater, & Deus homini creditum non negabit: tenere tua non potest, quia sua dedit.
Te Deum laudamus.

In Vesp. fit comm. Ss. Marcellini, Petri, atque Erasmi Mart. secundum diversitatem temporis.
Oratio, ut in Breviario.

DIE II. JUNII.

Quarta die Infraoctav. S. Ferdinandi.

In secundo Nocturno.
De Sermone Sancti Joannis Chrysostomi.
Undè suprà, paulò post.
Lectio iv.

QUantùm autem sit pietatis argumentum, quòd Deus illum tantò magistratu dignum judicarit, audi: Christus excitatus à morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset: Petre amas me? isque respondisset: Tu Domine scis, quòd amo te, dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non solùm ut nobis certissimè declararet, quantoperè ipsum diligeret Petrus: verùm etiam, ut palàm faceret, quantam haberet benevolentiâ erga suas oves. Itaque, si quis voluerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, publicam quærat utilitatem, fratrum suorum saluti prospiciat.
℟. Honestum, fecit, &c.

Lectio v.

NUllum enim officium hoc Deo charius est, & ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetivit te Satanas, ut cribraret te tamquam triticum, sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus solicitudinis, curæque præmium mihi respondis? eamdem curam, quam nobis impendit, reposcit.

scit. Nam & tu inquit, aliquando conversus confirma fratres tuos. Neque prorsus alia res est, quæ perinde declaret, doceatque, quis sit fidelis, & amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illorum salute gerat solicitudinem.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

HÆc omnes audiant, & monachi, qui montium occuparunt cacumina, quique modis omnibus se ipsos mundo crucifixerunt, quo pro viribus Ecclesiarum præfectos adjuvent, horumque curas leniant precibus, concordia, charitate; scientes, quòd nisi modis omnibus opitulentur iis, qui tot periculis objiciuntur, per gratiam Dei, totque negotiorum curas sustinent, quibuscumque possunt rationibus auxilientur, quamquam procul habitantes, & victus sors ipsis periisset, & tota in scopulum impegisset sapientia.

℟. Iste homo, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Serm. 23.

AUdistis hodiè, quemadmodum Dominus pastoreli jubilo clangorem tubæ cœlestis adjunxit, ut diu inclinatas ovium mentes ad divina tolleret, cœleste protinùs promoveret ad regnum. Acquisivit humilitas, superbia quod amisit: & grex pusillus, ac mitis totas, & varias edomuit propria mansuetudine feritates: pusillus grex vicit, ac fregit tot genera bestiarum, quot diversitates subdidit jugo Christi nationum.

℟. Iste est, &c.

Lectio viii.

GRex pusillus, ac mitis diu contentus occidi, diu devorari passus est, donec gentilis sævitia sanguine satiata, vel carnibus, Evangelici pabuli suavitatem, & divini fontis fluenta degustans, totum contagium sæculi evitaret, & pestem: atque in hominem rediret ex bestia, qui ex homine fuerat dilapsus in bestiam. Hoc sensisse ante Prophetas, hoc Apostolos implesse, hoc pertulisse Martyres, constat, attestante illo, qui dicit: Propter te mortificamur tota die, æstimati sumus ut oves occisionis. Ut verò

iste

iſte grex novi ordinis aggrederetur prælium, ubi vivit ille, qui fuit occiſus, imitatus eſt ſuum Regem, illum ſecutus eſt Agnum: qui ſicut ovis ad occiſionem ductus eſt.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Pro Ss. Marcellino, Petro, atque Eraſmo, Martyr.

Lectio ix. ut notat. in Breviario, & fit com. eorum in Laudibus, ut ſuprà notatur.

DIE III. JUNII.

Quinta die Infraoctav. S. Ferdinandi.

In ſecundo Nocturno.

Ex libro Moralium Sancti Gregorii Papæ: Deridetur juſti ſimplicitas, &c. *ut in Breviario de com. Comfeſſ. non Pontif. 2. loco.*

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii ſecundùm Lucam.

Lectio viii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Nolite timere puſillus grex, quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chryſologi.

Unde ſuprà.

SEd audiamus jam, quid puſillo gregi talis promiſerit paſtor. Nolite timere, inquit, puſillus grex, quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnum. O bonitas effuſa! ò inaudita pietas! ò ineffabilis affectio! In ſocietate cenſus paſtor oves aſſumit, atque ad conſortium dominationes ſervos Dominus adſciſcit, ad principatum regni Rex gregem populi totius admittit. Sic dat, cui deficere cenſus, cui regnum minui, vacuari regnum minui, vacuari poteſtas non poteſt largiendo.

℣. Iſte eſt, qui, &c.

Lectio viii.

ECce, qui dat, dare loquitur Patrem: Numquid largitatem ſuam denegat, ſic dicendo? Abſit, non poteſtatem minuit, ſed pandit affectum, ſic dicendo: non diſtantiam facit, ſed Patris, ſuamque voluntatem monſtrat, firmat unitatem. Quod autem dixit; Complacuit; & non dixit, placuit; munus edocet Trinitatis: quia quod erga nos Filio placuit, hoc complacuit Trinitati.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Lectio ix.

POſt tantam ergo Dominus largitatem, poſt ſuam gratiam tibi copioſius collatam, abjecta, & vilia peculia ſervitutis jubet abjicere regnatu-

rum.

rum. Vendite, quæ possidetis, & date eleemosynam. Plebejum cultum regia non admittit potestas, augustus honor non nisi diademate confertur, & purpura. Abjicere ergo debet habitum servitutis, qui se regem credit divinitùs consecratum. Est consuetudinis, est animi felicis, ut adscitus ad regnum, quod fuit proprium, quod privatum mox parentibus, mox propinquis, civibus indigentibus, liberaliter prorrogare, ne sit mendicus animo, qui censu functus, & honore.

Te Deum laudamus.

DIE IV. JUNII.

SEXTA DIE INFRAOCTAV. S. Ferdinandi.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moralium Sancti Gregorii Papæ.

Lib. 10. *cap.* 16. *in cap.* 12. *Job.*

Lectio IV.

BEnè justi simplicitas, & lampas esse dicitur, & contempta, lampas, quia interiùs lucet; & contempta, quia exteriùs non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria resplendet decoris. Lucet ergo, & despicitur, qui flagrans virtutibus abjectus æstimatur. Sed usquequò lampas ista contemnitur, usquequò despicabilis habetur? numquid non fulgorem suum nullatenus exerit, & numquam, quanta claritate candeat, ostendit? Ostendit planè; num protinùs additur: parata ad tempus statutum. Statutum quippè contemptæ lampadis tempus est extremi judicii prædestinatus dies, quo justus quisque, qui nunc despicitur, quanta potestate fulgeat, demonstratur.

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio V.

TUnc enim cùm Deo judices veniunt, qui nunc pro Deo injustè judicantur. Tunc eorum lux tantò latiùs emicat, quantò eos nunc manus persequentium duriùs angustat. Tunc reproborum oculis patescet, quod cœlesti potestate subnixi sunt, qui terrena omnia spontè reliquerunt. Undè electis suis veritas dicit: Vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis, & vos super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel. Neque enim plusquam duodecim judices illa interni confessus curia non habebit, sed nimirùm duodenario numero quantitas universitatis exprimitur: quia quisquis stimulo divini amoris excitatus, hìc possessa reliquerit, illic procul-

du-

dubiò culmen judiciariæ potestatis obtinebit.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

HInc est enim, quòd de sanctæ Ecclesiæ sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terræ. Hinc Isaías ait: Dominus ad judicium veniet cum senioribus populi sui. Hinc eosdem seniores Veritas non jam famulos, sed amicos denuntiat, dicens: Non jam dicam vos servos, sed amicos meos. Quos Psalmista intuens, ait: Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus. Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi gloriam qua calce calcarent, protinùs adiddit. Nimis corfortatus est principatus eorum. Ac ne paucos esse crederemus; quos proficere usque ad summam tantæ perfectionis agnoscimus; illicò adjunxit; Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur. Quot itaque nunc pro amore veritatis sese libenter humiliant, tot tunc in judicio lampades coruscant.

℟. Iste homo, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi *Unde supra.*

TAli ergo providentia Dominus, consilio tali, vilia, & caduca jubet, ut vendamus, ut largiamur, ut donemus, qui in cœlesti regno omnia, quæ in cœlo, & quæ in terra sunt, volumus possidere. Sed si vis servare tuorum pretia prædiorum, & sæculorum forte condita te delectant; fac tibi sacculos quales ille præcepit, qui jam cupiditatis tuæ custos est, & provisor. Denique, ut vidit quòd duriter dixit, vendite, quæ possidetis; mox adjecit: facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cœlis.

℟. Iste est, qui, &c.

Lectio viii.

ITerum contristatus es, quia quod habes, in cœlis cogeris collocare. Rogo, crede Deo tuo, qui servo credis, & magis Deo, quam homini commenda. Sed si times ne quidindè præsumat, ne quid dispergat pietas largitoris, signa fidei annulo sacculos tuos, ut tali cu-

ſtode dormias tu ſecurus: quia ubi ille eſt ibi locus nullus eſt furi. Non poterit tibi tuam pecuniam denegare, qui tibi omnia ſua contulit, qui te regni ſui, & honore ditavit, & gloria.

℟. Sint lumbi veſtri, &c.

Ex Serm. 25. circa finem.
Lectio ix.

NOvo modo, imò cœleſti modo, qui hunc audit, vendendo comparat, recondit erogando; dum amittit, acquirit. Quam cupit pecuniam perdurare, perpetuare ſacculos divitiarum, condita permanere, qui dicit: facite vobis ſacculos, qui non veteraſcunt. Ecce docet avaritiam, qui cœperat ſuadere contemptum. Et qui theſeurizantes temporaliter arguebat, at totum cupiditatis fomitem jubet ſacculos ſine fine perquiri. Chriſte, quò te pertrahit amor tuorum? Ut avarum lucrifacias facis eum quod deſiderat, non quod oportet audire, ſacculos imperas, ut avarus, dum conſueta percurrit ad lucra, aut virtutem capiat, aut à virtute capiatur.

Te Deum laudamus.

DIE V. JUNII.

SEPTIMA DIE INFRAOCTAV. S. Ferdinandi.

In ſecundo Nocturno.
Sermo S. Bernardi Abbatis.
Sermo 1. de S. Victore.

Lectio iv.

SAncti Ferdinandi vita, & gloria ſpecialis, non tam ad gloriam, quam ad virtutem provocat omnes, qui recto ſunt corde. Non recti planè, ſed perverſi eſt animi antè quærere gloriam, quam exercere virtutem, & velle coronari, qui legitimè non certaverit. Vanum eſt vobis, inquit, ante lucem ſurgere. Ita eſt: fruſtra ad celſitudinem nititur gloriæ, qui priùs non claruit virtute. Fruſtrà fatuæ virgines ſponſo obviam ſurgunt, quarum lampades extinguntur, & ideò fatuæ, quia vacuis gloriantur lampadibus, virtutis oleum non habentes.

℟. Honeſtum fecit, &c.

Lectio v.

VIrtus gradus ad gloriam; virtus mater gloriæ eſt. Fallax gloria, & vana eſt pulchritudo, quàm illa non parturivit. Sola eſt, cui gloria jure debetur, & ſecurè impenditur. Sancto Ferdinando, nec virtus, nec gloria deeſt, ſed quemadmodum ambæ res, & quo ordine in homine proceſſerunt, id operæ pretium intueri. Habemus enim, dilectiſſimi, in vita Fer-

Ferdinandi, & quod dignè miremur, & quod salubriter imitemur. Tutiùs sanè æmulanda solidora, quàm sublimiora, & quæ magis virtutem redoleant, gloriam minus Studeamus proindè moribus conformari, cui in mirabilibus similari, etsi volumus, non valemus.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

Æmulemur in viro sobrium victum, devotum affectum; æmulemur mansuetudinem spiritus, castimoniam corporis, oris custodiam, animi puritatem, ponere frænum iræ, & modum linguæ, dormire partius, orare frequentius, commonere nosmetipsos psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, diebus jungere noctes, & divinis laudibus occupare, æmulemur charismata meliora. Æmulemur, inquam, quòd extitit liberalis in pauperes, patiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim melius. In his forma est, cui imprimatur, in miraculis gloria, à qua reprimamur. Illa lætificent, ista ædificent: moveant illa, ista promoveant.

℟. Iste homo, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Post supradicta.

Verè Pater est, ò Christe; qui cum tuis quibuscumque parvulis sic agis. Namque, & nos interdum nostris parvulis petentibus noxia, ingerimus salutaria sub specie noxiorum, fallentes insipientiam, non decipientes affectum. Dixisti. Facite vobis sacculos, qui non veterascunt. Sacculos cur paratur? Quid ibi claustra, ubi ipsa custos est innocencia? Ibi quid signaculum, ubi fraudis suspicio non habetur? Si & in cœlo sacculis opus est, cura non amittitur, sed mutatur.

℟. Iste est, qui, &c.

Lectio viii.

Domine, tu vidisti, quia in thesauris tota fides, tota spes in sacculis sit avaris; & ideò imputribiles in cœlo sacculos vis parari, ut qui te non sequitur ad cœlum, sequatur saltem sacculos suos. Avare, fac tibi sacculos, & fac jubente Deo: quia votis tuis annuit divina majestas. Sed fac tibi sacculos erogando: quia quid-

quid pauper acceperit, Pater cœlestis suscepit. Et ubi recondit? in cœlo. Et nè fortè perdidisse te doleas, vel usuram, centuplum in cœlesti fœnore recipies, quidquid in cœlum paupere transmisseris perferente.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

USura mundi centum ad unum, Deus unum accipit ad centum, & tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forsitan de cautione soliciti? Quare? Nonne homo homini exiguæ chartulæ obligatione constringitur? Deus tot, & tantis voluminibus cavet, & debitor non tenetur? Sed dicis: esto quòd debeat, quo exigente restituet? Se ipso, quia non potest ille mentiri: idem ipse est, & executor, & debitor. Non erit in reddendo durus, qui profusus est in largiendo. Crede homo Deo, quòd tibi Deus dedit: majora reddere vult, cùm vult debere largitor.

Te Deum laudamus.

DIE VI. JUNII.

In die Octava S. Ferdinandi.

Omnia, ut in die Festi, præter Lectiones, quæ sequuntur.

Lect. 1. *Noct. de Scriptur. occurrent.*

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. *de S. Victore.*

Lectio iv.

GAudete in Domino, dilectissmi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salventur exemplo. Iterum dico gaudete, quòd factus de medio appropriavit Deo, ut multò plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in cœlum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est meditator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

℟. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

HÆc dies glorioſæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus, exultemus, & lætemur in ea. Introivit, in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodiè Ferdinandus posito corpore, tantò alacrior, quantò expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria

ria Sanctorum. Hodie despecto mundo, & mundi principe tryumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa supelectili meritorum, clarus tryumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, & securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri solicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, et si dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni. Nec facilè dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

O Miles emerite, qui Christianæ militiæ duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles, & imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spiritales nequitias tuis laudibus occupamur. Quam pium, quàm dulce, quàm suave, ò Ferdinande in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, & memoriale tuum, favus distillans in labiis captivorum, mel, & lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Ejà ergo fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis: ut & nos de nostra ereptione gaudeamus, & tu de plena victoria glorieris.

℟. Iste homo, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 22.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Serm. 25. *in initio.*

HOdie Dominus Evangelici gregis pusilla, & tenera primordia quàm blanda exhortatione sit consolatus, audistis. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit, & excludit timorem, quando in exordio ipso regnum nascentibus pollicetur. Quis de victu, quis de vestitu, quis de plebejo censu, & vernalis cespitis vilitate suspirat, de regno certus, de dominatione securus? Satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad egena deponit.

℟. Iste est, qui, &c.

Le-

Lectio viii.

SEd scire convenit, Pater iste quis est, vel qualis est, vel quod regnum suis filiis repromittit. Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cùm clamas: Pater noster, qui es in Cœlis. Qualis autem sit, ipsa operum magnitudine pervidisti. Ex nihilo fecit cœlum, & terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria intra legitimos terminos sola præcepti auctoritate concluſit. Verùm si regni, quod promittit pusillis, desideras nosse qualitatem, ipse aperit, sic dicendo: Sinite parvulos venire ad me: talium est enim regnum cœlorum. Esse in Cœlo, mirum est: in cœlo vivere, est majestatis.

℟. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio ix.

QUid ergo cum terra illi, qui possidet cœlum? quid illi cum humanis, qui indeptus est jam divina? Nisi forté placent gemitus eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis. Sed videamus, quod dat Pater tantus consilium regnaturis. Vendite quæ possidetis, & date eleemosynam. Si victuros vos, si regnaturos, si vos jam divites esse creditis in supernis, ubi futuri, quo migraturi, ubi regnaturi estis: vos illa, quæ vestra sunt, jam præcedant: opes miseras misericordia computate: quæ humana sunt, in divina convertite. Te Deum laudamus.

Festum S. Norberti Episcop. & Conf. transfertur juxta Rubricam de Translatione.

FESTA JUNII.

DIE I. JUNII.

In Festo S. Enneconis Abbatis. Semiduplex.

omnia de Communi Confess. non Pont. præter sequentia. Oratio: Intercessio, de *Abbatibus. Lect. primi Nocturni de Scriptura occurr. Bilbili, & in Monasterio Onnensi Lect.* 1. *Noct.* Laudemus Viros gloriosos, *de Communi. Conf. Pont. secundo loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ENneco Bilbili in Aragonia natus, à pueritia tam præclara dedit pietatis indicia, ut jam tùm eluxerit, ipsum in exemplar Monasticæ perfectionis fuisse electum. Cùm primùm illi per ætatem licuit, Patriam, & suos deserens, ad Mo-

Monasterium Sancti Joannis de Peña sub Regula Sancti Benedicti tyrocinium positurus festinè se contulit, quo feliciter emenso, mirum dictu est, quantum in via virtutum profecerit: obedientia enim, qua superiorum nutus prævertebat, diffusa in corde ipsius Christi charitate, ac jugi contemplatione omnibus admirationi erat, & incitamento. Ferventiori deinde in Deum amore, ac studio æmulandæ mortificationis succensus, de licentia Abbatis eremiticam vitam instituit: itaque non longè à Monasterio Pyrenæum Montem conscendens castigando corpori, & cœlestium rerum meditationibus unicè intentus, primævos illos Ægypti Thebaidis, & Nitriæ Anachoretas, adamussim imitari visus est.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

DUm Enneco in Eremo cælestem ageret vitam, Rex Sanctius cognomento, Major, Maurorum debellator illum sanctitate eximium Onnensi Monasterio à Sanctio Comite Regia liberalitate extructo præficere statuit: Ea de re cum missi Oratores nihil proficerent, Enneconem Rex ipse adiit, cujus tandem precibus Vir Dei exoratus onus subivit, atque Onniæ Cænobium Sanctitate Enneconis, & novis ex munificētia regiis donariis, multò quam anteà, celebre evasit, ut Monachorum vitam, & mores ad Parentis Benedicti imitationem reformaret, gratia miraculorum donatus, dùm tota illa Regio æstu, ac sterilitate, laboraret, largissimum imbrem suis precibus à Domino impetravit. Rustici pariter, qui in colendo Cœnobii agro Viro suam operam negaverat, repentè hortus exaruit, quo mox ejus jussu lustrali aqua conspersо, arefactæ plantæ statim revixerunt.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

VIrtutibus, & miraculis in dies clarior Enneco apud Sorum longum gravitèr ægrotavit. Dum ad Monasterium deportaretur, Viro Dei occurrerunt eximiæ pulchritudinis pueri accensas præferentes lampa-

pades, quorum laborem misertus circumstantes admonuit, ut pueris humanitatis officia exhiberent, verùm cùm neminem circumspicerent, non immerito opinati sunt, illud obsequium Angelos exhibuisse: mox, instante morte, convocatos Monachos salutaribus monitis ad Christianæ perfectionis disciplinam hortatus est, ac singulari devotione Ecclesiæ Sacramentis munitus, Kalendis Junii, anno millesimo septuagesimo primo supremam horam placidissimè clausit. Post mortem novis miraculis insignem Episcopus Burgensis jussu Alexandri Secundi ejus corpus solemni Ritu elevavit, quod tum Onniæ tum Bilbili, summa illius gentis veneratione colitur.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, alleluia. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia S. Hieronymi Presb. in Evangelium: Dixit Petrus ad Jesum, *de Abbatibus.*

DIE VI. JUNII.

In Festo Sancti Claudii Episcopi, & Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur propria.

In utrisque Vesperis, & Laud. Hymnus.

CLaudium quisquis colis, æmulare:
Vicit ætatem meritis, puerque
Jam senex dici potuit, parentum
Stemmate major.
In Bisontinis adolescit aris.
Hic tuos ignes, tua tela (Cypris)
Spernit: hic flagrat meliore felix
Victima flamma.
In jugis Jure latet; ac fugacem
Dignitas ambit, Clodoveus ornat,
Nobiles ditant, Sacer Ordo tanto
Præside fulget.
Hinc suæ genti datus Archipræsul,
Cogitur spreta rutilare mitra,
Pastor est cura, Pater est amore,
Voce Magister.
Cœlitem in terris imitatus, arces
Cœlitum scandit: manet illibatum
Corpus, & victis styge, carne, mundo,
Morte tryumphat.
Laus sit æterno superum Parenti;
Et tibi Nato, Patre non minori,

Pneu-

Pneumati sancto sit in omne compar
Gloria sæclum. Amen.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati Claudii Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat & salulutem. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de libro Ecclesiastici: Beatus vir, *ut in Communi Confessoris non Pontificis. 2. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEatus Claudius patre natus Toparcha Salinensi, exacto ætatis septennio, magistris in disciplinam traditus, paucis annis (qua erat ingenii vi) non politiori modo litteratura, sed sanctorum etiam Patrum doctrina, ac sacris historiis adeòque divinarum Scripturarum arcanis animum excoluit. Nec impar ingenio virtus; non enim illum cùm adolesceret, mimorum spectacula, non malè blandientes carnis deliciæ, non salutationum, aut venatuum ludicra, sed sanctiora solidæ sapientiæ studia tenuerunt. Anno ætatis vicesimo Bisontinæ Ecclesiæ adscriptus Canonicus, psallendi frequentia, castitatis laude, legendi, orandique assiduitate sic excelluit, ut jam tunc in universa provincia perpaucos eruditione pares haberet, vitæ sanctimonia fortasse neminem. ℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✻ Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

POst annos duodecim ad vitam perfectiorem anhelans, Jurensi sancti Augendi Monasterio se addixit: ubi, cùm quinquennium privatus egisset, excedenti Injurioso Abbati, consentientibus fratrum suffragiis, subrogatus est, & à Joanne Papa Quarto in ea præfectura confirmatus. Ejus rei fama clericorum, ac nobilium complures excivit ad vitam monasticam in ejus disciplina profitendam; quos ille exemplis, præceptisque sanctissimis instituit, Cœnobii sarta tecta servavit, sanctorum reliquias pretiosis thecis reposuit, sacram vestem, sacrumque instrumentum auxit: Clodoveum Secundum Francorum, & Burgundiorum Regem, anno regni ejus quintodecimo, ad sui Monastetii bona, juraque regio diplomate firmanda convenit; Abbatis optimi muniis nulla in parte defuit.

℟. Posui adjutorium super po-

tentem,& exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum , oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio. vi

VAcante interim per obitum Gervasii Episcopi Bisontina sede, Claudius Abbas Jurensis, jam tunc grandævus, magno omnium Ordinum consensu, ei successor eligitur, divino (ut ferunt) oraculo designatus. Verùm annis septem sùma laude in Episcopatu transactis , à malè moratis Clericis insidias passus , ad suam Jurensem eremum se recepit. Ubi cum annos quinque & quinquaginta, quà Abbas, quà Episcopus præfuisset , vitam sanctissimam pari morte concluſit, nonagenario major , octavo Idus Junii, Childeberti Francorum, & Burgundiorum Regis anno quarto. Corpus ejus hodieque incorruptum, incredibili undique adventantium concursu colitur , & miraculis penè innumerabilibus celebratur.

℟. Iste est , qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replera est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est , qui contempsit vitam mundi , & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Homo peregrè proficiscens vocavit servos suos , & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. *in Matth. Cap.* 25.

HOmo iste paterfamilias haud dubium, quin Christus sit : qui ad Patrem post resurrectionem victor ascendens, vocatis Apostolis , doctrinam Evangelicam tradidit: non pro largitate , & parcitate alteri plus , & alteri minus tribuens, sed pro accipientium viribus: quomodo & Apostolus eos, qui solidum cibum capere non poterant, lacte potasse se dicit. Denique & illum , qui de quinque talentis decem fecerat , & qui de duobus quatuor , simili recepit gaudio : non considerans lucri magnitudinem , sed studii voluntatem.

℟. Amavit eum Dominus , & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Le-

Lectio. viii.

IN quinque & duobus, & uno talento, vel diversas gratias intelligimus, quæ unicuique traditæ sunt: vel in primo, omnes sensus examinatos: in secundo, intelligentiam, & opera: in tertio, rationem, qua homines à bestiis separamur. Acceptis ille terrenis sensibus, cœlestium sibi notitiam duplicavit, ex creaturis intelligens creatorem: ex corporalibus incorporabilia, ex visibilibus invisibilia: ex brevibus æterna. Et iste pro viribus quidquid in lege didicerat, in Evangelio duplicavit; sive scientiam, & opera præsentis vitæ, futuræ beatitudinis typos intellexit. ℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

GRande tempus est inter Ascensionem Salvatoris, & secundum ejus Adventum. Si autem Apostoli reddituri sunt rationem, & sub metu Judicis surrecturi, quid nos oportet facere? Et notandum, quòd omnia, quæ in præsenti habemus, licèt magna videantur, & plurima: tamen comparatione futurorum parva, & pauca sunt. Intra, inquit, in gaudium Domini tui: & suscipe, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascenderunt. Quid autem potest majus dari fideli servo, quàm esse cum Domino, & videre gaudium Domini sui?

DIE XII. JUNII.

In Festo S. Joannis à Sancto Facundo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea, quæ hic apponuntur.

Oratio.

DEus auctor pacis, & amator charitatis, qui Beatum Joannem Confessorem tuum mirifica dissidentes componendi gratia decorasti: ejus meritis, & intercessione concede; ut in charitate divina firmati, nullis tentationibus ab ejus integritate divellamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannem Sahagúni in Hispania nobili genere natum, parentes, cùm diu prole caruissent, piis operibus, & orationibus à Deo impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ san-

sanctitatis specimen dedit; nam è loco superiori ad cæteros pueros crebrò verba faciebat, quibus eos ad virtutem, & Dei cultum hortabatur, eorumque disidia componebat. In Patria Monachis sancti Facundi Ordinis sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur: dum iis operam daret, curavit Pater, ut Parochus Ecclesiam administraret, quod munus Juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem intimus ei fuit, ab eoque Presbyter, & Canonicus factus multis beneficiis auctus est; sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietiùs serviret, omnibusque Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam Sacello addixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus Divinis magna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

POsteà studiorum causa Salmanticam profectus, in celebre Collegium Divi Bartholomæi cooptatus Sacerdotis munus ità exercuit, ut simul optatis studiis incumberet, & in sacris etiam Concionibus assiduè versaretur. Cùm verò in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinæ voto se obstrinxit, quod ut redderet, cùm priùs cuidam pauperi penè nudo ex duabus, quas tantùm habebat vestes, meliorem dedisset, ad Cœnobium sancti Augustini severiori disciplina tum maximè florens se contulit, in quo admissus, obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiores anteibat. Triclinii cura cùm ipsi demandata esset, vini doliolum, ipso attingente, omnibus Monachis per annum abundè suffecit. Exacto tyrocinii anno Præfecti jussu concionandi munus suscepit. Salmanticæ id temporis adeò cruentis factionibus divina, humanaque omnia permixta erant, ut singulis propemodùm horis cædes fierent, & omnium Ordinum ac præsertim Nobilium sanguine non viæ solùm, & fora, sed templa etiam redundarent.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Le-

Lectio vi.

AT Joannes tùm concionibus, tùm privatis colloquiis Civium animos demulcens ad tranquilitatem Urbem reduxit. Virum Principem graviter offendit, quòd illius in subditos sævitiam increpasset, qua de causa equites duos immisit, qui eum in itinere confoderent, jamque ad ipsum propinquaverant, cùm stupore divinitùs immisso simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti Viri provoluti sceleris veniam precarentur. Ipse quoque Princeps repentino terrore percussus jam de salute desperaverat, cùm, revocato Joanne facti pœnitens in columitati redditus est. Factiosi etiam homines, cùm eum fustibus peterent, brachiis diriguere, nec ante redditæ vires, quàm delicti veniam precarentur. Christum Dominum, dum Sacrum faceret, præsentem contueri, atque ex ipso divinitatis fonte cœlestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu præsagire frequens illi fuit, Fratrisque filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die prænuntiato, ritè susceptis Sacramentis, extremum diem clausit, multis antè, & post obitum miraculis gloriosus: Quibus ritè probatis Alexander Octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: ✻ Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang Sint lumbi vestri, *de eodem Commu.*

DIE XIX. JUNII.

In Festo Sanctorum Martyrum Gervasii, et Protasii.

Dupl. in Diœces. Cæsaraug. & Tirason.

Omnia de communi plurimorum Martyrum, præter ea, quæ hìc habentur.

Oratio.

DEus, qui nos concedis Sanctorum Martyrum tuorum Garvasii, & Protasii natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum Societate gaudere. Per Dominum nostrum, &c.

Lectio iv.

GErvasius, & Protasius, Vitalis, & Valeriæ filii, quorum Pater Ravennæ, Mater Mediolani pro Christi Domini fide martyrium subjerunt, distributo pauperibus patrimonio, domesticos servos libertate dona-

donarunt. Quo facto Gentilium Sacerdotes immanne in illos conceptum odium habebant. Quare cum Astasius Comes in bellum porficisci vellet, hanc occasionem perdendi pios fratres se nactos esse putaverunt. Tu autem Domine, &c. ℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra apparuit.

Lectio v.

ITaque Astasio persuadent, se à Diis admonitos esse, nullo modo eum bello victorem futurum, nisi Gervasio, & Protasio coactis Christum negare, eosdem ad sacra diis facienda compelleret. Quod cum illi detestarentur, Astasius imperavit, Gervasium tamdiù cædi, dum inter verbera expiraret. Prorasium fustibus contusum securi percuti jubet. Passi sunt Mediolani decimo tertio Kalendas Julii. Tu autem, &c.

℟. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

HOrum Sanctorum Martyrum corpora S. Ambrosius Dei monitu invenit, & in sacro, insignique loco collocanda curavit. De quibus ipse hæc ad S. Marcellianam Sororem scribit: Invenimus miræ magnitudinis viros duos, ut prisca ætas ferebat, ossa omnia integra, sanguinis plurimum: qui etiam ingentia tunc ad Sanctorum gloriam patrata fuisse miracula narrat. Sed & Sanctus Augustinus: tantæ, inquit, gloriæ martyrum etiam ego testis fui, ubi Mediolani eram, facta miracula novi: Portio SS. Martyrum sanguinis mirabili providentiæ dono post tot sæcula incorrupti, & fluidi in Ecclesia Oppidi de Villalengua Tirasonensis Diœcesis, maxima Populi veneratione asservari pia traditione creditur. Tu autem, &c.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, & pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam, Gloria Patri Quoniam.

℟. 8. Hæc est vera fraternitas.

DIE

DIE XIX. JUNII.

In Festo S. Julianæ de Falconeriis, Virginis. Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. excep. iis, quæ hic propria ponuntur.

Ad Vesperas & ad Matutinum Hymnus.

CÆlestis Agni nuptias
O Juliana, dum petis,
Domum paternam deseris,
Chorumque ducis Virginũ:
Sponsumque suffixum Cruci
Noctes, dieſque dum gemis,
Doloris icta cuspide
Sponsi refers imaginem.
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparæ;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur, & nutrit Deus,
Dapem supernam porrigens.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

DEus, qui Beatam Julianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui Corpore mirabiliter recreare dignatus es: concede quæsumus; ut, ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati ad cœlestem patriam perducamur. Per eumdem Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JUliana ex nobili Falconerii familia clarissimo patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnificè à fundamentis Florentiæ, ut nunc visitur, erexit, matre Reguardata, ambobus senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futuræ sanctitatis specimen dedit; vagientibus quippè labris, suavissima Jesu, & Mariæ nomina ultrò proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa, totam se Christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeò excelluit, ut Beatus Alexius patruus, cujus institutis, ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitaverit, ipsam non fœminam peperisse, sed Angelum; nam ita modesto vultu, animoque ab omni vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos numquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendam erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit; imò sceleris narratione perculsa, illicò propè exanimis corruerit. Expleto nondum decimoquinto ætatis suæ anno, re familiari, licet opu-

lenta

lenta, terreníque poſthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii ſolemniter vovit, ab eoque omnium prima religioſum Mantellatarum habitum, ut dicunt, ſumpſit.

℟. Propter veritatem, & manſuetudinem, & juſtitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

JUlianæ exemplū ſecutæ ſunt plurimæ ex nobilioribus familiis fœminæ, ac mater ipſa filiæ ſeſe religioſè inſtituendam dedit, ita ut aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum inſtituerit, ac illi piè vivendi leges ſumma prudentia, ac ſanctitate tradiderit, ejus virtutes cùm optimè perſpectas Divus Benitius haberet, morti proximus, nulli meliùs, quam Julianæ, nō fœminas tantùm, ſed & totum Servorum Ordinem, cujus Propagator, & Moderator extiterat, commendarum voluit. Verum ipſa demiſsè ſemper de ſe cogitabat, & cum cæterarùm eſſet magiſtra, in re quaque domeſtica, licèt vili, ſororibus famulabatur. Aſsiduitate orandi integros inſumebat dies, in extaſim ſæpiſsimè rapta, & ſi reliquum, in ſe dandis Civium diſſidiis, criminoſis à via iniquitatis retrahendis, ac inſerviendis impendebat ægrotis, quorum quandoque ſaniem ex ulceribus manantem admoto ore lambens, eos ſanitati reſtituebat. Corpus ſuum flagris, nodoſis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudæ cubando, terere ſolita fuit. Parciſsimè cibo, & hoc vili, quatuor hebdomadæ diebus, & reliquis duobus ſolo Angelorum pane contenta, excepto die Sabbati, quo pane ſolo, & aqua nutriebatur.

℟. Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & manſuetudinem, & juſtitiam. Propterea.

Lectio vi.

DUra hujuſmodi vivendi ratione in ſtomachi morbum incidit, quo ingraveſcente, cùm ſeptuageſimum ætatis annum ageret, ad extremum vitæ ſpatium redacta eſt. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu conſtantique animo pertulit: de uno tantùm conqueri audita eſt, quòd cùm cibum capere, ac retinere nullo modo poſſet, ab Euchariſtica menſa ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verùm his in anguſtiis conſtituta, Sacerdo-

dotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exteriùs admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos: & mirum! Eodem temporis momento, Divinus Panis disparuit, & Juliana sereno, ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem tãdiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus; inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiæ, quæ Christi crucifixi effigiem repræsentabat. Hujus prodigii fama, cæterorumque miraculorum, non Florentiæ tantùm, sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra sæcula adeò aucta est, ut tandem Benedictus Papa Decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum jusserit. Clemens verò Duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector novis in dies miraculis coruscantem, sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus.

Nona Lectio Ss. Gervasii, & Protasii, & commemoratio ad Laudes.

In secundis Vesp. Commem. S. Silverii Pap. & Martyr.

DIE XXI. JUNII.

In Festo S. Aloysii Gonzagæ Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Cælestium donorum distributor Deus, qui in Angelico Juvene Aloysio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociasti; ejus meritis, & precibus concede, ut innocentem non secuti, pœnitentem imitemur. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de libro Ecclesiastici: Beatus vir, *ut in eodem Comm. 2. loco.*

Lectio iv.

Aloysius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum baptismo prius cœlo, quam terris nasci visus; primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vi-

tam duxit quotidiè sanctiorem. Novennis Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipuè, ita cohibuit, ut non modò illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis Ephebos ferè quotidiè salutavit; sed à matris etiam vultu contineret: Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ADjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, & aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest, cum ejus prandia ferme vix unciam æquarent. Sæpè etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella quãdoque canum loris; cilicia equorũ calcaribus suplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citiùs ad orandum excitaretur. Magnam quippè noctis partem, summa etiam hyeme solo tectus indusio, positis humi genibus, vel præ languore jacens, ac pronus, in cœlestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea præstabat immotus; donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum alio non vagantis; imò perpetua velut ectasi in Deo defixæ. Ei demum ut unicè adhæreret, victo post triennale acerrimum certamen Patre, & Aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam cœlesti voce Matriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Le-

Lectio vi.

IN tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberi cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui; Dei verò amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea à mentem divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lentè consumptus, die, quem prædixerat, undecimo Kalendas Julii, ætatis anno quarto, & vigesimo jam incohato, cum ante flagellis cædi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in cœlum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset, ipsumque sanctimonia insignem, & charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus ritè probatis Benedictus Decimus tertius Sanctorum fastis Angelicum Juvenem adscripsit, atque innocentiæ, & castitatis exemplar simul, & patronum studiosæ præsertim juventuti dedit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangeli secundùm Matthæum.

Cap. 22. *v.* 29.

IN illo tempore: Respondens Jesus ait Sadducæis: Erratis, nescientes scripturas, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et reliqua.

Libr. de Virginitat.

Lectio vii.

VIrginitas est bona: id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; & istud tibi assentior: ac si libet, illud adjungam, tantò nuptiis eam præstare, quantò cœlum terræ, quantò hominibus Angeli antecellunt; ac, si quid præterea audiendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne, & sanguine coagmentati sunt: in terris præterea non commorantut; non cupiditatum, aut libidinum perturbationis sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus,

non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere: nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocencia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

AT humanum genus, cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; & istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli, in cœlum nequeunt ascendere; illud eo, vel maximo solatio compensant, quòd modò spiritu, & corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Videsne virginitatis præstantiam? Quomodò terrarum incolas sic afficiat ut, qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet?

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUa enim, quæso, re differebant ab Angelis Elias, Elisæus, Joannes, veri hi virginitatis amatores? Nulla, nisi quod mortali natura constabant. Nam cætera si quis diligenter inquirat, hi nihilo minus affecti reperiuntur, quam beatæ illæ mentes: & id ipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, & ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi, & contentione pervenire; vide, quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat. Te Deum.

In 2. Vesp. commemor. S. Paulini Episc.

FESTA JULII.

DIE IV. JULII.

In Festo S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ.

Dup. 2. Clas. cum Oct.

Pro omnibus Regnis, ac Dominiis Regi Hispaniarum Catho-

tholico subjectis. Ex concess. SS. D. N. Benedicti XIV. sub die 6. Augusti 1748.

DIE IV. JULII.

Omnia ut in Breviario Romano die viii. Julii.

Per totam octavam S. Elisabeth fit de Sanctis occurrentibus, ut in Breviario, cum com. Octavæ. S Elisabeth, juxta Rubricas Generales.

DIE V. JULII.

Fit de infraoct. Ss. Petri, & Pauli Ap. ut in Breviario cum com. Oct. Elisabeth, in Laud. & Missa, orat. 3. Concede. Vesp. seq. ut in Breviario com. Octav.

DIE VI. JULII.

Fit de die octa. Ss. Petri, & Pauli Ap. dup. ut in Breviario cum com. Oct. in Laud. & Miss. Vesp. à cap. seq. com. præc. & Octav.

DIE VII. JULII.

Fit de S. Firmino Episc. & Mart. dup. (ut in Codic. Hisp.) cum commem. oct. in Laud. & Miss. In vesp. com. oct.

DIE VIII. JULII.

Quinta die infraoct. S. Elisabeth. Omnia dicuntur, ut in die festi, præter lect. 1. Noct. quæ dicuntur de Script. occur. & Lect 2. & 3. Noct. quæ dicuntur ut infr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

De divers. 45.

PRæstabit nobis, qui diem istum commendabit in sanctis suis, ut infirmitas vocis nostræ sufficiat intentioni vestræ. Et hoc, quod gestamus in manibus. Scriptura scilicet, quàm videtis, commendat nobis inquirendam & laudandam mulierem quandam magnam, habentem magnum virum eum, qui invenit perditam, ornavit inventam. Attendite, cujus membra estis: inspicite cujus filii estis. Mulierem fortem quis inveniet? Difficile est invenire eam, imò difficile est nescire eam. Nonne ipsa est civitas in monte, quæ abscondi non potest? Quare ergo dictum est: Quis inveniet? Cum dici debuerit: Quis non inveniet? Sed tu civitatem in monte positam vides. Ut autem in monte poneretur, inventa est, quæ perierat.

℟. Audi filia, &c.

Lectio v.

QUando illustrata est, quis eam non videret? Quando latebat, quis eam inveniat? Ipsa enim civitas est

una

una illa ovis, quam perditam quæsivit ille pastor: & inventam gaudens in humeris reportavit. Ipse Pastor, mons est: ovis autem in humeris ejus, civitas in monte. Facilè est, ut videas eam collocatam in monte. Quandò eam invenires, cum lateret in vepribus, in spinis utique delictorum suorum? Ibi enim quæsisse magnum est: ibi invenisse mirabile est. Hæc ejus difficilis inventio commendatur, cum dicit: Mulierem fortem quis inveniet? Quis enim, quia unus: non, quia nec unus.

℟. Manum suam, &c.

Lectio vi.

PRretiosior est autem lapidibus pretiosis, quæ ejusmodi est. Quid magnum quia pretiosior est mulier hæc lapidibus pretiosissimis? Pretiosi lapides ideò dicti sunt, quia charitate valent. Jam ille vilis est: pretium perdidit, qui non habet charitatem, Doctrinam suam jactet licet, linguam suam jactet licet; audiat æstimatorem verorum lapidum matronæ hujus: audiat, inquam, quendam artificem ornamenti inspectorem. Si linguis hominum loquar, inquit, & Angelorum charitatem autem non habeam, factus sum æramentum sonans, aut cymbalum tinniens. Jam non fulget, sed tinnit. Ergo discite lapides æstimare negotiatores regni cœlorum: nullis nobis placeat, præter hujus mulieris ornamentum.

℟. Regnum mundi, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum Cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 48. *in Matth. post init.*

PErdendis, quomodò in mundo abdita, atque celata prædicatio est, & in prædicatione summa felicitas recondita? Nisi ergo cunctas res tuas venundabis, non emes: nisi curiosè quæras, non invenies. Duo hæc quippè nobis ad salutem necessaria sunt, sæcularium rerum contemptus, & jugis vigilantia; quærebat enim bonas margaritas, & cum inveniisset unam pretiosissimam, vendidit quæcumque habebat, ac emit. Una quippè veritas est, nec in multas scinditur partes, ac veluti qui margaritam habet, novit se divitem esse; sic, & in prædicatione veritatis, qui ei adhærent, opu

len-

lentos seſe non ignorant.
℟. Os ſuum, &c.

Lectio viii.

DEinde, ne confidamus plurimum, quoniam Evangelium ſuſcepimus; neque opinemur ſufficere ſolum nobis fidem ad ſalutem; horroris plenam affert parabolam. Simile eſt, inquit, regnum cœlorum ſagenæ miſſæ in mare. Hanc autem parabolam non interrogatus, ſed ſponte, atque à ſe ipſo ex parte interpretatur, & formidinem magis amplificat. Nam, ne, cum advertis putrida foras ejecta eſſe, nullum, aut parvum ejectionis periculum credas, interpretando ſubjunxit; quia in fornacem immittent, & ſtridore dentium doloris magnitudinem expreſsit. Animadvertis, quot perditionis viæ?
℟. Invocavi, &c.

Lectio ix.

VIdes: quod alii vepribus, alii veneno, alii lapidibus, alii zizaniis conteruntur, alii in ſagena pereunt. Non igitur injuria dictum eſt, latam eſſe viam illam, quæ in perditionem adducit, ac multos eſſe, qui per eam ingrediuntur: hæc enim cum dixiſſet, & ad horrorem terminaſſet ſermonem, atque immoratus amplificaſſet, adjecit: Intellexiſtis hæc omnia? Dicunt ei, utique Domine. Deindè, quoniam intellexerunt, laudat dicens: Propterea omnis ſcriba doctus in regno cœlorum ſimilis eſt homini patri familias, qui profert de theſauro ſuo nova, & vetera.
Te Deum laudamus.

In 2. veſper. omnia de infraoctav.

DIE IX. JULII.

Sexta die Infraoctav. S. Eliſabeth. Semidup.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

De Sermone S. Auguſtini Epiſc.

Lectio iv.

PRoſpiciens agrum mercata eſt. Proſpiciens non in præſenti, ſed in futuro; mercata eſt agrum iſtum. Proſpiciens fide, ſpe: inde, & de noctibus ſurgit. Si enim, quod non videmus, ſperamus, per patientiam expectamus. In omnibus tribulationem patiens: proſpicit enim agrum, quem mercatum. Inde enim mulier fortis dicitur: Quid ſunt noctes illæ præ agro illo? Quod enim ad præſens temporale eſt, & leve tribulationis noſtræ (cum de noctibus ſurgimus) in incredibilem modum æternum glo-

gloriæ pondus operatur in nobis (cor habentibus ad agrum illum) non respicientibus, quæ videntur, sed quæ non videntur. Qualis est ager ille? Quæ pulchritudo ejus est? Inardescamus ad eum possidendum. Putamus, non ipse est, de quo dixit Deus: Et species agri mecum est.

℟. Andi filia, &c.

Lectio v.

UUde mercata est? ne forte tu desperes, & suspires, & nihil agas, ager iste segnem amatorem non amat. Ibi certe, cum ad eum veneris, forsitan requiescas, nec opus erit, ut labores. Non enim est talis ager ille, qualis iste, ubi Adam in sudore vultus sui comedit panem suum. Modò tamen, ut ad illius agri speciem pervenias, compara tibi, unde compares agrum ibi. Quid? collige pretium. Hoc enim agit hæc mulier. Unde, si tacitum est, cui dictum est. Prospiciens agrum mercata est. Tanquam diceres, unde mercata est? de fructibus autem manuum suarum plantavit possessionem. Illam enim possessionem dixit, quæ futura est. Hoc insinuat verbum, quod ait: prospiciens.

℟. Matrem suam, &c.

Lectio vi.

SUccingit fortiter lumbos suos: firmavit brachia sua. Verè fortis: Quam devotè servit, quam paratè: ne fluitantes sinus carnalium concupiscentiarum impediant operantem. Succinxit lumbos, ut nihil superfluum calcet, dum in opere festinat. Ibi enim castitatis mulieris hujus, sona præcepti constricta, & ante omne opus bonum semper patrata. Unde hoc? Gustavit, quia bonum est operari. Ubi est palatum, quo gustatur hoc? Fugiunt homines laborem, quasi amarum: timendo gustare, nesciut quid amare. Bonum opus facit conscientia bona. Et quid dulcius, fratres, conscientia bona?

℟. Regnum mundi, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

De Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

VIdes, quomodo vetus testamentum non ejicit, sed laudibus effert, & thesaurum appellat; quare qui divinarum scripturarum imperiti sunt, non erunt hi certè patres familias, qui cum nec à se ipsis habeant,

quæ-

quærere indignum putant, sed negligenter vivendo inedia depereunt. Non autem hi solùm, verùm etiam hæretici expertes sunt hujus beatificationis, quia non possunt emittere nova, & vetera: nam cum vetera non teneant: nova credere non possunt, sicut contrà, qui nova non habent, hi veteribus penitùs carent.

℟. Os iuum, &c.

Lectio. viii.

HÆc enim inter se magno juncta, & connexa vinculo sunt. Audiamus igitur, audiamus quicumque scripturarum lectionem negligimus, quantum damnum, quantum inopiam patiamur: & opulenti quidem, qui cupiditate pecuniarum insaniunt assiduè vestes suas, ne tineis corrodantur, excutiunt: tu verò cum oblivio, omnibus tineis pejor, ac melior pestis animam tuam devoret, non accedes ad libros, non excuties tineas, non ordinabis animam tuam, non aspicies continuè imaginem virtutis, nec membra ejus, & caput considerabis?

℟. Invocavit.

Lectio ix.

HAbet enim certè caput & membra omni mulie-re formosa multò venustiora, ac pulchriora, quod igitur caput virtutis est? humilitas certè: quapropter ab ipsa incipit Christus, dicens: Beati pauperes spiritu. Hoc caput, etsi nec cæsariem, nec crines habeat, sic tamen pulchrum est, ut Deum ad se ipsum attrahat. Hæc, & alia quoque membra magnam vim formositatis effundunt: nec si mille commisceas colores, talem speciem conficies.

Te Deum laudamus.

In Vesper. à capit. fit de Ss. Septem Fratrib. Martyr. cum commem. S. Elisabeth.

DIE X. JULII.

Septima die infraoct. S. Elisabeth fit de Ss. Sept. Frat. Mar. semid. ut in Brev. cum commem. S. Elisabeth in Laud. & Missa, orat. 3. Concede. *Vesp. de die Octav. S. Elisabeth, dup. ut in prim. fest. com. præc. & S. Pii Pap. & Mart.*

DIE XI. JULII.

In Octava S. Elisabeth Viduæ, duplex.

Omnia ut in die festi præter Lectiones 1. Noct. quæ dicunt. de Scriptura occurrent. & Lect. 2. & 3. Noct. quæ dicunt. ut infrá.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episc.

Unde suprà cap. 12.

Lectio iv.

DUplicia pallia fecit viro suo. Jam acclamatis: credo, quòd agnoscitis, quæ sunt duplicia pallia. Laudes sunt, laudes fidei, laudes confessionis, laudes prædicationis. Quare duplicia? Christum laudas, Deum laudas, & hominem. Dupliciter lauda, simpliciter lauda. Dupliciter, quia homo est & Deus: simpliciter, ut non sis fictus. Confitere Deum, confitere hominem: lauda Deum in homine, lauda hominem in Deo. Texuit pretiosissimum illud pallium laudis: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in principio apud Deum. Texuit, & aliud pallium, propter conversationem inter homines quotidianam: Verbum caro factum est, & habitabit in nobis.

℟. Audi filia, &c.

Lectio v.

HIc ergo ista laboriosa, vigilans, solicita, severè castigans domum suam, surgens de noctibus, intuens lucernam, ne extinguatur, in tribulatione fortis, non receptis promissis pavens, brachia sua in fusum confirmans, non pigrum panem manducans. Ob labores istos quasi paupertatis, & necessitatis sæcularis, quid erit, quia in diebus novissimis lætata est? Quid erit? Audite. Propter quam spem ardeat lucerna nostra tota nocte, nunc audite. Surrexerunt filii ejus, & ditati sunt. Modò in paupertate vivimus, in paupertate vigilamus: & cum morimur, in paupertate dormimus, sed surgemus, & ditabimur. Quia illæ divitiæ sunt Angelorum, unam vestem habent lucis: nunquam teritur, numquam sordidatur. Si filius es mulieris hujus, attende quando tibi divitiæ promittantur. Surrexerunt filii ejus, & ditati sunt, parati resurrectionis divitias accipere. Noli has amare, ut merearis ad illas venire.

℟. Manum suam, &c.

Lectio v. *Cap.* 17. & 18.

ET vir ejus laudavit eam. Multæ, inquit, filiæ fecerunt potentiam. Laudes sunt, quibus eam laudat vir ejus. Quæ filiæ? Quibus hæc comparatur? Non comparatur. Tu autem superasti. Attendite ergo vos, jam in fine lectionis sumus. Multæ filiæ fecerunt potentias, multæ locutæ sunt linguis, scierunt omnia sacramenta, fecerunt virtutes multæ, dæmonia excluserunt, res suas pauperibus distribuerunt,

cor-

corpora sua ignibus tradiderunt: inflatæ sunt, quia charitatem non habuerunt. Tu autem superasti, & superposuisti omnes, non solùm flore, sed & fructu gravida abundans. Date illi de fructibus manuum suarum. Quid date? Venite benedicti Patris mei. De quibus fructibus manuum ejus? Effurivi enim, & dedistis mihi manducare. Et quod illi deindè negotium erit finitis laboribus? Et laudetur in portis vir ejus. Ipse erit portus laborum nostrorum: videre Deum, laudare Deum.

℟. Regnum mundi, &c.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 13.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Quæst. ex Matth. quæst. 16.

IDeò omnis scriba doctus in regno cœlorum similis est homini patri familias, qui profert de thesauro suo nova, & vetera. Utrum ista conclusione exponere voluit, quem dixerit thesaurum in agro absconditum? quoniam sanctæ scripturæ intelliguntur, quæ nomine duorum testamentorum novi, & veteris concluduntur. Quemadmodum apud alium Evangelistam, gladium bis acutum tali conclusione videtur exponere.

℟. Os suum, &c.

Lectio viii.

AN quia in parabolis ista locutus est? & cum quæsisset ab eis, utrum intellexissent, responderunt, se intellexisse. Fortasse ista similitudine ultima patris familias proferentis de thesauro suo, nova, & vetera; ostendere voluit, eum doctum habendum esse in Ecclesia, qui etiam scripturas veteres parabolis explicatas intellexit; ab istis novis accipiens regulas: quia, & ista Dominus per parbolas enuntiavit, quamvis ipse Christus esset finis illorum, id est, ut in eo illa vetera complerentur.

℟. Invocavi, &c.

Lectio nona dicitur de S. Pio Pap. & Mart. & de eo fit com. in Laud. & Miss. Vesp. à capit. fit de S. Joanne Gualb. Abb. cum com. octav. S. Elisabeth, & Ss. Naboris, &c. Mm. ut in Breviar.

DIE VII. JULII.

in Festo Sancti Firmini Episcopi, & Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui per fidei præconium, & passionis agonem beatum Firminum Episcopum, & Martyrem immortalitatis laurea coronasti: concede propitius, ut cujus celebramus tryumphum, assequamur & præmium. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FIrminus Pompelone nobilibus Parentibus Firmo, & Eugenia natus, unà cum illis à beato Saturnino Episcopo Tolosano baptizatus est, à quo, & Honesto Presbytero, ut Christiana Religione imbueretur, traditus, tantum in ea profecit, ut Religiones circumquaque Evangelicis documentis, & vitæ sanctitate illustraret. Episcopus Pompelonensis creatus, terrenis facultatibus in pauperes erogatis, ad munus Apostolicum se accingens, cùm intelligeret per universam Galliam inferri sævam Christianis persecutionem, Pompelonæ discedens, multas Galliarum urbes perlustravit, atque ab idolorum cultu innumeram multitudinem Agennensium, & Andegavensium ad Christi fidem convertit; Domino ejus doctrinam multis miraculis confirmante.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

INdè Bellovacum petens, cùm pro extirpanda Idololatriæ superstitione plurimum laboraret, à Valerio Præside comprehensus, & flagellis usque ad necem cæsus, in carcerem conjectus est. Sergio autem Valerii successori reservatus, eo loco inediam & squalorem diù patienter tulit: sed vi à populo liberatus, in ea civitate diutius prædicavit. Ecclesiam in honorem Protomartyris Stephani, aliasque nonnullas construxit. Indè Ambianum perrexit, ubi quadraginta dierum spario, multis editis miraculis, tria hominum millia ad Christi fidem convertit, sacroque baptismate abluit. Porrò Sebastianus, & Longinus Præsides, cùm certò scirent

Fir-

Firmini prædicatione multas suæ Provinciæ urbes, idolis contemptis, Christum colere, Treveris Ambianum quàm celerrimè advenerunt: & Firminum graviter objurgatum, quòd contra Imperialia edicta novam Religionem induceret, in carcerem detrudunt. At populi seditionem veriti, intempestæ noctis silentio eum capite plecti jusserunt, septimo Kalendas Octobris.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

EJus corpus Faustinianus Senator, qui ab ipso Firmino fuerat lavacro baptismatis regeneratus, clàm sepelivit: Quod ibi latuit usque ad Theodoricum Regem, quo tempore Salvius Venerabilis Ambianensium Antistes assiduis precibus à Deo impetravit (ingenti super Sepulchri locum lumine radiante, & ex eodem suavissimo odore ad vicina usque oppida flagrante) sancti Martyris reliquias sibi revelari. In quarum translatione elementa etiam ipsa visa sunt ei obsequium præstitisse. Nam Idibus Januarii, cum hyems esset horrida, subitò omnes Regionis arbores floribus, & foliis virentibus vestitæ, prata, liliis, ac rosis plena omnibus arridebant. Denique multi ægroti, & infirmi ob merita sancti Firmini illa die integram sanitatem recuperarunt.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Noct. Homil. S. Augustini Episc. in Evang. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti; *ut in die S. Laurentii.*

DIE XV. JULII.

In Festo S. Camilli de Lellis, Fundatoris Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis. Duplex.

Oratio.

DEus, qui Beatum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari charitatis prærogativa decorasti: ejus, quæsumus, meritis Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostem vincere, & ad cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum, in unitate ejusdem.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAmillus Bucclanici Theatinæ Diœceſis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus eſt, Matre ſexagenaria, cui gravidæ viſum eſt per quietem, puerulum Crucis ſigno in pectore munitum,& agmini puerorum idem ſignum gaſtantium præeuntem, ſe peperiſſe. Adoleſcens rem militarem ſequutus, ſæculi vitiis aliquandiù indulſit; donèc vigeſimum quintum agens ætatis annum tanto ſupernæ gratiæ lumine, divinæque offenſæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illicò perfuſus, anteactæ vitæ ſordes indeſinenter abſtergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipſo, quo id contigit, Purificationis Beatiſſimæ Virginis feſto die ad Fratres Minores,quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adſcriberetur, ſummis precibus exoravit. Voti ſemel atque iterùm compos factus eſt; ſed fœdo ulcere, quo aliquandò laboraverat, in ejus tibia iteratò recrudeſcente, divinæ Providentiæ majora de eo diſponentis conſilio humiliter ſe ſubjecit, ſuique victor, illius Religionis bis expetitum, & ſuſceptum habitum bis dimiſit.

Lectio v.

ROmam profectus in Noſocomium, quod Inſanabilium dicitur, receptus eſt; cujus etiam adminiſtrationem, ob perſpectas ejus virtutes ſibi demandatam, ſumma integritate,ac ſolicitudine verè paterna peregit.Omnium ægrorum Servum ſe reputans, eorum ſternere lectulos, ſordes tergere, ulceribus mederi,agonique extremo piis precibus, & cohortationibus opem ferre ſolemne habuit; quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verùm cùm animarum in extremis periclitantium, quod unicè intendebat,levamini ſubſidium litterarum plurimùm conferre intelligeret, triginta duos annos natus in primis grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterùm ſubire non erubuit. Sacerdotio poſteà ritè initiatus, nonnullis ſibi adjunctis ſociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Iufirmis Miniſtrantium fundamenta; irrito conatu obnitente humani generis hoſte: Nam Camillus cœleſti voce, è Chriſti crucifixi, manus etiam de ligno avulſas admirando

pro-

prodigio protendentis Simulacro emissa, mirabiliter confirmatus, Ordinem suum à Sede Apostolica approbari obtinuit, Sodalibus quarto obstrictis maximè arduo voto, Infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod Institutum, quàm foret Deo acceptum, & animarum saluti proficuum, sanctus Philippus Nerius, qui Camillo à sacris Confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testatus est.

Lectio VI.

ARctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diú, noctùque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque Officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat; utque omnium indigentiis præsto esset, generalem Ordinis Præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus verò illius erga miseros amor tùm maximè effulsit, cùm & Urbs contagioso morbo primùm, deindè extrema annonæ laboraret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, & gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus, cùm pelle tantùm & ossibus constare videretur, quinque molestis æquè, ac diutinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesu & Mariæ nomina, ad ea verba, mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, quæ prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto, quem pluribus illustrem miraculis Benedictus XIV. Beatis adscripsit.

Reliqua de Comm. Conf. non Pontif. 1. *loco.*

Missa: Os justi, *de eod. Com. cum Orat. propria, ut supr.*

DIE

DIE XVI. JULII.

In Festo Commemorationis solemnis Beatæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Ant. Dum esset Rex, *cum reliquis Antiphonis, & Psalmis, ut in Officio parvo B. Mariæ. Capitulum.* Ab initio. *Hymnus.* Ave maris stella. ℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam solemnem Commemorationem.

Oratio.

DEus, qui Beatissimæ semper Virginis, & Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti: concede propitius; ut cujus hodie Commemorationem solemni celebramus officio, ejus muniti præsidiis, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Qui vivis, & regnas.

In fine Hymnorum Completorii, & Horarum dicatur. Jesu tibi sit gloria.

Ad Matutinum, Invitatorium. Sancta Maria Dei genitrix virgo, * Intercede pro nobis. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Quem terra. *Antiphonæ, & Psalm. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ.*

In primo Nocturno ℣. Specie tua. *Lectiones* Ego sapientia habito, *cum* ℟℟. *ut in Festo S. Mariæ ad Nives* 5. *Augusti.*

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio iv.

CUm sacra Pentecostes die Apostoli cœlitus afflati, variis linguis loquerentur, & invocato augustissimo Jesu nomine, mira multa patrarent: viri plurimi (ut fertur) qui vestigiis sanctorum Prophetarum Eliæ ac Elisæi institerant, & Joannis Baptistæ præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perspecta, atque probata, Evangelicam fidem confestim amplexati sunt, ac peculiari quodam affectu, Beatissimam Virginem (cujus colloquiis ac familiaritate feliciter frui potuere) adeò venerari cœperunt, ut primum omnium in eo montis Carmeli loco, ubi Elias olim ascendentem nebulam, Virginis typo insignem, conspexerat, eidem purissimæ Virgini Sacellum construxerint.

℟.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomus, & balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

AD novum ergo Sacellum sæpè quotidiè convenientes, ritibus piis, precationibus, ac laudibus Beatissimam Virginem, velut singularem Ordinis tutelam colebant. Quamobrem Fratres Beatæ Mariæ de Monte Carmelo passim ab omnibus appellari cœperunt, eumque titulum Summi Pontifices non modò confirmarunt, sed & Indulgentias peculiares iis, qui eo titulo vel Ordinem, vel Fratres singulos nuncuparent, concessere. Nec verò nomenclaturam tantùm magnificentissima Virgo tribuit, & tutelam; verùm & insigne sacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit; ut cœlesti hac veste Ordo ille sacer dignosceretur, & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demùm cùm olim in Europa Ordo esset ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione instarent, astitit Honorio noctu piissima Virgo Maria, planèque jussit, ut institutum & homines benignè complecteretur. ℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

NOn in hoc tantùm sæculo Ordinem sibi tam acceptum multis prærogativis Beatissima Virgo insignivit; verùm & in alio (cum ubique & potentia, & misericordia plurimum valeat) filios in Scapularis societatem relatos, qui abstinentiam modicam, precesque paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, materno planè affectu, dùm igne purgatorii expiantur, solari, ac in cœlestem patriam obtentu suo quantociùs piè creditur efferre. Tot ergo tantisque beneficiis Ordo cumulatus, solemnem Beatissimæ Virginis Commemorationem ritu perpetuo ad ejusdem Virginis gloriam quotannis celebrandam instituit.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varieta-

te. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum effusum nomen tuum.

In tertio Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 11. *d.*

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 49. *in Luc.* 11.

MAgnæ devotionis, & fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis, & Pharisæis Dominum tentantibus, simul & blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut & præsentium procerum calumniam, & futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant: sic hæretici posteà negando, Mariam semper Virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere, dixerunt.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam solemnem Commemorationem. Quia.

Lectio viii.

SEd si caro Verbi Dei secundùm carnem nascentis, à carne Virginis Matris pronuntiatur extranea, sine causa venter, qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus. Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant, natum ex muliere, factum sub lege; sed, factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne; alioquin nec verè Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eutychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus,

mus, & mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, & ubera quæ suxisti. Verè enim beata parens, quæ, sicut quidam ait: Enixa est puerpera Regem, qui cœlum, terramque tenet per sæcula.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

QUinimò beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt. Pulchrè Salvator attestationi mulieris annuit, non eam tantùm modò, quæ Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed & omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, & boni operis custodia vel in suo, vel in proximorum corde parere, & quasi alere studuerint; assaverans esse beatos: quia & eadem Dei genitrix, & indè quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis; sed indè multò beatior, quia ejusdem semper amandi custos manebat æterna.

AD LAUES,

& per Horas, *Antiphona.* Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica. Aña.* Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. *Aña.* Nigra sum, sed formosa, filiæ Jerusalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suũ. *Aña.* Jam hiems transiit, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni. *Aña.* Speciosa facta es, & suavis in deliciis tuis, sancta Dei genitrix. *Capitulum.* Ab initio. *Hymn.* O glorioſa.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Antiphona. Caput tuum, ut Carmelus, & comæ capitis tui, sicut purpura Regis vincta canalibus, alleluia.

Ad Primam in ℟. *br. dicitur.* ℣. Qui natus es de Maria virgine. *Ad Tertiam. Antiphona.* Læva ejus. *Capitulum.* Ab initio. ℟. *br.* Specie tua, * Et pulchritudine tua. ℣ Intende, prosperè procede, & regna. Et pulchritudine tua. Gloria Patri. Specie tua. ℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum. *Capitulum. Eccle.* 24. *b.*

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. *br.* Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit ℣. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus vultu suo. Gloria Patri. Adjuvabit. ℣. Elegit eam Deus, & prælegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam. Antiphona. Speciosa. *Capitulum. Eccli.* 24 *b.*

IN plateis sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *br.* Elegit eam Deus, * Et prælegit eam. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et prælegit eam. Gloria Patri. Elegit eam.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

In secundis Vesperis, Antiphona, Psalmi, Capitulum, Hymnus, ℣. & ℟. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloria Libani data est ei, decor Carmeli, & Saron. Alleluia.

DIE XIX. JULII.

In Festo S. Vincentii à Paulo Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui ad evangelizandum pauperibus, & Ecclesiastici Ordinis decorem promovendum, Beatum Vincentium Apostolica virtute roborasti: præsta quæsumus, ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VIncentius à Paulo natione Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus, jam tum à puero eximiam in pauperes charitatem præsetulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas cùm Tolosæ, tùm Cæsaraugustæ didicit. Sacerdotio initiatus, ac Theologiæ laurea insignitus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam abduxerunt; sed in captivitate positus he-

herum ipsum Christo rursùs lucrifecit. Cùm eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara, sese proripiens, ad Apostolica limina iter instituit; undè in Galliam reversus Clippiaci primùm, mox Castellionis Paroecias sanctissime rexit. Renunciatus à Rege primarius Sacrorum minister in Galliæ trirèmibus, mirùm, quo zelo, & ducum & remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis à Sancto Francisco Salesio præpositus, tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maximè comprobaverit judicium sanctissimi Præsulis, qui sacerdotem Vincentio digniorem nullum se nosse fatebatur. ℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EVangelizandis pauperibus, præsertim ruricolis, ad decrepitam usque ætatem indefessus incubuit, eique apostolico operi tùm se, tùm alumnos Congregationis, quam sub nomine Præsbyterorum sæcularium Missionis instituit, perpetuo voto à Sancta Sede confirmato, speciatim obstrinxit. Quantum autem augendæ cleri disciplinæ allaboraverit, testantur erecta mojorum Clericorum Seminaria: colationum de divinis inter Sacerdotes frequentia: & sacræ ordinationi præmittenda exercitia: ad quæ, sicut & ad pios laicorum secessus, Instituti sui domicilia libenter patère voluit. Insuper ad amplificandam fidem & pietatem, evangelicos misit operarios, non in solas Galliæ Provincias, sed & in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hiberniam, atque ad Barbaros, & Indos. Ipse verò, vita functo Ludovico Decimotercio, cui morienti hortator adstitit, à Regina Anna Austriaca matre Ludovici Decimiquarti in Sanctius Concilium accitus, studiosissimè egit, ut non nisi digniores Ecclesiis, ac Monasteriis præficerentur: civiles discordiæ, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit & exhorruit, amputarentur: debitaque judiciis Apostolicis obedientia præstaretur ab omnibus.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Le-

Lectio vi.

NUllum fuit calamitatis genus cui paternè non occurrerit. Fideles sub Turcarum jugo gementes: infantes expositos: juvenes discolos: virgines periclitantes: moniales dispersas: mulieres lapsas: ad triremes damnatos: peregrinos infirmos: artifices invalidos: ipsosque mentecaptos, ac innumeros mendicos subsidiis, & hospitiis, etiam num superstitibus excepit, ac piè fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasque regiones peste, fame, belloque vastatas prolixè refecit. Plurima ad perquirendos, & sublevandos miseros Sodalitia fundavit; inter quæ celebris Matronarum cœtus, & latè diffusa sub nomine charitatis Puellarum Societas; Puellas quoque tùm de cruce, tùm de Providentia, ac Sanctæ Genovefæ ad sequioris sexus educationem erigendas curavit. Hæc inter, & alia gravissima negotia Deo jugiter intentus cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis: ab honoribus, divitiis, ac delitiis semper abhorruit, auditus dicere: rem nullam sibi placere, præterquam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus senioque attritus, die vigesima septima Septembris, anno salutis supra millesimum sexcentensimo sexagesimo, ætatis suæ octogesimo quinto, Parisiis in domo Sancti Lazari, quæ caput est Congregationis Missionis, placidè obdormivit, quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum Clemens Duodecimus inter Sanctos retulit, ipsius celebritati die decimanona mensis Julii quot annis assignata. ℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: ✻ Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Pap. in Evang. Designavit Dominus, *ut in Comm. Evang.* ℟. vii. Iste est. ℟. viii. Sint lumbi.

In secundis vesperis fit commemor. Sanctæ Margaritæ.

DIE XXVII. JULII.

In Festo S. Pantaleonis Martyris. Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. præter sequentia. In secundis Vesp. S. Annæ fit Commemoratio S. Pantaleonis.

Antiphona.

Gloriosus Pantaleon cœlestem Medicum toto dilexit corde, &

& moriens pro Christo vivit in cœlo coronatus.

Oratio.

DEus, qui Pantaleonem Martyrem tuum varia tormenta superare fecisti, & pro persecutoribus exorare: concede propitius, ut qui ejus imploramus auxilium, misericordiæ tuæ sentiamus effectum. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Libro Ecclesiastici. Confitebor tibi Domine Rex, *ut in festo S. Laurentii* 10. *Augusti.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PAntaleon Nicomediensis Filius Eustorgii Gentilis, & Eubulæ Christianæ medicam artem ab Euphrosino didicit: cum autem Hermolaus Presbyter ex modestia vultus, ex incessu, & serenitate oculorum altè de illo judicasset, illum accersivit, & cœpit in cor fluenta divinæ fidei infundere. Crede mihi dixit, Æsculapii, & Hypocratis medicamenta parva sunt, & parum prodesse possunt, quinimò ipsi Dii, quos colit Maximianus sunt vana omninò fabula: unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credideris, ejus sola invocatione omnes morbos fugabis: quæ verba servabat in corde, jugiter meditabatur, & suaviter allectus ad Hermolaum, ut ad Magistrum hilaris quotidiè ventitabat. Cùm autem quadam die videret puerum mortuum, & propè eum viperam quasi ostendentem, quod mortem fecisset intra se dixit: si vera sunt dicta Hermolai, invocato nomine Christi, puer iste vivet, & bellua morietur, quod ut cogitavit accidit, & statim infusa luce securitatis, omnis caligo discessit, & benedicēs Deum, æstuansque desiderio sacri Baptismi ab Hermolao gaudens suscepit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descendit. que cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquis eum. Et dedit.

Lectio v.

NOn multò post cæco vissum restituit, & Patri Eustorgio tenebras impietatis solvit, qui Idola calcans, & verum Deum confessus baptizatur. Mortuo Patre, egenis opem, & languentibus sanitatem largiebatur; quare ad Maximianum defferunt, qui primum honore, & blanditiis attrahere studet, deinde minatur mortem, & dura supplicia, si Diis non offerat sacrificium; sed cum omnia invicto animo respueret, in ligno suspenditur, fer-

ferreis laniatur ungulis,& lãpades ignis lateribus ejus admoventur: At illo orante apparuit Christus dulcibus verbis illum recreans, & illico laxati sunt manus lictorum, extinctæ lampades, & plumbum liquatum, in quod postmodum Tyranno jubente injectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem,sed quid non tentat ingeniosa crudelitas! mandat ingentem lapidem collo alligari, sicque in mare dimitti: sed lapis non secus, ac folium leve supernatat, & Pantaleon firmiter super undas graditur; non cessit tantis prodigiis Tyranni obcæcata mens, sed feris insanior jubet ad feras produci. Crudele spectaculum! sed spectabile Cœlo, confluxit tota Civitas, congrediuntur cum Athleta feræ, at ille tamquam ratione utentes, & indutæ humanitatem, quam exuerat Imperator, reverenter ad Marryrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua tangentes veluti contendebant, quænam prima ad eum accederet, & non prius recederet, quàm Martyr ei manum imposuisset, & ei benedixisset.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capitẽ ejus coronam de lapide pretioso.Et voluntate.

Lectio vi.

QUo viso,clamabant multi: dimittatur justus, magnus est Deus Christianorum qui quidem solus,& verus est; sed Maximianus nec edoctus à feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat Pantaleonem in locum editum ferri, & rotæ alligatum in præceps per declive dimitti.At rota ultrice, & plures Deorum opprimente cultores, illæsus evasit, quare gladio occidi jussit, accessit lictor,oleæ plantæ illum alligat, sed cum exequeretur ictum, conversa fuit ferri acies ceræ similis, quo miraculo stupefacti lictores ad pedes Martyris provoluti veniam precantur,Christum apertè confitentes, sed tandem ne periret gloria martyrii, caput abscinditur, & statim lac pro sanginem fluxit, & planta oleæ, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit; cum autem quidam fideles conveniissent,sacrum corpus in sub urbano cujusdam scholastici reverenter reponunt, & quem in vita tantis prodigiis Dominus illustraverat, post obitum innumeris honoravit; inter quæ præclarum illud, quòd sacer ejus cruor, qui ampulla servatur

Ra-

Ravelli in Regno Neapolitano, & Romæ à primis Vesperis Festi usque ad diem sequentem, in quo Ecclesia celebrat ejus martyrium, cum coagulatus antea existat, mirum in modum liquefieri, & undequaque fluidum moveri, cunctis cernentibus, quotannis conspicitur. Quòd etiam accedit in portione sanguinis, qui Monasterio Regali Incarnationis Monialium Sancti Augustini Matriti inter pretiosiora pignora asservatur.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Noct. Homilia S. Hilarii Episc. in Evang. Nihil est opertum, quòd non revelabitur, *ut in die S. Calixti xiv. Octobris.*

AD LAUDES,

& per Horas, *Antiphona.*

In tormentis apparuit, Christus, Pantaleonem mira dulcedine perfundens. *Psalm.* Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Ego enim, ait Christus, in habitu Hermolai tecum sum in omnibus, quæ propter me pateris.

Aña. Cum pro lictoribus exoraret, audivit de cœlo: ultra non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleemon, id est, misericors, quia multi per te misericordiam consequentur.

Aña. Lacte, & cruore Martyris collum fluit, pro quo cruorem, & aquam Christus fuderat.

Aña. Pantaleon varie cruciatus jugiter canebat: sæpè expugnaverunt me à juvẽtute mea, etenim non potuerunt mihi.

Cap. Hymn. & Vers. de Communi unius Martiris.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit Maximianus Pantaleoni: quænam est ars præstigiarum, quæ tibi extinxit lampades, & Satellitibus vires abstulit? Ad quæ respondit: meæ præstigiæ Christus est.

In secundis Vesp. Aña. de Laudibus, Psalm. ut in secundis Vesp. unius Martyr.

Ad Magnificat, Antiphona.

Recordatus fuit misericordiæ Domini, & in conspectu astantium factus est illi adjutor

FESTA AUGUSTI.

DIE IX. AUGUSTI.

In Festo Ss. Justi, & Pastoris Martyrum. Duplex secundæ classis.

Omnia de Communi plurimorum

rum Martyrum, præter ea, quæ hic apponuntur propria.

Ad Vesperas, Aña. Justus, & Pastor, *cum reliquis de Laudibus. Psalmus* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Rom. 8.

FRatres, Existimo, quod non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis: nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat.

Hymnus.

ECce Justus, ecce Pastor
Ambo juncti sanguine,
Quos piæ fraternitatis
Junxerat germanitas,
Junxit æqualis sacratæ
Passionis unitas.

Hi tamen scholis retenti,
Dum instruuntur litteris,
Audientes, quod tyrannus
Intrat urbem persequens,
Illicò scholam relinquunt,
Et tabellas abnuunt.

Appetunt cursu deindè
Præsidis præsentiam,
Et Crucem Christi sequendo,
Corpus armant debile,
Quo tryumphos passionis
Expedirent fortiter.

Hoc repentè Daciano
Nuntiantes, inquiunt:
Ecce advenire Christum
Profitentes parvulos,
Mortis ultrò passiones,
Atque cædes perpeti.

Concitans adest hic Præses
Turbidus, sævitiam,
Ad suos truces ministros,
Teneantur, clamitat:
Fustibus jubens tenella
Dissecari corpora.

Tunc sacras ambo voces
Alloquuntur invicem:
Tempus est jam temporales
Ferre pœnas corporis,
Quò futuro perfruamur
Gaudio cum Angelis.

Audiens mox Dacianus
Martyrum constantiam,
Excitatus in furore
Dictat hanc sententiam:
Ut perempti ambo fratres,
Morte dira intercidant.

Protinús eos furentes
Perrahunt satellites
Ad locum campi patentẽ,
Quem ferunt Laudabilem,
Ense illic verberantur,
Laureantur sanguine.

Laus tibi per omne tempus
Trinitas indifferens,
Laus, honor, virtusque sũma
Singularis gloriæ,
Quæ Deum te sæculorum
Personet per sæcula. Amen.

℣. Lætamini in Domino, & exultate justi.

℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fortissimi pueri Justus, & Pastor in campum Laudabilem ad-

adducti, pro Christo plusquam virili constantia, dato collo, martyrio coronati sunt.

Oratio.

DEus, lactensium fides, spes infantium, charitas puerorum, qui per innocentum tuorum Justi, & Pastoris laudem cunctos provocas ad salutem: infunde in nobis, quæsumus, puritatem lactentis infantiæ, ut dum sensu justitiæ parvulis adæquamur, in illa remuneratione fidelium cum sanctis pariter gloriemur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem gloriæ, qui beatos hodiè Justum, & Pastorem coronavit: * Venite adoremus.

Psalmus. Venite exultemus.

Hymnus.

DIvino agente Spiritu,
Qui infirma mundi roborat
Ad vincla, flagra, & vulnera
Fratres tenelli convolant.

Vix Justus annum septimum,
Nonumque Pastor egerat,
Et jam cruento in prælio
Uterque mundum vicerat.

Minas uterque Præsidis,
Uterque sprevit verbera,
Et colla uterque lactea
Stricto mucroni subdidit.

Incensa nempè charitas,
Quam Christus armat, fovet,
Quamvis tenello in corpore
Nescit malis succumbere.

In hoc tryumpho nobili
Divina virtus emicat,
Quæ infirma sæcli deligit,
Confundat ut fortissima.

Sit laus, potestas, gloria
Uni, Trinoque Numini,
Quod cæde & ore infantium
Invictat ad cœlestia. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Cum Dacianus Præses dira Christianis supplicia minaretur, Justus & Pastor pueri mira alacritate sese martyrio obtulerunt.

Psalm. Beatus vir, *cum reliquis de Communi plurimorum Martyrum.*

Aña. Ira exardescens, & rubore suffusus Dacianus, infantes martyres fustibus cædi, & excruciari crudeliter jussit.

Aña. Non flagris, non morte deterriti, ad martyrium pro Christo perferendum, se mutuò roborabant.

Lect. 1. Noct. Fratres debitores sumus, *de eodem Cummuni.*

℟. 1. Beati Martyres Justus, & Pastor teneris annis ætatis suæ mortem perdiderunt, & vitam æternam invenerunt: * Quia solùm vitæ dilexerunt auctorem. ℣. Infantia computabatur in annis, sed senectus erat venerabilis, non annorum numero computata. Quia.

℟. 2. Ingressus tyrannus Complutum, omnes Christianos perquiri, jubet qui aut idolis sacrificent, aut cruciatibus acer-

bissimis interficiantur: Justus & Pastor ultrò se offerunt: * Quia magno desiderio pro Christo moriendi erant incensi. ℣. Projectis tabellis, quibus prima litterarum rudimenta continebantur, in domum judicis properant. Quia.

℟. 3. Videte ne contemnatis unum ex his pusillis: * Angeli enim eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est. ℣. Qui scandalizaverit unum de pusillis istis, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, & demergatur in profundum maris. Angeli. Gloria Patri. Angeli.

In secundo Nocturno, Antiphna. Dixit Justus: Noli frater Pastor hanc temporalem pertimescere passionem, nam qui nos ad tantam gratiam vocavit, vires cruciatibus pares præstabit.

Aña. Dignè, frater Juste, sic te decet hortari, ut justitiam, quam nomine præfers, simul cum tuo fratre suscipias.

Aña. Hi sunt, qui acceperunt benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo.

Ex lib. S. Isidori, & lib. S. Ildephonsi de viris illust.

Lectio iv.

JUstus & Pastor, germani fratres, Complutenses, illustre Christo Domino testimonium dederunt, Diocleciano, & Maximiano Imperatoribus. Nam cùm Dacianus Præses Complutum ingressus, Christianos omnes perquiri juberet, ut aut fidem Christi detestati, idolis sacrificarent, aut acerbissimis cruciatibus interficerentur, Justus & Pastor pueruli magno sunt pro Domino moriendi desiderio incensi. Itaque projectis tabellis, quibus prima litterarum rudimenta continebantur, quo Christum meliùs discerent, è ludo litterario neque vocati, neque appellati in domum judicis properant, Christianos se esse publicè profitentur, & pro Christi fide supra ætatem, & corporis vires læti atque alacres tormentorum cruciatibus sese ultrò offerunt. Quos Dacianus, tamquam pueros, jubet verberibus ab ea mente deterreri.

℟. Justus sic fratrem Pastorem alloquebatur. Ne timeas frater mortem corporis, nec dira tormenta, quæ nos circumstant: * Nam Deus ille, qui nos ad tantam gratiam vocare dignatus est, dabit vires cruciatibus pares. ℣. Non te deterreant tormenta, quæ nobis parata sunt, quasi tenellâ nostrâ ætate graviora. Nam.

Lectio v.

DUm ad verbera ducuntur, mutuò se ad supplicia for-

fortiter subeunda novelli agni cohortabantur. Nam Justus minor natu, timens fortè, ne de sua frater constantia diffideret, sic prior Pastorem alloquitur: Nihil, Pastor frater, timeas mortem corporis, quæ nos circumstat: nec tormenta quæ nobis parata sunt, quasi tenellâ nostrâ ætate graviora; excipe jugulo securus gladium; nam Deus ille, qui nos ad tantam gratiam vocare dignatur, dabit etiam vires cruciatibus pares. Ad hæc Pastor: Meritò, Juste frater, sic te decet hortari, ut justitiam, quam nomine præfers, re ipsa præstes, ejusque fructus, mecum una percipias. Ego verò libenter socium me tibi præbebo martyrii, ut tecum hujus certaminis gloriam adipiscar. Quorum sermones cum satellites ad Dacianum detulissent, veritus ille, ne reliqui Christiani tanto excitarentur exemplo, ejusque crudelitas, si in certamen descenderet, à pueris vinceretur, extra oppidum procùl ab hominum frequentia sanctissimos pueros abripi jubet, & silentio occidi.

℟. Propter testamentum Domini, & leges paternas, Justus & Pastor perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum. Quia.

Lectio vi.

ITaque in campum, qui Laudabilis est appellatus, adducti, octavo Idus Augusti gladio feriuntur. Et, ut à majoribus accepimus, jugulati sunt super lapidem qui Compluti in honore est, & adhuc servat sacrati martyrii impressa vestigia. Post discessum Daciani, Christiani beatissima puerorum corpuscula eo ipso loco honorificè sepeherunt: quæ durante persecutione, & novis deinceps semper bellis Hispania exagitata, oblivioni traduntur, donec longo post tempore, Asturio Toletano Archiepiscopo, viro sanctissimo divinitùs commostrata sunt. Qui Cœlestem thesaurum pro dignitate æstimans, Complutum venit, eumque pretioso tumulo condidit, tantaque veneratione prosecutus est, ut Toletana sede relicta, primus Complutensem Episcopatum constituerit, ac reliquum vitæ tempus in honorandis sanctissimis pueris collocarit, neque amplius se ab eis divelli passus est: quorum reliquiæ multis, & illustribus miraculis claruerunt.

℟. Innocentes pro Christo infantes occisi sunt, ab impio tyranno pueri fratres jugulati sunt,

sunt, ipsum sequuntur agnum sine macula: * Et dicunt semper, Gloria tibi Domine. ℣. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati, virgines enim sunt. Et dicunt. Gloria Patri. Et dicunt.

In tertio Nocturno, Aña.

Neque vocati, neque apellati, Justus & Pastor in domum judicis properant, Christi fidem confitentes.

Aña. Qui adhuc lactentis teneritudine agebantur infantiæ, ultra vires viriliter dimicant, alleluia.

Aña. Deus adjutor noster in tribulationibus, propterea non timebimus, dum turbabitur terra.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: Respondens Jesus, dixit: Confiteor tibi Pater, Domine cœli, & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi. *Serm.* 8. *de verb. Domini, Co.* 10.

QUid est hoc fratres? à contrario sensu intelligite: Abscondisti hæc, inquit, à sapientibus & prudentibus: & non dixit, revelasti ea à stultis, & imprudentibus: sed ait: Abscondisti quidem à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Sapientibus, & prudentibus irridendis, arrogantibus falsò grandibus, verè autem tumentibus opposuit non sapientes, non prudentes, sed parvulos. Qui sunt parvuli? humiles. Ergo abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus.

℟. Sacrilegi Præsidis Daciani minas perhorrescunt viri, infantes contemnunt: * Et per infima mundi fortia confunduntur. ℣. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra. Et per.

Lectio. viii.

NOmine sapientium, & prudentium superbos intelligi posse, ipse exposuit, cùm ait: Revelasti ea parvulis. Ergo abscondisti non parvulis. Quid est, Non parvulis? Non humilibus. Quid est, Non humilibus, nisi superbis? O via Domini! aut non erat, aut latebat, ut revelaretur nobis. Undè Dominus exultavit, nisi quia revelatum est parvulis? Debemus esse parvuli: nam si voluerimus esse magni, quasi sapientes, & prudentes, non nobis illud revelatur.

℟. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Con-

tem-

temnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Nona Lectio de Vigilia S. Laurentii, ut in Breviario.

AD LAUDES, & per Horas, *Antiphona.*

JUstus, & Pastor fratres pueri, cùm Præsidis sævitiam viri perhorrescerent, spontè ad martyrium cucurrerunt. *Psalmus.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica. Añа.* Pastor, & Justus fratres, cùm pueri adhuc litteris imbuerentur, projectis in schola tabellis, veram sapientiam sunt secuti. *Añа.* Justus Pastorem alloquitur: Noli frater mortem corporis, nec tormenta, quæ nobis parata sunt, pertimescere. *Añа.* Dixit Pastor Justo fratri, libenter me tibi martyrii socium præbeo, ut simul hujus certaminis gloriam consequamur. *Añа.* Pueri, & juvenes, senes cum junioribus laudent nomen Domini, alleluia.

Capitulum. Rom. 8.

FRatres: Existimo quòd non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis: nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat.

Hymnus.

SAcra victorum monumenta fratrum
Supplici voto renovamus, & te,
Martyrum virtus, canimus, qui in illis,
Christe, tryumphas
Hodiè duplex tibi consecratur
Victima, hostili temerata cultro,
Utraque internas animante vires
Uritur igne.
Ultrò ad immitem properat tyrannum,
Utraque intentos cupit ire in enses,
Nulla vis cogit jugulum minaci
Subdere ferro.
Prodeunt una genitricis alvo,
Tempore ad palmam rapiuntur uno:
Et duplex agnus laniatus unam
Imbuit aram.
Excipe ex nostris. Deus alme, templis
Vota, solemni geminata ritu,
Quique adhuc stillat veteri recentem,
Morte cruorem.
Gloria æterno Genitori, & ejus
Sit coæternæ Soboli, jugisque
Laus Paraclito, qui ab utroque manat
Numini Sacro. Amen.

℣.

℣. Exultabunt sancti in gloria.
℟. Lętabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super petram duæ victimæ Christo gratissimæ Justus, & Pastor jugulati sunt, & corpora eorum in pace honorificè sepulta sunt, alleluia.

Oratio.

DEus, lactentium fides, spes infantium, charitas puerorum, qui per innocentum tuorum Justi, & Pastoris laudem cunctos provocas ad salutem: infunde in nobis, quæsumus, puritatem lactentis infantiæ; ut dum sensu justitiæ parvulis adæquamur, in illa remuneratione fidelium cum sanctis pariter gloriemur. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio Vigiliæ S. Laurentii, & postea S. Roman. ut in Breviario.

Ad Tertiam, Aña. Pastor, & Justus. *Capitulum.* Existimo, *ut Sup. in Laud.*

Ad Sextam, Aña. Justus Pastorem.

Capitulum. Rom. 8.

SCimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundùm propositum vocati sunt sancti.

Ad Nonam, Aña. Pueri, & juvenes.

Capitulum. Rom. 8.

QUis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius?

In secundis Vesperis, omnia ut in primis; sed loco ultimi, Psalm. Credidi.

A Capitulo fit de S. Laurentio Martyre. Deinde pro commemoratione Ss. Justi, & Pastoris. Aña. Isti sunt duo novelli agni, qui nec minis judicis deterriti, nec virium teneritate defessi, usque ad mortem tormenta passi sunt, alleluia.

DIE XXVII. AUGUSTI.

In Festo S. Teresiæ Secundo. Duplex.

Omnia prout in principali ejusdem festo ad diem xv. Octobris exceptis iis, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui illibata præcordia Beatæ Virginis Theresiæ Sponsæ tuæ ignito jaculo transfixisti, & charitatis victimam consecrasti: ipsa interveniente concede, ut corda nostra ardore Sancti Spiritus ferveant: & te in omnibus super omnia diligant. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate ejusdem, &c.

In

In secundo Nocturno.

Lectio vi.

INter cæteras Theresiæ virtutes præcipuè emicuit dilectio Dei, quæ adeò in corde ejus exarsit, ut Confessarii ipsius Theresiæ tamquam non hominis, sed Cherubim propriam admirarentur, & celebrarent, quam etiam Dominus noster Jesus Christus multis visionibus, & revelationibus mirabiliter auxit: quandoque enim data dextera, clavoque extenso, illam in sponsam suam adoptavit: atque his verbis alloqui dignatus est: deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem: jam ipse sum totus tuus, & tu tota mea.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

ALiquando etiam Angelum vidit ignito jaculo sibi præcordia transverberantem: quod ipsa enarrat his verbis: videbam ad siniſtram meam Angelum stantem corporali specie; non erat magnus, sed parvus, formaque pulcherrima, ac vultu sic accenso, & flagrante, ut videretur ex supremis, qui penitus exardent, sive ex iis, qui Seraphim dicuntur. Aspiciebam eum in manibus gestare longum jaculum aureum, & in extremo cuspidis parum ignis: jaculo autem non semel cor meum transverberabat usque ad viscera: hæc vero mihi videbatur secum asportare, cum jaculum educeret, exindeque me prorsus relinquere Dei amore æstuantem. Erat quidem tam vehemens dolor vulneris, ut me compelleret in genitus iteratos prorumpere, & adeò excellens suavitas, quam in me hic dolor intensissimus efficit, quod desiderabile non sit, ut auferatur, nec animæ quidquam placeat, nisi Deus ipse.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

EX quibus cœlestibus donis divini amoris flamma in ejus corde adeò exæstuabat, ut maximè arduum votum à Deo edocta emiserit, efficiendi semper quidquid perfectius esse, & ad majorem Dei gloriam pertinere, intelligeret. Quid etiam post mortem cuidam Moniali per visum manifestavit, se non vi morbi, sed ex intolerabili divini amoris incendio vita excessisse.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus: * Afferentur tibi in lætitia & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

SEPTEMBRIS FESTA

DIE II. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Antonini Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus qui hunc diem Beati Antonini Martyris tui solemnitate clarificas: exaudi preces populi tui, & præsta; ut quæ fideliter expetit, eo suffragante consequi mereatur. Per Dominum nostrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANtoninus regali genere ortus, cum à prima ætate Christianam Religionem coleret, parentibus orbatus, à Theodorico patruo Tolosæ Rege infideli, Pamiæ (quod est Galliæ Narbonensis Oppidum) educatus est. Delato autem ad Regem, quod Christianus esset, inde discedens, Romam venit: postea Salernum profectus, ibi duodeviginti annos apud pios, & doctos Viros in secessu eremitico mansit. Sacris deinde ordinibus initiatus, Diaconatū susscepit. Quo ex tempore, cœpit quamplurimis clarère miraculis, ita ut cæcis visum, surdis auditum, mutis loquelam restitueret, variis languoribus oppressos sanaret, immundos etiam spiritus ex hominum corporibus ejiceret. Hujusmodi verò miracula, vitæ innocentia, & puritas comitabantur, nec à verbi Dei prædicatione, etiam cum vitæ discrimine, quando se ei præbebat occasio (cum martyrii cupidissimus esset) cessabat. In eo munere cum aliquando siti laboraret, elevatis ad Cœlum oculis, Deum precatus, baculo cui innitebatur, terram percussit, ex qua illicò fons emanavit, quo ipse, & alii multi sitim extinxerunt.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

ALiquot post annos, ad natale solum reversus, & à patruo susceptus, aliquandiù cum eo vixit, sed iterùm, quod Chri-

Christianus, & Regiæ Majestatis reus esset accusatus, in tenebricosum carcerem (qui Spelunca votiva dicebatur) compedibus ligatus, sine cibo, & potu, conjicitur. Post septem dies Rex carcerem adiit, existimans juvenem jam inedia mortuum fuisse, quem cum incolumem invenisset, quinimò puerum nobilem Almachium pondus vinculorum ejus sustentantem comperisset; id Magicæ Arti tribuens, puerum è rupe præcipitari, & beatum Antoninum gravioribus vinculis astringi jussit. Interim Rex in bello periit, puer vero præcipitatus, illæsus repertus est, & Beatus Antoninus ab Angelo solutis compedibus (ut alter Petrus) liberatus, liberiùs cœpit Christianos vinctos in carcere, & extra, in Fide Catholica confirmare. Cùm autem Theodorico succesisset in Regnum Galatius, Antonini consanguineus, & majores in Christianos persecutiones excitaret, Antoninus à piis Viris ab ira Regis ereptus, Pamiam in solitudinem secesit, ubi & Almachium puerum reperiit.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

IBi in spelunca (quæ Orientalis dicebatur propè fontem) simul in orationibus, & jejuniis se exercentes, ab omni hominum conversatione semoti, diù commorati sunt. Illis paulo post quidam Joannes Presbyter Divino instinctu, simùl futurus Martyr, adjungitur. Nam cùm Venatores regii ex insperato eos reperissent, & Antoninum cognovissent, ad Regem deferunt, qui ad se perductum Antoninum, sic alloquitur: Quæ te dementia Antonine cepit, ut tui generis oblitus, tuis præstigiis homines dementes, & Regnum nostrum perturbes? Cui Antoninus: Non ego, Galati, quemquam dementio, sed unum Deum, cujus est Regnum, & Imperium, prædico. Tuos autem, quos colis Deos, ligneos, & lapideos, ut falsos, & inanes respuo. His verbis ira inflammatus Rex, illicò eum cum sociis capite plecti, & in flumen (cui nomen Aregia) projici jubet. Eorum corpora à Christianis inventa, honorificè condita sunt: Et Sancti Antonini dexter humerus, cum brachio, qui insimùl etiam cum capite, feroci ictu, cum feriretur, abscissus fuerat, in Ecclesia Palentina, cujus Patronus

nus exiſtit, ex multo tempore magna cum veneratione aſſervatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi ſanctas reliquias ſubſequentis, in ſinu matris oppreſſus fuerat, ſtatim revixit. Cum etiam Sanctius Caſtellæ primus Rex, dùm venaretur, aprum qui in antrum confugerat, & cuidam ibidem imagini inhærebat, ferire vellet, ſtatimque ei brachium obriguiſſet; comperto quod illa eſſet Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, pœnitens facti Rex, vovit martyrii templum ibi erigere, & illicò brachium priſtinæ ſanitati reſtituitur. Quare eo loco magnificentiſsimam Eccleſiam ſancti Antonini nomine ædificavit, ædiculam verò antri, ut hodie viſitur, ſub ipſa Eccleſia intactam reliquit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis poſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua ſapientiæ ſalutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi in Evangelium: Niſi granum frumenti, *ut in feſto S. Laurentii* 10. *Auguſti.*

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In feſto Sanctæ Roſaliæ Virginis. Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

EXaudi nos Deus ſalutaris noſter: ut ſicut de beatæ Roſaliæ virginis tuæ feſtivitate gaudemus: ita piæ devotionis erudiamur affectu, & ejus interceſsione ab iracundiæ tuæ flagellis miſericorditer liberemur. Per Dominum noſtrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

ROſalia virgo, orta Panormi ex nobili genere, ſuam originem trahens à Carolo Magno, in Quiſquinæ montem, quadraginta circiter mille paſſibus diſtantem, ſola recedens, paternæ domus opes, delicias, ac ſpem majoris amplitudinis, ob propinquitatem, & benevolentiam Regum Siciliæ contemnens, cum tetricæ rupis horrore & aſperitate commutavit: inque antrum, cui tunc unicus, & quidem anguſtus aditus è ſuperiori loco patebat, intrepidè deſcendit, ea mente, quam caracteribus ſaxo inſculptis adhuc patentibus, expreſsit: Ego Roſalia Sinibaldi Quiſquinæ & Roſarum Domi-

mini filia, amore Domini mei Jesu Christi, in hoc antro habitare decrevi. Qua inscriptione oculis obversante, susceptæ vitæ propositum altiùs cordi infigere, ac divinæ benevolentiæ signa ad castissimæ mentis blandimenta vicissim provocare consuevit.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

IN hac specu subterranea sibi & mundo emortua, consepultaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit, cavens præcipuè in montibus paterni principatus, ne fortè agnita in domum, urbemque patriam abduceretur invita: callidas dœmonum insidias, quæ asperæ vitæ tædium, & solitudinis horrorem animo ingerebant, acriter sæviendo in se ferrea catena, vigiliis, & humi cubatione, forti animo superasse, antiquæ Icones significant. Cùmque humanis destituta præsidiis, nihil solatii aliunde hauriret, quam è cœlo; Dominus, qui consolatur, & coronat Sanctos suos, Angelicis deliciis illam sæpiùs recreabat.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

CÆlesti deinde consilio ex antro Quisquinensi, in horridiorem speluncam Peregrini montis, tribus ferè mille passibus procul Panormo, Rosalia se transtulit, ut quò difficiliorem pugnam secum ipsa commiteret, è conspectu domus paternæ, eo laudabiliùs de contemptis mundi illecebris tryumpharet. Latebat ibi ad partem lævam angustus concavus, quem eadem, post repertas ejus reliquias, illùc venanti, cui se videndam præbuit, dixit: esse suam cellam Peregrinam, ubi multum ætatis exegisset. Hic tamquam columba in foraminibus petræ gemens, in cœlestium rerum contemplatione defixa ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam traduxit, & sanctissimè perennibus charitatis rosis, & virginitatis liliis coronata, deposuit pridie Nonas Septembris: cujus corpus Urbano Octavo Pontifice maximo divinitùs anno Jubilæi totius Siciliæ plausu repertum, illam à peste liberavit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Affe-

ferentur tibi in lætitia & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, *de Communi Virginum.*

DIE V. SEPTEMBRIS.

Io Festo Commemorationis S. Juliani Episcopi, & Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos beati Juliani Confessoris tui atque Pontificis veneranda Commemorotione lætificas: excita in nobis, quæsumus, ejus spiritum innocentiæ, & charitatis, & præsta; ut cujus recolimus merita, per ejus ad te gradiamur exempla. Per Dominum nostrū.

Et fit Commemor. S. Rosaliæ Virginis.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In secundo Nocturno, Lectiones de die festo S. Juliani 28. Januarii, pag. 56. *In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia venerabilis Bedæ in Evangelium:* Nolite timere pusillus grex, *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco.*

DOMINICA

Infraoctavam Nativitatis beatæ Mariæ virginis.

In Festo SS. Nominis ejusdem B. Mariæ. Duplex majus.

Ad Vesperas, Aña. Dum esset Rex, *cum reliquis Añis, & Psalmis, ut in Officio parvo B. Mariæ Capitulum.* Ab initio. *Hymnus.* Ave matis stella. ℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tui sancti Nominis Commemorationem.

Oratio.

COncede quæsumus, omnipotens Deus, ut fideles tui, qui sub sanctissimæ virginis Mariæ Nomine, & protectione lætantur: ejus pia intercessione, à cunctis malis liberentur in terris, & ad gaudia æterna pervenire mereantur in cœlis. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

In fine Hymnorum Completorii,

torii, & Horarum dicatur Jesu tibi sit gloria.

Ad Matutinum Invitatorium. Sancta Maria Dei genitrix virgo, * Intercede pro nobis. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Quem terra. *Antiphonæ, Psalmi,* ℣. & ℟. *Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ.*

In primo Nocturno. Lectiones de Parabolis Salomonis: Ego sapientia habito, *cum Responsoriis, ut in Festo S. Moriæ ad Nives* 5. *Augusti.*

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Ex Homilia 2. *super missus est, circa finem.*

Lectio iv.

ET nomen, inquit, Virginis Maria. Loquamur pauca & super hoc Nomine, quod interpretatum Maris stella dicitur, & Matri Virgini valde convenienter aptatur. Ipsa namque aptissimè sideri comparatur: quia sicut sine sui corruptione sidus suum emittit radium, sic absque sui læsione Virgo parturivit filium. Nec sideri radius suam minuit claritatem, nec Virgini filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus radius universum orbem illuminat, cujus splendor & præfulget in supernis, & infe-

ros penetrat, terras etiam perlustrans, & calefaciens magis mentes, quam corpora: fovet virtutes, excoquit vitia. Ipsa, inquam, est præclara, & eximia stella super hoc mare magnum & spatiosum necessariò sublevata, micans meritis, illustrans exemplis.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, & balsamũ aromatizans. Dedi.

Lectio v.

O Quisquis te intelligis in hujus sæculi profluvio magis inter procellas, & tempestates fluctuare, quàm per terram ambulare: ne avertas oculos à fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis. Si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbiæ undis, si ambitionis, si detractionis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si iracundia, aut avaritia, aut carnis illecebra naviculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientiæ fœditate confusus, judicii horrore perterritus, barathro incipias absorberi tristitiæ, desperationis abysso, cogita Mariam.

℟.

℟. Quæ èst ïsta, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum & lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

IN periculis, in angustiis, in rebus dubiis Mariam cogita, Mariam invoca. Non recedat ab ore, non recedat à corde: & ut impetres ejus orationis suffragium, non deseras conversationis exemplum. Ipsã sequens non devias; ipsam rogans non desperas; ipsam cogitans non erras; ipsa tenente non corruis; ipsa protegente non metuis; ipsa duce non fatigaris; ipsa propitia pervenis: & sic in temetipso experireris, quam meritò dictum sit: Et Nomen Virginis Maria.

Quod quidem venerabile Nomen, jam pridem in quibusdam Christiani Orbis partibus speciali ritu cultum, Innocentius Undecimus Romanus Pontifex ob insignem victoriam sub ejusdem Virginis Mariæ præsidio, de immanissimo Turcarum Tyranno cervicibus populi Christiani insultante, Viennæ in Austria partam, & in perenne tanti beneficii monumentum, in Ecclesia universali singulis annis Dominica Infraoctavam Nativitatis Beatæ Virginis Mariæ celebrari præcepit.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. *c.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrisologi.

Serm. 142. *de Annuntiat.*

AUdistis hodie, fratres charissimi, Angelum cum muliere de hominis reparatione tractantem. Audistis agi, ut homo cursibus eisdem, quibus dilapsus fuerat ad mortem, rediret ad vitam. Agit, agit cum Maria Angelus de salute, quia cum Eva Angelus egerat de ruina. Audistis Angelum de carnis nostræ limo Templum divinæ Majestatis arte ineffabili construentem. Audistis in

ter-

terris Deum, in cœlis hominem Sacramento incomprehensibili collocari. Audistis inaudita ratione in uno corpore Deum hominemque misceri. Audistis fragilem nostræ carnis naturam ad portandam totam Deitatis gloriam Angelica exhortatione roborari.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Commemorationem. Quia ex te.

Lectio viii.

Denique ne tanto ponderi cœlestis fabricæ in Maria subtilis nostri corporis arena succumberet, & in Virgine totius generis humani portatura fructum, virga tenuis frangeretur; fugatura metum vox Angeli mox præcessit, dicens: Ne timeas Maria. Ante causam dignitas Virginis annuntiatur ex Nomine; namque Maria hebræo sermone latinè Domina nuncupatur. Vocat ergo Angelus Dominam, ut Dominatoris Genitricem trepidatio deferat servitutis, quam nasci, & vocari Dominam ipsa sui germinis fecit, & impetravit auctoritas: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam. Verùm est, quia qui ievenit gratiam, nescit timere: Invenisti gratiam.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Nona Lectio de Homilia Dominicæ occurrentis.

Si autem hoc Officium transferatur, nona Lectio eo anno erit: Sacramentum reconciliationis nostræ, *ex Officio B. Mariæ in Sabbato, mense Septembris.*

AD LAUDES,

& per Horas, *Antiphona.*

Dum esset Rex, *cum reliquis de Officio S. Mariæ in Sabbato.*

Capitulum. Ab initio.

Hymnus. O gloriosa virginũ.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beata es Maria, quæ credidisti: perficientur in te, quæ dicta sunt tibi à Domino, alleluia.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Horas Añ., Capitula, & Responsoria brevia, ut in Offi-

cio B. Mariæ in Sabbato.

In 2. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Et fit commem. Dominicæ occurrentis.

DOMINICA III. SEPTEMBRIS.

In Festo Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis. Duplex in Hispania.

Ad Vesp. Aña. Quo abiit dilectus tuus, *cum reliq. de Laudib. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis ut in Officio parvo B. M. V.*

Capitulum. Thren. 2.

CUi comparabo te? vel cui assimilabo te filia Jerusalem? cui exæquabo te, & consolabor te virgo filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

O Quot undis lacrymarum.
Quo dolore volvitur,
Luctuosa, de cruento
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem,
Virgo mater, filium.

O suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam,
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lacrymis.

Centiesque, milliesque
Stringit arctis nexibus
Pectus illud, & lacertos,
Illa fugit vulnera;
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.

Eia, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.

Esto Patri, Filioque,
Et coævo Flamini;
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria,
Et perennis laus, honorque
Hoc, & omni sæculo. Amen.

℣. Regina Martyrum ora pro nobis.

℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Aña.

Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me sol: filii matris meæ pugnaverunt contra me.

Oratio.

DEus, in cujus passione, secundùm Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ virginis, & matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis, &c.

Postea fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad

Ad Completorium, & per Horas in fine Hymnorum dicitur Jesu tibi sit gloria; Qui passus es pro servulis.

Ad Matutin. Invitat.

Stemus juxta Crucem cum Maria matre Jesu,* Cujus animam doloris gladius pertransivit.

Psalm. Venite.

Hymnus.

JAm toto subitus vesper eat polo,
Et sol attonitum præcipitat diem,
Dum sævæ recolo ludibrium nescis,
Divinamque cataſtrophem.
Spectatrix aderas supplicio Parens.
Malis uda, gerens cor adamantinum;
Natus Funerea pendulus in Cruce,
Altos tum gemitus dabat.
Pendens ante oculos natus, atrocibus
Sectus verberibus, natus hiantibus
Fossus vulneribus, quot penetrantibus
Te confixit aculeis!
Heu sputa, alapæ, verbera, vulnera.
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quàm variapium
Cor pressere tyrannide!
Cunctis, interea, ita generosior
Virgo martyribus prodigio novo,
In tantis moriens non morieris Parens
Diris fixa doloribus.
Sit summæ Triadi gloria, laus, honor,
A qua suppliciter sollicita prece,
Posco Virginei roboris æmulas
Vires rebus in asperis. Amen

In primo Nocturno.

Aña. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalmus III.

DOmine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus susceptit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Aña. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Aña. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalmus x.

IN Domino confido; quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ fecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Aña. Paraverũt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Aña. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Psalm. xxx.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum: * In justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutris me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redimisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates * supervacuè.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, & lętabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei, Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita

vita mea, * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbata sunt,

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valdè, * & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * & à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, & deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, & in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, * quam obscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ, * à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo, * à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudisti vocem orationis meæ, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus: * quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

Ant. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum ora pro nobis.

℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio 1. *Thren.* 1.

PLorans ploravit in nocte, & lacrimæ ejus in maxillis ejus, non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes amici ejus spreverunt eam,

eam,& facti sunt ei inimici. Vide, Domine, quoniam tribulor: conturbatus est venter meus: subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum, foris interficit gladius, & domi mors similis est. Audierunt, quia ingemisco ego, & non est qui consoletur me.

℟. Simeon vir justus, & timoratus, dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam pertransibit gladius: ℣. Ne vocetis me pulchram, sed amaram, quia amaritudine valdè replevit me omnipotens. Tuam ipsius.

Lectio ii. *Thren.*

CUi comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? cui exæquabo te,& consolabor te virgo filia Sion? magna est velut mare contritio tua: quis medebitur tui? Plausérunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilaverunt, & moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus.

℟. Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum:* Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Vocavi filium meum ex Ægyptō, ut veniat salus in Israel. Esto ibi.

Lectio iii.

FEcit Dominus, quæ cogitavit, complevit sermonem suum quem præceperat á diebus antiquis: destruxit, & non pepercit, & lætificavit super te inimicum, & exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum super muros filiæ Sion: Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. Eili, quid feciſti nobis sic? * Ego, & pater tuus, * Dolentes quærebamus te. ℣. Quid est, quod me quærebatis? In his quæ Patris mei sunt oportet me esse. Ego. Gloria Patri. Dolentes.

In secundo Nocturno.

Aña. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalm. xxi.

DEus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti! * longè à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri:

stri: * speraverunt; & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris à me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò considerabunt & inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me: * ad defensionem meam conspice.

Erue à framea Deus animam meam: * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me: & cùm clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent cor-

corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * & ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Añ. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Añ. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalm. LV.

MIserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Añ. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Añ. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte.

Psalm. XLI.

QUemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat ani-

anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum, fontem vivum: * quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea: * quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, & Hermoniim à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui: * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea * exprobraverunt mihi, qui tribulant me, inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi es Deus tuus? * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Aña. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte.

℣. Fasciculus mirrhæ dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Lect. de Sermone S. Bernardi Abbat. ut supra, In Festo Sept. Dolor. Mens. Mart. cum Respon. seq.

℟. 4. Jesum bajulantem sibi Crucem, * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum. ℣. Filiæ Jerusalem super vos ipsas flete, & super filios vestros. Sequebatur turba.

℟. 5. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat autem.

℟. 6. Joseph ab Arimathæa * Petiit corpus Jesu, quod de Cruce depositum * Suo complexu Mater excepit. ℣. Dolens Sunamitis, sinu, & genibus

suis sustinuit mortuum filium. Petiit corpus. Gloria Patri. Suo complexu.

In tertio Nocturno.

Aña. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. LXIII.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium, * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, & non timebunt: firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: & * timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Aña. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Aña. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequo.

Psalm. VI.

DOmine ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequo?

Convertere Domine, & eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Ex-

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur, & erubescant valdè velociter.

Añ. Anima mea turbata est valdè, sed tu Domine usquequò.

Añ. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Psalm. XLV.

DEus noster refugium, & virtus, * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscū: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

Añ. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

℣. Per te salutem hauriamus, virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Christi.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

De Institut. Virg. cap. 7.

STabat ante Crucem Mater, & fugientibus viris, stabat intrepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram redemptionem. Spectabat non degeneri mater spectaculo, quæ non metuebat peremptorem. Pendebat in Cruce filius, mater se persecutoribus offerebat.

℟. Quis tibi sensus fuit, ò Mater dolorum, * Dum Joseph sindone filium tuum involvit,& posuit eum in monumento. ℣. Considerate, & videte, si est dolor, sicut dolor meus. Dum Joseph.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Eccles. Vercellen. propè finem.

Lectio. viii.

MAria mater Domini ante Crucem filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, cœlum tenebris obductum, refugisse solem, in paradisum Latronem, sed post piam confessionem, receptum. ¶ Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus matrem appellaverit, pluris putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia matri exhibebat, quam quod regnum cœleste donabat. Nam si religiosum est, quod Latroni donatur venia; multo uberioris pietatis est, quod à filio mater tanto affectu honoratur.

℟. In totò corde tuo gemitus matris tuæ ne obliviscaris; * Ut perficiatur propitiatio, & benedictio. ℣. Ave Princeps generosa, martyrumque prima rosa, virginumque lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio ix. *de Homilia Dominicæ occurrentis. Si transferatur* 8. *Lect. dividitur, & fit* 9. *ex illo signo* ¶

AD LAUDES, *& per Horas, Aña.*

QUo abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? Quò declinavit dilectus tuus,& quæremus eum tecum?

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Laudibus Dominicæ.*

Aña. Recedite à me, amarè flebo, nolite incumbere,ut consolemini me.

Aña. Non est ei species,neque decor, & vidimus eum,& non erat aspectus.

Aña. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Aña. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Thren. 2.

CUi comparabo te? vel cui assimilabo te filia Jerusalem? cui exæquabo te,& consolabor te virgo filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

SUmmæ, Deus clementiæ, Septem dolores Virginis, Plagasque Jesu Filii

Fac

Fac ritè nos revolvere.
Nobis salutem conferant
Deiparæ tot lacrymæ
Quibus lavare sufficit
Totius orbis crimina.
Sit quinque Jesu vulnerum
Amara contemplatio,
Sint, & dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia,
Jesu tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.
℣. Maria virgo per virtutem tot Dolorum.
℟. Fac nos gaudere in regno cœlorum.

Ad Benedictus, Aña.

Venite, ascendamus ad montem Domini, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

ORATIO.

DEus, in cujus passione, secundùm Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ virginis, & Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis, &c.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Primam in ℟. *brev. dicitur.*

℣. Qui passus es propter nostram salutem.

AD TERTIAM.

Aña. Recedite à me.

Cap. Cui comparabo, *ut sup.*

℟. *brev.* O vos omnes,* Qui transitis per viam. O vos. ℣. Attendite, & videte si est dolor, sicut dolor meus. Qui transitis. Gloria Patri. O vos omnes.

℣. Defecerunt præ lacrymis oculi mei.

℟. Conturbata sunt omnia viscera mea.

AD SEXTAM.

Aña. Non est ei species.

Capitulum. Thren. 1.

PLorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

℟. *brev.* Defecerunt præ lacrymis* Oculi mei. Defecerunt. ℣. Conturbata sunt omnia viscera mea. Oculi mei. Gloria Patri. Defecerunt.

℣. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

AD NONAM.

Aña. Fulcite me floribus.

Capitulum. Thren. 2.

DEduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *brev.* Fasciculus myrrhæ:* Dilectus meus mihi. Fasciculus. ℣. Inter ubera mea commorabitur.

bitur. Dilectus. Gloria. Fasciculus.

℣. Anima mea liquefacta est.

℟. Ut dilectus locutus est.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Ant.

Oppressit me dolor, & facies mea intumuit à fletu, & palpebræ meæ caligaverunt.

Oratio ut supra.

Deinde fi commemoratio Dominicæ ocurrentis.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In Festo B. Petri de Arbues Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus, ut beati Petri Martyris tui fidem congrua devotione sectemur: qui pro ejusdem fidei defensione martyrii palmam meruit obtinere. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos: Fratres debitores sumus, *ut in Communi plurimorum Martyrum.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus cognomento de Arbues, Epilæ in Aragonia natus, à piis, honestisque parentibus unà cum sanguinis claritate hausit & pietatem; ab ipsis enim incunabulis optimis moribus imbutus, pueritiam ità transegit, ut nihil priùs in ætate illa sibi duxerit excolendum, quàm litteras, & Christianas virtutes. Adolescens liberalibus disciplinis eruditus: Bononiæ in Collegio Hispanorum adscriptus, doctrina & eruditione adeò excelluit, ut indè Magistralem Sacræ Theologiæ lauream reportaverit. Mox in Canonicū Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ adscitus, Regularem quam voverat, observantiam, constantissmè semper retinuit: suæque non modo, sed alienæ etiam saluti pari studio, ac solicitudine invigilans, virtutibus omnibus sic enituit, ut Ferdinandus, & Elisabetha Catholici Hispaniarum Reges, cum vellent è suis finibus Judaicam exterminare perfidiam, ipsum fidei Inquisitorem in Aragonia primum eligendum curaverint.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

CUm igitur sacrum Inquisitionis munus pari animi ar-

ardore, & fidei Catholicæ emolumento perageret, magnum sibi contraxit odium ab iis, qui Judaicam perfidiam mordicus asserebant, in eamque relapsi fuerant. De quorum insidiis per amicos, & consanguineos certior factus, eisque suadentibus, ut si vitæ consulere vellet, susceptо se ministerio abdicaret, constanter respondit, libenter se talem ob causam mortem subiturum, idque unicè optare, se ex malo Sacerdote bonum fieri Martyrem. Nec abfuit optatis eventus, quippè nefarii illi homines, habito sæpè inter se conventiculo, necem in Dei servum machinati sunt, conductisque ad scelus perpetrandum Sicariis, Petrum ante chorum Metropolitanæ Ecclesiæ orantem in principio Nocturni Officii, cùm ea Psalmi verba decantarentur: Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde, iterato vulnere lethaliter affecerunt.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio v.

Biduum supervixit, Deo gratias agens, quod pro Fidei defensione mortem meretur oppetere; eumdemque pro interfectoribus suis deprecans, post recepta Ecclesiæ Sacramenta, decimo quinto Kalendas Octobris, anno à repata salute millesimo quadringentesimo octogesimo quinto obdormivit in Domino. Non defuerunt post mortem prodigia, quorum illud in primis memorabile, ac Apostolicæ Sedis judicio comprobatum, multiplicatio nimirum, & effervescentia effusi cruoris in eodem Ecclesiæ Metropolitanæ loco, in quo martyrium passus fuerat. Ejus corpus ibidem Ferdinandus, & Elisabetha regali munificentia, elaborato marmore sepeliendum curarunt; in Sacellum deinde à Canonicorum ejusdem Ecclesiæ Collegio magnificè constructum, translatum fuit, ubi ad præsens honorificè colitur; ejusque memoria, ut in Catalogo beatorum martyrum in posterum haberetur, Alexander Papa Septimus indulsit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris po-

tavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam:

In tertio Noct. Homil. S. Hilarii Epiſc. in Evang. Nihil eſt opertum; *ut in feſto Sancti Caliſti xiv. Octobris.*

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

In Feſto S. Mariæ de Cervellione, Alias de ſubſidio Virginis, Primæ Sanctimonialis Ordinis Beatiſsimæ Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Duplex.

In Regnis Hiſpaniarum.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos conſpicis in tot periculis conſtitutos pro noſtra fragilitate non poſſe ſubſiſtere: concede propitius, ut intercedente Beata Maria famula tua, de præſentis vitæ fluctibus educti, ad æternæ ſalutis portum pervenire valeamus. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

MAria nobili familia de Cervellione, Barchinone in Hiſpania nata, & à parentibus in Dei timore, primis ab annis, enutrita, Virginitatem ſuam, cum decem & octo eſſet annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat in publicum rarius prodire, ægrotantibus domeſticis ſedulo adeſſe, & in Noſocomio ter in hebdomada pauperibus miniſtrare. Annum trigeſimum agens, defuncto Patre, Habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede prima ex Fœminis ſuſcipiens, Sanctimonialibus ejuſdem Ordinis Ducem, Magiſtram, & exemplar ſe præbuit; ac diſtributo patrimonio in redemptionem Captivorum, profeſsionem in eodem Ordine, unà cum voto de laborando pro redimendis Captivis emiſit.

℟. Propter veritatem, & manſuetudinem, & juſtitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, proſperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

MAter è vivis ſublata cum aliquot honeſtis fœminis ejuſdem Inſtituti piam ſanctamque vitam peregit: ſolita quotidie mulierum à ſuis Fratribus redemptarum, ac Barchinonem advenientium pedes in hoſpitali domo lavare, quinquies in hebdomada Sacra Euchariſtia refici, terque jejunare ſolo pane, & aqua contenta; quotidianis flagellis inſuper, & ferrea catena corpus ſuum affligens. Silentium, quod mira obſervantia, colebat, inani-

inanibus verbis numquam infregit; ac partius indulgens somno, expectabat hujus nodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur cœli: & Angeli lætantur. Quod diurni temporis superat ab oratione, & pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat, nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & vinctos educeret de carceribus.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

FUturas maris tempestates prænuntiabat: illasque sæpè suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres Captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes, servaret incolumes; unde ei Mariæ de subsidio, vulgo de Socòs, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia, Barchinone migravit ad Dominum; decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui: quod nonagesimo post anno, Episcopo Barchinonensi, Petro Aragoniæ Rege, cæterisque Aulæ, & Civitatis Primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiosè collitur, asservatum.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in lætititia, & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Pap. in Evang. Simile est Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Communi Virgin.*

Missa: Dilexisti, *cum orat. prop.*

FESTA OCTOBRIS.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

In Festo Sanctissimi Rosarii Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Omnia dicuntur de festo S. Mariæ ad Nives 5. Augusti præter ea, quæ sequuntur propria.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro de-

devoto fœmineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Solemnitatem.

Oratio.

DEus, cujus Unigenitus per Vitam, Mortem, & Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit; concede quæsumus, ut hæc mysteria sanctissimo Beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur, quod continent; & quod promittunt, assequamur. Per eumdem Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salomonis: Ego sapientia habito, *cum Responsoriis, ut in eodem festo ad Nives.*

In secundo Nocturno.

Lectio vi.

CUm Albigensium hæresis per Tolosatium regionem impiè grassaretur, atque altiùs in dies radices ageret; sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validiùs, auxilium Beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissimè petebatur: cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit: à qua (ut memoriæ proditum est) cùm monitus esset, ut Rosarium populis prædicaret, velut singulare adversùs hæreses, ac vitia præsidium; mirum est, quanto mentis fervore, & quàm felici successu injunctum sibi munus sit executus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim Angelicarum Salutationum decades, oratione Dominica interjecta, distinguimus, & ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari, augerique cœpit; quem ejusdem Institutorem, Auctoremque fuisse, Summi Pontifices Apostolicis Litteris passim affirmarunt.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi mirrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

INnumerabiles porrò fructus ex hac tam salutari institutione in Christianam Rempublicam dimanarunt, inter quos victoria illa meritò numeratur, quam sanctissimus Pontifex Pius Quintus, & ab eo inflammati Christiani Principes apud Echinadas Insulas de Turcarum Tyranno potentissimo re-

por-

portarunt. Nam cùm illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die sanctissimi Rosarii Sodalitates per universum orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent: iis precibus haud immeritò refertur accepta. Quod quidem, cum etiam Gregorius Tertiusdecimus testatus esset: ut pro tam singulari beneficio Beatæ Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique terrarum haberentur; in Ecclesiis omnibus in quibus Altare Rosarii foret prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuò celebrandum indixit: aliique Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii Sodalitatibus indulgentias penè innumeras concessere.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum & lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

NUper verò Clemens Undecimus animo reputans insignem pariter victoriam anno millesimo septingentesimo decimo sexto in Hungariæ regno à Carolo Sexto in Imperatorem Romanorum electo, de innumeris Turcarum copiis relatam, eo die contigisse, quo festum Dedicationis sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem fermè tempore, quo sanctissimi Rosarii Confratres publicam, solemnemque supplicationem in Alma Urbe ingenti populi concursu, magnaque religione peragentes fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent; eam ob rem, Victoriam illam, necnon liberatam paulò post eorumdem Turcarum obsidione Corcyrensem Insulam ejusdem Beatæ Virginis patrocinio piè censuit adscribendam. Quam ob rem, ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper, & memoria extaret, & gratia; sanctissimi Rosarii festum eadem die eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimus Tertius Breviario Romano novissimè apponi jussit. Sanctissimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur, ut quæ toties Christi fidelibus Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit, ac perdere, infernos pariter superare concedat.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno, Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium: Loquente Jesu, *de eodem fest. ad Nives.*

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ occurrentis.

DIE V. OCTOBRIS.

In Festo S. Froylani Episcopi & Confessoris. In Hispania Duplex.

In Ecclesiis autem Cathedralibus, Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui Beatum Froylanum Monastici instituti propagandi studio decorasti, & ex Eremo ad Episcopale munus cœlesti indicio vocatum miraculis clarum effecisti; concede propitius, ut cujus patrocinio gloriamur, ejus instruamur exemplis. Per Dominum nostrum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Ecclesiis Cathedr. Lection. primi Noct. Fidelis sermo, *de Communi.*

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Froylanus Lucæ, quæ Regni Galleciæ nobilis est Civitas, piis æquè ac nobilibus parentibus decimo nostræ Redemptionis sæculo natus, à prima ætate futuræ sanctitatis specimen dedit. Nam piæ matris opera educatus, adhuc adolescens, mundi illecebris contemptis, majorisque perfectionis desiderio illectus, vix octodecim annos natus Monasticam vitam professus est. Quare primum in quemdam Diœcesis Legionensis abditiorem locum sese recipiens, deinde ad Cuturrini montis radices ædiculam sibi extruens, ibique orationi, jejuniis, jugique corporis castigationi vacans, in cœlestium contemplatione rerum dies, noctesque suavissimè præteribat. Brevi tanta ejus sanctitatis fama percrebuit, ut multis ad eum concurrentibus, sub Regula Sancti Benedicti Monasterium ædificare compulsus fuerit. Quos inter discipulos Attilanum Monasterii à se ædificati Priorem instituit, qui postea Zamorensis factus Episcopus eam Diœcesim sanctissimè gubernavit; eumque

post

post mortem Urbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Nec mirum, Froylani sanctitatem ab omnibus agnosci, & ubique prædicari, quam vel bruta animalia quodammodo persensisse videbantur. Sævum siquidem lupum multis spectantibus coegisse fertur, jumenti loco substituit ut libros prædicationi necessarios deferret, sicque pœnas lueret, quod asellum eidem servientem ministerio, ferox dilaniasset. Idcirco Ramirus Tertius, qui difficillimis iis temporibus Legionense Regnum administrabat, res suas pene accisas agnoscens, Froylanum accersit, eique ingentem vim pecuniarum elargitus, potestatem dedit erigendi ubicumque vellet Monasteria in suo Regno, ut inde Monachi pro ejusdem Regni liberatione ab armis Saracenorum ferventes ad Deum preces effunderent. Tot, tantisque opibus tam piè oblatis, Froylanus Tabarense Monasterium ædificavit, aliisque permultis circa Æstolæ fluvium instauratis, demùm celebre illud apud Morerolam excitavit, ubi, ducentis circiter Monachis congregatis, ipse præfuit, piumque Ramiri Regis desiderium explevit.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Veeremundo Secundo regnante, qui Ramiro Tertio successerat, Froylanus ex Monacho, renuens licèt, & invitus Legionensis Episcopus renuntiatus, dùm consecraretur, sub columbæ è Cœlo venientis specie Spiritum Sanctum accipere visus est. Postquam autem sexdecim circiter annis concreditas sibi oves prædicatione, & exemplo sanctissimè gubernasset, prænuntiato sui obitus die, ad cœlestem patriam quinto nonas Octobris anno sexto post millesimum evolavit. Multæ ejus sacri Corporis translationes ob temporum difficultatem fieri debuerunt: quarum postrema, cum à Morerolæ Cœnobio maxima ejusdem sacri Corporis pars ad Legionensem Ecclesiam, cui præfuerat, transferretur, insigni fuit miraculo illustrata, nam per totam viam homines, ani-

man-

mantes, ipsæque arbores melleo liquore maduerunt. Itaque tam in Morerolæ Monasterio, quam Legionensi Ecclesia usque ad nostram ætatem magna cum veneratione dictum sacrum Corpus sic divisum colitur: Ecclesia verò Legionensis tantum Pastorem, à quo innumera accepit beneficia, ut præcipuum Patronum, veneratur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregrè, *de eod. Communi.*

DIE XII. OCTOBRIS.

In Festo Commemorationis Beatæ Mariæ de Columna. Pro omnibus Hispaniarum Regnis. Duplex.

Omnia, ut in festo Sanctæ Mariæ ad Nives præter Lectiones secundi Nocturni.

Lectio iv.

De Sermone Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 18. *de Sanctis.*

ADest nobis, dilectissimi, optatus dies Commemorationis Beatæ, ac Venerabilis semper Virginis Mariæ; ideò cum summa exultatione gaudeat terra nostra, tantæ Virginis illustrata Solemnitate. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum lilium convallium, per cujus partum mutatur natura Protoplastorum, deletur & culpa. Præcisum est in ea illud Evæ infelicitatis elogium, quo dicitur: In dolore paries Filios tuos: quia ista in lætitia Dominum peperit. Eva lacrymas, Maria gaudium in ventre portavit: quia illa peccatorem, ista edidit innocentem.

Lectio v.

O Beata Mater, quis tibi digna valeat jura gratiarum, ac laudum præconia rependere, quæ singulari tuo assensu mundo succurristi perdito? Accipe itaque quascumque exiles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones: & cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra Sacrarium exauditionis, & reporta nobis antidotum reconciliationis. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, & in te, Beatissima, nostrorum est expectatio præmiorum.

Le-

Lectio VI.

ET profecto sperandum nobis, ac præcipuè lætandum est, quibus insigni beneficio peculiarem suimet obtinendi Patrocinii fiduciam clementissima Virgo concessit. Ut enim pia & antiqua traditio habet, cum Jacobus Apostolus, Major nuncupatus, Divino Concilio in Hispaniam appulisset, & aliquandiu Cæsaraugustæ substitisset, ipsi cum aliquot Discipulis noctu ad Iberi Fluminis ripam oranti Beata Virgo, dùm adhuc in humanis ageret, apparuit, ibique, ut Sacellum extrueret, eidem injunxit. Quarè nihil cunctatus Apostolus, Discipulis opem ferentibus, Ædiculam Deo in ipsius Virginis honorem dicavit. Huic autem, procedentibus sæculis, amplius, & augustius Templum accessit, quod à Simulacro Deiparæ, pilæ è marmore superstante, atque ibidem maxima totius Regni pietate, ac frequentia venerato, à Columna olim acceptum nomen, hisce quoque temporibus retinet. Utque debitus Deo Cultus, ac fervens jam erga Virginem Populorum devotio uberius in dies incrementum accipiat, Clemens Duodecimus Pontifex Maximus per universas Regi Catholico subjectas Ditiones ejusdem Commemorationis Officium die duodecima Octobris celebrari indulsit.

DIE XVII. OCTOBRIS.

In Festo S. Heduvigis Viduæ. Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Martyr.

Oratio.

DEus, qui Beatam Heduvigem à sæculi pompa ad humilem tuæ Crucis sequelam toto corde transire docuisti; concede, ut ejus meritis, & exemplo discamus perituras mundi calcare delicias, & in amplexu tuæ Crucis omnia nobis adversantia superare. Qui vivis, & regnas, &c.

Lectiones secundi Nocturni, ut in fine Breviar. Rom. in Sanctis ad libitum.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In Festo Ss. Servandi & Germani Martyrum. Duplex.

Omnia de Commun. plurimorum Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui sanctis Fratribus Servando, & Germano, mirabilem fidei constantiam tribuisti: concede propitius; ut qui tantorum Martyrum patrocinio fruimur, eorum perpetua intercessione roboremur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Martyrologiis, & Breviariis Hispaniæ.

Lectio iv.

SErvandus, & Germanus Fratres, patre Marcello Legionensi Viro, non solùm martyrio, sed & felici duodecim filiorum sobole præclaro, matre Nona sanctissima fœmina nati sunt. Hi ab ipsis incunabulis Christianam Religionem cum sanctissimis moribus à piis parentibus altè imbiberunt. In ea ergo sanctisque ejus officiis sese strenuè exercentes, Christi gloriam, nomenque palam confitebantur. Seviente autem eo tempore persecutionis in Christianos procella, comprehensi, & ad Præsidem adducti, generosa libertate Christianos se profesi sunt. Rogati ut desisterent, & thura diis offerrent, sic salvos, & magnis honoribus auctos fore, responderunt, sibi in Christo satis honoris, & divitiarum repositum esse, eique ut Deo vero, non falsis simulacris cultum delaturos. Iratus Judex eos variis, & exquisitis cruciatibus torqueri jubet; sed non potuit constantem juvenum indolem à proposito dimovere; fundati enim erant supra firmam petram, & invicti patris, & tot domesticis exèmplis confirmati magna ergo cum gloria ex eo certamine Confessorum titulum reportarunt.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra apparuit.

Lectio v.

PAce interim Ecclesiæ reddita, multò liberiùs Christum profitebantur, multos ex impietate ad fidem reducebant, alios in ea confirmabant, in idola, & nefaria gentium Sacra apertè, ac liberè invehebantur, ea ubicumque inventa profliganda curabant, multis fortitudinem fidei admirantibus, & eorum exemplum sequentibus, quòd Viros sanctissimos in Christi nomine Dœmones è corporibus obsessis ejicere, ægris sanitatem reddere, & multis aliis miraculis inclarescere viderent. Novo autem Imperatorum edicto, iterùm Ecclesiæ pace turbata, Christi Athletæ iterum ad Provinciæ Præsidem rapiuntur, qui eos flagris sævissmis cædi, & ferreis pectinibus excarnificari jubet: nec sic tamen altè insitam fidem ex illorum animis evellit;

imo

imo in media tormentorum acerbitate, magno cum gaudio, & Christi laudes, & Idolorum infamiam prædicabant.

℟. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

Decrevit autem Præses, ejus causæ cognitionem referre ad Vicarium Præfecti Prætorii, qui tunc erat in Provincia Tingitana. Arrepto ergo longo, & difficili itinere, sanctos Fratres secum pergere jubet, qui nudis pedibus, gravi catenarum onere impediti, molestiis, & contumeliis maximis affecti, fame, sitique pene enecati eum sequuntur. Quas incommoditates, ærumnasque, æquissimis animis pro Christo ferendas duxerunt; & eò quidem libentiùs, quòd eas ipsas & Marcellus pater, & fratres Hemetherius, & Celedonius, eo ipso itinere, & eadem de causa anteà ducti, suo exemplo ipsis leviores fecissent. Perventum tandem est ad vicum Gaditani Conventus, nomine Ursonianum, in quo cùm allata esset Viatoris Vicarii sententia, securi percussi in cœlum migrarunt decimo Kalendas Novembris. Germani corpus (ut refert sanctus Isidorus) Gadibus sepultum, posteà Emeritam transportatum est. Corpus autem Servandi Hispalim translatum, inter sanctas virgines Justam, & Rufinam reconditum est, cujus Reliquiæ in Hispalensi Ecclesia hodie religiosè asservantur, & in hierotheca per anniversariam amborum celebritatem populo ostenduntur.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, & pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam, Gloria Patri Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii in Evangelium: Descendens Jesus de monte, *de Communi plurimorum Martyrum 2. loco.*

℟. 8. Hæc est vera fraternitas.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In Festo Sancti Raphaelis Archangeli. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Missus est Angelus Raphael, *cum reliquis de Laudibus. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psal.*

Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Tob. cap. 12.

QUando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

TIbi Christe splendor Patris,
Vita, virtus cordium:
In conspectu Angelorum
Votis, voce psallimus:
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.
Collaudamus venerantes,
Omnes cœli principes,
Sed præcipuè fidelem
Medicum, & comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem dœmonem.
Quo custode procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici,
Mundo corde, & corpore;
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.
Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus:
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui trinus, & unus Deus
Extat ante sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum Raphael Angelus, qui astо ante Dominum, vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus.

Oratio.

DEus, qui Beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis; ut ejusdem semper protegamur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum nostrum.

Ad Matutin. Invitatorium.

Regem Archangelorum Dominum: ✱ Venite adoremus.

Psalmus. Venite exultemus.

Hymnus. Tibi Christe, *ut suprà.*

In primo Nocturno.

Aña. Ingressus Tobias invenit juvenem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & ignorans quòd Angelus esset, salutavit eum. *Psalmus.* Domine Dominus noster, *cum reliquis per ordinem Nocturnorum, ut in festo sancti Michaelis 29. Septembris.* *Aña.* Angelus Raphael se ipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiæ filius. *Aña.* Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, & sanum tibi reducam, alleluia.

℣. Data sunt Angelo incensa multa.

℟.

℟. Ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

De libro Tobiæ.

Lectio i. *Cap.* 12.

VOcavit ad se Tobias filium suum, dixitque ei. Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus? Meduxit & reduxit sanum, pecuniam à Gabelo ipse recepit, uxorem ipse me habere fecit, & dœmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit, me ipsum à devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cœli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si fortè dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

℟. In illo tempore exauditæ sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatæ. ℣. Tobias & Sara in tribulatione positi, cum lacrymis orare cœperunt. Et missus.

Lectio ii.

ET vocantes eum pater scilicet & filius, tulerunt eum in partem: & rogare cœperunt, ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occultè: Benedicite Deum cœli, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei revelare & confiteri honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, & eleemosyna magis quam thesauros auri recondere, quoniam eleemosyna à morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam, & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam à vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

℟. Egressus Tobias invenit juvenem splendidum stantem præcinctum, & quasi paratum

ad ambulandum, & salutavit eum, & dixit: * Unde te habemus, bone juvenis? ℣. Et ignorans, quod Domini Angelus esset, salutavit eum, & dixit. Undè.

Lectio iii.

ET nunc misit me Dominus ut curarem te, & Saram uxorem filii tui à dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cùmque hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cùm essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo invisibili, & potu, qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus est ergo ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus. Et cùm hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & ultrà eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

℟. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit. Gaudium sit tibi semper: * Forti animo esto, in proximo enim est, ut à Deo cureris. ℣. Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cœli non video? Forti. Gloria Patri. Forti.

In secundo Nocturno.

Aña. Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, & trahe eum extra aquas.

Aña. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti?

Aña. Lumina fel sanat, sed virtus cordis & jecoris diaboli expellit potestatem.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 1. in Dom. 15. de beato Tobia, qui est 226. de temp.

Lectio iv.

BEatus Tobias, qui panem suum noverat frangere esurienti, mercedem celerem mercenario præparat laboranti. Patienter lectione percepta, quæ nuper est recitata, admirabamur patris, filiique tractatum, quemadmodum Angelus monet, quem æstimabant terrenum sub cœlesti gloria mercenarium. Ad hoc enim cœcitatis incurrit exitium, ut Angelum susciperet medicum, qui divinis facibus incensus sic anhela-

helavit. Honesta est oratio cum jejunio, & eleemosyna. Oratio justi clavis est cœli. Ascendit precatio, & descendit Dei miseratio. Licèt alta sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habet conscientiam. Cum sensibus loquitur, si sit solus noster gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: fletus citiùs audit, quàm voces. Oratio invidi solet de auribus propulsari. Erat patris, & filii anima una; dum esset proprietas membrorum, erat illi singularis germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus istum hominem, adjicientes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona: & rogare cœpit mercenarium, ut mercedis suæ sumat effectum. Frater, inquit, accipe quod tuum est, & tunc vade salvus. Recipe mercedem tuam, quia mihi, & filio meo bonam præbuisti misericordiam. Tolle, ut dixi, substantiam, quam cum filio meo reportasti; nam gratia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

℟. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es? Qui respondens, ait:* Ego sum Azarias Ananiæ magni filius. ℣. Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne fortè solicitus sis. Ego sum.

Lectio V.

COntinuò Angelus gaudet de cogitata mercede, qui missus fuerat gratis facere pietatem. Tobis, inquit, vel Tobias, quid de mea mercede satis superfluè cogitatis? Habete quod vobis donavit Pater ille celestis: Ego Minister sum curationis, ille est auctor sanitatis. Nescitis cujus mercenarii ope perfrui meruistis. Defunctos captivitatis sepelire non timuistis: Tobis, ascenderunt ad Dominum opera tua, quia relicto prandio, reddidisti mortuum sepulturæ. Ego Domino medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori cœlestis. Mortuum sepelistis, & mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat cæcitas oculorum, undè patientia tua clariùs meruisset de cœlestibus ornamentum: Ego sum Raphael, unus ex septem Angelis qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanæ mercedis, divitem me facit conversatio Majestatis. Dives est ille, qui me misit: gratis jussit impendi, quod gratis ipse concessit. Ne ipsum honorem gratiarum mihi deputetis, quia nihil meis viribus percepistis. Deum benedicite, & illi confitemini, & ipsum glorificate,

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

te, quia vobiscum fecit bona.

℟. Exivit Tobias, ut lavaret pedes suos, & ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum, qui expaveſcens, clamavit voce magna, dicens: Domine invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, & trahe eum ad te: * Exentera hunc piscem, & cor ejus, & fel, & jecur repone tibi; sunt enim necessaria ad medicamenta utiliter. ℣. Attraxit autem Tobias piscem in siccum, & palpitare cœpit ante pedes ejus, & ait Angelus ei. Exentera.

Lectio vi.

SUbitò patefacto mysterii cœlestis honore, voce Raphaelis Archangeli attoniti Tobis, & Tobias, collapsi in terram proruerunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem insolitam audierunt. Quid metuistis pater Tobis, filiusque Tobias? Mercenarium habere cœlestem, & tamquam operarium locare terrestrem? Celavit vobis Angelus nomen, Azarias sum, inquit, Ananiæ magni filius; & cùm dixit: Ego sum Raphael Angelus, celavit in primo nomine dignitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret: Ego sum Angelus; non esset Tobiæ mercenarius. Servata est dignitas nominis, ut postremò magnitudo claresceret dignitatis. Videte, charissimi, quantum sit eleemosynæ meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum proficit mortuos sepelire, ut oblatio ejus per Angelum Raphaelem ad cœlestem ascenderet majestatem. Videtis, quia eleemosyna à morte liberat, & ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat à tenebris peccatorum. Tobis via sua deducitur, Sara tot viris contristata per Angelum matrimonio copulatur.

℟. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphael ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum, & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum: * Statimque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum, scias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, & videbit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudebit. ℣. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessarium. Statimque. Gloria Patri. Statimque.

In tertio Nocturno.

Aña. Est hic Sara Raguelis filia, quæ tibi conjugio dabitur, & omnis substantia ejus.

Aña. Septem viros habuit, quos dœmonium oppressit, timeo ne mihi simile contingat.

Aña.

Ana. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

℣. Apprehendit Angelus Raphael dœmonium.

℟. Et religavit illud in deserto superioris Ægypti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo tempore: Erat dies festum Judæorum, & ascendit Jesus Jerosolimam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. *in cap.* 5. *Joan.*

MIrum non esse debet à Deo factum miraculum, mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quàm mirari debemns, quia Dominus noster, & Salvator Jesus Christus homo factus est, quàm quòd divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quòd factus est propter homines, quàm quod fecit inter homines; & plus est, quòd vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moriturorum.

℟. Benedicite Deum cœli, dixit Angelus Raphael, & coram omnibus viventibus confitemini ei: * Quia fecit vobiscum misericordiam suam. ℣. Ipsum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit.

Lectio viii.

SEd quia ipsa anima nec eum noverat, à quo sananda erat; & oculos habebat in carne, undè facta corporalia videret; non dum habebat sanos in corde, undè Deum latentem agnosceret. Fecit quod videri poterat, ut sanaretur, undè videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, cæcorum, claudorum aridorum.

℟. Tempus est ut revertar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Raphael: * Vos autem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia ejus. ℣. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem. Gloria Patri. Vos autem.

Lectio ix.

ET cum esset medicus & animarum & corporum, & qui venisset sanare omnes animas creditorum; de illis languētibus unum elegit, quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, & quasi humano captu & ingenio consideremus facientem, & quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit: & quoad benignitatem, parum fecit. Tot jacebant, & unus cu-

curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

AD LAUDES,
& per Horas, *Antiphona.*

MIssus est Angelus Raphael ad Tobiam, & Saram, ut curaret eos. *Psalmus*, Dominus regnavit, *cum reliquis de Laudibus Dominicæ.*

Aña. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper.

Aña. Forti animo esto Tobias, in proximo enim est, ut à Deo cureris.

Aña. Benedicite Deum cœli, & coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Aña. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, & cantate illi.

Capitulum. *Tob. cap.* 12.

QUando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

CHriste sanctorum decus Angelorum,
Rector humani generis, & Auctor,
Nobis sacratum tribue benignus
Scandere cœlum.
Angelum nobis Medicum salutis
Mitte de cœlis Raphael, ut omnes
Sanet ægrotos, pariterque nostros
Dirigat actus.
Hinc Dei nostri genitrix Maria,
Totus & nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul & beata
Concio tota.
Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus roboat in omni
Gloria mundo. Amen.

℣. In conspectu Angelorum Psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Benedictus, Aña.

Ego sum Raphael Angelus, qui astо ante Dominum: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirablia ejus, alleluia.

Oratio.

DEus, qui Beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis; ut ejusdem semper protegamur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum.

Ad Tertiam, Aña. Ingressus Angelus. *Capitulum.* Quando orabas, *ut suprà.* ℟. *br.* Stetit Angelus

gelus, * Juxtà aram templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua, Juxta aram templi. Gloria Patri. Stetit Angelus.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña. Forti animo.

Capitulum. Tob. 12.

ET nunc misit me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filii tui à dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

℟. *br.* Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Domini. Ascendit. ℣. De manu Angeli. In conspectu Domini. Gloria Patri. Ascendit.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Aña. Pax vobis.

Capitulum. Tob. cap. 12.

TEmpus est, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus.

℟. *br.* In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. ℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam tibi Deus meus. Gloria Patri. In conspectu.

℣. Adorate Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis. Aña. Missus est Angelus, *cum reliquis Añis de Laudibus Psalmus.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi, Psalmus.* Confitebor tibi Domine in toto corde meo, * quoniam audisti. *Capitulum. Hymnus, & Vers. ut in primis Vesperis.*

Ad Magnificat, Antiphona. Princeps glorioſisime Raphael Archangele, esto memor nostri hic, & ubique semper precare pro nobis Filium Dei.

DIE XXV. OCTOBRIS.

In Festo Ss. Gavini, Prothi, & Januarii Martyrum. Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, exceptis his, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui per beatos Martyres tuos Gavinum, Prothum, & Januarium Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare dignatus es; concede nobis famulis tuis, ut quos patronos veneramur in terris, intercessores habere mereamur in cœlis. Per Dominum nostrum.

Deindè fit commemoratio Ss. Chrysanti, & Dariæ Martyrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PRothus Sacerdos, & Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, & à Cajo sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi, fidem Christi Turribus prædicabant; Deique gratia aspirante, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt, inter quos maximè enituit Gavinus Romanus miles, ex præclara (ut fertur) Sabellorum familia: qua de causa barbari Præsidis jussu comprehensi, diuturno carcere macerati, in equuleo suspensi, ferreis ungulis dilaniati, variisque tormentorum generibus vexati sunt; sed Deo protegente, illæsi ab illis evaserunt.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

MOx Prothus Presbyter in Herculis Insulam, quæ Linaria vulgò dicitur, tunc noxiis animalibus refertam, jubente Præside, deportatus fuit, ut à feris devoraretur, ubi cibo, atque omni humana ope penitùs destitutus, multis calamitatibs vexatus fuit, sed divinis laudibus intendens, ab eo, qui dat escam esurientibus, mirabiliter enutritus, hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes noxiæ feræ in ea Insula, ac vicina Sardinia, usque in præsentem diem extinctæ omninò fuerint. At verò Januarius junior, donis & blanditiis tentatus, ut à fide deficeret, in ejus confessione immobilis perseveravit. Quare Præses novis eum tormentis simul cum Protho, quem ab exilio revocaverat, subjecit, & Gavino multi utrumque tradidit custodiendum. Porrò Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, & aqua salutari ablutus, liberos illos dimisit, quòd insontes eos, & sine causa vinctos diceret.

℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

ID cùm tyranno innotuisset, suasionibus & illecebris ad idolorum cultum Gavinum revoca-

vocare conatus est, quem in suscepta religione constantissimum repertum, capitali sententia puniri mandavit in portu Balagai, quo loco etiam Prothus & Januarius, qui in suburbano Turrium loco latentes, ab ipso Gavino in visu ad martyrii palmam invitati fuerant, decollati sunt die vigesimaquinta Octobris. Horum corpota, tyrnno imperante, in mare projecta, mox ab incolis Christianis juxta littus reperta, & in Ecclesia magnificentissimè structa, ac eorum nomine consecrata collocata fuerunt, ubi à toto Sardiniæ regno, & præcipuè à Provincia Turritana, quæ in honorem sancti Gavini mensem Octobris sanctum Gavinum appellat, ingenti concursu, & populi veneracione coluntur.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum & pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Cum audieritis prælia, *de eodem Communi.*

Nona lectio, & commemoratio in Laudibus Ss. Martyrum Chrysanthi, & Dariæ.

DIE XXV. OCTOBRIS.

In Festo Sancti Fructi Confessoris. Duplex.

AD VESPERAS.

Aña. Dicite Fructo, *cum reliquis de Laudib. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum Eccl. 45.

Dilectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione est: similem illum fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placavit.

Hymnus.

Superba tecta civium,
Vulgi coronas mobilis;
Et detrahentes circulos
Vitare Fructe cogitas.
Occulta eremi penetras;
Lates cavernis abditus,
Mundi ut nocentis oculos,
Ut Basilisci fugias.
Te solitudo recreat,
Tranquillitatis socia,
Vita mundanis horrida,
Cœlestibus gratissima.
Montis cacumen ardui
Per semitas difficiles
Ascendis, ut pervenias
Virtutis ad fastigium.

Gloria tibi Domine,
Fœcundæ fructus Virginis,
Qui ligni vitæ fructibus
Beatum Fructum reficis.
Amen;

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnificat, Aña.

Respexit Dominus humilitatem servi sui, & magnificavit eum: suscepit eum in pace, & dedit illi coronam gloriæ.

Oratio.

ADesto, Domine, populo tuo, ut Beati Fructi Confessoris tui merita praclara suscipiens, ad impetrandam misericordiam tuam semper ejus patrociniis adjuvetur. Per Dominum, &c.

Et fit com. Ss. Chrysanthi, & Dariæ Martyrum, ut in Breviario.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum: ✠ In confessione Beati Fructi. *Psalm.* Venite exultemus.

Hymnus.

UT montis alti verticem
Calcare Fructum contigit:
Atque inde tamquam è specula
Videre terræ incommoda:
Totum Deo se devovet,
Virtutis armis cingitur,
Corpus premit jejunio,
Cor pane cœli reficit.
Munitus his præsidiis
Retundit arma Dœmonis,
Mauros furentes territat
Vir inclytus miraculo.
Excelsa montis percutit,
Divisit rupem baculo,
Profundum vallis cernitur,
Terrore victis hostibus.
Gloria tibi Domine,
Fœcundæ fructus Virginis,
Qui ligni vitæ fructibus,
Beatum Fructum reficis
Amen.

In primo Nocturno, Aña.

Plantatus secus decursus aquarum fructum suum dedit Fructus in tempore suo. *Psalm.* Beatus vir, *cum reliquis, de Communi Confessoris non Pontificis præter Psalm. infra notat.*

Aña. Constitutus in monte sancto Domini prædicavit præceptum ejus, & gloriam ejus. *Psalm.* Quare fremuerunt, &c. *Aña.* Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo. *Psalm.* Domine, quid multiplicati, &c.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum.

Lectiones primi Nocturni, de libro Sapientiæ, Cap. 4. Justus si morte, &c. *de Communi primo loco.*

℟. 1. Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post au-

rum

rum non abiit, nec speravit in pecuniæ thesauris. * Ideò stabilita sunt bona illius in Domino. ℣. Qui potuit transgredi, & non transgressus; facere mala, & non fecit. Ideò stabilita sunt.

℟. 2. Fructum deduxit Dominus per vias rectas: & ostendit illi regnum Dei: & dedit illi scientiam Sanctorum: * Et complevit labores illius. ℣. Magnificavit eum in conspectu gentium, & dedit illi coronam gloriæ. Et complevit.

℟. 3. Fructus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum. ℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florebit. Gloria Patri. Et florebit.

In secundo Nocturno, Aña. Mirificavit Dominus servum suum Fructum, & exaudivit eum clamantem ad se.

Psalm. Cum invocarem, &c.

Aña. Admirabile est nomen tuum, Domine, quia gloria, & honore coronasti servum tuum, constituens eum super opera manuum tuarum.

Psalm. Domine Dominus noster, &c.

Aña. Dedit mihi pennas columbæ, elongavi fugiens, & mansi in solitudine.

Psalmus 54.

EXaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione: * & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conrurbatum est in me: * & formido mortis cecidit super me.

Timor, & tremor venerunt super me: * & contexerunt me tenebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ: * & volabo, & requiescam?

Ecce elongavi fugiens: * & mansi in solitudine.

Expectabam eum qui salvum me fecit: * à pusillanimitate spiritus, & tempestate.

Præcipita Domine, divide linguas eorum: * quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: * & labor in medio ejus, & injustitia.

Et non defecit de plateis ejus: * usura, & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi: * sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitam ab eo.

Tu verò homo unanimis : * dux meus, & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos : * in domo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos : * & descendant in infernum viventes.

Quoniam nequiæ in habitaculis eorum: * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi : * & Dominus salvabit me.

Vespere,& mane, & meridie narrabo, & annuntiabo : * & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi : * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus,& humiliabit illos:* qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio,& non timuerunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus : * & appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum : * & ipsi sunt jacula.

Jacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet: * non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu verò Deus deduces eos: * in puteum interitus.

Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos : * ego autem sperabo in te Domine.

Ant. Dedit mihi pennas columbe, elongavi fugiens, & mansi in solitudine.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Lectio iv.

Ex manuscriptis Ecclesiæ Segovienſis.

FRuctus Civis Segovienſis, mundi fugiens illecebras, peccata, quibus implicata erat Hispania, perhorrescens, amplissimo patrimonio pauperibus distributo, in vastam eremum territorii Septempublicensis secessit. Ubi à sæculi curis abstractus Angelicam vitam duxit, duobusque fratribus Valentino, & Engratia comitibus adhibitis, monasticam vitam mirificè excoluit. Vix dici potest, quæ & quanta sit loci asperitas, solùm enim accipitribus pervia, juniperis referta, Oasim magnam, vel Libyæ solitudines redolet. Ibi vigiliis, jejuniis, & orationibus intentus, pro suis, & totius populi peccatis assidue Dominum deprecabatur. Corporeque longa inedia, cilicio, & cæmunia in servitutem spiritus redacto, in maximam cœlestium pervenit contemplationem.

℟.

℟. Cùm viderem iniquitatem, & contradictionem, in civitate, elongavi fugiens, & mansi in solitudine: * Ut salvum me faceres à pusillanimitate spiritus, & tempestate. ℣. Dedisti mihi Domine domum in solitudine, & tabernaculum meum in terra salsuginis. Ut salvum me faceres.

Lectio v.

QUibus & aliis præclaris virtutibus auctus, Deo dilectus, hominibus charus, Saracenis Fidei inimicis infensus esse cœpit, quos ille, zelo fidei accensus, à nefaria Mahometi secta opere, & sermone avertere conabatur. At illi, universa jam Australi Hispania vastata, reliquas civitates, templa, ipsam regionem populabundi, immenso eum occidendi flagrantes desiderio, ad pauperem ejus cellulam accesserunt. Ille autem, divina fultus virtute, martyrii cupidissimus, illis obviam factus (Deo sic volente) non solùm ictus impiorum evasit, sed rupis interruptione (quæ adhuc integra perseverat) elusit: jureque cum Propheta occinuit: Non timebo millia populi circumdantis me, quia Dominus susceptor meus. ℟. Omnes gentes circuierunt me: * Et in nomine Domini, quia ultus sum in eos. ℣. Circumdederunt me sicut apes in spinis. Et in nomine.

Lectio vi.

MUltis ergo pro Christo exactis laboribus, tandem plenus dierum, provectæque ætatis, annum agens septuagesimum tertium, octavo Kalendas Novembris, anno salutis septingentesimo decimo quinto obdormivit in Domino. Cujus mors quam plurimis est nobilitata miraculis. Multi enim à variis languoribus detenti, ejus intercessione pristinam salutem adepti sunt. Inter quæ illud est mirabile, quòd mulier, quæ devotionis ergo monachis Monasterii, (quod ex cellula sancti Viri munificentia Regia erectum est) inserviebat, ob zelotypiam viri ex altissimo loco præceps data, incolumis, & illæsa evaserit, magnificans Deum, qui gloriosus est in Sanctis suis. Undè factum est, ut recepta ex Mauris inclyta civitas Segoviensis, & post multa temporum curricula, quasi jure postliminii, in Cathedralem restituta, sub Calixto Secundo, anno Domini millesimo centesimo vigesimo tertio eum Titularem sibi asciverit, de tantoque Patrono glorietur. Cujus auspiciis ingentia à Domino quotidie percepit beneficia, quem decet gloria, & imperium in sæcula sæculorum. Amen.

℟.

℟. Consolabitur Dominus servum suum, & ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem ejus quasi hortum Domini: * Gaudium, & lætitia invenietur in ea, gratiarum actio, & vox laudis. ℣. Lætabitur deserta, & invia: & exultavit solitudo, & florebit quasi lilium. Gaudium, & lætitia. Gloria Patri, & Filio. Gaudium, & lætitia.

In tertio Nocturno, Aña.

Domine iste Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, & requiescet in monte sancto tuo.

Psalm. Domine, quis habitabit, &c.

Aña. Desiderium cordis ejus tribuisti ei; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalm. Domine in virtute tua, &c.

Aña. Innocens manibus, & mundo corde ascendet in montem Domini, stabit in loco sancto ejus.

Psalm. Domini est terra, &c. ℣ Lex Dei ejus in corde ipsius. ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum *c.* 19.

Lectio. vii.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Declam. in Ev. huj. verbis.

ARbitror, verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortalem sponsum à finibus terræ clamat Ecclesia: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. Hæc nempè sunt verba, quæ contemptum Mundi in universo mundo, & voluntariam persuasere hominibus paupertatem. Hæc sunt, quæ Monachis claustra replent, deserta Anachoritis. Hæc, inquam sunt verba, quæ Ægyptum spoliant, & optima quæque ejus vasadiripiunt. Hic sermo vivus, & efficax, convertens animam felici æmulatione sanctitatis, & veritatis promissione fideli.

℟ Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium.

Lectio viii.

NAm, & mundus transit, & concupiscentia ejus: & relinquere hæc magis expedit, quàm relinqui. Ecce, inquit, nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Nimirum, quia exultavit ut Gigas ad currendam viam;

viam: nec currentem sequi poteras oneratus. Sed neque inutilis commutatio pro eo, qui super omnia est, omnia reliquisse. Nam, & simul cum eo donantur omnia, & ubi apprehenderis eum, erit unus ipse omnia in omnibus, qui pro ipso omnia reliquerunt. Omnia sanè dixerim, non tantum possessiones, sed & cupiditates; & has maximè, plus enim concupiscentia mundi, quam substantia nocet.

℟. Vos qui reliquistis omnia, & secuti estis me * Centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis. ℣. Cùm sederit filius hominis in sede majestatis suæ, omnes qui reliqueritis patrem, aut matrē, aut agros propter eum: Centuplum. Gloria Patri. Centuplum.

Lectio nona dicitur de Ss. Chrysantho, & Daria Mart. ut in Breviario.

Si vero hoc Festum transferri debeat in alium diem, & in eo non occurrat aliquod Festum Simplex, vel Vigilia de quibus Lectio nona dici debeat, & ubi est Patronus dicitur sequens Lectio.

Lectio ix.

AGe ergo, qui relinquere universa disponis: te quoque inter relinquenda narrare memento; imò verò maximè, & principaliter abnega temetipsum, si deliberas sequi eum, qui exinanivit propter te semetipsum. Pone gravissimam sarcinam, pone asinariam molam, terrenam molem. Pone illa quinque, non hominum planè juga, sed boum, quæ tibi insipienter emisti, alioquin sequi sponsum, & venire ad nuptias spirituales, quinaria hac pressus, & oppressus corporis sensualitate, non poteris: sed etsi novissimè veneris, & pulsaveris minimè profectò aperietur tibi.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,
& per Horas. *Aña.*

DIcite Fructo, quoniam benè fructum adinventionum suarum comedet. *Psalm.* Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Aña. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eum in portis opera ejus.

Aña. In terra deserta, & invia apparuit mihi Dominus, ut viderem virtutem suam, & gloriam suam.

Aña. Pingueſcent speciosa deserti, & humiles corde benedicent Domino.

Aña. Beneplacitum fuit Domino in servo suo Fructo, & exaltavit mansuetum in salutem.

Capitulum. Eccl. 45.

DIlectus Deo, & hominibus, cujus memoria in

benedictione est: similem illum fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placavit.

Hymnus.

IAm plenus annis, proximus
Vitæfugacis ultimo,
Solvi catenis corporis,
Et esse cum Christo, cupit.
Maturus ævo præcoces
Offerre fructus appetit,
Deoque grates reddere,
Ut terra cultori suo.
O Fructe, flos, & arboris
Propago fœcundissima!
Cujus sub umbra Civitas
Segovienſis recubat.
Tuis obumbra Civibus,
Ut absit æstus criminis,
Illisque ut afflet impetra
Cœlestis aura Pneumatis.
Gloria tibi Domine,
Fœcundæ fructus Virginis,
Qui ligni vitæ fructibus
Bea tum Fructum reficis.
Amen.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Aña.

O beate Fructe, dulcis Patrone, advocate fidelis! Tu gloria Ecclesiæ, lætitia Civitatis, honoficentia populi nostri: verè fructus terræ, quam visitavit oriens ex alto.

Oratio. Adesto Domine populo tuo. *ut supra.*

Et fit commemoratio Ss. Chrysanthi, & Dariæ Mart. ut in Breviario.

Ad Tertiam Aña. Date ei. *Cap.* Dilectus Deo, *ut supra.*

℟. *Brev.* Amavit eum Dominus: * Et ornavit eum. Amavit. ℣. Stolam gloriæ induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. &c. Amavit enm Dominus.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Sextã Aña. In terra deserta.

Capitulum.

IN fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illum Dominus, & ostendit illi gloriam suam, & dedit illi coram præcepta, & legem vitæ, & disciplinæ.

℟. *brev.* Os justi. * Meditabitur sapientiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquetur judicium. Meditabitur sapientiam. Gloria Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℟. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam. Aña. Beneplacitum fuit.

Capitulum.

CUstodivit eum Dominus ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum, & certamen forte dedit ei, ut vinceret, & sciret, quoniam omnium potentior est sapientia.

℟. *brev.* Lex Dei ejus. * In corde

de ipsius. Lex Dei ejus. ℣. Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde ipsius. Gloria Patri. Lex Dei ejus.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis Vesperis.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat. Ant.

Hodie Fructus, sarcina carnis deposita, cœlum lætus ascendit. Hodie fortis athleta, victo mundo, comitantibus Angelis coronatur. Hodie fidelis servus, talenta sibi credita duplicata reportans, in gloriam Domini sui gaudens introducitur. Allel. *Oratio ut suprà.*

FESTA NOVEMBRIS

DIE III. NOVEMBRIS.

In Festo Sanctorum Innumerabilium Martyrum Cæsaraugustæ. Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

RESpice quæsumus Domine, Familiam tuam, & præsta, ut Sanctorum Innumerabilium Martyrum intercessione munita, ab omni sit culpa defensa. Per Dominum nostrum.

Et fit commem. Octav. omnium Sanctorum.

℣. Exultabunt.

℟. Lætabuntur.

In primo Nocturno Lectiones. Fratres debitores sumus, *de eodem Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INnumerabiles Martyres Cæsaraugustani, eo tempore passi sunt, quo impius Dacianus à Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus in Hispaniam missus est, ut Christianum nomen deleret. Qui Cæsaraugustam Urbem ingrediens, tyrannicum edictum promulgari jubet, ne quis Jesum coleret. Qui verò contra jussa faceret, gravi supplicio plecteretur.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in mari rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra apparuit.

Lectio v.

CUm nec minis, nec suppliciis mentes Christianorum à veri Dei cultu avertere posset Dacianus: jubet Christianos omnes ab Urbe expelli,

ut eos ex occultis locis subitò prosilientes armatorum cunei trucidarent. Facto præconio, sacer omnis Christianorum conventus ovanter exilium amplectitur, longè secum melius agi putans, si in ferarum recessibus, quàm inter idola vana, cum impiis hominibus habitaret. Progrediente denique utriusque sexus innumera turba, ab iniquis satellitibus trucidata est. Verùm nondum sanguine Christianorum exsaturatus Præses, jubet jacentium corpora in unum congeri.

℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

ET ut tamquam criminosi puniri viderentur, omnes diversorum scelerum reos, qui in carcerum ergastulis tenebantur, interfici jussit, & illorum corpora Christianorum corporibus congesta aggregari, & omnia simul ignibus cremari. Sed divino nutu sic separata sunt, ut Martyrum cineres, velut frumenti candida massa, in portiunculas conglobati fuerint: aliis vento spargendis remanentibus. Visunturque hodie Martyrum candidi globi, nitorem sanguineum sacrarum victimarum apertè demanstrantes.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, & pax est electis Dei ℣. Qui confidunt in illum intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno Homila in Evangel. Hæc mando vobis, *ut in festo Ss. Apost. Simonis, & Judæ, die* 28. *Octobris.*

In Laudibus fit commemor. Octav. omnium Sanctorum.

In secundis Vesperis fit etiam commem. Octov. & Ss. Vitalis, & Agricolæ Mart.

DOMINICA ALIQUA NOVEMBRIS.

In Festo Patrocinii Beatæ Mariæ Virginis. Duplex majus.

Omnia ut in festo S. Mariæ ad Nives 5. *Augusti, præter Lectiones* 2. *Nocturni, quæ dicuntur de Sermone S. Joannis Chrysostomi:* Dei Filius non dixit: *ut in Breviario, quinta die Infraoct. Nativitatis Beatæ Mariæ xii. Septembris.*

Et fit Commemorat. Dominicæ in utrisque Vesp. & Laud.

DIE

DIE IX. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Basilicæ Salvatoris. Duplex.

In fine tertiæ Lectionis secundi Nocturni debent addi verba sequentia: Eamdem Ecclesiam incendiis, vastationibus, terræ insuper motibus disjectam, eversamque, ac sedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus Ordinis Prædicatorum, die vigesima octava Aprilis anno millesimo septingentesimo vigesimo sexto, ritu solemni consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit.

Ex Decreto S. R. C. 14. Semptembris 1726.

DIE X. NOVEMBRIS.

In Festo S. Andreæ Avellini Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Cummuni Confessoris non Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui in corde Beati Andreæ Confessoris tui, per arduum quotidiè in virtutibus proficiendi votum, admirabiles ad te ascensiones dispositisti: concede nobis ipsius meritis, & intercessione; ita ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora semper exequentes ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANdreas Avellinus, dictus anteà Lancellotus, apud Castrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipsa infantiæ primordia futura sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolescens ad litteras addiscendas paterna è domo egressus lubricam illius ætatis semitam inter bonarum artium studia ita peregit, ut sapientiæ initium, quod est timor Domini, ob oculos potissimum habere numquam prætermiserit; cum egregia proindè forma eximium castitatis studium conjunxit, quo impudicas sæpè mulierum insidias elusit, interdùm etiam apertam vim propulsavit. Clericali militiæ jam pridem adscriptus Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret; ibique Jurisprudentiæ lauream adeptus, atque intereà ad sacerdotalem dignitatem evectus, causarum patrocinia in foro dumtaxat Ecclesiastico, proque privatis quibusdam personis juxta Sacrorum Canonum sanctiones agere cœpit. Verùm cum aliquando inter causam agendam leve

ei mendacium excidisset, mox verò fortuita sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: Os, quod mentitur, occidit animam; tanto ejus culpæ dolore, ac pœnitentia correptus est, ut statim ab ejusmodi instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis se totum divino cultui, sacrisque Ministeriis mancipavit, cùmque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, sanctimonialium regimini à tunc existente Archiepiscopo Neapolitano præfectus fuit. Quo in munere cùm pravorum hominum odia subiisset, primo quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit, mox verò per Sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ attrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur, suppliciter postulavit, votique compos factus ob ingentem, quo æstuabat Crucis amorem, ut sibi Andreæ nomen imponeretur, precibus impetravit. ℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

ARctioris itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maximè virtutis exercitationes incubuit, ad quas sese arduis etiam emissis votis obstrinxit: altero scilicet suæ ipsius voluntati jugiter obsistendi; altero verò in via Christianæ perfectionis semper ulteriùs progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, & in ea promovenda cùm aliis præesset, studiosissimus fuit. Quidquid ab instituti sui Officii, & Regulæ præscripto supererat temporis, orationi, & animarum saluti retribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas, & prudentia enituit, vicos, & oppida Neapoli finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens lustrabat. Quam ardentem erga proximos sancti Viri charitatem signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita ægri confessione domum rediret, ac pluviæ, ventorumque vis prælucentem facem extinxisset, non solùm ipse cum sociis inter effusissimos imbres nihil madefactus est, verum etiam inusitato splendore, è suo corpore mirabiliter emicante sociis inter densissimas tenebras iter monstravit. Abstinentia, & patientia, nec-

non

non abjectione, atque odio sui summopere præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit; imò etiam pro interfectoribus opem, & misericordiam Judicum imploravit.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

PLuribus in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, & Placentiæ instituit. Illius operam S. Carolus Borromæus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis, Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis muneris curis abhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore, & cultu prosequebatur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos, cùm divinas laudes persolveret, è regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroica virtutum exempla, Prophetiæ quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absentia, & futura prospexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram celebraturus in verbis illis tertiò repetitis: Introibo ad Altare Dei, repenti-no apoplexiæ morbo correptus est, mox Sacramentis, ritè munitus, placidissimè inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in sancti Pauli Ecclesia ad hæc usque tempora eo frequentissimo populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita, & post mortem miraculis clarum, Clemens Undecimus Pontifex Maximus solemni ritu Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilæ sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Sint lumbi vestri præcincti, *de Communi Confessoris non Pontificis.*

DIE XV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Gertrudis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, qui in corde beatæ Gertrudis virginis, jucundam tibi mansionem præparasti, ipsius meritis, & inter-ce-

cessione, cordis nostri maculas clementer absterge, & ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErtrudis Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in Monasterio Rodardensi, Ordinis Sancti Benedicti, virginitatem suam, ac seipsam Jesu Christo obtulit. Quo ex tempore à mundanis rebus prorsus aliena virtutique sedulò intenta, cœlestis vitæ genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam, rerum divinarum cognitionem adjunxit. Quarum meditatione vehementius ad virtutem incensa, brevi Christianam perfectionem adepta est. De Christo, ejusque vitæ mysteriis sæpè numero pio cum animi sensu loquebatur: unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia, & actiones referebat: Quamvis autem multis eximiis naturæ, & gratiæ donis à Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescebat, ut inter præcipua divinæ bonitatis miracula hoc item memorat quòd se dignissimam misericorditer sustineret.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

TRicesimum ætatis annum agens, primùm Rodardensis Monasterii, ubi religiosam vitam est professa, deinde Elpediani Præses electa, quadraginta annis spatio, ea charitate, prudentia, & regularis disciplinæ studio munus obivit, ut Cœnobium religiosæ perfectionis domicilium videretur. Utrobique vero, licèt esset omnium Mater, & Magistra, omnium tamen minima, haberi volebat, ac demissione pari ministram se exhibebat. Quo liberius Deo vacaret, vigiliis, abstinentia, aliisque cruciatibus corpus afflixit: semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem, ac patientiam prætulit singularem. Proximorum saluti omni ope studuit, plæque curæ copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extases: altissimæque contemplationis, & divinæ unionis donum obtinuit.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Le-

Lectio vi.

UT meritum acceptissimæ sibi Sponsæ Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam Virginem veluti Matrem, & Curatricem à Jesu acceptam, pietate præcipua prosequebatur; ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur. Justorum animas, piacularibus flammis addictas, quotidianis subsidiis, & precibus juvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum, & prophetiæ dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo langueſcens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, & post mortem à Deo illustrata est.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium: Simile erit Regnum Cœlorum decem virginibus, *ut in Communi Viginum.*

DIE XVII. NOVEMBRIS

In Festo Ss. Aciscli, & Victoriæ Martyrum. Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui familiam tuam beatorum fratrum, & Martyrum tuorum Aciscli, & Victoriæ glorioſis confessionibus circumdas, & protegis: concede propitius; ut quos, patronos agnoscimus, eorum meritis, & intercessionibus ab omnibus adversitatibus liberemur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Hispaniæ Breviariis, & antiquis Sanctoralibus.

CUm Cordubæ Dion Præses carceris, sævos cruciatus, mortem denique Christianis indiceret; nisi sacra continuó diis facerent; Aciscius, & Victoria fratres sunt ibi reperti, adeò strenui, ac fortes in asserenda Christiana religione, ut ad Præsidem ducti, nihil se facere jussa Principum audacter prædicarent. Quibus Dion Præses dixit: Vos ne estis, qui

sacra deorum contemnitis? Nos, inquit Aciselus, præstamus Christo vero Deo debitam servitutem : non autem dœmonibus, surdisque lapidibus. Erubuit Præses ad tam audax responsum, & in ima carceris eos contrudi præcepit; ubi cœlesti ab Angelis cibo refecti, postera die sævissima verba pertulerunt.

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis : * Terra apparuit arida : & in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quoniam percusit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

ALtera die de carcere eductos jubet Præses in caminum ignis præcipitari ; sed susceptí ab Angelis, Deo laudes alta voce personabant. Quare stupefactus Dion imperat, illos in flumen cum ingentibus saxis perfici. Non tamen ibi angelicum eis defuit patrocinium : nam mediis in fluctibus non mergebantur. Quin media circiter nocte vox audita est, eorum vota non irrita fore denuntians. Tunc candida nube obtecti, Christum inter dulces Angelorum concentus perspexerunt.

℟. Verba carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo domini. ℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

HIs perspectis, Dion rotas jubet afferri, atque sub rotis ignem accendi, & oleum desuper infundi, ne mora ulla esset, quin Asciselus, & Victoria momento consummarentur. Quibus rotis circumactis, corpora certè crudeliter quassabantur. Cæterum sancti Martyres precibus instabant rogantes, ut ignis extingueretur, ne victoria Dion exultaret. Itaque subitò prorumpens flamma quamplurimos deorum cultores interfecit. Prorsùs cùm vinci tormentis non possent, Victoria post præcisam linguam, & ubera, ex quibus lac pro sanguine fluxit, sagittis confecta est, Aciselus decollatus: ubi ob commēdationem pretiosæ mortis eorum eodem die in singulos annos rosæ divinitùs ortæ colligebantur.

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos : & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum & pax est electis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in di-

le-

lectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cùm sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ.

De festo omnium Sanctorum.

Lectio vii.

QUalis sit igitur doctrina Christi, sacræ ipsius sententiæ protestantur, ut qui ad æternam beatitudinem pervenire desiderant, gradus felicissimæ ascensionis agnoscant. Beati, inquit, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. De quibus pauperibus veritas loqueretur, fortè esset ambiguum, si dicens, beati pauperes, nihil adderet de intelligenda pauperum qualitate: & sufficere videretur ad promerendum regnum cœlorum ea sola inopia, quam multi sub dura, & gravi necessitate patiuntur. Sed cùm ait: Beati pauperes spiritu, ostendit eis regnum cœlorum tribuendum, quos humilitas commendat animorum magis, quàm indigentia facultatum.

℟. Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habirare fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

DUbitari autem non potest, quòd humilitatis istius bonum facilius pauperes, quàm divites assequantur. Dum & illis in tenuitate amica est mansuetudo, & istis in divitiis familiaris elatio. Verumtamen & in plerisque divitibus invenitur hic animus, qui abundantia sua non ad tumorem superbiæ, sed opera benignitatis utatur: idque pro lucris maximis numeret, quod ad relevandum miseriam alieni laboris impenderit. ℟. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam pervenerunt ad regna cœlestia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio ix.

OMni generi, atque ordini hominum datur in hac virtute consortium: quia possunt esse proposito pares, & impares censu. Nec interest, quantum sint in terrena facultate dissimiles, quia in spiri-

tualibus bonis inveniuntur æquales. Beata igitur illa paupertas, quæ rerum temporalium amore non capitur, nec mundi opibus augeri appetit, sed cœlestibus bonis ditescere concupiscit.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Joannis à Cruce Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno dic. Meruit supremos.

Oratio.

DEus, qui Sanctum Joannem Confessorem tuum, perfectæ sui abnegationis, & crucis amatorem eximium effecisti; concede, ut ejus imitationi jugiter inhærentes, gloriam asslequamur æternam. Per Dominum, &c.

In 1. *Noct. lect. de Script. occur.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOannes à Cruce Fontiberi in Hispania piis parentibus ortus, ab ipsa puerili ætate, quam magnus coram Domino futurus esset, singulari Deiparæ Virginis patrocinio non obscurè præmonstratum est. Quare deinceps, & illam impensius colere, cæteraque pietatis opera frequentiùs exercere cæpit, pluribus quotidie Sacris eximia devotione ministrans, necnon novas proprium affligendi corpus adinventiones excogitans; siquidem novennis, relicto sibi parato molliori lecto, super nuda sarmenta cubare solebat. Grandior factus, in Hospitali Medinæ Campi pauperibus, ac infirmis insigni serviebat charitate. Verum ad altiora vocatus, ibidem in Conventu Sanctæ Annæ Carmelitîcæ Religioni nomen dedit, cujus tamen (obtenta à superioribus, post emissam professionem, licentia) severiorem Regulam semper observavit. Sacerdos ex obedientia factus, tanti ministerii primitias maximo spiritus ardore auspicatus est.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

JAm Sacerdos, cum de virtute in virtutem proficeret, sublimioriſque adhuc perfectionis cupidus esset, proposita ei fuit à sancta virgine, & matre Theresia, quam in mulieribus feliciter inceperat, & in viris summopere exoptabat, Ordinis Reformatio; quam ample-

plexus, primus post ipsam Carmelitarum Discalceatorum Parens esse meruit; innumeris simul cum illa pro eorumdem fundatione, & propagatione exantlatis, sed mira semper, & heroica fortitudine superatis laboribus. Ingenti Divinæ charitatis æstuabat ardore, sed non minori etiam prælucebat humilitatis exemplo; & cum à Christo Domino semel interrogaretur, quid vellet pro laboribus; respondit: Domine, pati, & contemni pro te: sicut etiam semper ab eo postulabat, ut non superior, sed subditus, & in loco, ubi prorsus esset ignotus, ut contigit, moreretur.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

QUamvis sacræ solitudinis peramantissimus esset, quæ tamen verba vitæ æternæ, & arcana Dei ibi in secreto audiebat, proximis etiam in manifesto eructare non desinebat, quorum salutis zelantissimus erat, tum confessiones audiendo, tum prædicationis munere more Apostolico fungendo. Virginitatem perpetuò coluit, & sancta Virgo Theresia testata pluries fuit, eum inter puriores animas fuisse, quas tunc Deus in Ecclesiæ militantis thesauro asservaret. Mulieres impudicas, à dœmone suscitatas, & ad labefactandam ejus pudicitiam multoties immissas, nedum fugavit, sed, quod rarum, ad meliorem partem reduxit. Mirabili discretionis spirituum dono excelluit, necnon super dœmones imperio, è quorum miserabili servitute aliquos liberavit. Libros cœlesti sapientia refertos de mystica Theologia conscripsit, admirabiles planè omnium judicio. Sic ergo potens opere, & sermone, Ecclesiasticis munitus Sacramentis, die, & hora, à se præsignatis, Crucifixi pedes tenerrimè deosculans, & in hæc verba erumpens: Domine in manus tuas commendo spiritum meum; animam placidissimè exhalavit Ubedæ anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo. Morientem ignitus globus splendidissimus excepit, suavissimusque odor è corpore emanavit, quod Segobiæ honorificè colitur. Eum miraculis, tam ante, quàm post obitum clarum, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus solemni ritu in Sanctorum numerum adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem

quiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Barbaræ Virginis, & Martyris. Duplex.

Omnia de Communi Virginum præter ea, quæ hic habentur.

Oratio

DEus, qui inter cætera potentia tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui Beatæ Barbaræ Virginis, & Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Et fit commemorrtio fer.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BArbara Virgo Nicomediensis, Dioscori nobilis, sed superstitiosi hominis filia, per ea, quæ visibilia facta sunt, ad invisibilia, divina opitulante gratia, facilè prævenit. Qua propter soli Deo, rebusque divinis vacare cœpit. Eam pater, utpotè forma venustiori nitentem, à quocumque virorum occursu tutari cupiens, turri inclusit; ubi pia Virgo meditationibus, & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in Sponsum elegerat, placere studebat. Oblata à patre pluries Nobilium connubia, fortiter sprevit: pater verò per sui absentiam, filiæ animum posse faciliùs emolliri confidens, jussit primò balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde peregrè in exteras regiones profectus est.

℟. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

ABsente patre, jussit Barbara duabus fenestris, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiumque balnei Sacrosanctæ Crucis signo muniri; quod ubi rediens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeò in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parum abfuerit, quin eam dirè confoderet; sed præstò adfuit Deus: nam fugienti Barbaræ saxum ingens se patefaciens viam aperuit, per quam montis

tis fastigium petere, & in specu latere potuit, sed paulò post, cùm à nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immaniter percussit, & crinibus per loca aspera, difficilesque vias raptatam Marciano Præsidi, puniendam tradidit.

℟. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

ITaque ab ipso omnibus modis, sed incassum tentata, nuda nervis cædi, & inflicta vulnera testulis confricari, deinde in carcerem trahi præcepit; ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparens, mirificè confortatam in passionum tolerantia confirmavit; quod animadvertens Juliana Matrona ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est. Barbaræ demum ferreis unguibus membra lanïantur, facibus latera incenduntur, & malleolis caput contunditur, quibus in cruciatibus consortem solabatur, & hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret; præcisis tamdem utrique uberibus, nudæ per loca publica tractæ capite plectuntur, filiæque cervicem, ipse sceleratissimus pater humanitatis expers propriis manibus amputavit; cujus fera crudelitas non diu inulta remansit; nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit. Caput hujus Beatissimæ Martyris in Oratorio ad Sancta Sanctorum honorificè asservatur.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia & exultatione. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus, *ut in Communi Virg. Et fit com. fer.*

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Petri Chrysologi Episcopi & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi conf. Pontif. præter sequentia. In Hym. Iste Confessor: *mutatur tertius versus.*

Ad Magnificat in utrisque Vesperis Añia. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Petre Chrysologe, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Chrysologum, Doctorem egregium, divivitus præmonstratum ad regendam, & instruen-

ſtruendam Eccleſiam tuam eligi voluiſti; præſta quæſumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus, in terris, interceſſorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum.

Deinde fit comm. præcedentis, & Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Epiſtola ad Timotheum Fidelis ſermo, *de Communi Confeſſoris Pontificis primo loco.*

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus, qui ob auream ejus eloquentiam Chryſologi cognomen adeptus eſt, foro Cornelii in Æmilia honeſtis parentibus natus à prima ætate animum ad Religionem adjiciens, Cornelio Romano tunc ejuſdem Urbis Cornelienſis Epiſcopo, operam dedit: à quo etiam ſcientia, & vitæ ſanctitate cùm brevi profeciſſet, Diaconus creatus eſt. Poſtmodum contigit, ut Ravennates ob mortem Archipræſulis ſui alium (ut moris erat) ab eis electũ Romam ad ſanctum Sixtum Papam Tertium pro confirmatione miſerint unà cum Legatis ſuis, & cum prædicto Cornelio, qui eumdem Levitam ſecum perduxit. Interim ſanctus Petrus Apoſtolus, & Martyr Apolinaris Summo Pontifici in ſomnis apparuerunt, mediumque habentes hunc Juvenem, juſſerunt ut illum, & non alium, in Archiepiſcopum Ravennæ crearet. Hinc Pontifex, mox ut vidit Petrum, cognovit eum à Domino Deo præelectum: propterea rejecto illo, quem ipſi offerebant, hunc ſolum anno Chriſti quadringenteſimo trigeſimo tertio, illi Metropolitanæ præfecit Eccleſiæ. Quod cùm Legati Ravennatenſes ægrè ferrent, audita viſione, Divinæ voluntati libenter acquieſcentes, novum Archiepiſcopum maxima cum reverentia ſuſceperunt.

℟. Inveni David ſervum meum, oleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio v.

PEtrus igitur, licèt invitus in Archipræſulem conſecratus Ravennam deducitur: ubi à Valentiniano Imperatore, & à Galla Placidia ejus matre, ac ab univerſo populo maxima lætitia exceptus eſt. Et ille ab eis id unum petere dixit, ut quando tantum oneris pro ipſorum ſalute ſubire non recuſavit, ſtuderent ipſi monitis ſuis obtemperare, Diviniſque præceptis non obſiſtere. Duorum Sanctorum tunc ibi defunctorum corpora, optimis unguentis condita ſepelivit, Barbatia-

ni

ni videlicèt Presbyteri, & Germani Antisiodorensis Episcopi; cujus etiam cucullam, & cilicium sibi vendicavit in hæreditatem. Projectum, & Marcellinum in Episcopos ordinavit. In Classe fontem extruxit magnitudinis verè admirabilis, & templa quædam magnifica ædificavit tum beato Andreæ Apostolo, tum aliis sanctis. Ludos ab hominibus personatis cum variis saltationibus Kalendis Januarii fieri solitos concione cohibuit acerrima; ubi inter alia illud præclarè dixit: Qui jocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu sancti Leonis Papæ Primi scripsit posteà ad Chalcedonense Concilium adversus Hæresim Euthychetis. Respondit præterea ad Euthychen ipsum, & alia epistola, quæ eidem Concilio in novis editionibus præfixa, & in Annales Ecclesiasticos relata fuit.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

DUm publicè sermones haberet ad populum, adeò vehemens erat in docendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit: sicut contigit in concione mulieris Hæmorrhoyssæ. Unde Ravennates commoti, tot lacrymis, clamoribus, & orationibus locum repleverunt, ut posteà ipse gratias ageret Deo, quòd in lucrum amoris verterit damnum ejusdem sermonis. Cùm tandem annos circiter decem, & octo eam Ecclesiam sanctissimè rexisset, laborum suorum finem adesse divinitus prænoscens, in Patriam se contulit. Ubi sancti Cassiani templum ingressus, magnum Diadema aureum gemmis distinctum pretiosissimis offerens, super Altare majus posuit, necnon aureum craterem, & patenam argenteam, quam tum rabidi canis morsus, tum febres sanare sæpius expertum est, aqua inde demissa. Ex tunc Ravennates, qui eumdem secuti fuerant, dimisit, admonens, ut in eligendo optimo Pastore invigilarent attentè. Mox Deum humiliter precatus, & sanctum Cassianum Patronum, ut benignè animam ejus exciperet, tertio Nonas Decembris placidè ex hac vita migravit, anno Domini circiter quadringentesimo quinquagesimo. Sacrum illius corpus communi totius Civitatis fletu, ac pietate, propè corpus ejusdem sancti Cassiani honorificè conditum nostris etiam temporibus religiosè colitur: cujus tamen

brachium, auro, & gemmis ornatum Ravennam delatum in Ursiana Æde veneratur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno

Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evang. Vos estis sal terræ, *de Communi Doct.* ℟. viii. In medio Ecclesiæ. *Et fit com. fer.*

In ii. *Vesperis fit commem. Feriæ, & S. Sabbæ Abbatis.*

DIE X. DECEMBRIS.

In Festo Translationis Almæ Domus Beatæ Matiæ Virginis

Duplex.

Ad Vesperas. Aña. Domum tuam, &c. *cum reliquis de Laudibus, ut infrà. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis, ut in Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.*

Capitulum. Eccles. 24.

IN omnibus requiem quæsivi, & in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, *Hymnus.* Ave Maris stella, *prout in Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.*

℣. Hæc est Domus Domini firmiter ædificata.

℟. Benè fundata est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Aña.

Sanctificavit Dominus tabernaculum suum: quia hæc est Domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

Oratio.

DEus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti: concede, ut segregati à tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores, Domus sanctæ tuæ. Per eumdem Dominum nostrum.

Et fit commem. S. Leocadiæ V. & M. fer. Et S. Melchiadis, de Octava vero Concept. B. M. V. non fit commemoratio.

Ad Matutinum, Invitatorium. Salvatorem mundi in Domo Virginis de Spiritu Sancto conceptum, * Venite adoremus. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hym.* Cœlestis Urbs Jerusalem, *prout in Festo Dedicationis Ecclesiæ.*

In primo Nocturno. Aña. Elevata est magnificentia tua super cœlos. *Psalm.* Domine Dominus noster, *cum reliquis*

prout

prout in Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis Aña. In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tamquam Sponsus procedens de thalamo suo.

Aña. Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? innocens manibus, & mundo corde.

℣. Hic Domus Dei est, & porta cœli.

℟. Et vocabitur Aula Dei.

De Libro tertio Regum.

Lectio i. *Cap.* 8.

STetit autem Salomon ante altàre Domini in conspectu Ecclesiæ Israel, & expandit manus suas in cœlum, & ait: Ergo ne putandum est, quod verè Deus habitet super terram? Si enim cœlum, & cœli cœlorum te capere non possunt, quantò magis Domus hæc, quam ædificavi? Sed respice ad orationem servi tui, & ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum, & orationem, quàm servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti super Domum hanc nocte, ac die: super Domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi, ut exaudias deprecationem servi tui, & populi tui Israel, quodcùmque oraverit in loco habitaculi tui in cœlo, & cum exaudieris, propitius eris.

℟. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inæstimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convalium. ℣. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris. Et.

Lectio ii.

SI fugerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) & agentes pœnitentiam, & confitentes nomini tuo venerint, & oraverint, & deprecati te fuerint in Domo hac: exaudi in cœlo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit cœlum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto, pœnitentiam egerint nomini tuo, & à peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam, exaudi eos in cœlo, & dimitte peccata servorum tuorum, & populi tui Israel, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

℟. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol: * Terribilis ut castrorum acies

ordinata? ℣. Filia Sion tota formosa, & suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis

Lectio iii.

SI quis cognoverit plagam cordis sui, & expanderit manus suas in Domo hac, tu exaudies in cœlo in loco habitationis tuæ, & repropitiaberis, & facies ut des unicuiq; secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum) ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. Insuper, & alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum extentum ubique) cum venerit ergo, & oraverit in hoc loco, tu exaudies in cœlo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia, pro quibus invocaverit te alienigena, ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, & probent, quia nomen tuum invocatum est super domum hanc.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt.

In secundo Nocturno.

Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum, & in sæculum sæculi.

Aña. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Aña. Homo natus est in ea, & ipse fundavit eam Altissimus.

℣. Domine dilexi decorem domus tuæ.

℟. Et locum habitationis gloriæ.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. 52. de Divers.

Lectio iv.

SApientia, quæ Dei erat, & Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens ædificavit sibi Domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam, in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide, & operibus præparare? nimirum ternarius numerus ad fidem propter sanctam Trinitatem, quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria Sancta Trinitas fuerit, fuerit dico, per præsentiam majestatis, ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis, testatur Nuntius cœlestis, qui ei arcana mysteria re-

referans, ait: Ave gratia plena, Dominus tecum; & post pauca: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ecce habes Dominum, habes virtutem, habes Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum.

℟. O quàm metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi Domus Dei, & porta cœli. ℣. Hæc est Domus Domini firmiter ædificàta, benè fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio v.

UTrum autem, & quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus, an fortitudinem habuerit, quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ abjectis sæcularibus pompis, spretisque voluptaribus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Ni fallor hæc Virgo est, quæ apud Salomonem legitur, Mulierem fortem, quis inveniet? procul, & de ultimis finibus pretium ejus. Porro, quod temperans, prudens, & justa fuerit, ex Angeli collocutione, & sui ipsius responsione, luce clarius comprobamus. Salutata quippè tam venerabiliter ab Angelo: Ave gratia plena, Dominus tecum; non se extulit quasi ex singulari gratiæ privilegio benedicèretur, sed siluit, & qualis esset insolita hæc salutatio secum cogitavit. Qua in re, quid, nisi temperans fuit? at verò, cum de cœlestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsivit, quomodo conciperet; & pareret, quæ virum utique non cognosceret, & in hoc sine dubio prudens extitit.

℟. Fundata est domus Domini supra verticem montium, & exaltata est super omnes colles, * Et venient ad eam omnes Gentes, & dicent, Gloria tibi Domine. ℣. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et venient ad eam.

Lectio vi.

JUstitiæ autem præsefert insigne, ubi ancillam Domini confitetur, nam quod justorum sit confessio, testatur qui ait: verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, & tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi Domum Sapientia cœlestis, quæ adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis fœcundaretur & caro. Ipsius autem Virginis natalis Domus divinis mysteriis consecrata, Angelorum mi-

ni-

nisterio ab infidelium potestate, in Dalmatiam prius, deinde in Agrum Lauretanum Picenæ Provinciæ translata fuit, sedente sancto Cælestino Quinto: eamdemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, & habitavit in nobis, tum Pontificiis diplomatibus, & celeberrima totius Orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, & cœlestium beneficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius Duodecimus quo ferventius erga Matris amantissimæ cultum fidelium memoria excitaretur, ejusdem sanctæ Domus Translationem anniversaria solemnitate in tota Piceni Provincia veneratam, Missa etiam, & Officio proprio celebrari præcepit.

℟. Domus mea, Domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; & qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperietur. ℣. Petite, & accipietis: quærite, & invenietis. Et. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Tollite hostias, & introite in atria ejus, adorate Dominum in aula sancta ejus.

Añ. Viderunt omnes populi gloriam ejus.

Añ. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit Dominus. Alleluia.

℣. Domum tuam Domine decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Lectio S. Evangelii secundùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2. 26.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitate Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Homilia 1 *super Missus est.*

QUæ est hæc Virgo tam venerabilis ut salutetur ab Angelo; tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis, & humilitatis, nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua, & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem: sed quanta putas veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fœcunditas, & partus consecrat virginitatem? Audis virginem? audis humilem? laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas: illa consulitur, ista præcipitur.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ℣. Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis, ex

qui-

quibus tē delectaverunt filiæ Regum in honore tuo. Propterea.

Lectio viii.

Ex Hom. 2 super eodem loco.

MIssus, estinquit, Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente, & corpore sanctam; nec noviter, nec fortuito inventam, sed à sæculo electam, ab Altissimo præcognitam, & sibi præparatam, ab Angelis servatam, à Patribus præfiguratam, à Prophetis promissam; ut pauca loquar de pluribus, quam sibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te, & mulierem? Et si adhuc dubitas, an de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum: cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ?

℟. Beata est virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: ✻ Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. ℣. Ave Maria gratia plena: Dominus tecum. Intercede. Gloria Patri. Intercede.

Lectio ix.

Ex Homil. 3. super eodem loco.

ET ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Quò ingressus ad eam? Puto in Sacrarium pudici Cubiculi, ubi illa fortassis clauso super se ostio orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli adstare orātibus, & delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocaustum sanctæ devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis, Mariæ autem orationes quantum placuerint in conspectu Altissimi, Angelus indicavit, qui ingressus ad eam tàm reverenter salutavit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas. Aña.

DOmum tuam Domine decet sanctitudo in longitudinem dierum. *Psalm.* Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Aña. Domus mea, Domus orationis vocabitur: in ea omnis qui petit, accipit; & qui quærit, invenit: & pulsanti aperietur.

Aña. Propter Domum Domini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

Aña. Domine Deus exaltasti super terram habitationē meā.

Aña. Domum majestatis meæ, & locum pedum meorum glorificabo.

Capit.

Capit. Eccl. 24.

IN omnibus requiem quæsivi, & in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus. Alto ex Olympi vertice, *ut in festo Dedication. Eccles.*

℣. Introibimus in tabernaculum ejus.

℟. Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Ad Benedictus. Aña.

Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis, & ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

Oratio.

DEus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti: concede, ut segregati à tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus sanctæ tuæ. Per eumdem Dominum nostrum.

Et fit commem. fer. tantum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur.

℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam. Antiphona. Domus mea. *Capit.* In omnibus requiem quæsivi. *Ut supra.*

℟. *brev.* Hic Domus Dei est, * Et porta Cœli. Hic Domus. ℣. Et vocabitur Aula Dei. Et porta. Gloria Patri. Hic Domus.

℣. Domine dilexi decorem Domus tuæ.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ad Sextam. Aña.

Propter Domum Domini.

Cap. Eccl. 24. *b.*

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. *brev.* Domine, * Dilexi decorem Domus tuæ. Domine. ℣. Et locum habitationis gloriæ tuæ. Dilexi. Gloria Patri. Domine.

℣. Domum tuam Domine decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Ad Nonam. Aña.

Domum majestatis tuæ.

Capit. Eccl. 24. *b.*

IN plateis sicut cinnamōmum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *brev.* Domum tuam Domine: * Decet sanctitudo. Domum tuam. ℣. In longitudinem dierum. Decet sanctitudo. Gloria Patri. Domum tuam.

℣.

℣. Hic Domus Dei est, & porta Cœli.
℟. Et vocabitur Aula Dei.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Ant:

O quam metuendus est locus iste! Verè non est hic aliud, nisi Domus Dei, & porta Cœli.

Oratio ut supra. Et fit commemorat. fer tantum.

DIE X. DECEMBRIS.

Vel alia die non impedita.

In Festo S. Eulaliæ Emeritensis Virginis, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum præter ea, quæ hic apponuntur propria.

Ad Vesperas, Antiphona. Beata Eulalia, *cum reliquis de Laudibus, Psalmus.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Communi Virginum.*

Hymnus.

VIrginis laudes canimus pudicæ,
Mille quæ sertis redimita frontem,
Duplices palmas meruit referre
Sanguine partas.

Tecta festina egreditur paterna;
Nec timet noctem, pavet aut tenebras;
Prævia sed luce aperit rubeta
Cœlicus ordo.

Intrat, & passu Emeritam veloci,
Judicis durum stetit ad tribunal,
Arguens, cœcas venerare gentes
Numina vana.

Dulcibus verbis studiisque tentat
Prætor, emollire animum puellæ,
Offerat saltem pia thura Divis,
Cæsari placens.

Illa fallaces renuit loquelas;
Nulla promissa alliciunt, iniquis
Pernegat sensus, velut alta rupes,
Fluctibus obstat.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua.
℟. Intende, prosperè procede, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beata Eulalia ungulis ferreis usque ad ossa dilaniata, læto ore notas numerans, dicebat: Nunc, Christe Jesu, in meo corpore his notis fortiùs inscriberis. Delectat me hos apices legere, qui tua trophœa, nomenque tuum sanguinis purpura scripta loquuntur.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas; da nobis in festivitate sanctæ Virginis & Martyris tuę Eulaliæ congrua devotione gaudere; ut & potentiam tuam in ejus passione laudemus, & promissum nobis percipiamus auxilium. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio Octavæ, feriæ, & sancti Melchiadis Papæ & Martyris, nisi transferatur.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Virginum Dominum,
℣ Venite adoremus. *Psalmus.*
Venite exultemus.

Hymnus.

INfremit Prætor, rabieque frendet,
Verbera intentat, moveant puellam,
Cuncta frustrà: fortior & resistit
Ipsa tyranno.
Ungulæ carnes laniant cruentæ,
Virgo sed plagas numerans hiulcas
Gaudet, & Christi celebrat tryumphos.
Voce sonora.
Præstat inscriptos apices notare
Purpura tinctos, quibus exarantur
Nominis magni alma tui trophœa,
Maxime Christe,
Inquit; At Prætor furiis prehensus
Balneat fervente olleo mamillas
Calce, tum rivis fervidis aquarum
Corpus adurit.
Attamen calce, ex liquidove plumbo
Nulla nec parva Eulaliam favilla
Lædit, experta omnia temperata
Virgo decora.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Beata Eulalia Deo timorata, mente & corpore casta, ac religione pudica docebatur à Donato Presbytero. *Psalm.* Domine Dominus noster, *cum reliquis de communi Virg.*

Aña. Ab infantia rudimentis Christi confiteri docebatur.

Aña. Annos adolescentiæ penè ingressa, fidem, quam sancta devotione conceperat, animo fortiore servabat.

℣. Specie tua, & pulchritudine tua.

℟. Intende, prosperè procede, & regna.

Le-

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

℟. 1. Diem festum sacratæ virginis Eulaliæ celebremus, qualiter passa sit ad memoriam revocemus; tertiodecimo ætatis anno mortem superando, vitam invenit: * Quia solum vitæ dilexit auctorem. ℣. Infantia quidem computabatur in annis: sed erat senectus mentis immensa. Quia solum.

℟. 2. Ab ipsa infantia Christi fidem edocta, non solum exactè ritus Christianos servabat, verùm dari sibi occasionem expetebat, qua per martyrium ad cœlum posset evolare: * Quia fidem, quam sancta devotione conceperat, animo fortiore servabat. ℣. Hæc est virgo sapiens, & una de numero prudentum. Quia fidem.

℟. 3. Eulaliam paterna cura, ob metum persecutionis, in villa tenebat absconditam, thoro dicatam, & variis crepundiis, ut custodiam deliniret, oblatis, quæ omnia repulerat: * Quia Christo sponso suo se totam devoverat. ℣. Hæc est, quæ nescivit thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum. Quia. Gloria Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Virgo magnanima nocte consurgens, læta progrediens, ardenti desiderio ad martyrium properabat.

Aña. Nocte viam secuta virgo, lucem habuit pro duce, & diem meruit.

Aña. Convirginali suæ Juliæ comitanti dixit: Notum sit tibi, Domina soror, quia etsi novissima vado, prior patiar.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio iv.

EUlalia Virgo, Liberii nobilis Emeritensis Civis filia, à Presbytero Donato fidem Christi edocta, paterna cura, ob metum persecutionis, sub Maximiano Imperatore in loco, qui dicebatur Porcejana, & parentis possessio erat, in finibus Provinciæ Bericæ propè Emeritam milliario trigesimo custodiebatur cum Felice Confessore, & Julia Virgine, aliisque Deum timentibus. Adeò siquidem ejus viri boni præceptis Eulalia sitienter adhæsit, ut non Christianos solùm exactè ritus servaret, verùm dari sibi occasionem expeteret, qua per martyrium posset ad cælum evolare. Audiens autem, Dacianum multos Christianorum tormentis afficere ob Christi nomen, egressa domo nocte, pedibus per invia pergens, unà cum Julia sibi convirginali (quæ

etiam eodem die martyrium passa est) in civitatem devenit. ℟. Audiens Eulalia sævitiam tyranni, & Christianorum cruciatus, latibula perosa noctu septa, claustraque fugax aperit, & iter ingreditur per invia, & vepribus obsita loca: * Angelico tamen comitata choro, & luce cœlitùs demissa. ℣. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis. Angelico.

Lectio v.

CIvitatem autem ingressa, ad Tribunal Calphurniani, quem Legatum in urbe Emeritâ Dacianus reliquerat, accedens, increpare cœpit illius sævitiam, & insaniam, quòd Deum verum colentes suppliciis vexaret, & dœmonum simulacra colere faceret. Quam Præses audiens, primùm verbis demulcere aggreditur, ne in tam tenera ætate (tertium decimum enim annum agebat) vitam perdere vellet. Adhortabatur etiam, ut diis incensum adoleret. Quod beata Virgo renuens fustibus cæditur, & ungulis ab utroque latere usque ad ossa dilaniatur. In quo tormento Virgo læto ore notas numerans, in hæc verba prorupit: Scriberis ecce mihi Domine; quàm juvat hos apices legere, qui tua, Christe, trophœa notant, nomenque tuum eliciti sanguinis purpura loquitur.

℟. Beata Eulalia lætissimè, & constanter festinabat ad martyrium, * Quasi ad epulas invitata: & agonem suum Domino precibus comitendabat. ℣. Nobilibus orta natalibus ab ignobili gaudens trahebatur ad martyrium. Quasi.

Lectio vi.

AD hæc insaniens Præses jussit eam collo tenus in vivam calcem immergi, aqua super infusa, ipsamque Virginem liquefacto plumbo perfundi. Verùm cùm nec ardor ille Eulaliæ noceret, novissimè in equuleo extenditur, & ardentibus facibus, lampadibusque latera ejus aduruntur, quarum flammam in caput, & faciem involitantem Virgo aperto ore hausit. Undè progrediens columba candidissima, in cœlum, spectantibus cunctis, evolavit quarto Idus Decembris, lictoribus autem fugientibus, sancto corpore in equuleo relicto, magna nivis copia descendit, quæ forum, corpusque virgineum vice lintei candidi tegebat. Inde clam à Christianis ablatum sepulturæ traditum est, & in Hispaniarum devastatione à Saracenis, in Ovetensem Ecclesiam translatum est:

ubi

ubi magna cum veneratione colitur. Eamque Urbanus Octavus Pontifex Maximus in Patronam perpetuam dicti Episcopatus Ovetensis concesit, anno Incarnationis Domini millesimo sexcentesimo trigesimo nono.

℟. Ad passionem ducta Eulalia tyranno dixit: quid persequeris Christianos, & niteris in vanum perdere Virginem Dei? * Dominus me docet in veritate sua: ideò non seduces adolescentiam meam. ℣. Ego annorum sum tredecim, putas ne ætatem meam tuo posse terrore turbari? Dominus. Gloria Patri. Dominus.

In tertio Nocturno, Aña.

Dominus docet me in veritate sua; ideò non seduces adolescentiam meam.

Aña. Terrenæ vitæ blandimentis non delector, alteram beatam spero vitam.

Aña. Habeo sponsum divitem, immortalem, qui te tuosque perdet.

℣. Elegit eam Deus, & præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Homil. S. Gregorii Pap. in Evan. Simile erit regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Communi Virg.*

℟. Diversis tormentotum generibus macerata pendens in equuleo super his omnibus gloriabatur Eulalia, commemorans se ipsam, in quibus se ab infantia præparaverat: * Omnibus, se audientibus, exhortans dicebat. ℣. Credi oportet unum & verum Deum Patrem cœlestem, & Jesum Christum Filium ejus omnipotentem, cum Spiritu Sancto adorandum, qui est benedictus in sæcula. Omnibus.

℟. Ardentibus facibus, lampadibusque ejus latera adurentibus, earum flammam in caput, & faciem involitatem ore aperto hausit virgo: * Ex quo prodiens columba candidissima, spectantibus cunctis in cœlum evolavit. ℣. En dilectus meus loquitur mihi: surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, & veni. Ex quo. Gloria Patri. Ex quo.

AD LAUDES, & per Horas, *Antiphona.*

BEata Eulalia fide plena, spe intrepida, charitate flagrans ad martyrium sponte festinabat. *Psalmus.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Crudelibus lacerata verberibus, fortiori animo Prætoris sævitiam, & Cæsaris vanam religionem increpabat.

Aña. Tamquam aurum in fornace probata, laudes Domino de-

decantans, incolumis exivit à flammis.

Aña. Benedico te, Pater Domini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum nec verbera, nec ignis, nec calx, nec plumbum nocuere corpori meo.

Aña. Qua Spiritus Sanctus specie apparere non dedignatur, Eulaliæ spiritus ad cœlestem paradisum evolavit.

Hymnus.

LAmpades postremò Virgini ligatæ
Applicat, quæ ignem caput occupantem,
Transfert in pectus, hianteque ore
Hausit aperto.
Spiritus formam recipit columbæ,
Quæ volans cœlum penetrat coruscum
Contremit lictor fugiens, relicto
Corpore solo.
Membra tam sævè lacerata nuda
Contegit cœlum nive decidente:
Donat hæc pura Attalicos amictus
Artubus almis.
Virgo, quæ est firma Emeritæ columna
Astures fortes faveas benigna,
Qui tibi semper referant Patronæ
Omnia fausta.
Audias, quod nos ferimus libenter
Supplices, votum: recipe & secunda
Tempora indulge, ut tibi personemus
Carmina sancta.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beata Eulalia, dum lampadibus ardentibus ureretur, Prætori dixit: Assum est jam corpus meum, jube sale conspergi, ne cœlesti sponso insipidum præpares holocaustum.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: da nobis in festivitate sanctæ Virginis, & Martyris tuæ Eulaliæ congrua devotione gaudere; ut & potentiam tuam in ejus passione laudemus, & promissum nobis percipiamus auxilium. Per Dominum nostrum.

Et fit commemoratio Octavæ, & Feriæ.

In

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ad conspectum columbæ prodeuntis ab ore beatæ Eulaliæ, pavidi fugiunt lictores, relicto corpusculo nudo, quod nix è cœlo subito demissa vice linteoli candidissimi operuit.

Deinde fit Commemoratio S. Damasi Papæ, Octavæ, & Feriæ, nisi transferatur in aliam diem.

DIE XVI. DECEMBRIS.

In Festo S. Eusebii Episcopi, & Martyris. Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, præter ea, quæ hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui nos Beati Eusebii Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Fit commemoratio Feriæ Adventus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUsebius natione Sardus, Romanæ Urbis Lector, post Vercellensis Episcopus, ad hanc regendam Ecclesiam meritò est creditus, divino electus indicio; nam quem numquam ante constituti Electores cognoverant, post habitis Civibus, simul ut viderunt, & probaverunt, tantumque interfuit, ut probaretur, quantum ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eosdem Monachos instituit esse, quos Clericos, ut esset in ipsis viris, & contemptus rerum, & accuratio Levitarum. Arianis impietatibus ea tempestate per Occidentem longe, lateque traductis, adversus eas viriliter sic dimicavit, ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitæ solatium erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervere Spiritum Dei, cum ei significasset, ut penes Imperatorem una cum suis Legatis patrocinium Fidei susciperet, mox cum illis profectus est ad Constantium, apud quem enixus agens, quidquid legatione petebatur, obtinuit, ut Episcoporum nempè cœtus celebraretur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum; * Et dedit illi claritatem

tem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam : & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

COllectum est Mediolani anno sequenti Concilium, ad quod à Constantio invitatum Eusebium concupitumque, ac vocatum à Liberii Legatis; tantum abest, ut malignantium Synagoga Arianorum, contra sanctum Athanasium furentium, in suas partes adduceret, ut potius disertè statim ipse declarans præsentibus, quosdam sibi compertos, hæretica labe pollutos, Nicænam imò fidem proposuerit iis subscribendam, antequam cætera tractarentur: Quod Arianis acerbè iratis negantibus, nedum in Athanasium recusavit ipse subscribere, quin sancti Dionisii martyris, qui deceptus ab ipsis subscripserat, captivatam simplicitatem ingeniosissimè liberavit: quamobrem illi graviter indignantes post multas illatas injurias, exilio illum mulctarunt; sed sanctus vir excusso pulvere, nec Cæsaris minas veritus, nec enses obstrictos, exilium veluti sui ministerii Officium accepit, missusque Scytopolim, famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpessus, pro fide strenuè vitam contempsit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine:* Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

QUanta in eum tunc Arianorum crudelitas fuerit, ac effons inverecundia, ostendūt graves litteræ plenæ roboris, pietatis, ac religionis, quas è Scythopoli scripsit ad Vercellensem Clerum, & populum, aliosque finitimos, è quibus etiam est exploratum, ipsorum nec minis, inhumanaque sævitia potuisse umquam eum deterreri, nec serpentina blanda subtilitate ad eorum societatem perduci. Hinc in Cappadociam, postremòque ad superiores Ægypti Thebaidas præ constantia sua deportatus, exilii rigores tulit ad mortem usque Constantii, post quem ad gregem suum reverti permissus, non prius redire voluit, quàm reparandis fidei jacturis ad Alexandrinam Synodum sese conferret, postque medici præstantis instar peragrans Orientis provincias in fide infirmos ad integram valetudinē restitueret eos, instituens in Ecclē-

cleſiæ doctrina. Inde ſalubritate pari digreſſo in Illyricum, tandemque in Italiam delato, ad ejus reditum lugubres veſtes Italia mutavit, ubi poſtquam Pſalmorum omnium expurgatos à ſe commentarios Origenis edidit, Euſebiique Cæſarienſis, quos verterat de Græco in Latinum, demum tot egregiè factis illuſtris ad immarceſcibilem gloriæ coronam tantis ærumnis promeritam ſub Valentiniano, & Valente, Vercellis migravit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis poſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua ſapientiæ ſalutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium: Si quis vult poſt me venire *ut in Communi unius Martyris ſecundo loco.*

℟. viii. Domine prævenisti.

Et fit commemoratio Feriæ.

DIE XX. DECEMBRIS.

In Feſto Sancti Dominici Sylenſis Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui Eccleſiam tuam, Beati Dominici Confeſſoris tui præclaris vitæ meritis decoraſti, & in liberandis captivis glorioſis lætificaſti miraculis; concede nobis famulis tuis, ut & ipſius inſtruamur exemplis, & ab omni vitiorum ſervitute ejus patrocinio liberemur. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

DOminicus Abbas honeſtis parentibus natus eſt Cannis, oppidulo ad radices Jubedæ montis in Cantabris. Quem ab ipſa pueritia mirus monaſticæ vitæ ardor occupavit: adeo, ut relicta gregis paterni cura, in ſolicitudinem ſeceſſerit. Sed cum parum ei tuta videretur illa ſolitudo, inſigne Sancti Æmiliani Cœnobium adiit: ubi cum diu ſub habitu, & diſciplina monaſtica vixiſſet magna ſanctitatis opinione, Eccleſiæ Cannarum regendæ præficitur; inde in Cœnobium Sancti Æmiliani revocatus, Prior efficitur. Verum dum Cantabrorum Regi, quædam à Cœnobio injuſtè exigenti conſtantiſsimè reſiſtit, ab eodem in Jubedæ montis invia duobus Monachis comitibus actus eſt. Qui ejus furori cedere cupiens, ad Ferdinan-

dum Castellæ, & Legionis Regem, nominis ejus primum se contulit. Qui viri Dei sanctitate motus, illum ad se adeuntem benignè, & honorificè excepit, & Cœnobio Sancti Sebastiani præesse voluit, addito ab Episcopo Diœcesano Abbatis titulo.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ERat autem ipse locus infrequens, utpotè qui sterilibus quibusdam Jubedę montis collibus subjaceat, qua mons ipse Celtiberos tangit. At claritate miraculorum, quæ quotidie per servum suum Dominicum operabatur Deus, tam celeber, ac frequens factus est, ut eo tempore per Hispaniam nullus illustrior esset. Nulla enim fermè morborum genera erant quæ Dominici precibus ab hominum corporibus non pellerentur. Unde Cœnobio in augustiorem formam erecto, magno etiam Monachorum numero coaluit, Regibus, ac populis multa illi certarim offerentibus; quin etiam singulari privilegio servum suum insignivit Dominus, ut Christiani, qui apud Mahometanos vincti multis ferri ponderibus tenebantur, invocato Domino, liberarentur.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DEmum gravi morbo correptus, Ecclesiæ Sacramentis devotissimè susceptis migravit ad Dominum anno Domini millesimo septuagesimo quarto. Eo autem die quo migravit à corpore, visa est à pueris quibusdam illius anima triplici corona decorata in cœlum subvolare. Corpus vero ejus in eodem Cœnobio conditum hodie cernimus, quod Sanctum Dominicum de Sylos appellamus. Ad cujus sepulchrum orans Joanna Felicis Guzmani uxor, olim infœcunda, filium impetravit, cui Sancti hujus viri propterea nomen imposuit. Quod quidem ipse mira vitæ sanctitate, sacroque Prædicatorum Ordine instituto, multo reddidit illustrius, quam accepit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum

stum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectiones tertii Nocturni de Homil. S. Hieron. Presbyt. in Evangelium: Ecce nos reliquimus omnia, *de Comm. Abbatum.*

DIE XXX. DECEMBRIS.

In Festo Translationis S. Jacobi Apostoli, & Hispaniarum Apostoli & Patroni. Duplex majus.

In utrisque Vesperis, Ant. Tecum principium, *cum reliquis Antiphonis & Psalmis ex secundis Vesperis Nativitatis Domini.*

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *b.*

Fratres: Puto, quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

Hymnus.

Defensor alme Hispaniæ,
Jacobe, vindex hostium,
Tonitrui quem filium
Dei vocavit Filius:
Huc cæli ab altis sedibus
Converte dexter lumina,
Audique læti debitas
Grates tibi quas solvimus.
Grates refert Hispania,
Felix tuo quæ nomine
Te gloriatur jugiter
Dignata sacris ossibus.
Tu, cæca nox atque impia
Nos cum teneret vanitas,
Lucem salutis primitus
Oris Iberis impetras.
Tu, bella cum nos cingerent,
Es visus ipso in prælio,
Equoque & ense acerrimus
Mauros furentes sternere.
Freti tuo nos pignore,
Largum tuo te munere
Rogamus omnes, ut tuæ
Spe protegas præsentiæ.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat Antiphona. Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio.

Oratio.

Deus, qui dispositione mirabili corpus beati Jacobi Apostoli tui de Jerosolymis ad Hispaniam transferri, & in Compostella glorioſe sepeliri voluisti: concede, quæsumus, ut ejus meritis & precibus in cælesti Jerusalem collocari mereamur. Per Dominum.

Ad Matutinum, Laudes, & per Horas, omnia ut in Festo Julii 22. præter ea quæ habentur

tur hic propria; & in Laudibus fit commemoratio Octavarum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

COmpostellanæ Ecclesiæ monumentis traditur, sancti Jacobi Zebedæi filii corpus ex urbe Jerosolyma per vastissimum mare, singulari Dei providentia aduectum, ad extremas Hispaniæ oras appulisse. Cumque in Iriæ Flaviæ (quod est Gallæciæ oppidum) portu primum constitisset, non longe ab eo portu, in loco qui nunc Compostella dicitur, conditum, ob frequentes persecutiones, longo tempore latuisse. Sacrum hunc thesaurum Alfonso Rege Legionis (qui ob insignem pudicitiam Castus dictus est) divinitus indicatum, idem Rex insigni Basilica, aliisque donis exornavit.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: * Et transfiguratus est ante eos. ℣. Et ecce apparuerunt illi Moyses & Elias cum eo loquentes. Et transfiguratus.

Lectio v.

AB eo tempore, multis magnisque miraculis sancti Jacobi memoria nobilitari cœpta est. Ipse etiam glorioſus Apostolus in difficillimis præliis palam se conspiciendum præbens, Hispanos adversus infideles pugnantes mirifice juvit. Quare factum est, ut universa Hispania sanctum Jacobum præcipuum sibi Patronum divino munere concessum asciverit; & usque ad hanc diem in primis coluerit. Ceterum tanti Apostoli crebra miracula non modo intra Hispanias, sed in omnibus etiam Christianis provinciis celebrata fecerunt, ut, quemadmodum Jerosolymam ad sepulchrum Domini, & Romam ad Apostolorum limina; sic etiam Compostellam, ad sancti Jacobi reliquias undique confluat, religionis & voti causa, ex toto Christiano orbe peregrini.

℟. Potestis bibere calicem quem ego bibo? aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo & Joanni, filiis Zebedæi: * At illi dixerunt ei, Possumus. ℣. Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis; & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. At illi.

De Expositione sancti Augustini Episcopi super Psalmum octogesimum sextum.

Lectio vi.

FUndamenta ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apostoli & Prophetæ? quia eorum auctoritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ? quia per

ipsus

ipsos intramus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cum per ipsos intramus, per Christum intramus. Ipse est enim janua. Et cum dicuntur duodecim portæ Jerusalem, & una porta Christus, & duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus: & ideo duodenarius numerus Apostolorum. Sacramentum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel.

℟. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem secum, & cœpit pavere, & tædere. * Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem. ℣. Sustinete hic, & vigilate mecum. Et ait illis. Gloria Patri. Et ait illis.

DIE XXVII. APRILIS.

In Festo S. Turibii Episcopi, & Confessoris.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 23. in Cant.

ACcipiunt in promissione, qui benè præsunt, constituti super omnia bona Domini sui: At pauci profectò, qui utilitèr; pauciores qui & humilitèr præsint. Facilè tamen utrumque adimplet, qui matrem virtutum discretionem perfectè ademptus, vino nihilominus charitatis usque ad contemptum propriæ gloriæ, usque ad sui ipsius oblivionem, & non ad quærenda, quæ sua sunt, debriatur, quod solo, ac miro Spiritus Sancti magisterio obtinetur.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

VIrtus autem discretionis absque charitatis fervore jacet, & fervor vehemens absque discretionis temperamento præcipitat. Ideòque laudabilis, cui neutrum deest, quatenus & fervor discretionem erigat, & discretio fervorem regat. Ergo taliter oportet esse moratũ eum, qui præest. Optimum autem in moribus dixerim,

rim, & summam disciplinæ hujus perfectè apprehendisse, qui in nullo prorsùs, aut resistat prioribus, aut invideat paribus, aut subjectis, vel desit in cura, vel in superbia præsit: Prælatis obediens, sociis congruens, subditis utilitèr condescendens.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

TImeant Clerici, timeant Ministri Ecclesiæ, qui in terris Sanctorum, quas possident, tam iniqua gerunt, & stipendiis, quæ sufficere debent, minimè contenti, superflua, quibus egeni substentandi forent, impiè, sacrilegéquè sibi retineant, & in usus suæ superbiæ, atque luxuriæ victum pauperum consumere non vereantur; duplici profectò iniquitate peccantes, quod, & aliena diripiunt, & sacris in suis vanitatibus, & turpitudinibus abutuntur.

Te Deum laudamus

LAUS DEO.

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM
CÆSARAUGUSTANÆ
DIOECESIS
SEDIS APOSTOLICÆ AUCTORITATE
celebranda.

[illegible]

BILBILÆ

Ex Officina GABRIELEM AGUIRRE, [illegible]
tiam Reg.

LAUS DEO.